SANSKRIT MANUSCRIPTS

IN THE

LIBRARY OF THE INDIA OFFICE.

PART II.

Samskrit Literature:

A. SCIENTIFIC AND TECHNICAL LITERATURE.

I. GRAMMAR, LEXICOGRAPHY, PROSUDY, MUSIC.

BY

JULIUS EGGELING, PH.D.

PROFESSOR OF SANSKRIT AND COMPARATIVE PHILOLOGY IN THE UNIVERSITY OF EDINBURGH.

London :

PRINTED BY ORDER OF THE SECRETARY OF STATE FOR INDIA: IN COUNCIL.

1889.

LONDON:
PRINTED BY GILBERT AND RIVINGTON, LIMITED,
ST. JOHN'S HOUSE, CLERKENWELL ROAD.

CONTENTS OF PART II.

SANSKRIT LITERATURE:-

A. Scientific and Technical Literat	rature.
-------------------------------------	---------

I. Grammar (Vyākaraņa)—

1. Pāņ	inīya—						PAGE
a.	\mathbf{A} shṭād \mathbf{I}	hyāyī	•				155
b.	Recasts	of Asht	ādhyāyī				164
c.	Subsidia	ary Trea	tises	•	•		179
2. Cān	.dra .		•	•	•	•	193
3. Kau	ımāra (K	ālāpa)	•		•		196
4. Sār	asvata .	•	•				210
5. Hai	ma .		•		•		216
6. Jau	mara .	•	•		•	•	218
7. Vop	adeva .		•	•	•		230
8. Sau	padma .		•		•		242
9. Min	or Gramı	nars and	Misce	llaneou	s Gra	m-	
	matical ?	Freatises		٠			247
10. Prāl	krit Gran	nmar	•	•	•	•	266
II. Lexicogra	aphy (Ko	sha) .	•	•	•		269
III. Prosody	(Chandas)		•	•	•	•	301
IV. Music (Sa	ıṃgīta)	•	•	•	•	•	315

SECOND PART: SANSKRIT LITERATURE.

A. SCIENTIFIC AND TECHNICAL LITERATURE.

I. Grammar (Vyākarana).

1. Pāninīya.

a. Ashṭādhyāyī.

567.

2139. Foll. 21; size 15½ in. by 9 in.; Devanāgarī character; twelve lines in a page. Modern.

Ashtādhyāyī, Pāṇini's compendium of Sanskrit grammar, in eight adhyāyas.

Edited, with a commentary, embodying part of the vārttikas and extracts from the original commentaries, by Paṇḍits Dharaṇādhara and Kāśānātha, Calc. 1809. Also, with German notes and various appendixes, by O. Böhtlingk, 1839. The latter scholar has lately completed a German translation of the Sūtras.

[R. Johnson.]

568.

3081. Foll. 42; size 10 in. by 6 in.; European paper (water-mark 1844); bound in the European fashion and interleaved; legibly written, in the Devanāgarī character; twenty-one lines in a page.

The same work.

Two leaves, inserted at the beginning, contain an English translation of the sūtras as far as I. 2, 52. [J. R. BALLANTYNE.]

569.

2818. Foll. 38: size 12 in. by 8 in.;

fairly written, in the Devanāgarī character; fourteen lines in a page. Modern.

The same work.

The cover has the following notice:

'The golden canons (sootras) of Panini, the prince of Sanskrit grammarians.'

[SIE C. WILKINS.]

570.

2451. Foll. 36; size 12 in. by 7½ in.; fairly written, in the Devanāgarī character; fourteen lines in a page. Modern.

The same work.

[R. JOHNSON.]

571.

2822. Foll. 132; size $9\frac{1}{2}$ in. by 6 in.; well written, in the Devanâgarī character. Modern.

The same work.

Each sūtra, with its numbers (in adhyāyas and pādas), begins with a new line.

[SIR C. WILKINS.]

572.

2973. Foll. 38; size 10 in. by 6 in.; fair, modern Devanāgarī writing; fifteen lines in a page.

The same work.

[Dr. JOHN TAYLOR.]

573.

1680. Foll. 85; size 9½ in. by 3¾ in.; well written, in the Devanāgarī character; seven lines in a page.

The same work.

The earlier part of the volume contains interlinear notes by Colebrooke.

Dated Samvat 1851. [H. T. COLEBROOKE.]

574.

686. Foll. 51; size 9½ in. by 4 in.; very well written, in the Devanāgarī character; nine lines in a page.

Another copy of the Ashtādhyāyā; not quite complete.

Foll. 1-26, adhyāyas I.-IV.

Foll. 27-51 (numbered 24-48), from V. 1, 47, to the end.

Dated संवत् १६३४ मितिभाद्रपदणुद्धश्रवणद्वादश्यां १२ रविवासरे कपिलधारामध्ये लिखितं रालेश्वरेण ॥ ०॥

[H. T. COLEBROOKE.]

575.

3053. Foll. 102; size $11\frac{1}{2}$ in. by $4\frac{1}{2}$ in.; fairly written, in Devanāgarī, in the last century, by at least three different hands; 9-15 lines in a page.

Pataŭjali's Vyākarana-Mahābhāshya, from shortly after the beginning of the 2nd pāda, to the end of the 1st adhyāya.

Foll. 1-42, numbered 157-198, contain to the end of the 2nd $p\bar{a}da$ (where the MS is stated to have belonged to one Vaikuntha). The 3rd $p\bar{a}da$ ends fol. 68b. [J. R. BALLANTYNE.]

576, 577, 578.

171, 330, 326. Foll. 402, 286 and 333 resp.; size 12 in. by 6 in.; legibly written, in the Devanāgarī character, by different hands; 10-15 lines in a page.

Patañjali's great commentary, with the gloss, entitled Bhāshyapradīpa, of Kaiyaṭa, son of Jaiyaṭa.

Vol. i. contains adhyāyas 1 and 2; vol. ii. adhyāyas 3, 4 and 5; vol. iii. adhyāyas 6-8.

Dated (at the end of the fifth adhyāya) Samvat 1832. Adhy. I., pāda 1 of the Mahābhāshya, with Kaiyaṭa's and Nāgeśa's glosses, was published by J. R. Ballantyne, Serampore, 1856; a complete photo-lithographed facsimile of MSS. of these works by Th. Goldstücker, for the Indian Government, 1872-4; a lithographed edition of the Mahābhāshya with Kaiyaṭa's gloss, by Paṇḍits Rājārāmaśāstrin and Bālaśāstrin, Benares 1870; a critical edition of the Mahābhāshya, by F. Kielhorn, Bombay, 1878-85.

[H. T. COLEBROOKE.]

579.

3050. Foll. 271; size 11½ in. by 4¾ in.; fairly written, in the Devanāgarī character; about the middle of last century, by three different hands; ten or eleven lines in a page.

Kaiyaṭa's Bhāshyapradīpa. Adhyāya I. It begins:

सर्वोकारं निराकारं विश्वाध्यक्षमतीन्द्रियम् । सरसद्रूपतातीतमदृश्यं माययावृतैः॥ १॥

[J. R. BALLANTYNE.]

580, 581, 582.

349, 350, 351. Size 12 in. by 4½ in.; Devanāgarī character; fairly written, by several hands, about the beginning of the present century; 10-12 lines in a page.

Bhāshyapradīpoddyota, a commentary on Kaiyata's scholia, by Nāgojī (or Nāgeśa) -bhaṭṭa, son of Śiwa-bhaṭṭa and Satī Devī.

Vol. i. Foll. 342, Adhyāya I. Each pāda is paged separately. P. 1, ends fol. 211 [but numbered 219; some numbers (41, 143-149) having been omitted]; p. 2, fol. 259b; p. 3, fol. 295 (at the end of this chapter a few lines are wanting).

The first pāda is dated Samvat 1857.

Vol. ii. Foll. 286. Adhyāyas II.—IV., each of which has a separate pagination.

A. II., p. 1, ends fol. 95b; 2, fol. 89b; 3, fol. 118; 4, fol. 132b.

A. III., 1, should end at fol. 183; but there is an omission here; 2, fol. 200; 3, fol. 210; 4, fol. 220.

A. IV., 1, fol. 267b; 2, should end about fol. 275, where there seems to be an omission; 3, fol. 284; 4, fol. 286b.

Vol. iii. Foll. 315, Adhyāyas V.-VIII.; each paged separately.

A. V., 1, fol. 27b; 2, fol. 47b; 3, fol. 69b; 4, fol. 77.

A. VI., 1 (six āhnikas), fol. 127; 2, fol. 135; 3, fol. 152; 4, fol. 182.

A. VII., 1, fol. 209; 2, fol. 235b; 3, fol. 246b; 4, fol. 255b. Fol. 18 of this adhyāya is missing (between foll. 199 and 200 of the volume), and No. 61 has been omitted in the numbering.

A.VIII., 1, fol. 278%; 2, fol. 297; 3, fol. 311. It onds: इति श्रीशिवभट्टसुतसती [॰सतीदेवी elsewhero] गर्भजकालोपनामकनागोजीभट्टकृते भाष्यप्रदीपोद्योते इष्टमस्य चतुर्षे प्रथममाहिकं पादश्राध्यायश्च सिद्धिः॥

[H. T. COLEBROOKE.]

583, 584, 585.

1208, 1209, 1210. Now bound in one volume. Foll. 716; size $12\frac{1}{4}$ in. by $4\frac{1}{2}$ in.; written by several hands, in the Devanagari character; generally eleven lines in a page. Modern.

Nāgojī-bha!ṭa's Bhāshyapradīpoddyota. Wanting adhyāyas II. and III.

A. I. ends fol. 324b; IV. fol. 400b; V. fol. 465; VI. fol. 591; VII. fol. 655b. The pādus of the last five adhyāyas are paged separately.

[H. T. COLEBROOKE.]

*5*86.

557. Foll. 172; size 12½ in. by 4½ in.; copied by two different recent hands, the same by which portions of the preceding vol. were written; eleven lines in a page.

Blāshyapradīpoddyota. Adhyāyas II.and III. Adhyāya II. ends fol. 107.

[H. T. COLEBROOKE.]

587.

3076. Foll. 58; size 9½ in. by 4¼ in.; legibly written, in the Devanāgarī character; ten lines in a page.

Bhāshyapradīpoddyota. Adhyāya V. Dated Saṃvat 1766.

588.

3042. Foll. 75; size 11½ in. by 5½ in.; legibly written, Devanāgarī writing; 14-17 lines in a page. Modern.

Chāyā, a commentary on the first āhnika of Nāgeśa's Bhāshyapradīpoddyota; by Vaidyanātha Pāyaguņḍa. It begins:

पतंजिल्मुमाकांतकमनीयिवभूष्यां।
सहस्रवदनांभोजसुवासितजग्रह्यां॥१॥
योगिह्नप्रस्रवसनं मलमात्रविदारणं।
स्कोटाभिधं स्कोटमूलं रूपकारणकारणं॥२॥
वैद्यनाथः पायगुंडो घ्यात्वा घ्यात्वा परं गुहं।
भाष्यप्रदीपमुद्योतान् व्याचष्टे गूहसंविदे॥३॥
श्रास्त्रं निर्णयकं न्यायकलापं मुनिसह्नमाः।
सूत्ररूपेण कुंविति श्रिवस्यैवाह्यव तु॥४॥
स्रत्यास्त्ररमसंदिग्धं सारविद्विश्वतोमुखं।
स्रत्यास्त्रमसंदिग्धं सारविद्वश्वतोमुखं।
स्त्रत्यास्त्रमत्याद्य प्रसादादेव श्रूलिनः।
सूत्रव्यास्थां प्रकुर्विति वार्त्तिकानां खरूपतः॥६॥
उक्तानुक्तदुरुक्तानां चिंता यत्र प्रवर्तते।
तं ग्रंथं वार्त्तिकं प्राहुवीर्त्तिकहा मनीपिणः॥९॥
सूत्रार्थं भाष्यरूपेण यथावद् * द्र्श्वंगित च।

विष्णुधर्मोत्तरे प्रोक्तं मांकेंडेयेन धीमता।
वर्च प्रति यथा सर्वे प्रोच्यते व्य समाशृणु (?) त तत्रज्ञा गुक्तमडेषं दीशगंभीरज्ञच्दवत्। क्विचित्रस्कसंगुक्तं वाक्यमेताखयंभवः॥ यक्तिंचित्मिष्यसंगुक्तं गुक्तं नाम विभक्तिभिः प्रत्यक्षाभिहितं यच तदृषीणां वचः स्मृतं॥ 0

^{*} In this place a passage has been inserted by mistake, commencing:

सूत्रायों वर्षते यत्र वाकीः सूत्रानुकारिभिः ॥ ७ ॥
स्वपदानि च वर्षते भाषां भाषाविदो विदुः ।
प्रसादादेव रुद्रस्य भवानीसिहतस्य तु ॥ ९ ॥ ०
प्रोतव्यं स्वगुरोः स्वात्मस्वरूपप्रतिपत्तये ।
प्रात्मस्वरूपप्रतिपत्तये ।
पराश्चरपुराणे वै स्पष्टमेतिवयोधत ।

प्रारित्मितप्रतिबंधकञ्चननाय कृतं समुचितस्वेष्टरेवतादिनता-तमकं मंगलं शिष्मशिष्वाये व्याख्यातृष्योतृणामनुषंगतो मंगलाय च क्रमशो निवधाति । नावेति पद्योक्तसवैद्वितीयांतानामत्रान्वयः । ष्रस्य च कुवे इत्यचान्वयः वागिति सरस्वतीमित्यर्थः ० - । स्वकीर्तये षाह नागेशेति ०

The colophon runs as follows: इति श्रीमत्पा-यगुंडोपाख्यवैद्यनाथकृते भाष्मादिव्याख्याने द्यायाख्ये । पीषे मासि सिते पश्चे चतुर्थ्या भृगुवासरे । लिखितं लक्ष्मीरामेण द्यायाख्यं प्रथमाहिकम् ॥ !

[J. R. BALLANTYNE.]

38 ślokas, ending:

साध्यो ऽर्थश्चेदनुक्तोऽर्थो वाक्ये यस्मिन्प्रकरम्पते। सार्थो पन्निर्दिवा मुक्ते देवदत्त इतीति यत्॥

> निपातनाद्योगिवभागद्शैनाद् गुरूपदेशादनुवार्त्तिकादिप । स्वतंत्रीसद्धेः परतंत्रदश्नेनात् प्रसादयेक्षस्यकारे व्य षद्धिं॥

स्थिकरणं योगः पदार्थो हेन्वर्ष उद्देशो निर्देश उपदेशो उपदेशः प्रदेशो निर्देशो उपवर्गो वाक्यशेषो उपिपितः प्रसंगने-कांतननेकांतः पूर्वेयस्रो निर्णयो विधानं विपयीयो अतिकांता-वीक्षणमनागतवीक्षणं संश्चयो व्याख्यानमनुमतं स्वसंश्चा निर्वेचनं दृष्टांतो नियोगो विकल्यः समुचय जल्लमिति । तत्र यमर्थेमधि-कृत्योच्यते तद्धिकरणं । येन वाक्यार्थो युज्यते स योगः । ० यदनिर्दिष्टं युक्तिगम्यं तद्श्वमिति ॥

> प्रयोजनं संश्वयनिर्णयी च व्याख्याविश्वेषी गुग्रालायवं च। कृतव्युदासी इकृतशासनं च सवार्क्षिकी धर्मगुगो इष्टकश्चेति॥

589.

490b. Foll. 168; size 13 in. by 6 in.; written in a large regular modern hand. The MS. has, however, suffered on account of the stickiness of the ink. Ten lines in a page.

Bhāshyapradīpavivarana, another commentary on Kaiyaṭa's glosses, by Īśvarānanda, disciple of Satyānanda. The first pāda only.

It begins:

भाषं व्याचिकीपृष्टिकाषितस्य ग्रंथस्याविद्येन परिसमामये ग्रचयगमनाय विश्वष्टाचारपरिप्राप्तिमष्टदेवतानमस्कारलक्षणं ततं मंगलाचरणं शिष्पशिक्षाणं ग्रंथे निवम्नग्रंथारंभं प्रतिज्ञामीते ॥ सर्वोकारमिति ०

For another MS. of this work, containing four pādas, see Weber's Cat. Berl., no. 727.

[H. T. COLEBROOKE.]

590.

3082. Foll. 170; size 10 in. by $4\frac{1}{4}$ in.; on the whole fairly written, in Devanāgarī, by three different hands (viz. foll. 1-57, 58-162, 163-170 resp.); ten (in the last 8 leaves eleven) lines in a page.

Portions of the Sūktiratnākara, a commentary on the Mahābhāshya, by Śesha Nūrūyaṇa.

- a) Foll. 58-170 of vol. (numbered 30-172; the last 8 leaves numbered by the same more recent hand which added the date) contain Adhyāya I. āhnika 1 and 2, incomplete at the beginning. The 2nd āhnika begins fol. 112.
- b) Foll. 14-29 (marked 17-32): a portion of Adhy. I. āhnika 3 (on Pāņ. I. 1, 1-2) corresponding to from about p. 39 of Kielhorn's Mahābhāshya (fol. 46 of Benares ed.) to the end of sūtra 2.
- c) Foll. 30-32 (numbered 34-36): another portion of the same āhnika, containing part of the comment on $P\bar{u}n$. I. 1, 3 ($Mah\bar{u}bh$., Kielh., pp. 48-49; Ben. foll. 56-57).

- d) Foll. 1-13 (numbered 2-14): Adhy. I. āhnika 4, incomplete at the beginning.
- e) Foll. 33-57 of vol. (original numbers 69-139, with many gaps, and figures partly cut away): fragments of the commentary, from shortly before the beginning of Adhy. I. āhnīka 8 (Pāņ. I. 1, 56) to Pāņ. I. 1, 67, in the 9th āhnīka, in the comment on which sūtra the MS. breaks off abruptly.

The section a) ends (cf. Weber's Cat. Berl., no. 721):

श्रीमित्पिरंदापरराजराजः श्रीशेषनारायणपंडितेन ।

फणोंद्रभाष्यस्य सुयोधटीकामकारयिद्वश्वजनोपकृत्ये॥ १॥

भाद्ये भट्ट इव प्रभाकर इव प्रभाकरे यो अभवत्

कृष्णः सूरिरतो अभवद्वधवरो नारायणस्तकृतौ ।

नानाशास्त्रिवचारसारचतुरे सक्तकपूर्णे महा
भाष्यस्यािकलगूढभाविववृतौ श्रोसूक्तिरज्ञाकरे॥ २॥

सध्यायाद्याद्यस्य द्वितीयं पूर्णमाहिकं।

विचार्यतु सदसिनितस्तत्या बुधाः॥ ३॥

महाभाष्यमहाराजसृक्तिरत्नाकरं बुधाः।

भनध्यं सततं कस्यवृक्षविविततार्थदं॥ ४॥

After this the date संवत् १६७५ वैशाखशुद्ध u has been added by a more recent hand.

A MS. of a Sūktiratnākara (mahābhāshyaṭip-paṇa), by Nṛisiṇha, is described P. Peterson, Report 1883-84, p. 104. [J. R. BALLANTYNE.]

591, 592.

2440, 2441. Size $12\frac{1}{2}$ in. by $4\frac{1}{2}$ in.; Dovanāgarī character, well written, between the years 1630-1632 a.d; ten lines in a page.

Kūśikū Vritti, a perpetual commentary on the sūtras of Pāṇini, by Jayūditya and Vūmana. Each volume contains four Adhyāyas:

A. I., foll. 69, ends: इति जयादित्यकाशिकायां वृत्ती चतुर्थः पादः ॥

A. II., foll. 53, ends: इति श्रीनयादित्यकाशिकायां मृत्ती ?

- A. III., foll. 90, ends (by a different hand): इति काशिकायां वृज्ञी ०
- A. IV., foll. 99, ends: इति श्रोनयादित्यकाशि-कार्या वृत्ती ?
- A. V., foll. 79, ends: इति श्रीकाशिकायां वृत्ती 0
- A. VI. (by a different hand from the other books), fol. 185, ends: इत्याध्या [य] श्रीवामनकृतायां [का] शिकावृत्ती षष्टस्याध्यायस्य चतुर्थः पादः ॥ संवत् १६७७ वर्षे चैत्रमासे शुक्तपक्षे द्वितीयायां शिनवाशरे श्रीमधुरास्थाने श्रीजमुनातरे श्रीकेशवदेवजीशानुकूले ॥ इदं पुस्तकं ॥
- A. VII., foll. 79, ends: इति स्त्रीवामनाचायैविर-चितायां काशिकायां वृत्तो सप्तमास्रायस्य चतुर्थः पादः॥ संवत् १६६६ वर्षे ज्येष्टसुदितृतीयां मथुरामध्ये कृष्णदासात्मजवञ्चभित्तिषतं॥ मिश्रपठनार्थे॥
- A. VIII., foll. 77, ends: इति वामनकाशिकायां वृत्ती अप्टनस्याध्यायस्य चतुर्थः पादः ॥ अध्यायश्च समाप्तः॥

The work seems to have been left incomplete by Jayāditya, and to have been afterwards completed by Vāmana, who wrote the last three adhyāyas, and perhaps also the last portion (of the 4th pāda) of the fifth. See G.Bühler, Report on a Tour in Kāśmār, etc., p. 72; R. G. Bhandarkar, Report on the Search for S. MSS., 1883-84 (1887), p. 57. The quotation from Jayāditya, in the Gaṇaratnamahodadhi, p. 431, l.14, evidently refers to Kāś. V., v. 1.130; p. 432, 15, to K. V., v. 1, 129; p. 436, 2, to K. V., v. 1.133; p. 452, 7, to K. V. v. 2. 135.

593, 594, 595.

829, 830, 831. Foll. 659, viz. 1-218, 219-406, 407-659 resp.; size 13 in. by $4\frac{1}{2}$ in.; Devanāgarī character, legibly written by several hands, in the latter part of last century; 10-15 lines in a page.

Kāśikā Vritti. Complete.

Adhyāya I. (ascribed to Vāmana!) ends

fol. 72b; II. (not ascr.), fol. 123b; III. (not ascr.), fol. 219; IV. (Jayāditya), fol. 327b; V. (not ascr.), fol. 406b; VI. (Vāmana), fol. 516b; VII. (Vāmana), fol. 589b.

It ends:

इति श्रीपरमो " पामनज्ञयादित्य कृतार्था वृज्ञावष्टमो ध्यायः॥ [H. T. COLEBROOKE.]

596.

3113. Foll. 391; size 12\frac{3}{4} in. by 7\frac{1}{2} in.; well written, in Devanāgarī; fourteen lines in a page. European paper.

Kāśikā Vritti.

The leaves of each adhyāya are numbered separately; I., foll. 42; II., 31; III., 57; IV., 59; V., 47; VI., 69; VII., 43; VIII., 43.

Adhyāyas I. and IV. are ascribed to Jayū-ditya (Miśra); VI.-VIII. to Vāmana (ācārya or bhaṭṭa). At the end of the other books the author's name is not given.

The following statement is contained on the fly-leaf:

"Copied and corrected by Vishņu Šivarāma Šāstrī Jāmbhekar Sāwantwādīkar. Copying commenced 11th November, 1868, and finished 4th May 1869. The original MS. is one in the custody of Rāmabhatta and Narasimhabhatta Grāmopādhyūya, of Belgaum. It is written on 541 leaves, each leaf being $12\frac{1}{4}$ inches by $4\frac{1}{4}$ inches broad, and is corrected occasionally. The writing is fairly good, and the MS. is wellpreserved, though the paper is discoloured, and slightly worm-eaten in the lower right-hand corner of the margin from leaf 14 of book ii. to leaf 41 of book iii. The characters are the ordinary Devanagari. The MS. has no date, but the paper bears several watermarks, of which copies have been taken, and would seem to be of Portuguese manufacture.-Belgaum, 5. 5. 69."

[J. F. FLEET.]

597-600.

477, 478, 479, 480. Size 12½ in. by 5 in.; well written, in Devanāgarī; vols. i. and ii. in

the earlier part of the seventeenth century; vol. iv. somewhat later; and vol. iii. towards the end of last century. Generally twelve lines in a page.

The Padamañjarī, a commentary on the Kūśikā Vritti, by Haradatta Miśra.

It begins:

व्यक्तप्रधानपुरुषात्मकमस्तांत्रम् एतत्समस्तमधितिष्ठति यः खतंत्रः। तस्मै शिवाय परमाय दशाव्ययाय सावाय सादरमयं विहितः प्रणामः ॥ १ ॥ खं खं मनोर्यमवामुमपेतविम्नं यस्य प्रसादमनवाप्य न शक्कवंति । पद्मासनप्रभृतयः प्रथमे अपि देवास् तइस्त् हस्तिम्खमस्त् मिय प्रसन्नं ॥ २ ॥ तातं रुद्रक्मारायं प्रशाम्यां वां श्रियं तथा। ज्येष्टं चारिन्कमारायमाचार्यमपराजितं॥ ३॥ यश्चिराय हरदत्तरंज्ञया विश्वतो दश्सु दिख् दिख्यः। उज्जहार पदमंत्ररीमसी शब्दशास्त्रसहकारपादपात्॥ ४॥ तामिमामनुषमेन चेतसा भावयंतु भुवि भव्यबुद्धयः। कः खल प्रणियिनि प्रियंवदे मत्सरीभवति मिडिथे जने॥ ॥॥ खविचारितरमणीयं कामं व्याख्याञ्चतं भवत् वृत्तेः। हृदयंगमा भविषाति गुणगृद्याणामियं व्यांख्या ॥ ६ ॥ इष्टदेवनमस्कारः कार्यः सन्नेह किं कृतः। वृत्ती भाष्ये तथा सुत्रे वार्त्तिके च तद्व्यते॥ ७ ॥ मनसा वचसा च कमेणा कृत एवायमिहानिवेशितः। न हि दर्भपविषयाणिनाद्यपरं मंगलमत्र कीलेते ॥ ६॥ वृत्तांतरेष्वसंतं गुणं वदन् वृत्तिकृत्तिज्ञे ग्रंथे प्रेष्ठावतां प्रवृत्ती क्रियमार्गं वस्तु निर्दिशति ।

यृत्ती भाष्य इति च वस्तुनि निर्दिष्टे सित तेनाथेंनाथिंनः
प्रवंतते। इतरे नेतुपयुक्तो ग्रंथादी वस्तुनिर्देशः। वृत्यंतरेप्वसंभिव
गुणकथनं तु प्रवृत्तिनियमांथे। कथमपरथा प्रवृत्तिविहाय वृत्यंतराख्यस्यां। स पुन गुणो वृत्त्यादिषु विप्रक्रीणस्य तंत्रस्य यः
सारभूतो इंशस्त्रत्यंग्रहात्मकानं। तत्र सूत्राषेप्रधानो ग्रंथो वृत्तिः।
सा चहे पाणिनिप्रणीतानां सूत्राणां कुणिप्रभृतिभिराचार्यविदचितं विवर्णं। छान्नेपसमाधानपरो ग्रंथो भाषां। तदिह कात्यायनप्रणीनानां वार्त्तिकानां पतंत्रिष्ठप्रणीतं विवरणं। तथा
शब्दसमुचये पारायणशब्दः प्रत्येकमिसंवध्यते। धातुपारायणं
नामपारायणमिति। यत्र धातुप्रक्रिया तद्वानुपारायणं। यत्र गण-

शब्दानां निर्वेचनं तन्नामपारायणं। स्नादिशब्देन शिक्षोणादि-फिमादेग्रेहणं। ० काशिकेति देशतो अभिधानं। काशिषु भवा काशिका। ०

Vol. i., foll. 204, contains Adhyāya I.; caraņa 1 ends fol. 93b; 2, end wanting; 3, fol. 158b; 4, fol. 204b.

Foll. 100-104 (sūtras i. 2, 10-20); 131-157 (sūtras i. 2, 70-i. 3, 89) are wanting. The number 38 has been omitted in the pagination; whilst each of the nos. 59, 117 and 118 occurs on two leaves. Foll. 118-204 are less clearly written, but probably by the same hand (A). Foll. 27 and 57 have been supplied by more modern hands.

Vol. ii., foll. 205-447 contains Adhyāyas II. and III.

A. II., car. 1 ends fol. 231b; 2, fol. 251; 3, fol. 275b; 4, fol. 300b.

A. III., car. 1 ends fol. 367; 2, fol. 396b;3, fol. 425; 4, fol. 447b.

Besides the continuous pagination, there is a separate paging for Adhyāya II. (foll. 1-97, where no. 68 has been omitted); III. 1 (foll. 1-67); III. 2 (foll. 1-29); and III. 3 and 4 (foll. 1-51).

Foll. 301-326a were written by a different hand from the preceding portion and Vol. i.; and foll. 368-447 by a third hand.

Vol. iii., foll. 116 and 80, written by several modern hands, contains Adhyāyas IV. and V., each of which has a separate paging.

A. IV., pāda 1 ends fol. 43; pāda 2, fol. 83; carana 3, fol. 103; car. 4, fol. 116. Nos. 79 and 85 have been omitted in the paging.

A. V., car. 1 ends fol. 22b; 2, fol. 46; 3, fol. 62; 4, fol. 80.

Vol. iv., foll. 698-956, contains Adhyāyas VI. and VII., the latter not quite complete.

A. VI., $p\bar{n}da$ 1 ends fol. 763b; 2, fol. 791; 3, fol. 818; 4, fol. 859b. This Adhyāya was written by scribe B. It is also paged separately, foll. 1-164; where no. 97 has been omitted, and foll. 112 and 161 have been supplied by a more modern hand. Foll. 23b and 24a are much blurred (though still legible), from rubbing against each other.

A. VII., carana 1 ends foll. 887b; 2, fol. 917; 3, pāda fol. 941. The MS. breaks off abruptly at the end of fol. 956, in the comment on sūtra vii. 4. 93. This Adhyāya was written by scribe A. It has also a separate pagination, 1-97; fol. 9 having been supplied by the same more modern hand as those above.

[H. T. COLEBROOKE.]

601.

775. Foll. 106 (orig. 107); size 10 in. by 4 in.; Devanāgarī character.

Foll. 1-76 in a clear handwriting of about A.D. 1500; generally eleven lines in a page. Foll. 79-98 in a good small hand of about A.D. 1650 (?); 12-17 lines in a page. Foll. 77 and 78 were lost and replaced by one leaf (the writing of which is much effaced), written by the same hand as foll. 99-107. Fol. 96 has been inserted by mistake between foll. 106 and 107.

Padamanjari. Adhyāya VIII.

Carana 1 ends fol. 35; 2, foll. 77-8; 3, fol. 98b.

Date at the end (probably copied from the original MS. of this section), शके १३९३ प्रजापितसंवत्सरे श्रावणमुद्धितीयायां भीने समाप्तिमगमत् ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

602.

245. Foll. 138 (numbered 137; two leaves being marked 104); size 12½ in. by 4½ in.; modern Devanāgarī handwriting; from fol. 79 by a different hand; 8-12 lines in a page.

Padamañjarī. Adhyāya VIII., caraṇas 1-3. Car. 1 ends fol. 39; 2, fol. 117b.

[H. T. COLEBROOKE.]

603.

631. Foll. 59; size 16½ in. by 5 in.; good, modern Bengālī handwriting; eight lines in a page.

Portions of Jinendrabuddhi's commentary on the Kāśikā Vṛitti, entitled Nyāsa, or Kāśikūvivaraṇapañjikā.

- a) Foll. 39. Adhyāya I., pāda 2, called (after the first sūtra of the chapter) kuṭā-pāda (or nyāsa), ends: इति श्रीवोधिस-नदेशीया [चा suppl.] यैश्रीजिनेन्द्रवृद्धिपाद्विरिचितायां काशिकाविवरणपञ्जिकायां प्रथमो ब्ह्यायस्य कुटा-पादः॥ समाप्तश्रायं कुटान्यासः॥
- b) Foll. 20. Adhyāya VIII., pāda 4, called Rephanyāsa. Incomplete. The MS. breaks off abruptly in sūtra 39. Occasional blanks have been left in this portion.

[H. T. COLEBROOKE.]

604.

813. Foll. 250; size 15½ in. by 4 in.; fairly written, in the Bengālī character; six lines in a page. Modern.

Bhāshāvritti, a brief commentary on the non-Vedic rules of $P\bar{a}ninis$ Ashtādhāyī, by Purushottamadeva. It begins:

नमो बुद्धाय भाषायां यथा त्रिमुनिल्रञ्ज्याम् । पुरुषोत्तमदेवेन लघुी वृत्तिर्विधीयते ॥

चय शब्दानुशासनं लीकिकानां प्रकृतिप्रत्ययविभागपरिक-स्मनया सामान्यविशेषवता लक्ष्योन गत्मनराभावात् । वर्णोना-

मुपदेशः क्रमसिवेशानुबन्धासंजनार्थः । तदुभयं संशांधे सा च लाघवेन शास्त्रप्रवृत्यर्था । स्रकारस्य विवृतोपदेश स्नाकारग्रह-गार्थः ॥ स इ उग् । ०

Adhyāya I. ends fol. 30; II., fol. 52b; III., fol. 88b; IV., fol. 123; V., fol. 165b; VI., fol. 203; VII., fol. 229.

[H. T. COLEBROOKE.]

605, 606.

224, 225. Foll. 316 and 192 resp.; size 15 in. by 5 in.; good, modern Bengālī handwriting; seven or eight lines in a page.

Bhāshāvrittyarthavivriti, a commentary on the preceding work, by Srishtidharaśarman. Incomplete.

It begins: व्याकरणज्ञास्त्रमारभमाणो भगवान् पाणिनिः प्रयोजनानामनुव्याचिख्यासुः प्रतिज्ञानीते छथ अञ्चानुज्ञासन-

Vol. i. contains the work as far as iv. 1, 101, in which sūtra it breaks off abruptly. Adhyāya I. ends fol. 97; II., fol. 178; III., fol. 288b.

Vol. ii., from shortly before v. 1, 20, to viii. 1, 18, in which it breaks off. Adhyāya V. ends fol. 88b; VI., fol. 114b; VII., fol. 187b.

Another copy of this work, mentioned by Dr. Rājendralāla Mitra, Descriptive Catalogue of Sanskrit MSS. of the Asiatic Soc. of Bengal, i. p. 84, has two introductory ślokas; after which the opening couplet of Purushottamadeva is commented upon. [H. T. Colebrooke.]

607.

1719. Foll. 292; size 9½ in. by 3¾ in.; fairly written, in the Devanāgarī character; foll. 72-157 by a different hand from the rest; 8-12 lines in a page.

Šabdakaustubha, a commentary on Pāṇini's sūtras, by Bhaṭṭoji Dīkshita, son of Lakshmīdhara.

The work was left unfinished by the author. The present (as well as the next) MS. contains only the first $p\bar{u}da$, which portion has also been printed at Benarcs (1876); but the work is supposed to have extended to the end of the 4th adhyāya. See Burnell, Classif. Index to Tanjore MSS., p. 39; Aufrecht, Cat. Bodl. No. 352.

It begins:

विश्वेशं सिचदानन्दं वन्दे ऽहं यो ऽखिलं जगत्। चरीकितं वरीभितं संजरीहितं लीलया॥ नमस्कुर्वे जगद्वन्द्यं <u>पाणिन्यादिमुनित्रयं</u>। श्रीभितृहरिमुख्यांश्व सिद्वानस्थापकान्वुधान्॥ ०

The blank page of fol. 1 contains the following note by Colebrooke:

'Sabdacaustubha, a commentary by Bhattoji bhatta on Sanskrit grammar, in nine lessons, treating of the rules contained in the first quarter of the first lecture of Pāṇini. If Bhatta (who was also author of the Siddhántacaumudi) carried this work any further, the remainder is said not to be now extant, or at least is become very scarce.' (See Misc. Ess. II., p. 13).

Āhnika 1, ends fol. 32; 2, fol. 65; 3, fol. 87; 4, fol. 114; 5, fol. 140b; 6, fol. 167; 7, fol. 185b; 8, fol. 246. Āhnikas 1, 6-9, are dated Samvat 1854. [H. T. COLEBROOKE.]

608.

3068. Foll. 219; size 9\frac{3}{4} in. by 4 in.; fairly written, in Devanagarī, from fol. 207 by a different hand from the rest; 10-12 lines in a page. Sabdakaustubha.

Āhnika 1, ends fol. 27; 2, fol. 57; 3, fol. 79; 4, fol. 101b; 5, fol. 124; 6, fol. 136; 7, fol. 153b; 8, fol. 188. Dated Samvat 1905.

[J. R. BALLANTYNE.]

609.

1555c. Foll. 14; size 9½ in. by 4 in.; legibly written, in Devanāgarī; ten lines in a page. Śabdakaustubha. The 7th āhnika, dated Samvat 1853.

[H. T. COLEBROOKE.]

610.

399. Foll. 252; size $12\frac{1}{4}$ in. by $4\frac{1}{2}$ in.; written by four or five different hands; Devanāgarī character; 10-13 lines in a page.

Prabhā, a commentary on Bhattoji's Śabda-kaustubha, by Vaidyanātha Pāyaguṇḍa, son of Mahādeva and Veṇī; and pupil of Nāgojībhatṭa.

It begins:

खानंद नंदं मुनिहन्मिलिंदं खद्धंदगोविंदपरारिवंदं । वंदे सुरेंद्रादिदं तहीनादिश्चदं रिवनंदं (!) * ॥ १॥ वैद्यनायः पायगुंडो नत्वा नागेश्चरं गुरुं। व्याख्यां प्रभाख्यां तनुते कौसुभस्य खबुद्धये॥ २॥

प्रारिप्तितमंथितिविद्यपरिसमाप्तर्थे कृतं भगवदादिनत्यात्मकं मंगलं शिष्पशिद्याये व्याख्यातृत्रोतृयामनुषंगतो मंगलाय च निवक्षाति विश्वेष्यरिभतादि ॥ ०

Ālmika 1 ends fol. 66: इति श्रीमन्महादेवसुतवेखी-गर्भजपायगुंडोपाख्यवैद्यनार्थावरिचतकी स्तुभव्याख्यायां प्रभाख्या-यां प्रथममाहिकं समाप्तं संपूर्णे ॥

(Pratyāhāra-) Āhnika 2, ends fol. 116; 3, fol. 164; 4, (?); 5, fol. 220b; 6, fol. 242 (dated মাৰন্ ৭৮৪০); 7, fol. 252b. [H. T. COLEBROOKE.]

611.

616. Foll. 97; size 9½ in. by 4 in.; Devanagarī character; fairly written, in the latter part of last century; ten lines in a page.

Vrittisamgraha, a succinct commentary on Pāṇini's sūtras, by Rāmacandra, instructed by Nāgojībhaṭṭa. Adhyāyas I. and II. It begins:

लुख्योनारायणी वंदे गणेशं च सरखतीं। भवानीशंकरी वंदे सर्वकार्यार्थसिद्धये॥ नागोजीविदुवः(!) प्रोक्तो रामचंद्रो यथानित। शच्दशास्त्रं समालोक्य कुर्वे ऽहं वृत्तिसंग्रहं॥

च इ उग्। ०॥ एतानि माहेम्बरसूत्रास्पगादिसंज्ञार्थानि । ० वृद्धिरादैच्॥ १॥ स्नाकार श्वेकार स्नोकारम्ब वृद्धिसंज्ञकः स्यात्। शालीयः। साम्बलायनीयः। रैकुलमयं। शेतिका-

* Prof. Aufrecht suggests: वंदे सुरेंद्राचितपादपसं दी-नार्द्रभावं विश्वदं च नंदं। यनीयः । नौकुलमेयं । चौपगवीयः । तपरकरणं गुणानां भेदकावपक्षे उभयार्थे । चभेदकावपक्षे रेजर्थे । उभे सभ्यस्तिनियत्र हेग्रहणानुवृत्त्येव सिद्धे उभेग्रहणं ज्ञापयितः । सन्यत्र यानेनिवना समुदाये संज्ञा न भवति । तेन वृद्धादयः संज्ञाः प्रत्येकमेव भवति । समुदाये ॥

A. I., $p\bar{a}da$ 1 ends fol. 17; 2, fol. 28; 3, fol. 40b; 4, fol. 53b. II., $p\bar{a}da$ 1, ends fol. 67b; 2, fol. 74; 3, fol. 85.

In the colophons, the author's name is not mentioned. [H. T. COLEBROOKE.]

b. Recasts of the Ashtādhyāyī.

612.

1666. Foll. 112; size 9 in. by $3\frac{1}{2}$ in.; indifferent Devanāgarī writing; 10-12 lines in a page.

Rūpamālā, an elementary Sanskrit grammar in sūtras (extracted from Pāṇini) with a vṛitti, by Vimala Sarasvatī.

Three leaves are missing at the beginning, as are some other leaves (24 and 34). The MS. is but partially paged.

Fol. 2b (orig. paging 5b), खासंधि:। fol. 3b, इति प्रकृतिभावः । fol. 6b, इति विसर्गसंधिः । fol. 12, खनंतमाला। fol. 15, हलंतमाला। fol. 20, सर्वनाममाला। fol. 20b, संख्याभागः। इत्यभिषेयत्हिंगाः मुक्कादयो दिशताः। fol. 22b, नियतत्लिंगमाला । fol. 23, ছার্মদালা [begins: इंद्रिस देवास इत्यादी जसो सुगागमः] । fol. 28, स्त्रीप्रत्य-यमाला। fol. 33, कारकभागः। fol. 42, सर्वेधातुकमाला [begins: भ्वादयो धातव: l] ॥ fol. 42b, स्नात्मनेपदिन: [begins: स्थ वृद्धी। स्पर्ध संघर्षे। दद दाने। दथ भारखे। खद खाद जाखादने। मुद हर्षे। मूद हिंसायां। o]। fol. 43, परस्मै। [begins: जि जये। गद लप भगा पठ जप जल्प व्यक्तायां वाचि ।]। ib. उभय, etc.। fol. 47, यम्भावः (passive voice)। fol. 50, जाशीलिङ्गाला॥ लङ्भागः॥ fol. 50b, भविष्यत इत्यादि लृड्भागः ॥ º लृङ्भागः ॥ fol. 52, लुइमाला। fol. 56, लिइभागः। व पंचमलकारभागः। fol. 58, काच्। fol. 59, (क्रियासमिशहारे) यह । fol. 63b, सना-

दिभागः । fol. 64b, लकारायेमाला । fol. 66b, तङादि-नियमभागः । The remaining leaves treat of the pratyaya (krit and taddhita) and the samāsa.

The colophon and date are as follows: इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचायैश्रीविमलसरस्वितिविरिचिता रूप-माला समाप्ता। संवत् १४३० वर्षे फाल्गुनविद् ९ सोने - -दुविनायकसृतदुवेवामनेन लिखितं। o - The date occurs once more on the last page, where it apparently is १४६० with month and day as above.

For another complete MS. of this work, dated Samvat 1626, see Burnell, *Index to Tanjore MSS*., p. 40. [H. T. COLEBROOKE.]

613.

3184. Foll. 96; size 12½ in. by 7¾ in.; well written, in Devanāgarī; fifteen lines in a page; European paper (water-mark 1868).

Prakriyākaumudī, a gramatical compendium, in sūtras systematically arranged from Pāṇini's Ashṭādhyāyī, and explained by a brief commentary, by Rāmacandra Ācārya, son of Krishna Ācārya (for whose pedigree cf. No. 619).

I. Subanta, foll. 47, begins:

श्रीमिडिटुलमानम्य पाणिन्यादिमुनीन्गुरून् । प्रित्रयाकीमुदीं कुर्नैः पाणिनीयानुसारिणीं॥ स्र इ उण् । ०

The sandhi ends fol. 5; lingaprakriyā, fol. 16; avyayāni, fol. 16b; strīpratyayāḥ, fol. 19b; vibhaktyarthāḥ (kūrakaprakriyā), fol. 23b; samāsaprakriyā, fol. 35b; taddhitaprakriyā, fol. 46; dviruktiprakriyā, fol. 47.

II. Ākhyāta, foll. 32, begins:

प्रकृतिः सा जयत्याद्या यया धात्वादिरूपया । व्यज्यंते शब्दरूपाणि परप्रत्ययसंनिधेः ॥

थातोः। सानृतीयांतं वस्त्यमाणाः प्रत्यया थातोर्ज्ञेयाः। तेष्वादौ दश लकाराः प्रदर्श्वते। लङ् ०

Iti parasmaipadaprakriyā, fol. 8b; ātmanepadapr., fol. 10; miśraprakriyā, fol. 12; adādiprakriyā, fol. 15; hvādip., fol. 16; svādip., fol. 18; tudādip., fol. 20; rudhādip., fol. 19b; tanādip., fol. 20; kryādip., fol. 20b; iti curādip. iti daśagaṇī, fol. 21; - nyantap. fol. 22b; sanantap., fol. 24; yanantap., fol. 25; yanlugantap., fol. 25b; nāmadhātup., fol. 27; padavyavasthā, fol. 29b; bhāvakarmap., fol. 31; lakārārthap., fol. 32b.

III. Kṛidanta, fol. 15, begins: धातो:। सातृती-याध्यायानं धातोरित्यधिक्रियते । पुनधीत् क्रिः कृत्संक्षा उपपदसंक्षा चात्रैवेत्येवनयाँ। तत्रोपपदं सप्तनीस्यं। कृद-तिङ्गित कृत्संक्षा॥ वासक्ष्पो स्त्रियां। o

Krityaprakriyā ends fol. 3; iti kridantaprakriyā samūptā, fol. 15.

IV. Vaidikaprakriyā, fol. 2, begins: वैदिकशब्देष्वेषेव प्रक्रिया। य एव लीकिकास्त एव वैदिका इति
न्यायात्। क्षिचित्प्रयोगवशादन्यपानं। प्रकृत्यानःपादमव्यपरे। च्युन्पादमध्यस्य एङ्प्रकृत्या स्यादितपरे न तु
वकारयकारपरे चिति। उपप्रयन्तो अध्यरम्। सुजाते
चम्र सूनृते। ०

It ends:

षानंत्यात्सवैशः शब्दा न शक्यंते उनुशासितुं।
बाल्खुतपत्तये ६ स्माभिः संक्षिपोक्ता यथामित ॥ १ ॥
प्राक्रियाकीमुदी सेयं रामचंद्रप्रकाशिता ।
ष्यसद्वचत्तमो वध्यात्सचकोरिपया चिरं॥ २ ॥
जयित सुभगमृतिभुग्थहासावलोकः

प्रशामितजनतायो निदृतः खात्मदीयः । सचिकतमिव लस्मीः सेवते यत्पदान्तं लिलततरकराभ्यां साधु संवाहयंती ॥ ३ ॥

इति श्रीमापरिहंसपरिव्राजकाचायसकलसदागमाचायैश्री -गोपालपूज्यपादिशयश्रीकृष्णाचायसुतश्रीरामचंद्राचायैविरिचता प्रक्रियाकीसुदी समाप्रा॥

A fly-leaf contains the following note:— Copied for me from a manuscript belonging to Rangasastrī Vaidya of Shāhāpūr, near Belgaum. The manuscript is not dated. It consists of 179 leaves, about 11" long by 4½" broad. The characters are Nāgarī. 23 August, 1878.

[J. F. FLEET.]

614.

6. Foll. 239 (numbered 1-238; two leaves being marked 134); size 13 in. by 7½ in.; indifferently written, in a cursory Bengālī hand; European paper; eight lines in a page.

Prakriyākaumudā. Complete, with the exception of the Vaidik supplement. The ākhyāta beg. fol. 127b; the kridanta, fol. 202. It ends:

इति श्रीमत्साहेवाद्या प्रक्रियाकीमुदीं छिलेख श्रीव्रजनन्द-नम्रतिया ॥

According to a note, by Colebrooke, on the first leaf, Bireśvara Śesha, then living at Benares, was reputed to be a descendant of the author of the Prakriyākaumudī, and stated his own genealogy as follows:

Rāmacandra paṇḍita, Nṛisimha paṇḍita, Nārāyaṇa paṇḍita, Cakrapāṇi paṇḍita, Bīreśvara paṇḍita, Śambhū paṇḍita, Gopāla paṇḍita, and then Bīreśvara paṇḍita himself.

[H. T. COLEBROOKE.]

615.

2094. Size 9½ in. by 4½ in.; two different MS, written by different hands, in the Devanāgarī character.

Prakriyākaumudī.

I. Foll. 47, two of which (foll. 2 and 3) are wanting. A rather old, but incorrect, MS., probably written by several hands;
9-14 lines in a page.

The Subantaprakarana, to the end of the kāraka.

II. This MS.—written, Samvat 1580, in a good, bold hand, nine lines in a page—consists of two parts, paged both continuously (158-285) and separately.

^{*} लिलाकरात्लाभां, M.S. 2094.

- a) Foll. 84 orig., of which 23 are now wanting (viz. foll. 36, 37, 40-42, 46, 48-61, 69, 80 and 81). The Akhyāta.
- b) Foll. 48 (numbered 47, of which foll. 15 and 19 are wanting, whilst two leaves are marked 24; fol. 26b is left blank, and several leaves are slightly injured). The Kridanta (ends fol. 41b), and Vaidikaprakriyā.

It ends: इति श्रीमत्सर्वशास्त्रवसकलसदागमाचार श्रीगोपीनाथविद्वलचरणारिक्दमकरन्दलालस - श्रीगोपालतनययितगुरुचरणसेवक - कृष्णाचार्यसुतरामचन्द्राचार्यविरिचता प्रक्रियाकीमुदी समाप्ता॥ ० खिल्ल संवत् पच्चदश १५
अशीती ६० प्रवर्त्तमाने उत्तरायने श्रीसूर्ये ग्रीप्मचृती महामाकृत्यप्रदे ज्येष्ठमासे खिसतपक्षे द्वादशयिकापर्यन्त पर्रेणिनासीतदनन्तरप्रतिपदायां तिथी भृगुवारे खिश्चेद्द सींहोदुडास्थाने वास्तव्यपालीपराज्ञातीयजो ० महिपासुतपाठकजीवास्यसुतगङ्गाधरेण प्रक्रियाकीमुद्धानधग्रन्थो ध्यं तस्य पुस्तको ध्यमलिखि॥ ०
चिरायुरयं पुस्तको ध्रु ॥

[GAIKAWAR.]

616.

71. Foll. 45; size 10½ in. by 4½ in.; neatly written, in Devanāgarī, mingled with Bengālī letters; 7-10 lines in a page; European paper.

Prakriyākaumudā. The subanta, with numerous marginal and interlinear notes, and a list of contents (in English), by Colebrooke.

The kāraka beg. fol. 17; the samāsa fol. 21b; the taddhita fol. 29.

Dated ज्ञाके १७१५ °महोपाध्यायश्रीचित्रपतिज्ञर्भणा खभा-गिनेयद्वारा लिखितम् ॥ [H. T. Colebrooke.]

617.

1228. Foll. 60; size 11½ in. by 4½ in.; neatly written, in the Bengālī character; eight lines in a page; European paper.

Prakriyākumudā. The ākhyāta (ends fol. 40) and kridanta chapters; without the vaidik supsupplement. With occasional marginal and interlinear notes by Colebrooke.

It ends: ॰ श्रीकुलवुरुकसाहेवाववीधनाय महोपाध्याय-श्रीचित्रपतिश्रमणा धमदहावासिना [समाज्ञप्तः] समुद्धृतैतं ग्रन्थ-मलीलिखत् श्रीव्रजनन्दनो नवीन:। शाके १७१५॥

Colebrooke has added a list of contents, in English, on a fly-leaf. [H. T. COLEBROOKE.]

618.

1640. Foll. 170, twelve of which (viz. 110–112, 126–134) are wanting; size $10\frac{1}{4}$ in. by 4 in.; fairly written, in Devanāgarī; foll. 1–145, by three different hands; about the latter part of the 17th century; foll. 146–170, numbered separately, about the middle of the last century; 11–13 lines in a page.

Prasāda, a commentary on the Prakriyākaumudī, by Viṭṭhala,* son of Nṛisiṇha (and Māṇikāmbā), and grandson of Rāmacandra.

The sandhi and subanta chapters; incomplete. The work begins:

श्रीमहिद्लमेनमय्यमनं श्रन्यात्मकं ब्रह्म यः खेळातो जगदुइवस्थितिलये हेतुः खमायागुर्गैः। यकास्त्रश्रुतिसंतित्यवहृतिसं पुरहरीकाश्रमे भक्तानुग्रहहेतुतः स्थितमहं वन्दे मुदे संविदे ॥ १॥ श्रीशंमुं पाणिनिं श्रीवररुचिमय वाक्संस्कृती दीश्चितं श्री-शेषं तद्वाप्यहादेप्रकटनपटुगीःपरिहतान् भतुमुख्यान् । वृत्तिन्यासादिकर्तृन् खमतपरमतस्यापकान् भोजदुर्ग-श्वीरस्वानिप्रमुख्यान् प्रगुखनितभने तन्मतक्षप्रिहेतोः ॥ ३ ॥ कि श्रेषः पाणिनिनी वरस्चिरयवा सर्वविद्याप्रणेता शंभुभूमावभूद् भूमुर कुलतिल को उन्प्रप्रदेशे अन्यवंशे। भुग्वेदी सर्वेशास्त्रप्रकटनपटुधीः कृष्णजी रामचन्द्री ब्ननाचार्यप्रपोत्रो दिशतुक्तिमति मे सकाश्वित्यगोत्रः॥३॥ वन्दे तं यतिवृन्दवन्दितपदं श्रीराघवेन्द्रादि यन्-नामाभाति सरस्वतीपदवरं वादीन्द्रविद्रावकम्। यो विद्याः समदाचतुर्देश मुदा श्रीशेषभाषादिकाः शिष्येभ्यो मिय यत्कृपास्ति सततं सच्छास्त्रसंवित्तये ॥ ४ ॥ लोके ऽस्मित्यदुपक्रमं वरिवृतीत्यीदार्यलोकज्ञता विडतीपकृतिः खमा सजनता वेदीक्तथमाद्रः ।

^{*} Spelled Viththala (sometimes Vīthihala), in this and the other MSS.

आचार्यं कृतकालिनिर्णयमहाग्रन्थार्थसहीपिकाटीकं तं नरिसंहमात्मजनकं वन्दे विदां संमतम् ॥ ५॥
गम्भीरार्थामितोक्चाकलितसकलसङ्घरात्नाकरां श्रीशेषोक्तन्यायगर्भी खपरमत्युतां प्रक्रियाकीमुदीं ताम् ।
व्याकुवन्बुद्धिहीनो यदिप तदिप तत्युत्रज्ञो रामचन्द्राचार्योक्तः पाठरखाकरणगुणतया सज्जनेनीपहास्यः ॥ ६॥
तथा च पिश्वतंमन्येः प्रक्षेपैनिलिनीकृता ।
प्रक्रियाकीमुदी तस्याः प्रसादः क्रियते मया ॥ ९॥

In the comment on $R\bar{a}macandra's$ introductory couplet the following passage occurs:

तथा च नृसिंहाचायेवेंपेश्व काल्जिनिर्शयदीपिका विवृता यत्र तत्रोक्तं रामचन्द्राचायेसून्भिः ।

The sanjūūprasanga ends fol. 16; sandhi, fol. 34b; klīvaśabdū halantāḥ, fol. 82; avyaya, fol. 89; strīpratyaya, fol. 106b; (the end of the kāraka, the samāsa, and beginning of taddhita are wanting).

The taddhita ends fol. 170a:

श्रीरामाचाँयसून् हैरिहरभजनैकाग्रधीः श्रीनृधिंहा-चार्यो यं माखिकांवाष्पजनयद्तुलं वीद्रुलाचार्यमार्थे। तस्य श्रीपाखिनीयाद्यतुगुणसगुणे प्रक्रियाकौमुदीय-व्याख्याने अस्मिन्प्रसादे सुविश्वदमगर्भसादितास्ते समाप्ति॥

The second page of this leaf contains the beginning of the dvirukta-prakriyā. A list of contents has been added on two leaves.

[H. T. COLEBROOKE.]

619.

1641. Foll. 150; size 11½ in. by 4½ in.; legibly written, in Devanāgarī; 14-16 lines in a page.

Vitthala's Prasāda. The ākhyāta and kridanta chapters. The former begins:

श्रीविद्धं सुरवरं प्रणमानि देवं कार्य्यसिंधुनिखिलानतदत्त्ववृद्धिः । ईपत्सहासमुखपंकजमात्मभासम् उत्मुखलोचनिवलोकननाशिताधं ॥ १ ॥ तिइंतकांडस्य हि केऽपि पारं नाशिसिषुः सुद्धियो अपि संतः । तं प्रक्रियाकौसदमंश्वतशो व्याख्यानहं स्यामुपहास्य एव ॥ २ ॥ प्रधिपकालुष्पिनरासहेतोः प्रसादमस्या विदधे यथावत् । इति प्रतिज्ञातमतः करिष्ये व्याख्यां खतः सज्जनतोषदाचीं ॥ ३ ॥ मंगलादीनि मंगलमध्यानि मंगलांतानि च शास्त्राणि ॰ प्रथंत इत्यभिप्रत्य तिङंतमभिधातुमिञ्चन् ग्रंथकृत् ग्रंथमध्ये मंगलाचरणं करोति । प्रकृतिरिति ॰

The lakārārthavarga (on the force of tenses and moods), or last section of the ākhyāta, ends fol.92; the kritya, fol. 96b; the kridanta, fol. 140b.

It ends: प्रक्रियाकीमुदीयव्याख्याने स्मिन्प्रसादे निरगम-दमला वैदिकी प्रक्रियेयं॥

The explanation of the concluding stanza of the *Prakriyākaumudī*, is followed by these couplets:

श्रीमद्विदृलपादपंकजयुगं वंदे सुरैविदितं भक्तेभ्यो सभयप्रदं सुखकरं विज्ञानदं सर्वेदा। खोदीयः किल यद्रजो जनितवत्पृथीस्थिरांतां धरां या विश्वस्य विधारणे अज्ञानि तथा पृष्टी समर्थी ख्रथा॥१॥ वंदे पाणिनिमीश्वरं वररुचिं शेषं तथान्यान् वृथान् ग्रंपान्ये व्यद्धः परोपकृतये सुत्रादिभाषादिकान्। पोतैस्तैस्तु नरास्तरंति गहनं तं शब्दरलाकरं चित्रं यत्परपारमापनपरो देवो महत्वान्पि ॥ ३ ॥ यस्मिन्वैदिक्धभैजातमनिशं जागति सद्वैद्यावा-चारानुष्टितितुष्टविद्रलविभुः सवीयेदः सवैदा । चृग्वेदादिसमस्तञ्जास्त्रनिचयश्रीपांचरात्रागम-व्याख्यानश्चमपूरुषो विजयते वंशोंऽप्रदेशोद्भवः ॥ ३ ॥ तदंशे नररतनायकमणिजातो ऽविम्कांगजी उनंताचाय इति चिल्लोकविदितः सर्वेत स्वापरः। रामखामियतीं द्रवये विहिताचायाभिशेकसातो ल्या वैदिक्यांचरात्रमकरोद्यो यक्षभानां त्रयं॥ ४॥ तत्सन्निगमागमादिकुश्लः सन्यायवैशेषिको व्याकृत्यद्वयज्ञैमिनीयभिणितिष्वव्याहतप्रातिभः । यः सीद्शैनभाष्ममास्यद्मलं विद्वासभासंनिधाव् ञ्जाचार्यो नृहरिः सदाचरणतः साक्षालृतश्रीहरिः॥ ५॥ गोपालाचार्वनुख्याः प्रयितगुणगणास्तस्य पुत्रा अभूवत् कृष्णाचार्यस्तत्कनीयानपि जगित गुर्गोज्येष्ट आसी द्वरिष्टेः। यं वेदाद्याः स्विद्याः खयमिथवसितं चक्रुरुल्बिहेतोस् तसात् श्रीकृषा रवेत्वनुजगदुर्भुं सूरयः सौरिभक्ताः ॥ ६॥ तसादाचार्यवयौ हरिहरभजनप्राप्तसंचित्प्रकाञ्चान् स्रास्तां ज्येष्टो नृत्तिहो निखिलगुणनिधी रामचंद्रः सनिष्टः। येनानेकप्रवंधाः श्वितिपतिसामितिख्यातिवद्वतप्रवोधो-द्वाधांचै चित्रिरे यैभैवति हृदि कृतैः कोविदः प्राकृतो ऽपि॥ ७॥

तत्सूनं सक्छेषु शास्त्रिनवहेष्याचार्यकृष्णात् गुरोर्
लक्ष्यनिविशेषमात्मजनकं स्त्रीमनृसिंहं भजे ।
तत्पूर्वाश्च कल्षिप्रलुप्तमिखलं विद्यासमूहं तथा
धर्म स्कारियतुं खितौ समभवन्ये ते ज्वतारा हरेः ॥ ७ ॥
स्त्रीमद्राघवसंद्रकं यितवरं वंदे गुरुं संततं
यः सवैद्यसमान् व्यधाद्विव नरानात्मीयसेवापरान् ।
वादींद्रान् बहुवादिदर्पेशमनान् जित्वा तथास्थापयत्
यो ज्वतस्त्रिम्थैनिययवयो भाष्मादिसंस्कारकः ॥ ९ ॥
स्त्रीविद्वलाचायगुरोस्तन् सीजन्यभोजं जितवादिराजं ।
स्त्रनेतसंद्रं पदवाक्यविद्यं प्रमाणिवद्गं तमहं नमामि ॥ १० ॥
[यः शास्त्रलोकव्यवहारिवस्त्राज्ञगत्समग्रं स्ववशं व्यतानीत्।
तमभैकं कृष्णगुरोनेनािम रामेश्वराचार्यगुरं गुणाियं ॥ ११

MS. B.]

यत्तंनिधानादभवत्तरो अमी विद्याधिराजाजितवादिराजाः ।
श्वाचार्यवर्षे बुधरानचंद्रं भजामि गोपालगुरोस्तन्ज्ञं ॥ १२ ॥
जगन्नाचाश्रमं वंदे यति वेदांतकोविदं ।
यदवाक्यप्रमाग्यज्ञं स्वर्धमेनिरतं सदा ॥ १३ ॥
श्रीरामाचार्यस्नुहैरिहरभजनैकाग्रभीः श्रीनृसिंहा-

चार्यो ऽयं माणिकांवाप्पननयदतुलं विद्वलाचार्यमार्ये। स्रोहं श्रोपाणिनीयाद्यपुगुणसगुगं प्रक्रियाकीमुदीय-

व्याख्यारूपं प्रसादं विश्वदमकरवं विद्वलस्तेन तुष्पात् ॥ १४ ॥
संवत् १५३६ वर्षे माघवदि एकादशी दवी श्रीमदानंदपुरस्थानोत्तमे साम्यंतरनागरज्ञातीयपंडितस्वतंतसुतपंडितनारायणादीनां पठनार्थे ॥ कुटारीव्यवगहितसुतेन विश्वरूपेण लिखितं ॥

This date is probably that of the MS. from which the present was copied (a century or more after that).

A list of contents, on three leaves of European paper, has been appended.

[H. T. COLEBROOKE.]

620.

3185. Foll. 161; size 12\frac{2}{4} in, by 7\frac{2}{4} in.; well written, in Devanāgarī, on European paper, by the same hand as no. 605 (MS. 3184); fifteen lines in a page.

The same portion of Vitthalācārya's Prasāda.

'Copied from a Devanāgarī MS., belonging to Bāladākshit Asōgēkar of Shāhāpūr, near Beļgaum, dated Saṃvat 1633, and consisting of 137 leaves, about 123 " by 53".' [J. F. FLEET.]

621.

2390. Foll. 211; size 9½ in. by 5½ in.; fairly written, in Devanāgarī, about A.D. 1650; 12-16 lines in a page; from fol. 198 by a more modern, indifferent hand, about 20 lines in a page.

A portion of the Prasāda.

Foll. 1-126 (numbered 1-125, two leaves being marked 13), contain from the beginning of the work to the end of the feminine bases.

Foll. 127-211 (numbered 225-310, no. 303 having been omitted by mistake), contain from shortly before the end of the samāsa (fol. 128), to shortly after the beginning of the dvirukta-prakriyā (211b), thus comprising the whole of the taddhita chapter.

Fol. 210 has been inverted by the binder.

For fragments of the same work, see Weber's Cat. Berl., no. 738, and Aufrecht's Cat. Bedl., no. 355. The Oxford fragment makes Rāmacandra the author of the Vaishnavasiddhāntadāpikā, which Viṭṭhala there declares to have commented upon, whilst a passage quoted above, p. 167a, states that Rāmacandra composed, and that Viṭṭhala's father, Nṛisiṃha, commented upon, the Kālanirnaya, a work placed by Colebrooke at about A.D. 1243 (Misc. Ess. II., p. 379; 2nd ed., p. 333).

[The Krityaratnāvalī is ascribed to Rāma-candra, son of Bhaṭṭa Viṭṭhala, and grandson of Bālakrishṇa Bhaṭṭa]. [Gaikawar.]

622, 623, 624.

2065, 2066, 2189. Size 11 in. by 4½ in.; well written, and pretty correct Devānagarī MS. of about B.D. 1550; ten lines in a page.

Prakriyākaumudī-ṭīkā, another commentary on Rāmacandra's work, composed—by order of prince Kalyāṇa, son of Vīravara (?), and grandson of Gaṅgādūsa—by Kṛishṇa, son of Śesha Nṛisiṇhasūri.

The work begins with an introduction of 46 stanzas, from which we extract those containing genealogical information, partly restored by a modern hand:

ष्वलिकुलमंडितगंडं प्रत्यूहव्यूहतिनिरमांतडम् । सिंदूरारु गर्नुंड देवं वै तुंडमवलंबे * ॥ १॥ ०॥ भाखद्रमीवलयतिलको धनकमेप्रसूताव् षायावते सुचरितकृताचार्यके विश्ववंद्ये। षंतर्वेदिजयित यमुनाजहु नाव्याजभाजोर् बाद्धोमध्ये हरिगिरिज्ञयोः स्पष्टलक्ष्मेव वस्तः॥ ६॥ तवोदुश्वरहार † इत्यभिधया जागति नीवृद्धरः खलीं नप्रतिविवनं वरचरैः साज्ञां नमाली नितः। यस्मिन्नस्मितनस्प्रशासिविभवाः शासाशतोद्वासिताः सेव्यंते तरवो ऽथ वेदगुरवः प्रत्याज्ञया तैद्विजै: ॥ ७ ॥ ब्रह्मावंते नाम तत्रास्ति तींथे सार्थे पर्यं पूर्वेपुर्येरगर्येः। यत्संसेव्य प्राप वल्मीकजन्मा सन्मानाही काव्यवाचां सम्-ष्पास्ते तस्मिन्नमरनगरीगवैसवैखहारी [sint n हारीभृतामलसुरसरित्पत्रपुंजाभिधानः। ग्रामः खस्त्रीजनविनिमयी भूतरामाभिरामः कामक्रीडाभवनमवनी काञ्चदाञ्चयेह्नपः॥ २॥ ०॥ तच बाद्यगमंडले जितविपुले सत्वर्मभिविमेले वास्नी किप्रतिवेशवासवशतो विज्ञातसवीगमे । षासीद्रपथटः परः स्मरहरः सच्छोत्रियाणां वरः शौर्योदार्यविवेकधेर्यनिलयो भूपालभूषामियः॥ १३ ॥ शिवः कपाली मघवापि गोवभिच् चंदुः कलंकी तपनो विकर्तनः। शेषो ऽपि चाशीविषवंशसंभवस् तत्केन लोके ज्यमिहोपमीयतां ॥ १४ ॥ प्रत्यिषितिपालबालवनितासीमंतसिंद्रिका-लुंठाकप्रकटप्रतापतपनप्रोद्वासिताशामुखः । चैलोक्योचरकमैनिमितिपरिप्राप्तप्र**तिष्टस्ततः** संभूतः कल्लिकालकल्मवपरीहाराय नारायणः॥ १५॥

यः सिंहासनमास्थितो अपि सहजं पद्मासनं सेवते यो मालापरिवर्तेयत्पविरतं शालाविशालाः श्रितः । योगं यः अयित छिति छित्विताचारे नियोगं चरन् वैदेहं जनकं व्यजेष्ट परं लोकानशेषानिप ॥ १६ ॥ तस्मादाविरभूत्रभूतविभवो गागेयमेयोजितो गंगादास इति प्रसिद्धमहिमा गंगा समाराध्य यः। खामाख्यामकृतार्थयज्ञगदलंचके ऽत्यचक्रेश्वरान् अक्षेशादनयज्जयैकिन्लयः शक्रे व्यवद्वापरः ॥ १९ ॥ हरिहरपदयसहंद्वनिहेंद्वभिक्त -प्रतिहतदुरितीयोल्लाघनंघालकीतिः । प्रतिदिवसविती खेख खेसंप्री खिता थि -व्रजविहितपुभाशीःशीलिताशेषकामः ॥ १६ ॥ नानाजन्मशतार्जितेन तपसा गंगाधराराधनैर् यः श्रीमाननभाभिधानसुभगे पाति व्रजे ज्योतिषि । लेभे वीरवरं सुतं द्विजवरं प्रह्वादभीषार्जुन-प्राया भागवता न यं तुरुयितुं ब्रह्मपैयो वा ख्माः॥ १९॥ तद्वंशे भ्वतंशे समजित रजनीजानिलक्जानिदान-स्कूर्जहानावदानप्रधितपृथ्यशोधोरणीधौतविश्वः । सर्वोवींशक्रसकाक्रमनिमाशिरःकोटिकोटीरकोटी-प्रोदंचद्रानरोचिःपरिचरितलसत्यादपंकोरुहश्रीः ॥ २० ॥ कामो वामदूशां निधिनयजुपां कालानलो विद्विषां सःशासी विदुषां गुरुर्गुणवतां पाणी धनुधीरिणां। लीलावासगृहं कलाकुलभुवां कर्णः मुवर्णीियनां श्रीमान् वीरवरः श्वितीश्वरवरो ववित्ति सर्वोपिर ॥ २१॥ यस्य प्रीटतरः प्रतापतह्याः प्रत्यिष्णुं भृतां कीर्ति सर्वेगुणाष्ट्रयामुद्वहत्संयोजितां वेथसा । लाजा मेरुहिरस्यरेतिस हुताः स्मामंडलस्यंडिले यस्मादुत्पतिताः स्युरंति परितस्ताराभिषाद्वरिशः ॥ २२ ॥ सपीं सा यत्कृपाणी गुरुभुजभुजगा संगतः संगरादी सद्यः कृतारिकं उच्युतरुधिररजी योगमभ्यावहंती । द्रणहानांबुप्रोत्कटकरिषटागंडशैलेषु लग्ना सूते सद्यः किलांडान्यतिविमलमलङ्गूरिमुक्ताञ्चलेन ॥ २३ ॥ गंगादासात्मजन्मिक्षतिरमणमणेः कीर्तिसंगानुषंगाः भ्रोतंते स्फीतफेनस्तवकसमरुची हार्दिन्धाः किलाम्बाः। द्राग्वीख्याभूत् विडीजाः पृथुपुलकभरः पार्थमाशंकमानी विष्वक् वाष्पायमाणात्यनुवहति मुदा लोचनानां शता-िनि॥ २४॥०॥

वालाकोंदरसोदरीधिकिरणस्पष्टारिसीनंतिनी∻ सीनंतेषु समर्थयविवरतं सिंदुरपूरीश्रयम् ।

^{* (?)} read वैनुग्रम 0

[†] तत्रोद restored by a second hand.

सवाज्ञाः परिष्रयनिजयज्ञाः कप्रप्रेश्विरं श्रीमान् वीरवरो जगत्यनुपमश्रीः केन वा वर्ग्यतां ॥ ३९ ॥ सो इयं काच्यकलाविलासभवनं श्रीपारसीकेश्वर-प्राणानामधिदैवतं गुरुगुणश्रेणीमणीरोहणं। विद्यानां निक्षोपलः कुलगृहं केलीकुरंगीदृशां श्राप्तायंडितमंडलीपरिवृतो विद्याविनोदं व्यथात् ॥ ३० ॥ तस्यास्ति सर्वजनलोचनलोभनीय-सींटर्यसारसविलासनिवासभिः। विद्याविनोद्परिमोदितभूरिस्रि: काल्याण इत्यभिधया तनयो नयज्ञः॥ ३९॥ यस्यापांगतरंगिते मुरगवीवक्के च वाक्चातुरी कंठे चापि सरखती हरिहरेभिक्तिश्व शक्तिभूजे। खास्ते पाणितले सदा वितरणश्रीः पादपसे नृप-श्रेणीमीं लिमणिप्रभा वत कर्ष स्त्रीण: कुमारो ज्यसी॥ ३२॥ सर्वेविद्याविदो ज्यस्य कल्याणगुणशास्त्रिनः। स्मिन्यविश्वातातीव तीक्ष्णा व्याकरणं मितः ॥ ३३ ॥ रसालंकारसारापि वाणी व्याकरणोजिता। श्चिचोपहतगाचेव न रंजयित सज्जनान् ॥ ३४ ॥ कल्यायस्य तन्द्रवस्य नृपतिः कल्यायम्तेस्तितः क स्यागों मितमाक रूप विषमग्रं यार्थ संवित्तये। कृषां शेवन्सिंहस्रितनयं श्रीप्रक्रियाकीमदी-टीकां कर्तृमसी विशेषविद्वां प्रीत्ये समाजिङ्गपत् ॥ ३५ ॥ ष्यस्फुरभावा प्रस्फुरदोषाभिहितापसिद्धांता । असमर्थकपद्वंधा नैवापरथा विभावयत्पर्थ॥ ३६॥ तस्माद्वीरवरान्महीश्रमुकुटालंकारचूडामग्रे: प्राप्पातां सुचिरं विभाव्य च हृदि ज्योतिनृसिंहाभिधं। संतोषाय विशिष्य भाष्यविद्षां बोधाय दुर्नेधसां व्याख्याम्याकरसाक्षिकं सुविश्वदं तां प्रक्रियाकौ मुदीं ॥ ३०॥ Vols. i., ii., foll. 254 and 279, numbered continuously 1-533 (but from fol. 431 to end, wrongly 411-513). The sandhi and subanta sections.

The samjāāprakāśa ends fol. 47b; sandhiprapañea, fol. 112b; strīpratyayāh, ii., fol. 285b; shaṭkārakīvarnanam, fol. 345b; sāmāsikī prakriyā, fol. 457; taddhitaprakriyā, fol. 527b. This section ends:

पृथीमंडलमीलिमंडनमियः श्रीशेषवंशामली-संगः श्रीनरसिंहसूरिरभवत्मयस्रवाचस्पतिः ।

तस्तूनोः कृतगूढभावविवृती सत्प्रक्रियाच्याकृती श्रीकृष्णस्य कृती समाप्तिमगमद् द्वित्वाश्रया प्रक्रिया॥ इति डिरुक्तप्रक्रिया॥

Most leaves of vol. i. are much worm-eaten at the side, but restored by a modern hand. Foll. 483-468 of vol. ii. are also slightly damaged in the middle, but have not been restored.

Vol. iii., foll. 409, numbered 1-408 (fol. 135 being lost, and nos. 336 and 405 occurring twice each). The ākhyāta (ends fol. 313b), kridanta (ends fol. 399) and vaidīkā prakriyā. The MS. breaks off abruptly in the explanation of the last of the three concluding stanzas, given under no. 613 (MS. 3184): सचित्रतीय रुख्ती: 0

For another MS. of the ākhyāta and kridanta sections see A. Weber, Cat. Berl., no. 739.

A Krishna, son of Sesha Nrisimhasūri, composed the Padacandrikā grammar (under the auspices of a prince Narottama).

[GAIKAWAR.]

625.

1333. Foll. 294, two of which (228 and 229) are wanting; size 11½ in. by 5 in.; well written in the Devanāgarī character; ten lines in a page. The last 5½ leaves were copied by a different hand from the rest; eleven lines in a page.

Tattvacandra, another commentary on the Prakriyākaumudā, abridged from the preceding work by Jayanta, son of Madhusūdana, a native of Prakīśāpurī on the river Tapatī.

It begins:

ढुंढिराजं गणाधीशं विव्रसंकटहारिखं। तदंवां भारतीं देवीं श्रीहरिंच गुरूं भने॥ १॥ ०॥ दाक्षियपेन समस्तगोपपुचतीचेतांसि मुखाक्षुधाधाराहारिवचीभि हम्नतकुचापीडेश चुंबेरिष ।
साक्तिस्मितवीद्यशैरण चमत्वारेश संवंचयन्
राधाधामगतः प्रभूतधनदो भूयात्सदा नाधवः ॥ १ ॥
प्रीकृष्णपंडितवचों उन्नुधिमंपनोत्यं
सारं निपीय फिणिसंमतपुक्तिनिष्ठं ।
स्र्य्यामिविस्तरपुतां कुरूते न्यंतः
सत्नीमुदीववृतिमुत्तमसंमदाय ॥ ५ ॥
पूर्वोक्तिये लिखितेति च मा बुवीरन्
पूर्वे ऽपि पूर्वेतरसंमितसंश्रियिखा ।
युक्ता व्यलेखिपुरिदं न मुधा कदाचिन्
नामृलमेव किमिप प्रिणितं हि लोके ॥ ६ ॥
पूर्वेस्तरिकृतवाकप्रतिहारे वर्तते मम गती रघुवंशे ।
कालिदासकविरणद जचे का कथा विवुधमानिनि

व्याचिख्यामुर्गृत्वमात्रं वित्रस्तश्चातिविस्तरात् ।
तात्कृते ऽयं रुष्यूपायस्तेन तुष्यंतु सज्जनाः ॥ ६ ॥

[Fol. 26b: विसर्गेसकारी हर्सधेरेव भेदी । एवं च
चत्वारः संधयः । पंचसंधिप्रवादस्तु संध्यर्थकत्वात्संज्ञाप्रकरणे जीव
संधित्वोपचारात् ॥ इति पंचसंधिप्रक्रिया ॥

भूषीठे तपतीतटी विजयते तज प्रकाशापुरी
तज श्रीमथुसूरतो विरुरुचे विद्वद्विभूषामण्यः।
तज्जेनेन्द्रमुताभिषेत * विदुषामालोच्य सर्वं मतं
तन्ते संकलिते समाप्तिमागमतसंथिस्थिता व्याकृतिः।

Fol. 81b: इति स्त्रीप्रत्ययाः ॥ स्तादीनामधैविशेषव्यवस्यां दशीयतुमारभते ॥

 $Fol. \ 100b$: इति विभक्तयेशः । स्तेमां कारकिमिति व्यवहारः । कारकं च क्रियाहेतुः ।

The samāsa, ends fol. 141; taddhita, fol. 173; dvirukta (and subanta), fol. 174b. ं समाधिमगमस्- प्रक्रियाचाकृतिः॥ ं॥

कृषाशिपवचों अभोधिदुः प्रवेशो ब्लावुद्धिभिः। इति. मत्वा तदुत्सस्तु तत्कृते संप्रसारितः॥

The āldəyāta ends fol. 271 (orig. paging fol. 273): • समाप्तिमगमत् तिङ्प्रक्रिया। इति तिङंतप्रक्रिया। स्य कृदंताः (ends fol. 288 or 290 resp.).

It ends: इति वैदिकप्रिक्तपा॥ ०॥
कृष्णश्चेपवचोंऽभोधेस्तत्वचंद्रः प्रकाशितः।
प्रकाशाभूनयंतेन काश्यां प्रकाश्यतां चिरं॥ ०॥
Dated; संवत् १६६९॥ मुनियमुरसचंद्रप्रोक्तवर्षे॥ ०॥
[H. T. COLEBROOKE.]

626, 627.

2331, 2332. Foll. 247 and 257 resp.; size 11 in. by 5 in.; written in excellent, large, uniform Devanāgarī; ten lines in a page. Every third leaf is, as a rule, of a dark yellow tint, the rest being white.

Siddhāntakaumudī, by Bhaṭṭojidīkshita, son of Lakshmīdhara. Complete.

The pūrvārdha ends vol. i., fol. 217b; tiņanta, from vol. i., fol. 218, to vol. ii., fol. 100, numbered 1-130. The uttarūrdha (numbered 1-82) ends vol. ii., fol. 182b.

The vaidikaprakarana (foll. 25) ends fol. 207; svaraprakarana (foll. 40, numbered 1-39, two leaves being marked 22), fol. 247; pāṇināya-liṅgānuśūsana, foll. 10.

It ends: संवत् १५६४ नाभाद्रपदवदी १ चंद्रवारे रुखीतं श्रीगुजरातमध्ये भट°हरजिवन् भांगाजी श्रुभं भूयात् ॥

This grammar has been printed repeatedly in India, the best editions being those of Prof. Tārānātha Tarkavācaspati (Calc.), and Kasinath Pandurang Paraba (Bomb.). [GAIKAWAR].

628.

1331. Foll. 247(+8); size 12 in. by 5. in.; well written, in Devanāgarī, about A.D. 1650; twelve lines in a page.

Siddhāntakaumudī. Complete.

The pūrvārdha ends fol. 103; lakārārthaprakriyā, fol. 171; uttarārdha, fol. 212b; lingānuśāsana, fol. 247. At the end a different hand has added:

[म] तारेमणीरामभट्टस्येदं पुस्तकंमिति सुधीभिक्षेयं ॥

^{*} Corrected at the end, and on fol. 174b, into: तत्पुचेश जयन कोन ।

Eight leaves of European paper, inserted at the end, contain a sūcīpattra, written by a more modern hand. [H. T. Colebrooke.]

629, 630.

2190, 2191a. Foll. 197 and 163; size 10½ in. by 4 in.; 10-12 lines in a page; well written, in Devanāgarī, about A.D. 1650.

Siddhāntakaumudī, with the corresponding numbers of Pāṇini's sūtras noted above the text.

The pūrvārdha, vol. i., foll. 1-158 (wanting fol. 2) ends: सरसपुरवास्तव्यमोतालाज्ञाती[य] भट्टोपपदिश्विञ्जंकरात्मजसुखानन्दस्यायं लेख वाराणस्यां विश्वेश्वरप्रसादात् शिवी श्रुकतां॥

The uttarārdha, from vol. i., fol. 158, to vol. ii. 109; the tinanta ends fol. 50 (this section being numbered 1-90).

The vaidikusvaraprakriyā, fol. 156b; pāṇinīyaliṅgānuśāsanavritti, fol. 163b.

It ends: विश्वनाथयोः जयतु (!) मायमासे सिते पक्षे वत्सरे सप्ततितमे तथा॥ लिखितं पुस्तकिमदं प्रसादात्तव रामचंद्रपुरुणा॥ [GAIKAWAR.]

631, 632.

2207, 2208. Size 8½ in. by 4 in.; thick Devanāgarī writing; 7-11 lines in a page.

Vol. i., foll. 305; the first seven of which have been lost and supplied by a different hand on six leaves; foll. 128-182 written in a different, straight, peculiar hand, eight lines in a page; and the last three pages of the same volume probably by a third hand. Vol. ii., foll. 223, written by the same hand as the greater part of vol. i.

Siddhāntakaumudī, without the vaidikaprakriyā and lingānuśāsana.

Vol. i. contains the pūrvārdha.

Vol. ii., foll. 1-98, the kṛidanta; foll. 99 to the end, numbered 1-125, the tinanta; ends: संवत् १०१३ समये मधवदिपंचमी॥ लेखितं गंगारामवैष्ण-वेन स्वपटनार्थं॥

633, 634.

63, 64. Foll. 207 and 212 resp.; size 10½ in. by 4 in.; Devanāgarī character, two different hands. Vol. i., foll. 60-78, and voļ. ii. fol. 131 to the end, in a fair, regular handwriting, seven or eight lines in a page; the rest, by a different, less accurate hand, nine lines in a page.

Siddhāntakaumudī, without the vaidika and linganuśāsana chapters.

Vol. i., the pūrvardha; the leaves of the several chapters being numbered separately.

Vol. ii., the uttarārdha:-

- a) The tinanta, foll. 130, numbered 1-129, fol. 59b having been left blank and numbered together with the following leaf. Dated: संबत १६१६ कार्तिक सृ ०११.
- b) The kṛidanta; dated, संवत् १६१८ समे वैसाख सुदो १०॥ [H. T. COLEBROOKE.]

635.

2446. Foll. 137 (orig. 140, foll. 28, 80 and 81 of which are missing, and replaced by blank leaves); size 12 in. by 6 in.; indifferent Devanagari writing; 15-23 lines in a page.

Siddhāntakaumudī, without the supplements. The uttarārdha begins fol. 79 (orig. fol. 82); ends: संवत् १९९६ (! probably 1789) वर्षे ज्यैष्टसुद्दि प्रतिपदायां लिधितं सहन्तरामेण काश्यां सारद्वंशोद्भवेन स्वार्थे परार्थे वा॥

636, 637.

2325, 2326. Foll. 218 in each volume; size 11 in. by 5 in.; well written, in Devanāgarī,

towards the end of the last century, in a large, bold, hand; nine lines in a page.

Siddhāntakaumudī. Wanting the kridanta chapter.

Vol. i., foll. 1-202 contains the subantaprakarana. From foll. 203 to vol. ii., 135 (numbered 1-151), the tinanta.

Vol. ii., foll. 136-218 (numbered 1-83), the two supplements, ending: इति व उत्तराधें पाणिनीयलिंगानुशासनस्चन्तिः॥ [GAIKAWAR.]

638.

360. Foll. 197; size $10\frac{3}{4}$ in. by $4\frac{1}{4}$ in.; fairly written, in Devanāgarī, about the middle of the last century; eleven and twelve lines in a page.

Siddhāntakaumudī. Incomplete.

Foll. 1-124 contain the pūrvārdha; foll. 125 to end (numbered 1-73), the first part of the uttarādha, comprising the tinantā or lakāraprakriyā. The copyist, however, erroneously states at the end: इति[स्र]कारप्रक्रिया॥ इति - - उत्तराधे समाप्तम् ॥

H. T. COLEBROOKE.

639.

970. Foll. 103; size of the leaves, which are folded, 16 in. by 3\frac{3}{4} in.; seven, sometimes six, lines in a page; careless, recent Bengālī handwriting.

Siddhāntakaumudā. The tinanta chapter.

There are occasional blanks of one or two aksharas.

[H. T. Colebrooke.]

640.

2821. Foll. 169; size 9 in. by 7 in.; European paper, bound in the European fashion; written, in Devanāgarī, towards the end of last century.

The same portion of the Siddhāntakaumudī. The broad margin contains occasional notes in English and Sanskrit. [Sir Ch. Wilkins.]

641.

675a. Foll. 60; size $10\frac{1}{2}$ in. by $4\frac{1}{4}$ in.; clear, recent Devanāgarī writing; eleven lines in a page.

Siddhāntakaumudī. The kridanta section.

For some parts of the MS. Colebrooke has noted the numbers of the $s\bar{u}tras$ in the margin, or between the lines. [H. T. COLEBROOKE.]

642.

768c. Foll. 83; size 10 in. by 4 in.; written, in Devanāgarī, by a somewhat clumsy hand; eight lines in a page.

Siddhāntakaumudā. The supplementary chapters.

Dated: शंवत १६५४ शनैनामपुश्रवदी १० वारवृथवारके प्रतिते चारभइ॥ [H. T. COLEBROOKE.]

643, 644.

1692, 1693. Foll. 292 and 267 resp.; size $9\frac{1}{2}$ in. by $4\frac{3}{4}$ in.; clearly written, in the Devanāgarī character; eleven or ten lines in a page.

Praudhamanoramā, gloss, or supplementary commentary, by Bhaṭṭojidākshita, on his Siddhantakaumudā.

Vol. i. contains the pūrvārdha. Dated: संवत् १६३९ साके (!) १७१२.

Voll. ii., foll. 1-136 (numbered 1-135, two leaves being marked 38), the tinanta-kānda; foll. 137-267 (numbered 1-131), the kridanta. Dated: संवत् १६३६ मीती सा-स्तीन कृष्ण: वारसुभ (!)

The work was lithographed at Benares, 1868; 1872. [H. T. COLEBROOKE.]

A A 2

645, 646.

1232, 1233. Foll. 264 and 135 resp.; size $10\frac{3}{4}$ in. by 4 in.; fairly written, in Devanāgarī, by one Yadunātha, son of Muralīdhara (স্বোটেম্ম), A.D. 1755; nine lines in a page.

Praudhamanoramā.

Vol. i., pūrvūrdha:—strīpratyayāḥ end fol. 104; vibhaltyarthāḥ, fol. 129 [the leaves of this and the succeeding portions being numbered separately].

Vol. ii., uttarārdha:—kridanta-prakriyā ends fol. 100, the remaining leaves having a separate numbering.

A more modern hand has added, on European paper, a sūcīpattra of three leaves to vol. i., and of one leaf to vol. ii. [H. T. COLEBROOKE.]

647.

3063. Foll. 325; size 11½ in. by 5 in.; Devanāgarī character; foll. 154-237 indifferently written, fourteen lines in a page; fol. 238 supplied by a modern hand; the remaining portion beautifully written; twelve lines in a page.

 $Praudhamanoram\bar{a}$.

The pūrvārdha ends fol. 153; tinanta, fol. 238; kridanta, fol. 304: लिखतं वाराणसीस्थानात् वासमाधवनी ॥ सं १६८३ वर्षे माघवदि १ रवी ॥

The MS. ends: सं १६९३ समये माघवदि १२ गुरुवासरे॥
[J. R. BALLANTYNE.]

648, 649.

2067, 2068. Foll. 182 and 85 resp.; size 10 in. by 4 in.; written in a fair, somewhat small, Devanāgarī hand; 10-13 lines in a page.

Praudhamanoramā. Incomplete.

Vol. i. contains the *pūrvūrdha*. A number of leaves, especially 161-167, have been slightly damaged by damp at one corner.

Vol. ii., foll. 1 and 2a, the beginning of the krit-portion; foll. 3-85 (numbered 1-83), the tinanta.

650.

2666. Foll. 141 (numbered 2-64, 62-139); size 10 in. by 3\frac{3}{4} in.; written, in Devanagari, by two different hands; the first portion (foll. 2-64), towards the end of last century; the remainder in Samvat 1816 (A.D. 1759); eight or nine lines in a page.

Praudhamanoramā. The tinantakānda.

There is no deficiency at the beginning, the pagination notwithstanding. A leaf inserted at the end contains a sūcēpattra, by a still more recent hand (than A). [H. T. COLEBROOKE.]

651, 652.

1346, 1347b. Size 12 in. by 4½ in.; Devanagarī character; written by different hands; 10-12 lines in a page.

Śabilaratna, a commentary on the Praudhumanoramā, by Huridīkshita (disciple of Rāmāśramu), son of Vēreśvara, and grandson of Bhattojidēkshita.

Vol. i., foll. 454 (while two leaves are numbered 85, one leaf is marked both 103 and 104). $P\bar{u}rv\bar{u}rdha$. It begins:

श्रोपिवभूपणमीडे श्रोपाशेषायैलाभाय ।

दातुं सकलमभीडं फलमीष्टे यालृपादृष्टिः ॥ १ ॥

गूढोिक्कप्रियतां पितामहकृतां विद्वत्यमोदप्रदां

भक्त्याथीत्य मनोरमां निरूपमाद्रामाश्रमात् सहुरोः ।

तत्वाञ्चानवशात् परेण कलितान्दोषान् समुन्मृल्य(न्)

व्याच्छे हरिरेष तां फणिमतान्यालोच्य वैरेष्वरिः ॥ २ ॥

भट्टोिजदीिखतमुखेः कृतिभिः कृतेषु

यन्येष्वमी किमु न सिन समीहितायाः ।

यत्संकलस्य कथिता इह तावतैव

तुष्तु मल्कितिममामवलोक्य थीराः ॥ ३ ॥

GRAMMAR.

Fol. 262, इति स्त्रीप्रययाः ॥ fol. 312, इति विभ-त्र्ययाः ॥ fol. 389b, इति समासाश्रयविधयः ॥ Ends: इति श्रीभट्टाजिदीक्षितपौचेण वीरेश्यरसूनुना हरिदी-क्षितेन कृते शब्दराने सुवनां समाप्तम् ॥ ० ॥ संवत् १६५६ ॥

Vol. ii. (1347b); foll. 145. Uttarārdha, the three parts of which are paged separately.

- a) Tinanta, foll. 111; dated: संवत् १६५६ मिति फाल्युणसुदी ६ मंगर ॥
- b) Kridanta, foll. 23; संवत् १६५६ मीति फाल्गुने मासे मुझपसे दुरतीयां रिववासरे॥
- c) Vaidlik chapter, foll. 11; संवत् १६५६ मास उत्तममासे फालगुनमासे कृष्णपद्ये तेरोदश्यां कथा लीख्यते: ॥ [H. T. COLEBBOOKE.]

653.

2393. Foll. 278; size 11 in. by 3\frac{3}{4} in.; Devanāgarī character; well written, by three different hands, in the last century; 8-11 lines in a page.

Laghuśabdaratna, an abridgment of the preceding work, by the same author. It begins with the first introductory stanza of the larger work.

The subanta ends fol. 196; the tinanta, fol. 265 [the leaves of this portion are only partially numbered, beginning from 1; foll. 266 to end being numbered 1-13].

It ends: इत्पष्टमो उध्याय: ॥ इति श्रीमहीक्षितभट्टोजि-पौज-दीक्षितवीरेश्वरपुज-दीक्षितहरिविरचिते लघुश्चन्दराने वै-दिकी समाप्ता ॥ समाप्तश्चायं शब्दरानः ॥

Cf. Rāj. Mitra, Descriptive Cat., p. 80.

[H. T. COLEBROOKE.]

654, 655.

485, 486. Size $12\frac{1}{2}$ in by $4\frac{1}{2}$ in.; Devanagarī character: 8-13 lines in a page.

Tattvabodhinā, a commentary on the Siddhāntakaumudā, by Jūānendra Sarasvatā. Vol. i., foll. 389, written by three or four different scribes; from fol. 64 to the end (except fol. 276 and part of 277) in a neat clear hand. The *Pūrvārdha*. It begins:

नत्वा विश्वेश्वरं साखं कृत्वा च गुरुवन्दनम् । सिद्धानाकौ मुद्दीच्याख्या क्रियते तत्वशेषिनी ॥ विश्वविद्याताय कृतं मङ्गलं शिष्यशिद्याये निवधन् चिकीर्षितं प्रतिज्ञानीते मुनिवयमित्यादिना ।

The kāraka begins fol. 166; samāsa, fol. 199b; taddita, fol. 274; dviruktaprakriyā, fol. 183b.

Dated: संवत् १६५२ सनैनामपुस कृषापक्षे भ वारणु. Vol. ii., foll. 237, numbered 1-115 (of which fol. 8 is wanting), 1-70 and 1-53; copied by two, or perhaps three, different hands. The Uttarārdha. It begins:

> समस्तजगतामीश्री जगदानन्दकारकी । जगतीजनकी वन्दे पावतीपरमेश्वरी॥

The kridanta ends fol. 114: संवत् १६५३ विशावनांश्रे भुक्तवयोदम्यां गुरवासरे समाप्तम् ॥

Fol. 115 to the end contain the $\bar{a}khy\bar{a}ta$. It begins:

स्रज्ञाननाशने दश्चं दीक्षितं भक्तरक्षणे।
वटमूलाश्रयं त्र्यसं दिख्णामूर्तिमाश्रये॥
It ends: इति श्रीपरमहंसपरिव्राज्ञकाचार्य-श्रीवामनेन्द्रसामीचरणारिवन्दसेवक - ज्ञानेन्द्रसरस्तीकृती
सिद्धान्तकीमुदीव्यास्यायां तत्ववीधिन्यास्यायां तिङनाकाग्रदं समाप्तम् ॥

List of contents, on one and two leaves resp., have been added to the two volumes by a more modern hand. Lithographed editions of the *Tattvabodhinī*, together with the *Subodhinī*, and the text of the *Siddhāntakaumudī*, were published at Benares in 1863; 1871-2.

[H. T. COLEBROOKE.]

656, 657.

1883, 1884. Foll. 387 and 409 resp.; size 11 in. by 5 in.; very well written, in the Devanagarī character; ten lines in each page.

Tattvabodhini.

Vols. i. and ii., foll. 1-73, numbered 1-451. The $p\bar{u}rv\bar{a}rdha$.

The sanjāāprakaraņa ends fol. 15b; paribhāshāpr., fol. 22b; strēpratyayāḥ, fol. 193b; vibhaktyarthāḥ, fol. 235; samāsāśrayavidhayaḥ, fol. 314b.

Vol. ii., foll. 74-222 (numbered 1-149), the *kṛidanta*; foll. 223-409 (numbered 1-187), the *tiṇanta* section.

Dated: संवत् १६५० वर्षे पोसवदी ७ वार गरे छ खुद्धे॥ [Dr. J. TAYLOR.]

658, 659.

675 b & c. Foll. 55 and 34 resp.; size 10½ in. by 4 in.; clearly written, in the Devanagarī character, by three different hands; nine lines in a page.

Subodhinī, a commentary on the vaidikaprakriyā of the Siddhāntakaumudī, by Jayakrishņa, son of Raghunātha, son of Govardhanabhaṭṭa.

- a) (675b), Svaraprakarana, beg. अनुदा तं पदम्।
 परिभावेयन्। नाधिकारः। अखरितत्वात्। ०
 Dated: संवत् १६४१ समयनाम आवादमासे कृष्णपक्षे तिरोदिस भवमवासरेः॥
- b) (675c). Eight adhyāyas of Vaidik rules. Foll. 1-10, by a different hand from the rest. At the beginning there is a deficiency to the extent of about a full page, the MS. beginning नन्वेवमि वैदिकशब्दानां लीकिकशब्दाभिन्नलात् o (line 9 of Benares ed. of Samvat 1929); the introductory stanzas -in which the author names, besides his grandfather and father, the two elder of his three brothers, Mahādeva and Rāmakrishna-being thus wanting. It ends: इति श्रीमन्मौनिवुलतिलकायमान-श्रीगोवर्धनभद्रात्मज्ञ-रघुनायभट्टांगजेन[ज]यक्ष्णेन कृतायां सिद्धांतकीमृदी-व्याख्यायां सुबोधित्यां वैदिकखंडे समाप्तिम[गमतां] संवत् १५४१. [H. T. COLEBROOKE.]

660 - 662.

1504, 1505, 1513. Size 12 in. by 4½ in.; fairly written, in Devanāgarī, by different recent hands; 8-13 lines in a page.

[Brihat-] Sabdenduśekhara, a commentary on the Siddhāntakaumudī, by Nūgeśahhaṭṭa, son of Śivabhaṭṭa (surnamed Kūla) and Satī.

Vols. i. and ii., foll. 278 and 277 resp.; numbered 1-553 (three consecutive leaves being marked 106). The $P\bar{u}rv\bar{u}rdha$. It begins:

नागेश्भद्दी नागेशभापिताधैविच्छ्यः। शिवभद्दमुतो थोमानुपाध्यायोपनामकः॥ याचकानां कल्पतरोरिरकञ्चहुताशनात्। शृंगवेरपुराधीश्वरामतो * लब्धजीविकः॥ नत्वा फणीशमीशानं कीमुद्यप्रमकाशकं। मनोरमोमाधेदेहं तन्वे शब्दंदुशेखरं॥

ग्रंथसमाप्तिगंथप्रचारादिप्रतिवंधकविश्वविधाताय समुचि-तच्यवित्रयनमस्काररूपं मंगलमाचरन् शिष्पशिक्षाये व्या-स्थातृश्रोतृणामनुपंगतो मंगलाय च निवश्चाति । मुनित्रय-मिति ⁰

The kāraka (or vibhaktyarthāh) begins fol. 253b; the samāsa, fol. 318b; the taddhita, fol. 421; the dvirukta, fol. 544.

It ends:

शब्दंदुशेखरे ग्रंथे पूर्वमधेमपूपुरं।
प्रीयतां तेन भगवान् शिवया सहितः शिवः॥
शब्दंदुशेखरः सो ध्यं फाणिभाष्योक्तिभूपितः।
सतां हाकमलेष्ट्रास्तां यावाफिणफणाधरी *॥

इति स्त्रीकालोपनामकशिवभट्टसुत-सतीगभेज-नागेशभ-टुविरिचते सिद्धांतकी मुदीव्याख्याने शब्दंदुशेखराखे पूर्वार्थ समाप्तम् ॥

Vol. iii., foll. 239; the *Uttarārdha*, in three parts, each with a separate numbering of

^{*} See the Laghuśabdenduśekhara.

leaves; viz., tinanta, foll. 154: इति श्रोशिव-भट्टमृत-सतीगर्भज-नागोजीभट्टविरचिते शब्देन्दुशेखरे ति-इतं समाप्तम् ॥ vaidikā prakriyā, foll. 20, not quite complete at the end of the eighth or last adhyāya; kṛidanta, foll. 65.

In the margin of the last leaf of vol. ii., as well as in the sūcīpattras (one loose leaf in each of the first two volumes, and two in vol. iii.), the work is called Vṛihacchabdenduśekhara; as indeed it also is done in the author's shorter work, the Laghuśabdenduśekhara (see below).

[H. T. COLEBROOKE.]

663.

1020. Foll. 418, only partially numbered in the beginning; foll. 275 to end numbered 1-142, nos. 112 and 120 occurring twice; Devanāgarī character; size and writing (by different hands) as in the preceding volumes; fol. 73b and part of 73a left blank.

Laghuśabdenduśekhara, an abridgment of the preceding work, by the same author.

It begins:

पातंत्रले महाभाष्ये कृतभूरिपरिश्रमः ।
शिवभट्टमृतो थीमान् सतीदेव्यास्तु गर्भेतः ॥
याचकानां कत्यतरोरिरिकञ्चहुताशनात् ।
शृंगवेरपुराथीशाद्रामतो लब्बनीविकः ॥
नावा फणीशं नागेशस्तनुते व्यप्रकाशकम् ।
मनोरमोमार्थदेहं लघुश्चेंदृशेखरं ॥

Fol. 221: इति समासाश्रयविधयः संपूर्णाः॥ श्रावणमासे कृष्णपश्चे तियौ पंचम्यां गुरुवासरे॥

Fol. 274b: इति शिवभट्टमुत-सतीगभैन-नागोजीभट्टकृते लघुशन्देन्दुशेखरे पूर्विषम् ॥ विस्तरस्तु वृहच्चन्देंदुशेखरे दृष्टव्य: ।

शब्दंदुशेखरे खत्ये पूर्वमधेमपूष्टम् । प्रीयतां तेन भगवाि छवया सहितः शिवः ॥ भूषितः प्रियाणोक्त्या लघुः शब्दंदुशेखरः । सतां हृत्वमलेष्वास्तां यावत्प्रिषणगण्याः॥ It ends:

श्रचेंदुशेखरः पुत्रो मंजूदा चैव कत्यका। खनतौ सम्यगुत्पाद्य शिवयोरिंदितौ मया*॥ श्रचेंदुशेखरः सो ध्यं फिणिभा योक्तिभूषितः। सतां हुत्वमल्लेम्बास्तां यावज्ञन्द्रदिवाकरी॥

इति ०० उत्तरार्थं समाप्तम् ॥

For other MSS. cf. Aufrecht, Cat. Bodl., nos. 364-66; Rāj. Mitra, Notices, ii., p. 132.

Part of the work, with two commentaries (Bhairava Miśra's Candrakalā, and Sadāśiva Bhaṭṭa's Śekharavivritisamgraha), was lithographed at Benares, 1865-6.

[H. T. COLEBROOKE.]

664, 665.

536, 1684. Foll. 395 and 300 resp.; size 9½ in. by 4 in.; legibly written, in Devanāgarī, by several recent hands; 8-13 lines in a page. Laghuśabdenduśekhara.

Vol. i., Pūrvārdha.

- a) foll. 297 (numbered 1-298, no. 41 having been omitted), ends: इति सनासा- अयविधयः॥
- b) foll. 86 (numbered 1-97, no. 84 having been omitted, and fol. 80 inserted after fol. 83).

Vol. ii., Uttarārdha in three parts:

- a) foll. 1-38; kṛidanta, ends: इति - ना-गोनीभट्टकृतलयुश्रचंदुशेखरे सिद्धांतकीमुदीव्याख्याने कृदंते विस्तरस्त वृहक्कचंदुशेखरे दृष्टवाः।
- b) foll. 146 (numbered 1-147, no. 4 having been omitted), tiňanta.
- c) foll. 116 (numbered 1-117, no. 77 having been omitted), the vaidik portion.

[H. T. COLEBROOKE.]

666.

272b. Foll. 140 (numbered 1-141, no. 39 having been omitted); size 12 in. by $4\frac{1}{2}$ in.;

* MS. 1684 reads: ईशयोरिवतो मया ॥

clearly written, in the Devanāgarī character; nine lines in a page.

Cidasthimālā, a commentary on the Laghuśabdenduśekhara, by Vaidyanātha Pāyagunḍa.

It begins:

निराधाराधारं निखिलजगतां पारमुद्धेर्
भवस्य प्राकारं विमलसुखलकृत्याः सुरूचिरं ।
चिरं धारं धारं मनिस गुरुगीवीयकृपया
परं चंदे चंदे हरिहरमहं श्रीकारवरम् ॥ १ ॥
नाता गुरुं वैद्यनायः पायगुरहास्यको वृति ।
चिदस्थिमालां तनुते लघुशब्देदुशेखरे ॥ २ ॥

It ends: इति विभक्त्यर्थः ॥ संवत् १६५५ ॥

For other MSS. see Rāj. Mitra, Notices, iii., p. 319; Descriptive Cat., p. 110; Aufrecht, Cat. Bodl., no. 366 (where, probably by mistake of the scribe, the work is called Sadasthimālā).

[H. T. COLEBROOKE.]

667.

1848. Foll. 256; size 10³ in. by 4 in.; good large Devanāgarī handwriting; eight lines in a page.

Madhya-siddhāntakaumudī, an abridgment of the Siddhāntakaumudī, by Varadarāja.

It begins:

नता चरदराजः श्रीगुरून् भट्टोजिदीधितान् । करोति पाणिनीयानां मध्यसिद्धानकौमुदीं॥

For an analysis of the work, see Aufrecht, Cat. Bodl., no. 367; Rāj. Mitra, Descriptive Cat. of Grammatical MSS., p. 93.

The present MS. seems to have consisted originally of 268 leaves, numbered both continuously, and by sections. The first 45 leaves having however been lost, the *subanta* (foll. 1-47) has been supplied anew by a more modern hand, on 33 leaves of European paper; the concluding portion of this chapter being thus found twice in the MS.

The tinanta ends fol. 144b (orig. paging); the kritprakriyā, fol. 175b; the kāraka, fol. 184b;

the samāsūśrayavidhayaḥ, fol. 219b; the dviruktaprakriyā, fol. 256b; the strēpratyaya, fol. 263.

It ends:

एषा वरदराजेन बालानामुपकारिका । स्रकारि पाणिनीयानां मध्यसिद्धांतको मुदी ॥ कृतिवैरदराजस्य मध्यसिद्धांतको मुदी । तस्याः संख्या तु विज्ञेया खबाणकरवहिनिः ॥

रवं ग्रंथस्य संख्या ३२५०॥ शक्ते १७२६ खयसंवत्मरे आधि-नम्तुक्कचतुर्थ्यां सीम्यवारे अमृतसिद्धियोगवेलायां ग्रंथसमाधिः॥

[Dr. J. TAYLOR.]

668.

1159. Foll. 101; size 9½ in. by 4 in.; legibly written in Devanāgarī; 13-15 lines in a page.

Madhya-siddhāntakaunudā.

After the two concluding couplets given above, it ends: जाइयां यत्नेन संपाद्य मध्यसिद्धांतजीनुदी।
रघुनाथात्मजेनेदं लिखितं पुस्तकं शुभं॥

संवत् १७६१ शके १६३७ राद्यसाव्दे भाद्रपदमुक्कपौर्यमास्यां भृगी समाप्तं ॥ [Н. Т. Солевесоки.]

669.

3094. Foll. 92 (the last 14 of which are wrongly numbered 68-86); size 9½ in. by 6 in.; well written, in Devanāgarī, by four different hands; 18-21 lines in a page. Bound in the European fashion and interleaved (watermarks 1843 and 1839). Fol. 62b is left blank.

Laghu-(siddhānta-) kaumudī; a further abridgment of the Siddhāntakaumudī; by Varadaröja.

Fol. 1 contains a sūcīpattra; there are occasional English remarks on the inserted leaves, and the fly-leaf has the following, in Ballantyne's handwriting: 'The Laghukaumudī, with questions for examinations.'

Dated: संवत् १९०३ शाके १९६६ मीति आपाडणुक्कप्र-तिपदा १ वुधवार॥

The work was published, with an English translation, by J.R. Ballantyne, Benares, 1849; 1867.

[J. R. BALLANTYNE.]

670.

2783c. Foll. 65; size 11 in. by 5 in.; carelessly written, in the Devanagari character, about A.D. 1700; 8-11 lines in a page.

Laghukanmudī. [Coll. of Fort William.]

671

2605. Foll. 50; size $12\frac{1}{2}$ in. by $7\frac{1}{2}$ in.; large, clear Devanāgarī handwriting, of the latter part of the last century; thirteen or fourteen lines in a page.

Laghukaumudī; the sūtras in red, the vritti in black ink. The concluding śloka and colophon are followed by the couplet:

सिद्धान कीमुदीशब्दकी सुभाभोगमागतः। चक्रे वरदराजः श्रीलघुसिद्धांतकी मुदीम्॥

R. Johnson.

c. Subsidiary Treatises.

672.

593a. Foll. 97; size 11 in. by 4½ in.; fairly written, in Devanāgarī; ten lines in a page. The first two leaves have been supplied by a different hand.

Paribhāshāvritti, a commentary on the paribhāshās—or general rules of interpretation and application, as handed down in connection with Pāṇini's grammar—by Sīradeva. The order of the rules (as well as in part their text, which is here given in full) is different from that followed by Nāgojībhatṭa.

The work begins:

स्फुरद्भिनवरागा भास्त्रराभा प्रगस्भा प्रसभज्ञामितदोषा स्पीतसङ्गोकचन्ना। विहितहितविचारा जाड्यजातोपज्ञांते प्रभवतु परिभाषावृक्तिरासेवितेषा॥

व्याख्यानतो विशेषप्रतिपत्तिनै हि संदेहादळख्यं ॥ १ $(N\bar{u}g, 1)$ ॥ व्याख्यानादाचार्यपारंपर्योपदेशासंदेहे अपि विशे- वावगने भवित न तु ळुख्याभाव इति । तेन वष्टीस्थाने योगे-

त्यस्य प्रताख्याने पष्टीनिहेंशेष्वनेकसंबंधमंभवे ऽिष स्थाने योगेव भवति । तदुक्तं व्याख्यानतो ० लघ्यणांमिति स्थाने योगेति व्या-ख्यास्याम इति । ०

Here follow a few more $paribh\bar{a}sh\bar{a}s$: न हि कार्यो निमिन्नत्वेनाश्चियते ॥ ३ ॥ इतरेतराश्चयाणि शास्त्वे प्रवन्तेन ॥ ३ ॥ यदागमास्त हुणीभूतास्त हृश्णेन गृद्यन्ते ॥ ४ (N. 11) ॥ निर्दिश्यमानस्यादेशा भविना ॥ ५ (N. 12) ॥ नानुबन्धकृतमनेन्त्रास्त्वं ॥ ६ (N. 6) ॥ वर्णाश्चये नास्ति प्रत्ययुक्षयम् ॥ ९ (N. 21) ॥

There are altogether 130 $paribh\bar{a}sh\bar{a}s$. Ps. 1-102 are arranged under 27 $p\bar{a}das$, mostly named artificially after the beginning of the corresponding $p\bar{a}da$ of the $Asht\bar{a}dhy\bar{a}y\bar{a}$; viz.

Adhy. I., 1, prathamapāda (paribh. 1-13) ends fol. 13b; 2, kuṭādipāda (p. 14-16), fol. 17; 3, bhūpāda (p. 17-19), fol. 23; 4, kārakapāda (p. 20-27), fol. 29.

A. II., 1, samarthapāda (p. 28, 29), fol. 32;
2, aparapāda (p. 30-32), fol. 35b; 3, anabhilvitapāda (p. 33), fol. 37b; 4, dvigupāda (p. 34, 35), fol. 39.

A. III., 1, pratyayapāda (p. 40), fol. 42b;
2, karmaṇi-pāda (p. 41-45), fol. 45;
3, bahulapāda (p. 46), fol. 46;
4, sambandhapāda (p. 47, 48), fol. 47.

A. IV., 1, nyāp-pāda (p. 49-52), fol. 50l;
2, raktapāda (p. 53-55), fol. 52l;
3, yush-matpāda (p. 56), fol. 53l;
4, thakpāda (p. 57), fol. 54.

A. V., 2, dhānyapādu (p. 58-60), fol. 55; 4, śatapāda (p. 61), fol. 56b.

A. VI., 1, ekācpāda (p. 62-64), fol. 59; 2, bahuvrīhipāda (p. 65, 66), fol. 60; 4, angupāda (p. 67-77), fol. 68b.

A. VII., 1, ywapāda (p. 78-83), fol. 70; 2, sicipāda (p. 84-89), fol. 74b; 3, devikāpāda (p. 90-95), fol. 77; 4, naupāda (p. 96-99), fol. 80b.

A. VIII., 1, sarvasya-dve-pāda (p. 100), fol.
81b; 4, rephapāda (p. 101, 102), fol. 83.

Then follow the nyāyamulāḥ paribhāshāḥ (103-130).

The comment on the last rule seems incomplete. It ends:

सामान्यमि द्धाति तसेति सतसेततु - - - धपूमहोपाध्या-यस्त्रीज्ञीरदेवकृता परिभाषावृत्तिः समाप्ता ॥ संवत् १९४९ ०

For other MSS. of this work, see Burnell, Index of Tanjore MSS., p. 42; Rāj. Mitra, Notices, vi., p. 139. [H. T. COLEBROOKE.]

673.

1415A. Foll. 26; size 12½ in. by 3¾ in.; well written, in Devanāgarī; nine lines in a page. Laghu-paribhāshāvritti, a brief commentary on the same collection of paribhāshās.

It begins:

नयनभङ्गविनिज्ञितसञ्जनी

मृनिमुरामुरभूमुरदञ्जनी ।

शरदुदिन्छिशिरद्युतिभास्तती

विजयते जगतीह सरस्तती ॥ १ ॥

स्रज्ञानान्धस्य लोकस्य मूत्राञ्जनशलाकया ।

स्रक्षुद्रन्मीलिशं येन तस्मै पाणिनये नमः ॥ २ ॥

व्याख्यानतो ० १ ॥ व्याख्यानाडिशोषायैज्ञानं संदेहे सित कर्त-व्यम् । न तु संदेहादिभमतार्थप्रतिपादकं शास्त्रं स्पात् । तच व्याख्यानं षड्विधम् । यदाहुः ।

> पदच्छेदः पदार्थों किवियही वाक्ययोजना। स्राह्मेपो ज्यासमाधानं व्याख्यानं पड्डियं नतमिति॥ ०

It ends: केचित्रु व्याख्यानत इत्यादिपरिभाषा व्याडिम्-निविरिचरा इत्याह: ॥ Cf. Vyādīyaparibhāshāvritti, Bühler, Kāśmīr Rep., p. cxxxix.

इति <u>भास्त्रभट्टाग्निहोनृ</u>कुल्जिलकायमाना[ना]मन्तेवासिना निर्मिता लघुपरिभाषावृत्तिरगाञ्चरमवर्गेध्वंसम् ॥ ० संवत् १६५१॥ [H. T. COLEBROOKE.]

674.

212. Foll. 186 (numbered I-184, nos. 52 and 160 occurring twice); size 11 in. by $4\frac{1}{2}$ in; fairly written, in Devanägari, in the latter part of last century; eleven lines in a page.

[Paribhāshārthasaṃgraha-] Candrikā, a commentary, by Svayamprakāśānanda (disciple of Advaitānanda Sarasvatī), on a work entitled Paribhāshārthasaṃgraha, which follows the same order of the paribhāshās, and in its explanations shows much similarity to those of Sīradeva. It begins:

नत्वा गुरूपदद्वंद्वं संसारजलिधअवं। व्याकरोमि यथाबृद्धि परिभाषार्थसंग्रहं॥

ग्रंथादौ शिष्टाः मंगलमाचरंति तस्य च भगवता भाष्यकारेण मंगलादीनि मंगलमध्यानि मंगलांतानि शास्त्राणि प्रधंत इति प्रचयगमनं प्रयोजनमुक्तं वीरपुरुपकाएयायुप्पत्परुपकाणि चेति। तज्ञंथाभ्यासकतृषां सामर्थ्यातिशयः आयुवृद्धिश्चेति प्रयोजनद्वय-मुक्तं। ऋतो मंगलाचरणस्यावश्यकत्वात् परमेश्वरप्रार्थनरूपं मंगलमाचरितं शिष्यशिक्षाये ग्रंपतो निवधाति विजेज्यान इति। विपूर्वां जिय इत्यस्माद्धातोरेकाच इति (P. III., 1. 22) यि यङो डिच च (II., 4. 74) व जल्प्यज्ञयवानित्यर्थः। सदेति सवैस्मिन्काल इत्यर्थः 0 । शं भवतीति शंभुः मितत्रवादि-लायैः जंगळत् कौटिल्पेन गळवित्रयथैः । ०। संचंच्राणः पणुनेति पणुकरणकं गहितं चरणं कवै चित्रपी: । यः सटा विजेन्यानः गिरिनां मुदा नंगच्छत्पशुना संचंचुराग्रश्च स शंभुः मुखरूपः मन वारगति तंतातात् । । । गुरुं नमस्तरोति मृति-यैस्थेति पाणिनिरिति पणनं पणः। १। पदमहाभाष्यप्रवंद्वा पतंजिल्डः पदमहाभाष्यस्य प्रबंद्वेति कमिशि पष्टवासमासः ०। शिवं नमस्तुवेन् चिकीभितं प्रतिजानीते प्रशम्योत (no further comment) 11

व्याख्यानतो विशेषप्रतिपत्तिनै हि संदेहादलक्ष्याँ [9] ॥ ननु व्याख्यानत इत्यनुपपत्तं ०

Adhy. I. ends fol. 59; II., fol. 72; III., fol. 84b; IV., fol. 95b; V., fol. 99; VI., fol. 123b; VII., fol. 162b; VIII., fol. 166b.

It ends: अश्मिन्द्श्रेन इति लक्ष्यानुसाराच इदं सर्वे व्यवस्थितं अतो न कोषि दोष इत्याह इदं त्विति उभयोः खीकारे किं प्रमाणिमत्याकां खायां भगवता पतंत्रलिना तत्र तत्र व्यवह-तत्व्यदित्याह उभयथेति तथा च भाष्यकारवचनप्रामाख्यात् सर्वे-ष्टिसिद्धिरिति भावः ॥ इति श्रीपरमहंसपरित्राजकाचार्यसवैतं च-स्तां त्रश्रीमद्द्वेतानंदसरखतीचरणार्चिद्भृंगायमाणस्य ख्यंप्र-काञ्चानंदस्य कृतिः परिभाषाष्यसंगह्याख्या चंद्रिका संपूणी ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

696. Foll. 248 (numbered 1-246, nos. 86 and 187 occurring twice); fair, modern Devanāgarī writing; 9-11 lines in a page.

The same work.

[H. T. COLEBROOKE.]

676.

1936. Foll. 3; size $10\frac{5}{8}$ in. by $3\frac{7}{8}$ in.; fair, modern Devanāgarī handwriting; ten lines in a page.

The text of the *Paribhūshūs*, arranged in the same order as in the preceding works.

The MS. ends: समासकृत्तद्वितेभ्यः संवंधानामन्यत्र रूट्य-भिन्नरूपाव्यभिचरिसंवंधभ्यः ॥ १२३ ॥ इति पाणितिमतानुगामिनी परिभाषा समाप्तिमगमत् ॥ इदं पुस्तकं रामचंद्रेण लिखितं ॥

[Dr. John Taylor.]

677.

778. Foll. 71; size $10\frac{1}{2}$ in. by 6 in.; fair Devanägarī writing; nine lines in a page.

Paribhāshenduśekhara, another commentary on the paribhāshās, arranged in a different order from that followed in the preceding works; by Nāgojībhaṭṭa, son of Śivabhaṭṭa and Satī.

Dated Samvat 1852. A list of contents, on seven leaves, has been added by a different hand.

The work has been edited, with a translation and explanations, by F. Kielhorn, *Bombay Sansk. Ser.*, 1868. [H. T. COLEBROOKE.]

678.

3071. Foll. 87 (fol. 7 is wanting, the defect having been supplied in the margin of fol. 6b); eight lines—from fol. 8 (written by a different, very regular hand) seven lines—in a page.

Paribhāshenduśekhara. Dated Samvat 1872. [J. R. BALLANTYNE.]

679.

272a. Foll. 125; size 12 in. by 4½ in.; foll. 12-15 are misplaced between foll. 56 and 57; but they, as well as fol. 57a, are in a different handwriting; two leaves are marked 114, the second, with the rest of the MS., having being written by a third hand.

Paribhāshenduśekhara-kūśikā, by Vaidyanāthabhaṭṭa Pāyaguṇḍa, son of Mahādera and Veṇī. Dated Saṃvat 1856. [H. T. Colebrooke.]

680.

490a. Foll. 135; size 13 in. by 6 in.; good, modern Devanāgarī writing, which has suffered from the sticky condition of the ink; ten lines in a page.

The same work.

[H. T. COLEBROOKE.]

681.

2191d. Foll. 7 (foll. 167-173 of volume); size $10\frac{1}{2}$ in. by 4 in.; fairly written, in Devanagarī, about A.D. 1650 (by Bhaṭṭa Sukhānanda, son of Bhaṭṭa Śivaśaṅkara); twelve lines in a page.

 $Un\bar{a}dis\bar{u}tra$, as handed down in connection with $P\bar{a}nini$'s grammar; in five chapters $(p\bar{a}du)$.

Edited, with *Ujjvaladatta's* commentary, and a glossary, by Th. Aufrecht, 1859.

[GAIKAWAR.]

682.

2375. Foll. 80; size 10 in. by $4\frac{1}{2}$ in.; excellent Devanāgarī writing of A.D. 1706; eleven lines in a page.

Unādivritti, a commentary on the preceding work, by Ujjvaladatta, surnamed Jūjali.

Colophon: इति महोपाध्यायजाजलीत्परनामधेय (read जाजलीत्पर) -श्रीमदुज्ज्वलदत्तविरिचतायामुणादिवृत्ती पंचमः पादः॥ ॥ यमांगमुनिक्षीतांश्रुमिते उन्दे ०॥

श्रीकादरस्य सुद्धदा दयालुपदवृत्तिना । श्रीचनेत्रेण नयनचंद्रेण लिखिते निवदं ॥

[R. Johnson.]

683.

768b. Foll. 22; size 10 in. by 4 in.; clearly written, in the Devanāgarī character, about the middle of last century; ten or eleven lines in a page; most leaves have been reversed by the binder.

Dhūtupāiha, as handed down in connection with Pāṇini's sūtras.

Edited by Westergaard, in his Radices Linguae Sanskriticae, Bonn, 1841.

[H. T. COLEBROOKE.]

684.

1577B. Foll. 23; size $9\frac{1}{2}$ in. by $4\frac{1}{2}$ in.; indifferent Devanāgarī writing; nine lines in a page.

The same work.

Dated Samvat 1845; Śaka 17(2)0 (kūlayukta).

[J. R. BALLANTYNE.]

685.

14B. Foll. 12; size 11½ in. by 6 in.; well written, in Devanāgarī; 13 or 14 lines in a page. Another copy of the *Dhātupātha*, dated Samvat 1915.

[J. R. BALLANTYNE.]

686.

2832. Foll. 29; small 4to, 8 in. by 6 in.; large Devanāgarī writing; ten or eleven lines in a page; European paper.

Dhātupāṭha Pāṇinīya, in the recension of Bhīmasena (or Bhīma); rather incorrect.

It begins: खय था(तु suppl.) पाट: लिखिते भू सज्ञायां.
स्थ वृद्धी गाथृ प्रतिष्टालिप्सयो: वाधृ लोडने नायृ नाथृ याञ्जोपतापेश्वर्थ्याशीषु दथ थारणे स्कृदि आज्ञवर्णे प्रिदि श्रेते विद अभिवादनस्तुत्यो: भदि कल्याणे सुखे च मदि स्तुतिमोदमदस्वप्तकांतिगतिषु 0

It ends: इद सपनार से वस गात्र विष्णेने हाप प्रेरसे वस निवासे ॥ इति भीनसीनी (corr. वसेनी by a later hand) धात्राट: समाप्त: ॥

[SIR CH. WILKINS.]

687.

434a. Foll. 122; size 11 in. by 5 in.; Bengālī character; European paper; eight lines in a page.

Dhātupradīpa, or Tantrapradīpa, a commentary on the Dhātupāṭha, by Maitreya Rakshita.

The MS. [A] was transcribed for Colebrooke (who has added English equivalents to the roots, each of which begins with a new line), by Vrajanandanaśarman, sister's son (bhūgineya) of Citrapatiśarman of Dhamadahā. It begins:

मञ्जुघोपप्रसादेन धातूनां वृत्तिमारभे । वहुशो ब्नून् यथा भीमः प्रोक्तवाँस्तदुपागमात् *॥१॥

सप्रमुक्तत्वात् सत्ताल्ध्यास्य सर्वधात्वर्षेत्र्यापकत्वेन । प्राधा-न्याद्वातुमंत्रायां भवतेरनुवादे भूप्रभृतिमंतानवास्त्रकस्य भूवादिश-स्टस्य निपातनात् धात्वर्षमद्जन्तमुङ्खद्भापि भवतिमेव प्रथमं निर्दिशति ॥ भू सत्तायां ॥ ०

Class i., ends fol. 64; ii., fol. 71; iii., fol. 73b; iv., fol. 82b; v., fol. 84b; vi., fol. 93; vii., fol. 94b; viii., fol. 95b; ix., fol. 99b.

This MS. concludes with the following two ślokas:

वृतिन्यासं समुहिश्य कृतवान् ग्रन्थविस्तरं।
नाम्ना तन्त्रप्रदीपो ऽयं विवृतास्तेन थातवः॥
खाकृष्य भाष्यज्ञछथरेष धातुनामपारायणक्षपणपाणिनिशास्त्रवेदी।
कालापचान्द्रमते तन्वविचारदक्षो
धातुप्रदीपमकरोक्तगतो हिताय॥ २॥

इति महोपाध्यायश्रीमैत्रेयरिखतकृतो धातुप्रदीपः समाप्तः॥

According to a note by Colebrooke, "the transcription was finished in Feb. 1795, but needs revisal."

Annexed to the MS. is an index of the roots (without anubandhas), arranged according to the final (and then according to the initial) letter with references to fol. and page of this MS. The index was originally compiled from the

^{*} Thus B; तहदागमात् A.

[†] लक्षणस्याधेस्य सवैपदार्थे o B.

Kavikalpadruma for Sir.W. Jones (cf. MS. 2739), and was thence transcribed in Roman letters by Colebrooke, on 21 leaves.

This is followed by nine leaves of grammatical notes—in Colebrooke's handwriting—on the technical characteristics of the conjugational classes, on personal endings, the characteristics of tenses, the force of some of $P\bar{a}nini$'s anubandhas, etc. [H. T. Colebrooke.]

688.

649. Foll. 102 (the last fifteen leaves wrongly numbered 89-103); size 13 in. by 4½ in.; recent Bengālī handwriting; six lines in a page.

The same work [B]. The more correct copy.

[H. T. COLEBROOKE.]

689, 690.

154, 148 (now in one vol.). Foll. 435; size 13½ in. by 5 in.; good, recent Devanāgarī writing; eleven lines in a page.

Mādhavīyā Dhātuvritti, another commentary on the Dhātupāṭha Pāṇinīya, by Sāyaṇācārya.

The bhvādi section ends fol. 239; adādi, fol. 296; juhotyādi, fol. 308b; divādi, fol. 340; svādi, fol. 351; tudādi, fol. 375; rudhādi, fol. 383b; tanādi, fol. 393; kryādi, fol. 407.

A leaf added at the end contains a list of authorities (pramāpaka) quoted in the bhvādi section; a pretty complete list of the authorities quoted in the work is, however, given in Westergaard's Radices, p. iii. Cf. Weber, Cat. Berl., no. 789; Aufrecht, Cat. Bodl., no. 372.

[H. T. COLEBROOKE.]

691.

2462. Foll. 180; of which 26 are wanting, viz. foll. 1, 2, 4, 105-123, 160-163, as are a leaf or two at the end; many leaves damaged

by damp and wear, esp. the first 30, and the last 15; size 11 in. by $4\frac{1}{2}$ in.; fair, somewhat stiff, Devanāgarī writing of the latter part of the 16th century; foll. 66-71a, indifferently written, by a second (the greater part of fol. 71 by a third) somewhat more modern hand; twelve lines in a page.

Mādhavīyā Dhātuvritti. The bhvādi section. This section has been printed in the Pandit.

This is the codex from which Westergaard (Rad. p. iii) supposes MSS. 154 and 532 to have been copied. The lacuna between foll. 104 and 124 extends from shortly after the beginning of § 16, 1, to shortly before § 19, 2; that between foll. 159 and 164 from near the end of § 22, 27, to shortly before § 22, 32. The MS. ends at about § 23, 18. The writing of the last page has, however, been largely worn away.

[GAIKAWAR.]

692.

532. Foll. 373; size 9 in. by 3\frac{3}{4} in.; fairly written, in Devanāgarī, in the latter part of the last century; 9-11 lines in a page.

The same portion of the Mādhavīyā Dhātuvritti. [H. T. Colebrooke.]

693.

1613. Foll. 243; size 9½ in. by 4 in.; on the whole fairly written, in Devanāgarī, by four different hands; foll. 1-51 about the middle, the remaining portion towards the end, of the last century; 8-10 lines in a page.

Mādhavīyā Dhātuvṛitti; wanting the bhvādi, the rudhādi, the latter part of the adādi (from 21. पूड्र to the end), and dhātus 101-135 of the divādi section.

The juhotyādi section beg. fol. 52; divādi, fol. 69b; svādi, fol. 112b; tudādi, fol. 128b; tanādi, fol. 167b; kryādi, fol. 183; curādi, fol. 203b. [H. T. COLEBROOKE.]

694.

864a. Foll. 53; size 11 in. by 43 in.; legibly written, in Devanāgarī; twelve lines in a page.

A portion of the Mādhavīyā Dhātuvritti; viz. the tanādi (foll. 1-11), kryādi (12-35) and curādi sections.

Dated: संवत् १६५३ समये पौषविद छष्टमी गुरुदिने ^० [H. T. Colebrooke.]

695.

1394. Foll. 202; size 13 in. by 5 in.; fairly written, in Devanāgarī; 13-16 lines in a page.

Dhātusangraha, consisting of the bhvādi section of the Dhātupāṭha Pāṇinīya, with conjugational forms and derivatives, as well as extracts from various commentaries and grammars (as Mādhavīyā vritti, Durgādāsa's Dhātudīpikā, Maitreya Rakshita, Halāyudha, Siddhāntakaumudī, Praudhamanoramā, etc.); compiled, for Colebrooke, by Chakkanaśarman.

Dated: संवत् १६६५ कार्त्तिककृष्णचयोदश्यां सोमयुक्तायां लिखितमिदम् ॥ [H. T. COLEBBOOKE.]

696.

768a. Foll. 22; size 10 in. by 4 in.; fairly written, in Devanāgarī; 10-12 lines in a page. Gaṇapāṭha to Pāṇini's grammar, in eight adhyāyas.

It begins with the gana sarvādi and concludes with the two recensions of the gana kshubhnādi.

It ends: इत्पष्टमः समाप्तः । संवत् १५३५ शके १७०० चैत्र कृष्ण 8 मंदे लिः डि । श्यामदेवसुत् ॥ डि । शंकरजीरण काश्यां ॥

The back of the last page contains the following:

गंगांभः परिपीयते पुरिरिपो(ः) पुर्यामवस्यीयते चेतः साधुनि धीयते शिवपदे विश्वेश्वरो गीयते । पुर्याश्रीरूपचीयते प्रतिदिनं कालाङ्गयं हीयते कामारेः कृषया मुदा परमया कालो मया नीयते ॥
[H. T. COLEBROOKE.]

697.

2191e. Foll. 8 (174-181 of vol.); size 10½ in. by 4 in.; well written, in Devanāgarī, about A.D. 1650; twelve lines in a page.

Ganapātha, incomplete.

It begins (see introd. ślokas to Pāṇini's sūtras):

येनास्तरसमाम्रायमधिगम्य महेश्वरात्। कृत्वं व्याकरणं प्रोक्तं तस्तै पाणिनये नमः॥

The MS. breaks off abruptly in the middle of the word size in the gana resite to Pan. IV. 1, 99.

[GAIKAWAR.]

698.

3161. Foll. 270; folio, size, 11½ in. by 8 in.; recent Devanāgarī writing.

Grammatical lists of words and aphorisms, written beneath one another, on the left hand side of each page, so as to allow space for remarks thereon; viz.

- a) Foll. 150. The Ganapūtha. On the first fifteen leaves English, and sometimes Sanskrit, explanations have been added by Colebrooke. The first word of each yana is written in red ink. This portion ends: इतप्रम: समाप्त: ॥
- b) Foll. 50. The Dhātupātha Pāṇināya; with English or Sanskrit notes on foll. 1-9, 19-30, 37-40.

Red ink has been used for the headings.

- c) Foll. 50. The *Unādisūtras* according to the *Sidhāntakaumudi*. This portion ends: इतुसादी पंचम: पाद:॥
- d) Foll. 7. The rules on the gender of nouns, according to the same work. The colophon of this portion is: इति श्रीभट्टोजिदी खित्रियाणं सिद्धांतकी मुद्यामुसराई पाणिनीयलिंगा- नुशासनसूचवृक्षिः॥

H. T. COLEBROOKE.

699.

21.91c. Fol. 1 (fol. 166 of vol.); size 10½ in. by 4 in.; fairly written, in Devanāgari, about A.D. 1650, by Bhaṭṭa Sukhānanda, son of Bhaṭṭa Śivaśaṅkara; 12 or 8 lines in a page.

Phitsūtra, four chapters of (88) rules on the accentuation of nominal and pronominal stems, particles, etc., by Śāntanava. [Gaikawar.]

700.

98a. Foll. 11; size 9\frac{3}{4} in. by 3\frac{1}{2} in.; fairly written, in Devanāgarī; nine lines in a page; the first leaf has been supplied by a later, scrawling hand.

Phitsūtravritti, a commentary on the preceding work.

Dated: सम्वत् १५९९ समये भाद्रविद् १० वृषे। लिखिन तन्द्शरपेण ॥ ० to which a later hand has added नृसिंहदेवी द्युस्तकं शोधितं. Numerous corrections, marginal and in the text, seem to have been made by the same later hand. The MS. at one time belonged to one Sadāšiva Deva.

This commentary has been published from the present MS., in Dr. Kielhorn's edition of the *Phitsūtra*. The *phitsūtras* are also contained in the editions of the *Siddhāntakaumudā*.

[H. T. COLEBROOKE.]

701.

98b. Foll. 71, the first of which is wanting; size 9\frac{3}{4} in. by 3\frac{1}{2} in; well written, in Devanagarī, by at least two different hands, about the end of the 16th century; at first nine, then ten lines in a page.

Svaramañjarī, a treatise on Vedic accents, by Nrisimha, son of Rudrācārya.

According to a MS. described by Rāj. Mitra, Notices, iv., p. 44, the work begins: पाणिनीयमता-

भिज्ञान् नत्वा वृद्धान्गुरूनिष। the remainder of the first leaf being wanting in that MS. also.

एते नित्खराः। इतः परे प्रत्ययखराः fol. 42b; इत्युणानि-प्रत्याधिकारः fol. 59. It ends:

सुब्रह्मएया निगद्खरः॥

रुद्राचायतन्त्रेन कोलिमज्जुलजनमना(?)।
नृतिंहाख्येन विमला अञ्चाब्यिपारतृष्यना॥
तकतंत्रविदा* वेदिनिष्णातेन मनीपिणा।
सवैदिकोटाहरणा प्रणीता खरमंजरी॥

इति श्रोरुद्राचा नेसूनुनृसिंह विरचिता खरमंत्ररी समाप्ता ॥ [H. T. Colebrooke.]

702.

1600c. Foll. 2; size 16 in. by 3\frac{3}{4} in., folded to half their length; modern Bengālī writing; six or eight lines in a page.

Nañ-samāsa, a commentary on the rules regarding the formation of 'compounds' with the privative prefix; apparently an extract from some larger work.

It begins: निज्ञतेत्र (Pan. II. 2, 6) प्रथमैकवय-नानं समासगतिभक्तनरस्थाभावात् । तथा चोक्तं ।

लिङ्कसंस्याचिनिधुकात् खपदत्वाधेमव्ययात् ।

इत्यत चाह सुबनोन सह नत्रस्तत्पुरुष इत्यादि । तत्पुरुषसं-इतः समास इत्यनेन तत्पुरुषसंज्ञया सह समाससंज्ञयोः समावेश उतः । ⁰

Bhartrihari and a Vrittikrit are quoted on fol. 2b.

It ends: नञ्सनासं कालापाः कमेथारयसमास इत्यनभी-वयिन । तदसत् विशेषग्राविशेषभावस्थानियतन्वात् पूर्वेनिपा-तानियमः स्थान् समास इत्यादिना समासः इति नञ्समासः समाप्तः॥ [H. T. Colebbrooke.]

703.

2542a. Foll. 3; size 10 in. by 4½ in.; well written, in Devanāgarī, about the beginning of the last century; 13-15 lines in a page.

Anit-kūrikā, a metrical arrangement of the

^{*} तकतत्रविदा MS.

verbs which are anudātta in the $Dh\bar{a}tup\bar{a}iha$ (i. e. do not admit of the intermediate i)—eleven stanzas, as given in the $K\bar{a}\acute{s}ik\bar{a}$ Vritti, vii. 2, 10—with a commentary.

The text begins: ज्ञानिट्खरांतो भवतीति दृश्यताम् o The comment begins: खरांतो यो धातुः स सर्वी ऽपि ज्ञानिट भवति o

Cf. Böhtlingk, Pāṇini II., p. 317; Weber, Cat. Berl., no. 878 (śrīkārikā).

In stanza 6 this MS. reads, with the Ben. ed. of the $K\bar{a}\acute{s}$. V., पुराखगाः viz. साचायौः.

[GAIKAWAR.]

704.

1600a. Foll. 27; size 9½ in. by 4 in.; fairly written, in Devanāgarī, about the middle of the last century; nine lines in a page.

Yanluganta-siromani, a treatise (by $\dot{S}esha$ Krishnapandita) on the formation of the Intensive without the suffix ya. It begins:

नतदेवशिरःस्पंदिमकरंदांकितां घर्ये। वागीशादत्तमतये विद्यनाशाय ते नमः॥

यङो ऽचि च (P. II. 4, 74)॥ खिजिति प्रत्ययो गृहाते न प्रत्याहारः । तथा सित खणीत्येवावस्थात् यङ्खुगंताद्न्यस्थाचो ऽसंभवादिति हरदत्तः । o

It ends: काशिका[का]रसंगता भाषायामिष यङ्लुगस्ति तेन केचिन्महाकविष्रयुक्ता यङ्लुगंताः शिष्टप्रयोगमनुसृत्य प्रयोक्तव्या इत्याह । प्रयोगानुसारादिति ॥ चांद्रे तु यङ्लुक् भाषा-विषय एवेतुक्तमिति सर्वमककं (!) ॥

महाभाष्यमहापारावारपारीण बुद्धिभि: ।
परीक्ष्मो याद्यदृष्ट्यायं यङ्लुगंतिशिरोमिण: ॥ १ ॥
स्रीभाष्यप्रमुखमहार्णेवावगाहात्
लुक्षो ऽयं मिणरमलो हृदा निषेवा: ।
स्रांतवां यदकरवं विदां पुरस्तात्
प्रागल्यं पितृचरणप्रसादलेशात् ॥ २ ॥

The author also quotes: Kātantra, fol. 3a; Kaiyaṭa, f. 3b; Nyāsakūra, f. 13b; Prakriyā, f. 5b; Prasāda, ff. 2a, 5b; Mādhava, ff. 3a. 14a; Vāmana, f. 3b.

The author's name is not mentioned in this MS., but see Rāj. Mitra, Notices v., p. 90, where the treatise is stated to be 'a gloss on a portion of Siromani's commentary on the Sabda-khanda of Gangeśa.'

[H. T. Colebrooke.]

705.

1600b. Foll. 21; size 7 in. by 3\frac{3}{4} in.; legibly written, in Devanāgarī; modern; ten lines in a page.

Grammatical paradigms of the same form of the Intensive. On fol. 1a, the treatise is called *Dhāturāpāvali*. It begins:

भू सज्ञायां । रुटि । बोभवीति । बोभोति । ० - - - - । स्पर्धे संघर्षे । पास्पर्धीति ०

It ends: लुङि । समोमूर्छि ॥

यङ्लुगंतस्यधातूनां सवैक्षपात्यलीलिखत् । सनियोपाभिधः कृष्ण(ः) स्ताह्वरिः (ः) मुखदः सदा ॥ Cf. Rāj. Mitra, Descr. Cat., p. 37.

[H. T. COLEDROOKE.]

706.

954. Foll. 63; size 11 in. by 4 in.; fairly written, in Devanāgarī, eleven lines in a page.

Vākyapadāya, a metrical treatise on the philosophy of grammar, by Bhartrihari. The work consists of three kāṇḍas, whence it is also called Trikāṇḍā; while single verses from it are often quoted as Harikārikā. The MS. begins:

खनादिनिथनं ब्रह्म शब्दं तत्वं (१. शब्दतत्वं) यदश्वरम् । विवर्तते (९र्ष)भावेन प्रक्रिया जगतो यतः॥

- I. Brahmakāṇḍa, or Āyamasamuccaya (on grammar and language generally), ends fol. 7: इति श्रीभृतृहिरिकृते वाक्यप्रदीपे श्रागमस-मुचयः प्रथमकांडः ॥
- II. Vūkyakānda (on the sentence), fol. 22b: इति वाक्यप्रदीपे द्वितीयं कांडम्। समाप्ता वाक्यपर- दीपका ॥
- III. Padakūņda, or Prakīrņaka (on the word), in fourteen sections; 1, jātisamuddeśa, 106 śl., ends fol. 26; 2, dravyasamuddeśa, 18 śl. [the end of this and the beginning of the next section are wanting, 35 verses having been omitted]; 3, sambandha-s., 87 śl., fol. 28;

4, bhūyodravya-s., śl. ib.; 5, guṇa-s., 9 śl., fol. 28b; 6, diks., 28 śl., fol. 29b; 7, sādhana-s., śl. 167, fol. 35; 8, kriyā-s., śl. 63, fol. 37; 9, kāla-s., śl. 112, fol. 40b; 10, purusha-s., śl. 9, fol. 41; 11, saṃ-khyā-s., śl. 32, fol. 42; 12, upagraha-s., śl. 27, fol. 43; 13, linga-s., śl. 31, fol. 44; 14, vrittisamuddeśa, ends;

इति स्रोभर्तृहरिकृते वाक्यप्रदीये तृतीयः कांडः॥ ० संवत् १८३३ चैत्रकृष्णपञ्चे एका ० ११ मंददिने ग्रंथ-संख्या २००० रूपे २॥

According to a note, by Colebrooke, on the fly-leaf, 'this is different from the *Haricáricá*, and is not *Bhartrihari's* work, but compiled from it' (!).

The Vākyapadīya is now being published—the three kāṇḍas with Harivṛishabha's, Puṇyarāja's, and Helārāja's commentaries resp.—by Paṇḍit Rāmakṛishṇa Śāstrī Paṭavardhana, in the Benares Sanskrit Series.

See Prof. Kielhorn's paper on the grammarian *Bhartrihari*, in the Indian Antiquary, vol. xii. (1883), p. 226 sq.

[H. T. COLEBROOKE.]

707.

329. Foll. 222; size 11½ in. by 6 in.; well written, in Devanāgarī; twelve lines in a page; the writing enclosed in a coloured edge; on some leaves the writing has been slightly injured by damp.

Prakīrņa-prakāśa, a commentary, by Helārāja, son of Śrī-Bhūtirāja, on the third kāṇḍa of the Vākyapadēya. Incomplete; only eight out of fourteen sections.

It begins:

यस्मिन्सन्मुखतां प्रयाति रूचिरं कोऽप्यंतरुक्तृंभते नेदीयान्महिमा मनस्यभिनवः पुंसः प्रसन्नात्मनः । तृप्तिं यत्परमां तनोति विषयास्तादं विना शास्त्रतीं भामानंदसुभामयोजितवपुः सत्प्रातिभं संस्तृमः ॥ १ ॥ कांड ह्रये यथा वृज्ञिसिद्धां तार्षे(:) स तस्त्रतः ।
प्रवंधो विहितो ऽस्माभिरा - - नुसारिभि: ॥ २ ॥
तस्त्रेपभूतकांडे ऽस्मिन्सप्रपंचे स्वरूपतः ।
स्रोकार्यद्योतनपरः प्रकाशो ऽयं विधीयते ॥ ३ ॥

इह पदायीष्टकविचारपरत्वाद्वाक्यपदीयस्य प्रथमकांडेन प्रयो-जनादिपदार्थे निरूपिते उनंतरकांडोपपादितोपपितिभिवीक्यतद-यैयोरन्वास्थ्येयस्थितलक्ष्ययोः पदार्थयोनिर्णीतत्वाज्ञदपोद्धारका-पोद्धाररूपः पदविचारः प्रक्रम्यते ॥ तत्र नियतविकत्यो यथा-भिप्रायमपोद्धार इति यथासंभवं पदभेदानुहिश्चति ॥

> डिथा केश्वित्परं भिन्नं चतुर्धी पंचधापि वा। ष्यपोद्धत्येव वाक्येयः प्रकृतिप्रत्ययादिवत्॥ १॥

वाक्यस्यैव निरंशस्य वाचकत्वादंतरा पदप्रतिपत्तिर्विश्रम इति किमसत्पदचुत्पादनेनेत्याशंक्यापोद्धत्वैव वाक्येभ्य इत्याह । ०

This section consists of the following chapters:—1, jātisamuddeśa, ends fol. 61a; 2, dravya, fol. 68b; 3, sambandha, fol. 98b; 4, bhūyodravya, fol. 101b; 5, guṇa, fol. 110a; 6, dik, fol. 120b; 7, sādhanasamuddeśa [karmādhikāraḥ, fol. 165b; karaṇādhikāraḥ, 169; kartradhikāraḥ, 177b; hetvadhikāraḥ, 180b; śeshādhikāraḥ, 194a], ends fol. 199; 8, kriyāsamuddeśa, ends: इति श्रीभूतिराजतनयहेलाराजकृते प्रकीर्णप्रकाशे क्रियासमुहेशो हम: ॥ संचत् १६६२ ०॥ [H. T. COLEBROOKE.]

708.

731. Foll. 202; size 12½ in. by 4½ in.; Devanāgarī character; foll. 1-152 in a large, clear hand, eight or nine lines in a page; the rest in a smaller hand, slanting from left to right, ten lines in a page.

[Bṛihad-] Vaiyākaraṇabhūshaṇa, by Koṇḍa-bhaṭṭa, son of Raṅgojibhaṭṭa, and nephew of Bhaṭṭojidākshita [A.] A treatise (chiefly based on the Śabdakaustubha) on the functions of the several parts of speech and their subdivisions; and of certain classes of suffixes; in sixteen chapters, consisting of seventy-four couplets, with a commentary by the same writer.

It begins:

स्रोलस्मीरमणं नौनि गौरीरमणरूपिणं।
स्प्तोटरूपं यतः सर्वे जगदेतद्विववेते॥ १॥
स्रज्ञेषफल्दातारं भवाभितरणे तरि।
शोषाशेषायैलाभार्षं प्रार्थये शेषभूषणं॥ २॥
वाग्देवी • see Weber, Cat. Berl., no. 764.

- 1. धात्वाख्यातसामान्ययोनि हपणं ends, with &l. 21, fol. 60a (fol. 65a of MS. 453).
- 2. लडाग्रथेनिर्णेय: ál. 23, fol. 80a (88a).
- 3. कारकार्थनियोय: \dot{sl} . 24, fol. 95b (103a).
- 4. नामाथैपरिच्छेदः $\dot{s}l.$ 27, fol. 109a (118a).
- 5. समासश्कातिनियोय: ál. 37, fol. 157b (160a).
- 6. ম্রান্ধিনিয়াম: śl. 40, fol. 165b (169a).
- 7. नमधीनर्शिय: śl. 42, fol. 167a (171b). [(179b).
- 8. निपातानां द्योतकत्ववाचकत्वनिर्णयः $\pm i.49$, fol. 174b
- 9. प्रत्यवाचे निर्णय: śl. 53, fol. 179a (185b).
- 10. देवताप्रत्ययायीनिर्णय: श्री. 56, fol. 180a (186L).
- 11. अभेदैकत्वसंख्यानिरूपणं $\pm l.57$, fol. 181b (188b).
- 12. संख्याविवस्नानिह्यमं \dot{sl} . 60, fol. 183a (189b).
- 13. क्लाप्रत्ययभवशं sl. 61, fol. 185b (192b).
- 14. वर्शीस्फोटनिरूपणं शी. 63, fol. 189b (194b).
- 15. व्यक्तिस्फोटनिरूपणं श्री. 70, fol. 200a (208b).
- 16. स्फोटवाद: ends:

विद्याधीशवडेहसंतकपितं श्रीमध्यभट्टारकं जित्वा केलदिवंकटप्पसिवधेडप्पांदोलिकां प्राप्तवान् । यस्त्रके मुनिवर्धसूत्रविवृतिं सिद्धांतभंगं तथा माध्वानां तमहं गुरूपमगुरूं रंगोजिभट्टं भने ॥ १॥ पाणिनीयवचसां खलु मूलं चंद्रशेखरभवानिति रूढं। तेन भूषणिमदं हि तवैव‡ प्रीतये भवत् सांवशिवस्य॥२॥

इति श्रीमत्पद्वाक्यप्रमाणपारावारपारीणधुरीणरंगोजिभद्वा-त्मजकोडभद्वकृते वैयाकरणभूषणे चरमः स्फोटवादः समाप्तः ॥ संवत् १५५५ मितिवैसाखसुरीप्रतिपदायां भीमवासरे ०

The epithet 'brihat' appears only on the fly-leaves of this and the next MS. A leaf inserted at the end contains a sūcipattra, written by a third hand. [H. T. COLEBROOKE.]

709.

453. Foll. 210; size 9½ in. by 4½ in.; fairly written, in Devanāgarī; nine orten lines in a page. Vaiyākaranabhūshana [B.].

The MS. is dated in Samvat 1810.

[H. T. COLEBROOKE.]

710.

2645a. Foll. 120 (and a śuddhapattra after fol. 39); size 10½ in. by 4½ in.; written, in Devanāgarī, by different hands, in the early part of last century; 10-18 lines in a page.

The same work, the author of which is here called Kaundabhatta [C.]. Incomplete.

Fol. 101 ought to be followed by fol. 107. Between this and fol. 102 part of chap. 5 is wanting, comprising what in MS. 731 is contained on foll. 148-152. Foll. 102-106 are numbered 1-5, concluding with the end of the 5th chapter, or \$1.37. After this there is a large gap, foll. 108-120, numbered 1-13, containing the commentary from shortly before \$1.62 to the end of the work. Fol. 27\$\alpha\$ has been left blank without an omission.

[GAIKAWAR.]

711.

3095. Foll. 102; size 94 in. by 4 in.; excellent Devanāgarī writing; soven lines in a page.

Vaiyākaranahkūshanasāra, or Laghu-(vaiyā-karana)hkūshana; being an abridgment of the preceding work, by the same author (whose father is called Rangobhatta in this MS.)

It begins: श्रीलक्ष्मीरमणं नौमि ॰ १॥ सञ्चेषमल्दा-तारं ॰ २॥ पाणिन्यादिमुनीन् ॰ ३॥ see no. 706 above; and Aufrecht, Cat. Bodl., no. 402.

Dated: संवत् १७०६ साम्प्रिनकृष्णद्वितीया २ भीमवासरे लिखितं समाप्तन् ॥

Editions of this work have been published at Calcutta, in 1849; and (with *Harivallabha's* comm., *Bhūshaṇasāradarpaṇa*) at Bonares, 1866.

[J. R. BALLANTYNE.]

^{*} विद्याधीशवदेह ° C.

[†] केल्डिवेंकटस्य C., orig. B; सविधेप्पा(नंदमा marg.)-लभवान् C. ‡ Thus ABC.

712.

3096. Foll. 73 (and a śuddhapattra to fol. 28); size 9½ in. by 5½ in.; good, clear Devanāgarī writing, of the 17th century; eleven or twelve lines in a page.

The same work.

The author's name is spelled *Kodabhatta* in this and the next MS. [J. R. BALLANTYNE.]

713.

2542d. Foll. 40; size 10 in. by 4½ in.; well written, in Devanāgarī, about A.D. 1700; fourteen or fifteen lines in a page.

The same work.

[GAIKAWAR.]

714.

859a. Foll. 37; size 11½ in. by 5 in.; clearly written, in the Devanāgarī character, about the middle of the last century; 11-15 lines a in a page.

Another copy of the Vaiyākaraṇabhūshaṇa-sāra. [H. T. COLEBROOKE.]

715.

685. Foll. 251; size 9\frac{3}{4} in. by 4 in.; fairly written, in Devanāgarī, by two different scribes, foll. 1-86 eight lines, the rest (by the same slanting hand as the the latter part of no. 708, MS. 731) eleven lines in a page.

Bhūshaṇasāradarpaṇa, a commentary on the Vaiyākaraṇabhūshaṇasāra, by Harivallabha, son of Śrīvallabha.

It begins:

रमाप्रेमामत्तं जगदवनदधं मधुद्दतं श्रुतिस्तोमाद्धता परिजनितवेदाननमुदम् । ध्वखादानन्दाद्धं निष्ठिलजनद्दलख्चनिल्यं हयग्रीवं वन्दे प्रकृतकृतिविद्यख्तिकृते ॥ १॥

सत्येकस्मिन्नपि वाथके समविहासाथकसहसादपि कार्योत्पन्ने-रद्शिनाह् ० It ends:

शाला श्रीफिशिवाक्यनालमतुलं १॥ १॥
श्रामी मेंगिरी धरामुरवरः श्रीवल्लभः कोविदो
वेदानेषु विनोदमञ्जरिरिति स्थातास्ति पत्तिभितिः ।
तत्सूनुहैरिवल्लभः समकरोत्सयुक्तिमस्युक्त्वलं
श्रीमङ्क्षपसारदर्पश्यमिमं मोदाय विद्यावताम् ॥ २॥
उत्प्रेष्ठितार्थो हिनं मोदहेतवे १॥ ३॥
सवो उप्पर्थो वृष्ठैः स्पष्टो यद्यपीह तथापि मे ।
तत्सन्दर्भोक्षेति (!) वितता प्रमता केन वायते॥ ३॥

इति श्रीमृक्मांचलाभिजनोत्प्रभातीयोपनामक-श्रीवज्ञभात्म-जहरिवज्ञभविरिचते भूषग्रसारद्पेशे स्फोटवादः समाप्तः ॥ संवत् १९६५ ० [H. T. COLEBROOKE.]

716.

1347c. Foll. 187; size 12 in. by 4½ in.; written, in Devanāgarī, by four or five different hands (foll. 161-172 by the same hand as the latter part of the preceding MS.); 10-15 lines in a page. Fol. 130b is left blank.

Bhūshaṇasāradarpaṇa. Complete.

Dated: संवत् १६५६ समयनामपीषकृषापचम्यां तीयउ
व्धवासरे ॥

A fly-leaf at the end of the volume contains an incomplete sūcipattra.

[H. T. COLEBROOKE.]

717.

1347d. Foll. 105, in three separately numbered parts of 29, 52 and 24 leaves resp.; the first, eleven lines in a page; written by a different scribe from the two last, which are in a small, neat hand, ten lines in a page; size 12 in by $4\frac{1}{4}$ in.

Laghubhūshaṇakānti, another commentary on the Vaiyākaraṇabhūshaṇasāra, by Paṇḍit Gopāladeva, surnamed Manudeva, a younger brother of Kṛishṇadeva, and pupil (or son) of Bālambhaṭṭa Pāyaguṇḍa. Apparently incomplete.

002

It begins:

नमस्कृत्य गणाध्यक्षं नृत्तिं क्षं कमलायुतं ।
बुद्धिप्रभावधीयत्रीं संहंत्री (1. संहत्रीं) दुरितस्य च ॥
संपादियत्रीं कामानां प्रापयित्रीं श्रियः श्रियं ।
तातं शंभुं सतीं हुगां पाणिनिष्रभृतीन्मुनीन् ॥
बालंभद्दाभिधं पायगुंडोपाख्यं परं गुरूं ।
गोपालदेवनामासी पंडितो बालबुद्धये ॥
कृष्णदेवानुको लोके मनुदेवापराभिधः ।
खनुमृत्व नयं प्राचां नच्यानां लेशतस्त्रया ।
लघुनो भूषणस्येमां कांतिं वितनुते सुधीः ॥

A sūcipattra at the end of the volume contains the following divisions, the only ones marked in the text: आख्याताचैनिरूपणम् (contained in pt. 1); स्त्रकाराचैनिर्णयः (ends pt. 2, fol. 8a); सुवर्षनिर्णयः (fol. 24a); नामाचैनिर्णयः (fol. 31b); समामाचैनिर्णयः (to the end of pt. 2); नञ्चचैनिर्णयः (pt. 3, fol. 4b); निपातानां द्योतकतावाचकतानिर्णयः (fol. 10b); देवताप्रत्ययाचैनिर्णयः (fol. 16b); and lastly इति स्रघुमूम्यग्रकान्ती क्राद्यपैनिर्णयः ॥

Dated Samvat 1856. [H. T. COLEBROOKE.]

718.

3027. Foll. 274; size 13\frac{1}{3} in. by 5 in.; fairly good, modern Devanāgarī writing; 10-14 lines in a page.

Vaiyākaraņasiddhāntamañjūshā, usually called Mañjūshā, an exposition of the general principles of grammar and speech, by Nūgeśa Bhaṭṭa, son of Śiva Bhaṭṭa, and Satī, pupil of Haridīkshita and Rūmarāma. It begins:

नागेशभट्टविदुषा नत्ना सांबाशवं लघुः। वैयान्नरणसिद्धानमञ्जूषैषा विरच्यते॥ १॥

Cf. Aufrecht, Cat. Bodl., no. 403.

The MS. ends: इति श्रीमदुपाध्यायोपनामकसतीगर्भ-जाश्चित्रहसुतनागेशकृतो वैयाकरणसिद्धांतमंजूषाख्यः स्फोटवादः॥ [J. R. Ballantyne.]

719.

923. Foll. 224; size 12½ in. by 4½ in.; fairly well written, in Devanāgarī, at the beginning of the present century; twelve lines in a page.

The same work.

[H. T. COLEBROOKE.]

720.

933. Foll. 297; size 12½ in. by 4½ in.; fairly well written, in Devanāgarī, by two different hands; eight or ten lines in a page.

The same work.

Dated Samvat 1855. [H. T. COLEBROOKE.]

721.

2788. Foll. 246; folio; size 10½ in. by 6½ in.; fairly written, in the Devänagarī character, by two or three different hands; 24-28 lines in a page.

Another copy of the Vaiyākaraṇasiddhāntamaijūshā.

Dated: संवत् १६७६ भाद्रे मासे कृष्णे पछ सप्तम्यां जुक्रवासरे। [Coll. of Fort William.]

722.

1373. Foll. 297; size 10 in. by 4½ in.; Devanāgarī character; fairly written, by different hands; 10-14 lines in a page.

Kalā, a commentary (vivṛiti) on Nāgeśa's Mañjūshā, by (his pupil) Vaidyanātha, surnamed Pāyagunḍa. The MS., which is very incorrect, begins:

रामवामघनमं (!) निकामं दृद्यंगमं ।
कामं घेदे जगष्ठामिवमं (? वंदे ० विग्नं च) वचमां ज्ञमं॥ १॥
चामंदगुणमंदिरं विमल्फालिवांकुरं
कलाधरकृतादरं कलितचित्रलख्सीवरं।
ज्ञिरोधननदीवरं ज्ञिचकरं रमोमावरं
नमामि दुरिताहरं गुरुषरं सनागेश्वरं॥ २॥

^{*} वालंभट्टेभियं MS., cf. Aufrecht, Cat. Bodl., no. 632.

GRAMMAR.

मंजूपाख्यस्य भूकादेने लाभः कलपाविना । वैयाकरणसिद्धांतज्ञातस्यापि यथा तथा ॥ ३॥ स्वतस्तदाख्या विवृतिमेज्ञृषायाः प्रयानतः । पाखगुडो वैद्यनायभट्टः कुर्वे खबुद्धये ॥ ३॥

It ends: इति श्रीमत्पामंगुडोपाख्यवैजनाशाविरिचता मंजूबाविवृत्तिः कला परिपूर्णा ॥ संवत् १८५५ ॥

Cf. Bühler, Cat. of S. MSS. of Gujarāt etc., III., p. 22. [H. T. COLEBROOKE.]

723.

2863. Foll. 118; size 13 in. by $5\frac{1}{4}$ in.; well written, in Devānagarī, on European paper, by two different recent hands; eight or nine lines in a page.

Laghu-Vaiyākaraṇasiddhāntamañjūshā, apparently an abridgment of the work noticed above, by the same author. Incomplete. The beginning is the same as in the larger work, from which indeed it seems to differ but little. The MS. breaks off abruptly at the end of a leaf.

Foll. 1-52 are marked मंजूषा; foll. 66-115 रू. म. [J. R. Ballantyne.]

724.

802b. Foll. 17; size 15½ in. by 5 in.; clear, recent Bengālī writing; 8-10 lines in a page. Śahdūrthasāramañjarī, a treatise on the philosophy of grammar, by Jayakrishna Tarkūcārya. It begins:

हेरसचरणद्वन्द्रं विम्ननाशकरं परं। प्रयाम्य जयकृष्णेन क्रियते सारमञ्जरी॥

तत्र प्रथमतः कालत्रयनिरूपणं । वर्तमानध्वंसप्रतियोगित्व-मतीतावं । वर्तमानप्राग्भावप्रतियोगित्वं भविष्यतं । खाविख्यत-कालवृश्चित्वं वर्तमानावं ॥ खय लकारादी शक्तिनिरूपणं । लटो वर्तमानत्वमथः । विधिलिङो भविष्यत्वं । विधिः संभावना । विधिः कर्तव्यतोपदेशः संभावना कत्यनं । लोटो भविष्यत्वं खाशीः प्रेरणा च खाशीः सुभविन्तनं । प्रेरणं प्रवर्तनं । खा-शिषि लिङो भविष्यत्वमाशीः लुद्ल्टोभैविष्यत्वं । तत्यानीययो-भैविष्यत्व विधिश्च लिङ्लुङोरतीतत्वं । o athākhyātaviśeshārthakathanam, fol. 2b; dvikarmakavicāraḥ, fol. 4b; kārakavicāraḥ, fol. 5b; kartrikāraka-

lakshaṇam, fol. 6; karma-, karaṇa-, sampradāna-, apādāna-, adhikaraṇa-, kūrakalakshaṇam, fol. 9; samāsavādaḥ, ib.; nirdhāraṇam, fol. 11; eva-kāravicāraḥ, ib.; sarvanāmaśaktiḥ, fol. 11b; ivaśabdavicāraḥ, ib.; uddeśyavidheyabodhaḥ, fol. 12; upasargavicāraḥ, fol. 12b; ktvācpratyayavicāraḥ, ib.; nañarthakathanam, ib.; vaidhahiṃsāvicāraḥ, fol. 14; śaktinirūpaṇam, ib.; śaktigrāhakanirūpaṇam, fol. 14b; śabdavicāraḥ, fol. 15; caturvidhavācakalakshaṇam, fol. 15b; vīpsāvicāraḥ, fol. 16b; śābdabodhāntaram, ib.

It ends: ही ब्राह्मणावित्यत्र द्विपदं द्रततरवोधाय सार्थकं त्रयो ब्राह्मणाश्चलारो ब्राह्मणाः पञ्च घटा इत्यादी बहुवचनेन बहुत्वाविद्धन्नब्राह्मणोपस्थिती त्र्यादीनां तु व्यावर्तकतया सार्थक-त्रमेविति निष्कर्षः ॥

खालोक्य विविधं ग्रन्थं विचाये च पुनः पुनः । कृतेयं जयकृष्णेन श्रव्दार्थसारमञ्जरी ॥

महामहोपाध्यायश्रीयुक्तजयकृष्णतकीचार्यविरिचता सारमञ्जरी समाप्ता ॥

Fol. 17b has the title: व्याकरणसारमंत्ररी जेकुणा-कृता।

For other MSS. of this treatise see Raj. Mitra, Notices, i., p. 223, ii., 319; Descr. Cat. i., p. 148. [H. T. COLEBROOKE.]

725.

722b. Foll. 13; size 16 in. by 5 in.; legible, recent Bengālī writing; eight lines in a page.

Apparently the same work, somewhat modified, and with the author's name suppressed.

It begins:

हेरम्भचरणद्वंद्वविद्यनाशकरं (!) परं । प्रणम्य परया भक्त्या शान्द्रनोथः प्रकाश्यते ॥

तत्र प्रथमतः कालिनिरूपणं। वर्तमान्धंसप्रतियोगित्वमतीततं। वर्तमानप्राम्भावप्रतियोगितं भविष्यत्कालनं स्वाविद्धक्रकालवृ-त्तितं वर्तमानतं। विनिष्टप्राम्भावप्रतियोगित्वं स्ति अनुभूवध्यं-सप्रयोगितं वर्तमानतं। इदं त्वनियत्वं। नित्यगतत्वं तु अनु-प्यत्वे सत्यविनाशिपदार्थत्वं नित्यत्वमि तदेव। अत एव सप्र-ष्यादी न नित्यत्वं नानापि वर्तमानत्वं। तत्र पदार्थत्वाभावा-दिति। अथ लकारादी शक्तिनिरूपणं। 0 It ends: डिज्ञन्यस्तु दुततरवोधाय सार्थक इति संखेपः॥

स्रालोका विविधं ग्रन्थं विचायं च पुनः पुनः।

कृतेयं पिखतैः पूर्वः ज्ञन्दार्थे सारमञ्जरी॥

प्रतियोगिपदादन्यपदे ब्रन्थस्तारणादिष।

वृत्तिज्ञान्दैकदेशस्य संबन्धस्तेन नेष्यते॥

तत्पत्यो वृषलीभाषः प्रवीरं पुत्रकाम्यति।

श्राद्धस्य राजमातङ्का इति न स्युः (!)॥

चैत्रस्य दाश्रभार्थे संलूनचक्रो रथो म्या।

श्रीः शानितपत्रो व्यं वृक्षश्चेति सतां मतं॥

समाप्तश्चायं ग्रन्थः ॥ भाद्रे मासि सिते पक्षे पच्चम्यां सोम-वासरे । लिखितं पुस्तकिमदं सर्वे त्यक्का विचक्षर्यैः ॥ º

On the back of the last leaf the book is called Śābdabodhaprakāśa, by Gangeśopū-dhyāya (!).

[H. T. COLEBROOKE.]

726.

721a. Foll. 15; size 16 in. by 5 in.; good, recent Bengālī handwriting; nine lines in a page.

Kārakacakra, or Shaṭkārakavivecana, a disquisition regarding the grammatical functions of the cases, by Bhavānanda Siddhāntavāgīśa.

It begins:

नत्वा श्रीकृष्णचरणं कारकाद्यर्थनिर्णयः। श्रीभवानन्दसिद्धांतवागीशेन वितन्यते॥

तत्र क्रियानिमित्रं कारकाविमित न सामान्यलक्ष्यं संप्रदानादेरनुमितिप्रकाशनद्वारेव तंडुलादिसंप्रदानद्वारा संवंधिनो ऽपि क्रियानिमित्रात्वेन मैत्रस्य तंडुलं पचतीत्यादी मैत्रादावितया-ति:। 0

It ends: यस्य च भावेन भावलक्ष्यामिति (Pāṇ. II., 3, 37) सूत्रेण च ° इति सूत्रायैः। यस्य क्रियया अन्यस्य क्रियानरेण लक्ष्यते इति व्याख्याने तु शाब्दिकानां प्राधिका-भिप्राचे॥ इति महामहोपाध्यायश्रीसिद्धान्तवागीशभट्टाचायैवि-रचितं षद्वारकविवचनं समाप्तं॥

Only sūtras of Pūṇini seem to be referred to.

[H. T. COLEBROOKE.]

727.

232d. Foll. 13 (227-239); size $12\frac{1}{4}$ in. by $3\frac{5}{8}$ in.; fair, modern Devanāgarī writing; ten or eleven lines in a page.

The same treatise.

It begins:

श्रीकृष्णचरणी नत्वा कारकाद्यपेनिर्णयः।०

[H. T. COLEBROOKE.]

728.

3075. Foll. 10; size 9½ in. by 3¼ in.; recently written, in the Devanagari character, somewhat inclining to the Nepal type; 7-9 lines in a page.

The first chapter (samjūūprakaraņa) of some treatise on apparently contradictory points in $P\bar{u}nini's s\bar{u}tras$; by the author of the $Prakriy\bar{u}-prad\bar{v}pa$, and pupil (or son) of Śesha Vīreśvara.

It begins:

विरोधिनां तिरोभावभय्यो यद्वारतीभरः । वीरेश्वरगुरुं शेषवंशोद्धंसं भनामि तं ॥ दारितरिपुवस्त्रोद्धंसचक्रपाणिनैरहरिं नत्वा । विद्वस्मग्रहरुद्धश्चं तत् परमतस्वग्रहनं तनुते ॥

हयवरद् हद्वयोषदेशो ऽिष्णोः श्राह् वहास्त्र हकारप्रहणार्षः।
यत्तु हयवरद् सूत्रे हकारोषदेशप्रयोजनमङ्गी तज्ञ हणामित्रुक्ता
हरू सूत्र मुपादायैतासू त्रप्रयोजनं श्राह्मा यहणां। तेनाधुष्क्षित् सादि
सिध्यतीत्रुक्ते॥ तत्र प्रथमं हकारोषदेशप्रयोजनमुक्तरं तु सूत्रप्रयोजनमुक्तरं तु सूत्रप्रयोजनमिति भेदेन ग्रह्मे किं वीजम्॥ ०

Kaiyyaṭa is quoted, fol. 3b, 9a; Kāśikā, fol. 6; Paniniśiksha, fol. 7b.

It ends: इति संज्ञाप्रकरणम् ॥ इको गुणवृद्धी (Pan. 1. 1, 3) ॥ इह भाषाद्यमुक्तो ऽपि नियमपक्षः समाधुस्तच्छेपपक्षा-विज्ञिष्टस्त्रीत निर्द्धापतं प्रक्रियाप्रदीचे उस्माभिः ॥ तथा हि ॥ स्तन्परिभाषाया खलोन्यज्ञेपन्ते मिर्रेगुणः (VII., 3, 82) पुग-नल्र्यूपथस्य च (ib. 86) ॥ मृजवृद्धिरियादी (VII., 2, 114) दोपमुद्राष्ट्र मिर्र इंमिदिः वाक्यानः ॥

[J. R. BALLANTYNE.]

2. CĀNDRA.

729.

3243. Foll. 67; size 9 in. by 7 in. Devanāgarī character.

Cāndra-vyākaraṇa, a Sanskrit grammar in sūtras, by Candragomin (incomplete); with fragments of commentaries thereon; recently copied from palm-leaf MSS. in the possession of the Cambridge University Library.

A. pp. 1-111. The sūtras, as copied from MS. Add. 1691. IV. (C. Bendall, Catalogue of Buddhist Sanskrit MSS., p. 180). The work consists of six adhyāvas of four pādas The original MS. is incomplete at the beginning, the first three pādas, and the beginning of the fourth being wanting; and there are two lacunæ in the middle of the work, where leaves have been lost. Each sūtra is here copied on a separate line (there being generally 24 in a page); and references to the corresponding rules of Pāṇini have been added in pencil. The original MS. is a fairly good one; and though there are numerous mistakes, they are mostly of a trifling kind, which are easily corrected with the help of Pāṇini's sūtras, the vūrttikas, and the Mahābhāshya. Candragomin's chief merit, as those of other post-Pūninean founders of grammatical schools, consists in the re-arrangement of the (non-Vedic) grammatical material, with the view of bringing together all the rules that deal with the same phonetic or grammatical operations, as well as the same part of speech; though in this latter respect he is not nearly so thoroughgoing as his successors. Where he merely recasts Pāṇini's rules, his chief considerations appear to be brevity and facility of pronunciation. But, as Prof. Kielhorn has shown (Indian Antiquary xv., p. 183 seq.), the $C\bar{a}ndra-vy\bar{a}karana$ also contains some original matter which has been made use of by the authors of the $K\bar{a}sik\bar{a}$ Vritti, Vopadeva, and other grammarians.

Adhy. I., 4. There seems to be very little wanting at the beginning of this pāda, 134 sūtras being preserved (the 1st and 11th, however, only partly). The MS. begins (the aksharas in brackets being supplied from Pāṇini): [মানা য]ন্ত মী: (P. VIII. 1, 34) ॥ दिल्लङामेत् (III. 4, 79) ॥ आमे: (ib.)॥ यास: से (80)॥ लुट आद्यानां डारीरस: (II. 4, 85) ॥ तङाम् (ib. vārtt.) ॥ लोट एहः (III.4, 86)॥ सेहिङ (87)॥ आशिष तुस्रोस्तातङ वा (VII.1,35)॥ मेरानि: (III.4,89)॥ आमेत: (90)॥ [स्तोवा] मी (91) ॥ इडादीनामेष् (93) ॥ etc. The succeeding sūtras corresponding roughly to P. III. 4, 92-112; and I. 3, 12-93; with VII. 2, 79, 80; I. 4, 102-106; and III. 1, 87-89 inserted.

II. 1 (99 sūtras). स्वीनसमीट्बराभ्याम्भिस्ङेभ्याम्-भ्यसङ्सिभ्याम्भ्यस्ङसोसाम्ड्योस्स्प् (TV-1, 2)॥ अतो भिस ऐस् (VII. 1, 9) ॥ इदमसो: कात् (11) ॥ दाङ्सोरियस्यौ (12)॥ ङेङस्योयीतौ (12; 13)॥ सर्वीदभ्यः स्मैस्माती (14; 15) ॥ ङे: स्मिन् (15) ॥ जस: ज़ी: (17) ॥ खादाम: साम् (52) ॥ नान्यच ना-माप्रधानात (I. 1, 29) ॥ तृतीयार्थयोगे (30) ॥ चा-चैतमासे (31) ॥ श्री वा (32) ॥ प्रथमचरमतयाल्या-र्थनेनकतिषयात् (33)॥ पूर्वीदिभ्यो नवभ्यः (VII. 1, 16) ॥ स्मात्सिनी च (15, 16) ॥ स्मै च तीयात् (I. 1, 36 v. 3) ॥ आप श्रीतः श्री: (VII. 1, 18) ॥ नपुंसकात् (19) แ जस्श्रसी: शि: (20) แ अष्टाभ्य स्त्रीस् (sic; 21) ॥ चाः संख्यायां लुक् (sic; 22) ॥ कते: (I. 1, 25) ॥ खमोने प्सकात् (VII. 1, 23) ॥ खतो उन् (24) ॥ उतरादिभ्यः पचभ्यो नेकतरातः (sic; 25, 26 v.) n etc. P. VIII. 1, 27-56; I. 4, 23; 33-53; 86-90; III. 3, 2-5, 13-72. II. 2 (87 sūtras), one of which, the 76th, is

- omitted in the orig. MS., but obtained from the commentary (Add. 1657. 1), beg. p. 7: सुप् सुपैकार्थम् (II. 1, 4) ॥ असंख्यं विभिक्तिसमीपाभावख्यातिपञ्चाद्यथायुगपत्संपत्साक स्थार्थे (6)॥ यथा न तुस्ये (7)॥ यावदियस्त्रे (8)॥ प्रतिना मावार्थे (9)॥ संख्यास्त्रस्त्राकाः परिणा द्यूते इन्यथावृत्ती (10)॥ etc. P. II. 1, 12-24; I. 4, 59-79; II. 2, 6-18, 24-29; II. 4, 2-31; III. 4, 59-64.
- II. 3 (83 sūtras), beg. p. 16: स्त्रियाम् (IV. 1, 8) ॥ भ्रुष्णो (!) ङीप् (5) ॥ उगितः (6) ॥ अन्देः (6 v. 2) ॥ अहसो चनोरच्च (7) ॥ अन्यार्थे वा (7 v.) ॥ etc. P. IV. 1, 8-81.
- II. 4 (121 sūtras), beg. p. 20: प्राग्निताद्य (IV. 1, 83) ॥ दित्यदित्यदित्ययमास्य: (85, K.V.) ॥ पत्युरमञ्जाद्यादे: (sic; 84) ॥ ज्यः स्थाद्य: (85, v. 7) ॥ etc. IV. 1, 85–178; II. 4, 58–70.
- III. 1 (68 sūtras), beg. p. 26: तेन रक्तं रागात् (IV. 2, 1)॥ लाखालोचनाटुक् (2)॥ शकलकर्दमाडा (2, v. 1)॥ नीलपीतादन्कनी (2, vv. 2, 3)॥ नखचेन्दुयुक्तैः कालः (3)॥ चार्थांच्यः (6)॥ etc. P. IV. 2, 7-70.
- III. 2 (83 sūtras), beg. p. 29: जोषे (IV. 2, 92) ॥ राष्ट्राद् यः (93) ॥ पारावारावारपारा[त्वः broken; 93, with v.] ॥ मानाद्यत्वनी (94) ॥ etc. P. IV. 2, 95-138; IV. 3, 1-24; I. 1, 78-75.
- III. 3 (127 sūtras), beg. p. 32: तत्र जाते प्रा-वृष्ण्यक् (? two sūtras; IV. 3, 25-26) ॥ पूर्वा-स्क्रापरास्क्राद्रीमूलपदीमावस्करात्कन् (!) नाम्नि (28) ॥ पन्यकः (29) ॥ सिन्ध्वपकाराद्वा (sic; 32) ॥ समा-वास्पादश्च (30) ॥ etc. P. IV. 3, 34-168.
- III. 4 (106 sutras), beg. p. 88: प्राग्यतष्ठक् (IV. 4, 1) ॥ तेन नितं जयित दीव्यति खनित (2) ॥ संस्कृते (3) ॥ कुल्लायकोपानादण् (4) ॥ तरितः (5) ॥ द्वाज्नीभ्यां उन् (7) ॥ चरित (8) ॥ etc. P. IV. 4, 10-108.
- IV. 1 (151 sūtras), beg. p. 43: प्राक् क्रीताच्छ:
 (V. 1, 1) ॥ उगवादिश्यो यत् (2) ॥ वा हिवरपूपा-दिश्य: (orig. MS. हिवपू °; ? हिव:पू °; 4) ॥ तस्मै

- हितम् (5) ॥ न राजाचायेवृषत्राद्यगात् (9 vv., 7 vv.) ॥ देहांशात् (6) ॥ etc. P. V. 1, 7-136.
- IV. 2 (161 sūtras), beg. p. 50: [three aksharas broken away; ? धान्येभ्य]: छोत्रे खन् (V. 2, 1) ॥ जीहिशालेटेक् (2) ॥ यवययवकपष्टिकाद्यत् (3) ॥ वा तिल्माघोमाभङ्गाणुभ्य: (4) ॥ अश्वादेकाहममे खन् (19) ॥ गोष्टाङ्कते (18) ॥ साप्तपदीनं सख्यम् (22) ॥ सर्वचमेणा कृत: (5) ॥ etc. P. V. 2, 6-140.
- IV. 3. Only the first 10 sūtras, and part of the 11th, are preserved, after which two leaves are missing in the original MS. It beg. p. 57: पष्ट्या व्याश्रये तस् (V. 4, 48) ॥ रोगात्मतीकारे (49)॥ छोपातिमहाव्ययनेष्यकर्तेरि तृती-यायाः (46)॥ हीयमानपापयुक्तात् (47)॥ प्रतिना पद्मयाः (44)॥ अवधावहाग्रहोः सर्वोदिबहुभ्यो उद्धार्दभ्यः (sic; 45, 44 v.)॥ कृतो उत इतः (V. 3, 7-8)॥ आद्यादिभ्यः (V. 4, 44 v.)॥ समम्यास्त्रल् (V. 3, 10)॥ क्षकुत्रेहात्र (11 etc.)॥ भवहीधेयुवा-युप्तदेवानां प्रियस्ते उन्या (? 22).
- IV. 4. The last 89 or 90 sūtras are preserved, some of which are, however, defective, the ends of the leaves being broken in the original MS. It beg. p. 59: ॰ सृचः (V. 4, 74) ॥ नम्हो[त] मीणवचरणयोः (74 v.) ॥ प्रत्यन्वतात् सामलोसः (75) ॥ सहयो उच्छुषः (76) ॥ etc. P. V. 4, 77-160.
- V. 1. The first 50 sūtras (except the 3rd), and the last 3 sūtras are preserved in the original MS., a leaf having been lost in the middle. Fortunately MS. Add. 1657.3 (4 leaves) covers part of the gap. These leaves, which, unfortunately, are in extremely bad preservation (cf. Bendall, Cat., p. 158), contain the only fragment of what seems to be the original Vritti (perhaps composed by Candragomin himself); while all the other commentatorial MSS. in the Cambridge collection are merely portions of glosses on other commentaries. This

fragment of the *Vritti* extends from about V. 1, 13 to V. 1, 76, thus yielding the additional 26 sūtras, 51-76, all of which it has been possible to restore, with one exception (sūtra 61, which corresponds to P. VI. 1, 49). In the copy here described, the text of these 26 additional sūtras (with extracts from the *Vritti*) is given on a leaf inserted between, pp. 64 and 65.

The $p\bar{u}da$ beg. p. 63: सन्यङोराद्यमेकाज डि: (VI. 1, 1; 9)॥ चङ्खिटो: (11; 8)॥ [third sūtra, of 2 or 3 aksharas broken away, (?) **ञ्ची च** (or अलुकि), 10*]॥ न न्द्वा हिल (3 with v. 1, K.V.) | water (3 with v. 4 K.V.) | पुनः (3 K.V. अपरे पुनः 0) ॥ ईपो ियः सन्ता (3 v. 2) ॥ सुपो यथेष्टम् (3, v. 7 K.V.) ॥ दास्तान् साद्धान् मीद्वांश्विक्तिदं चक्रसम् (12 with v. 5 Mbh.) no sūtra 23 with Vritti: Eq. (VI. 1, 18)। खपः सनि परतः यण इग्भवति। सुपुपति॥ etc. $S\bar{u}tra$ 72 : दीर्घस्य (∇I . 1, 75) ॥ दीर्घस्य 🗟 परत (sic) तुग्भवति । हीन्छति । होन्छति । 73: पदानस्य वा (76) ॥ पदानस्य दी घस्य च्छे परतो वा तुग्भवति । कुटीन्डाया । कटीन्डाया । कुवलीन्डाया । कुवली हाया॥ 74: इको यणचि (77)॥ अच्यपश्चिष्टो य इक् तस्य यणादेशो भवति । दथ्यत्र । मध्यत्र [four aksharas broken away] ॥ 75 : एचो ऽयवायावः (78) ॥ एच: स्याने खिच परतो खय अव खाय खा-वित्येते खादेशा भवनि । चयते लवनं । चायको लावकः ॥ 76: यिपरे झ्वावी (79) n यकारादी प्रकृतेः परे यः - broken.

The last three $s\bar{u}tras$ of the $p\bar{u}da$ run thus: [स्पास] तुष्पाळकुनिषु कृष्णात्रकुलायार्थेषु (VI. 1, 142) ॥ स्परस्पराः सातत्ये (144) ॥ पारस्करादीनि नाम्नि (157) ॥

V. 2 (146 sūtras), beg. p. 66: चलु[गु]त्तरपदे (VI. 3, 1) ॥ पचम्याः स्तोकादिभ्यः (2) ॥ ब्राह्मणा- च्हंसी (2 v.) ॥ खितीच स्काची व्यः (67; 68) ॥

- चोजःसहो अभस्तमोऽञ्चसस्तृतीयायाः (3 with v. 1)॥ मनसो नाम्नि (4)॥ चाज्ञायिनि (5)॥ etc. P. VI. 3, 6-138.
- V. 3 (175 sūtras), beg. p. 72: प्रकृते: (VI. 4, 1) ॥ हलः (2) ॥ खलुकि (?) ॥ नाम्यतिमृचतमोः (3; 4) ॥ नुवी (6) ॥ नः (7) ॥ शिमुटि (12 with v.) ॥ स्महतोर्नुमि (10) ॥ etc. P. VI. 4, 11-173.
- V. 4 (176 sūtras), beg. p. 80: युवोरनाकावस: (VII. 1, 1)॥ आयनेयीनीयियः फढळक्यां स्पाद्या-दीनाम् (sic; 2)॥ ढस्थेकः (VII. 3, 50)॥ इमु-सुग्दोभ्यः कः (51 with v.)॥ तो ऽश्चयतः (ib.)॥ अनम्समासे क्रो स्यप् (VII. 1, 37)॥ स्तृत इद्वातोः (100)॥ उपान्तस्य (101)॥ उदोष्ट्रपात् (102)॥ इदितो नुम् (58)॥ etc. P. VII. 1, 59-99; VII. 2, 84-113; II. 4, 36-56; VII. 2, 35-60; 6-30; 61-83.
- VI. 1 (108 sūtras), beg. p. 88: मृजेरात् (VII. 2, 114) ॥ सृतो ऽचि वा (100) ॥ स्रजागृशिष्यीनां सिस्यतद्यादैच् (5) ॥ हलो ऽचः (3) ॥ नेटि (4) ॥ वोशों:(6)॥ हलादेरुपानस्याप्रसस्याद्यदेतोऽतः (5)॥ वद्यज्ञलः (3) ॥ स्रचः ॥ किति चापत्यादावचामादेः ॥ देविकाशिंशपादिषेसत्रश्रेयसामात् (VII. 3, 1) ॥ etc. VII. 3, 2-42; VI. 4, 92-97; VII. 4, 1-9; VII. 3, 44-82.
- VI. 2 (143 sūtras), beg. p. 93: इको ब्हेङ् कि-यार्थाया: ॥ उन्हो: (VI. 4, 146) ॥ जुस्युको: (VII. 3, 83-86) ॥ ल्रघोरूपानस्य (86) ॥ मृजिदूशोक्दैस्यम् (VI. 1, 58) ॥ स्पृश्चमृशकृषतृपदृपसृपां वा (III. 1, 44 v. 1) ॥ हिस्कस्य नाच्चिलिंड (VII. 3, 87) ॥ etc., VII. 3, 85; I. 2, 1-26; VII. 3, 88-120; VII. 4, 10-97.
- VI. 3 (130 sūtras), beg. p. 99: वीम्साभीकृष्ययोई (VIII. 1, 4) ॥ परेवैजैने वाक्ये वा (5) ॥ ऋध्युपर्य-धसां सामीय्ये (7) ॥ etc. VIII. 1, 8-25; VIII. 2, 1-108.
- VI. 4 (159 sūtras), beg. p. 105: सन: सुति (!) स: (VIII. 3, 5) ॥ पुन: स्वयमि (6) ॥ नइस्वयद्भान् (7) ॥ जान्जानि (12) ॥ नृन्ये रो वा (10) ॥ स्वा-मुनासिक: पूर्वस्य (2) ॥ सनुस्वार: (4; 23) ॥ etc.

^{*} One also misses here some words corresponding to P. V. 1, 2 अजादेडिंतीयस्य ।

to P. VIII. 3, 79; VIII. 4, 1 seqq.; the last sūtras being হাছতা জনি (sic; VIII. 4, 63) ॥ चय: হাহি ব্লিনীয়: ॥

B. pp. 115-117 contain the beginnings of 51 sūtras of Adhyāya I., pāda 3, extracted from Anandadatta's Paddhati, contained in MS. Add. 1691, vr. (Bendall, Cat., p. 181); these being all the rules on which that scholiast has to offer any additional remarks. The first leaf of the original MS. being, however, broken, the first sūtra (which apparently corresponds to P. III. 3,1, उणाद्यो बहुलम्) has perished. The gloss on this sūtra, as far as preserved, has been copied on p. 114, beginning - - - तेनोणो पि ग्रहणं बहवचनं चेताह। उणा सम्पलखेतादि। ० The next few sūtras begin: माङि o (III. 3, 175); [भव]न (III. 3, 18; in the gloss thereon Vimalamati and Ratnaśrīpāda are quoted) ॥ यज् (? 16) ॥ संख्यात ° (cf. 20 K.V.) ॥ इङ: (21) ॥ ज् ° (21 v. 2)॥ न्यु[दोः ग्रः 29] n प्रथने (33) n पर्यो (37-8) n व्यूपा (39) n हस्त ॰ (40) ॥ चिति ॰ (41) ॥ संघ ॰ (42) ॥ etc., the corresponding sūtras of Pānini ranging from III. 3, 55 to 169; and from III. 4, The last six pratīkas are: মত (III. 4, 18) ॥ मेड (19; अपमातुं याचत इति) ॥ एक \circ (21 ; भुक्का व्रजनित्र) ॥ स्वाहर्यो \circ (26) ॥ विशि (56) ॥ नाम्न (58) ॥

C. pp. 119-126. The beginning of Ananda-datta's gloss on Adhyāya II., pāda 1, copied from the first three leaves of MS. Add. 1705 (Bendall, Cat., p. 198): नमो बुद्धाय ॥ खों ०॥ खादिसमुदायः प्रथमानं पदं । षष्ट्यनं वा । प्रतिचिकं वा प्रथमानं पदिमिति चयः पद्धाः संभविता ॥ तत्र च विभक्तिरत एव निर्देशप्रामाख्यात् । न विनेनेव खतः प्रकृतिविधिभावादित्यर्थः ॥ तत्राद्ये पद्धे चयमिति खादीनां भवनित्रयाविशेषणं । छभेदे ऽपि साधनभेद-कल्पनया ॥ त्रयो ऽवयवा यस्य तत् त्रयं। ०

[J. EGGELING.]

3. KAUMĀRA (KĀLĀPA). 730.

709. Foll. 165; size 17 in. by 5½ in.; well written, in the Bengālī character, c. 1805 a.n., by three or four different hands; European paper; 6-8 lines in a page.

Kātantra (also called Kalāpasūtra), a grammar in aphorisms, by Śarvavarman (or Sarvavarman); with a concise commentary (vritti), by Durgasiṃha. Complete; and, on the whole, carefully written and corrected.

I. Sandhi, in five chapters. It ends, fol. 12:

स्रद्रियुग्मसिन्धुसोममानशाक स्वाप्तके

मीनगेन वेदचन्द्र संश ईशपादकं।
चन्द्रयस रिपका प्रणत्य विप्रहेतवे

क्लेखि श्रीलरामकृष्णश्रमिणा च पुस्तिका॥
श्रीसरखतीचरणे मम दृढा भक्तिरस्तु॥

II. Nāmni catushţayam, in six chapters, the last three of which are the kūraka, samūsa, and taddhita-pūdas.

III. Akhyāta, in eight chapters, beg. fol. 64.
IV. Kṛit section, in six chapters, beg. fol. 108.

The sūtras, with the Daurgasinhī Vritti, and extracts from other commentaries, have been edited by J. Eggeling, Bibl. Ind. 1874-78.

[H. T. COLEBROOKE.]

731.

1047. Foll. 95; size 17 in. by 5 in. (folded to 9 in. long); Bengālī character; six lines in a page.

Kātantra, with the Daurgasinhī Vritti. From the beginning of the work to the end of the ākhyāta section.

Dated: सन ११३० शालतारिख २० विष्णुइ फाल्गुन।
[H. T. Colebrooke.]

732.

1754. Foll. 110 (one of which, fol. 90, is wanting); size $8\frac{3}{4}$ in. by 4 in.; Devanāgarī characters; six or seven lines in a page.

Kātantra with Durgasimha's Vritti, from the beginning of the work to the end of the nāmni catushṭayam. Some glosses have been added in the margin.

Dated Samvat 1672, Śāke 1537 (A.D. 1615).
[H. T. COLEBROOKE.]

733.

2918. Foll. 91; size 16 in. by 3\frac{3}{4} in.; written in the Nepal type of the Bengālī character, towards the end of last century; 7-9 lines in a page.

Durgasimha's Vritti to the end of the ākhyāta section; with numerous marginal and interlinear glosses in a smaller hand.

The sandhi ends fol. 5b; nāmni catushṭayam fol. 41b.

In places the writing has become illegible, apparently through damp. [B. H. Hodgson.]

734.

2081. Foll. 115 (the first two of which are wanting); size 9 in. by 3\frac{3}{4} in.; indifferent Devanāgarī writing of the latter part of the 17th century; seven lines in a page.

The same work, to the end of the samāsaprakaraņa (ii. 5); with numerous marginal glosses by different hands. [GAIKAWAB.]

735.

1567b. Foll. 11; size $10\frac{1}{2}$ in. by $4\frac{1}{2}$ in.; large Devanāgarī writing, of about A.D. 1750; nine lines in a page.

Daurgasimhī Vritti on the first four pādas of the sandhi section. [H. T. COLEBROOKE.]

736.

1053. Foll. 61; size 16½ in. by 3 in.; fairly written, in the Bengälī character; six lines in a page.

737.

801b. Foll. 27 (foll. 12-38 of vol.); size 16\frac{1}{4} in. by 7 in.; good, small Bengālī handwriting of A.D. 180\delta; eight lines in a page.

Kātantravritti-tīkā (or Durgatīkā), a commentary, by Durgasimha, on his Kātantravritti.

The sandhi section. It begins:

शिवनेकमजं बुद्धनद्यीग्यं तं खयंभुवं । कातन्त्रवृद्धिटीकेयं नत्ता हुर्गेण रच्यते ॥ ०

Cf. Eggeling, Kātantra, p. 465. It ends:
शाले समुद्रभुजशेलसुधानराख्ये
गीला गजेन्द्रगणमृधिवदारिवाहा(:) ॥
तनामया समयदोषविश्रीणमूख्यः
कश्चिह्मि(ले)ख वुधसंमतदुर्गटीकां ॥
[H. T. COLEBROOKE.]

738.

1285. Foll. 83 + 61; size $13\frac{1}{2}$ in. by $7\frac{1}{2}$ in.; fairly good Bengālī handwriting (? of A.D. 1766); 7 or 8 lines in a page.

 $K\bar{a}tantravritti$ - $t\bar{i}k\bar{a}$. The $n\bar{a}mni$ catushtayam, from $s\bar{u}tra$ 26 of the first $p\bar{a}da$ to the end of the fourth, or $k\bar{a}raka$ - $p\bar{a}da$.

The margin of fol. 83 (end of pāda 3) has the number 1823, probably intended for the date of the MS. in the Vikramāditya era.

[H. T. COLEBROOKE.]

739.

1037. Foll. 82 (numbered 1-88, two leaves being marked 67); size 18½ in. by 3 in.; fairly written, in the Bengālī character, by several recent hands; six lines in a page.

The ākhyāta section of the same work.

A blank occurs on p. 51b; the comment on $p\bar{a}da$ 3, $s\bar{u}t\dot{r}as$ 4-8 (and part of 3 and 9) having been omitted. [H. T. Colebrooke.]

740.

1383c. Foll. 50 (foll. 75-124 of vol.); size 15 in. by 6½ in.; modern Bengālī handwriting; seven or eight lines in a page.

Kātantravritti-panjikā, another commentary on Durgasimha's Vritti, by Trilocanadāsa. The five chapters on sandhi.

It begins:

प्रगम्य सवैकातौरं सवैदं सवैवेदिनं । सवीयं सवैगं सवै सवैदेवनमस्कृतं ॥ दुगैसिंहोक्तकातन्त्रवृत्तिदुगैपदान्यहं । विवयोमि यथाप्रज्ञमञ्जस्कानहेतुना ॥ ०

Cf. Aufrecht, Cat. Bodl., no. 377; Eggeling, Kātantra, p. 466. [H. T. COLEBROOKE.]

741.

1299. Foll. 26; size 14 in. by 4 in.; small, clear Bengālī handwriting (omitting, however, the discritical point of the r) of about A.D. 1650; six lines in a page.

Kātantravritti-panjikā. The first four sandhipādas. [H. T. Colebrooke.]

742.

76. Foll. 128; size 18 in. by 3 in.; good, modern Bengālī handwriting; six lines in a page; foll. 1-108 alternately of a dark and a light yellow, the remaining leaves of the dark yellow tint.

The nāmni catushṭayam of Trilocanadāsa's Panjikā.

 $P\bar{a}da$ 1 ends fol. 176; 2, fol. 39; 3, fol. 54b; $k\bar{a}raka$ - $p\bar{a}da$, fol. 85; $sam\bar{a}sa$ - $p\bar{a}da$, fol. 107b.

H. T. COLEBROOKE.

743.

1054. Foll. 69 (numbered 42-110); size 16 in. by 2 in.; small Bengālī handwriting, somewhat faded in places, esp. the last leaf; six lines in a page.

The same work. Pādas 4-6 of the nāmni catushṭayam.

The first leaf also contains part of the comment on the last $s\bar{u}tra$ of $p\bar{u}da$ 3.

Dated: श्रकान्दा: १६१५ (A.D. 1693).

[H. T. COLEBROOKE.]

744.

1393. Foll. 169; size 13\frac{3}{4} in. by 6\frac{1}{4} in.; good, modern Bengālī handwriting; six or seven lines in a page.

The ākhyāta section of the same work.

[H. T. COLEBROOKE.]

745.

801c. Foll. 74; size 16½ in. by 7¼ in.; fair, modern Bengālī handwriting; eight lines in a page.

Kātantravritti-panjikā. The six chapters on Kṛit affixes. [H. T. Colebrooke.]

746.

1261. Foll. 84 (one of which, fol. 67, is wanting); size 8\frac{3}{4} in. by 3\frac{3}{4} in.; clearly written, in Devanāgarī; eight or nine lines in a page.

The first five krit-pādas of Trilocanadāsa's Panjikā.

. Dated : संवत् १९२५ जुनौ देवशर्मणालेखि ॥ [H. T. COLEBROOKE.]

747.

1383d. Foll. 47; size 14 in. by 4\frac{3}{4} in.; written in the Bengäli character, by two recent hands; foll. 1-19 indifferently, the rest fairly; eight lines in a page.

Kātantracandrikā, an exposition of Durgasiņha's Vritti and Trilocānadāsa's Panjikā, by an unknown author. The sandhi section.

It begins: ग्रन्थारम्भे शिष्टाचारपरिप्राप्यंथे निखिल्छवि-प्रविधातार्थे च शिवनसस्कारमादी निवक्षाति देवदेविमत्यादि ॥

Of other commentators, a number of quotations (mostly in the form of $k\bar{a}rik\bar{a}s$) are met with from Kulacandra (also quoted by Trilocanadāsa), probably the author of Durgavākyaprabodha, cf. Rāj. Mitra, Notices i., p. 297.

[H. T. COLEBROOKE.]

748.

1820. Foll. 63 (the 2nd of which is wanting); fairly written, in the Jaina type of Devanagarī, about A.D. 1500; nineteen lines in a page.

Panjikādurgapadaprabodha, scholia on the Kātantravrittipanjikā, by Leśaprabodha, disciple of Jinadattasūri (or Jineśvarasūri). From the beginning of the work to the end of the kāraka chapter (II. 4).

It begins: अई॥ नम: सर्वे विदे ॥ नम: श्रुतदेवतायै ॥ श्रेयसे ब्लापरं ज्योतिलों कालोकावभासक । यिनंकराविवाकेन्द्र अपि विश्वप्रकाशकी ॥ १॥ श्रेयःश्रीसुभगः श्विताखिलरिपः श्रेतातपत्रेंटिरा-भाजिषाश्रुत्रंगसंघकटकः सडमेचक्राइतः । नानामर्वेपतिश्रितांहियुगलः प्रोहीप्ररलध्वजो ऽहैचक्री मम सिद्धये ऽस्त्वभिमुखः श्रीशांतिनायः प्रभुः॥ २॥ ष्रीवीरं जिनदत्तसूरिसुगुरुं दत्ताश्रिताभी पितं नत्वा श्रीश्रुतदेवतां भगवतीं चाराध्य बुद्धिप्रदां। खद्दी उपस्मि गुरूपदेशवशतः श्रीपंत्रिकायाः क्वचिद वृत्त्यादेः परशास्त्रतो अस्पृटपदव्याख्यां लिखामि स्फुटां॥ ३॥ तचादौ तावत शिष्टसमाचारपरिपालनार्थं निर्विद्येन शास्त्र-परिसमाप्यांपे चाभीष्टदेवतानमस्तारं प्रेक्षावतां प्रवृत्सार्यमिभिधेयं संबंधप्रयोजनानि च प्रतिपिपाद्यिपुः पंजिकाकारः स्रोकद्वयं चकार । प्रगम्येत्पादि ॥ प्रगम्य शर्वे रुद्धं दुर्गिसंहोक्तकातंत्रवु-त्तिदुरीपदान्यहं विवृगोमीति संबंधः। 0

The sandli section ends fol. 17: इति श्रीजिनेश्वरसूरिशिष्यलेशप्रवोधमूर्त्तिगणिविरिचते पंजिकादुर्गपद्मवोधे पंचम: संधि: ॥

In a MS. described in Kielhorn's Report, Bombay, 1881, p. 26, the author is called *Jina-prabodha*. [H. T. Colebrooke.]

749.

855. Foll. 83; size 12½ in. by 4 in.; good, modern Bengälī writing; seven lines in a page.

Caitrakuţī, an exposition, by Vararuci, of a set of aphorisms on Kṛit affixes (in six pādas), composed by the same author, and adopted by the Kalāpa school.

It begins: सिद्धिरिज्ञम् म्यानुबन्धे ॥ धातूनामिज्ञाला-यस्य सिद्धिभैवति । म्यानुबन्धे परतः । ० It ends: इति चैत्रकुट्यां वररुचिकृतायां कातन्त्रवृत्ती पट्सहस्रिकायां यशोमानशोधितायां कृत्सु पष्टः पादः ममाप्तः ॥

The sūtras have been published in J. Eggeling's edition of the Kūtantra (IV. 1, 1 seq.), with extracts from Vararuci's commentary (p. 538 seqq.). [H. T. COLEBROOKE.]

750.

1383b. Foll. 40; size $13\frac{1}{2}$ in. by $4\frac{3}{4}$ in.; modern Bengālī handwriting; 8-11 lines in a page.

Kalāpacandra, a commentary (vyākhyāsāra) on the Kātantra by Sushena Kavirāja Miśra, son of Miśra Mahādhara. The sandhi section.

It begins: प्रारिष्सितग्रन्थप्रतिवन्धकविद्यविद्याताय हर-नमस्कारपुरःसरं मङ्गलं शिष्यान् शिक्षयितुं सादी निवद्याति देवदेविमायादि । •

Besides the commentaries of Durgasinha and Trilocanadāsa, the following authorities have been met with: Umāpati (foll. 4b, 23b, Umāpatikārikā, 31b), Kālidāsa (foll. 15b, 16, 30b), Kulacandra (foll. 2, 13b, 14, 16, 23, 24, 39b), Gopīnāthatarkācārya (fol. 19b), Daurgāh (foll. 19, 24), Pataūjali (fol. 18b), Parišishta (fol. 34, -kāra, 21b), Bhāshyakāra (fol. 18b), Vāmanavrittikrita(rahastādigrahanam ūrūdhapratipattyartham ity uktam, fol. 3), Šākatāyana (foll. 18b, 37b), Šrīpati (fol. 19; Datta-Šrīpati, and immediately after, kaścit Śrīpatih, fol. 18), Hemakāra (foll. 5, 11b, 18, 31b, 33b, 34b).

It ends: इति मिश्रमहिधरात्मजनुसेनकविराजिवरिचते सन्वी पचमः पादः समाप्तः ॥ [H. T. COLEBROOKE.]

751.

1385. Foll. 109; size 14 in. by 4½ in.; legible, recent Bengālī handwriting; eight or nine lines in a page.

The same work. The nāmni catushtayam, incomplete. The MS. breaks off abruptly in II. 4, 13.

It begins:

श्रीविद्याभूषणाचार्वसुपेशेन विनिर्मितः । स्रास्तां कलापचन्द्रो अयं कालापानां मनोमुदे ॥

The 3rd chapter ends fol. 86b: इति कविराजिम-श्रविरिचते कलापचन्द्रे नाम्नि चतुष्टये तृतीयप्रकरशं समाप्तं॥ [H. T. Colebrooke.]

752.

1383a. Foll. 34; size 14½ in. by 4¾ in.; recent Bengālī handwriting: 9-12 lines in a page.

The ālihyāta section of Kavirāja's Kalāpacandra; incomplete. The MS. terminates abruptly in the comment on III. 2, 8. It begins:

रमापितपदाम्भोजराजहंसेन यलतः। स्राचार्यकावराजेन व्याख्याख्यातस्य लिख्यते॥

[H. T. COLEBROOKE.]

753.

1383e. Foll. 53; size 13 in. by 4½ in.; recent Bengālī handwriting; eight lines in a page.

Kātantra-vyākhyāsāra, another exposition of the Kātantra, by Harirāma. The sandhi section. It begins:

विश्वनाथपदडन्द्रं नत्वा गुरूपदं मया । तन्यते हरिरानेख व्याख्यासारः समासतः॥

ग्रन्थारम्भे शिष्टाचारपरिपालनांथै निखिलविद्यविद्यातांथै च नमस्कवित्ववस्नाति । देवदेविनतादि ०

The work is chiefly based on the commentaries of Durgasimha and Trilocanadāsa. Of other writers belonging to this school, he quotes Umāpati (foll. 4b, 5b, 8, 29b, 39b, 42, 44), Kavirāja (foll. 8b, 19b, 22b), Kulacandra (fol. 11), Loghuvrittikāra (fol. 38b), Śrīpati (foll. 18, 26b, 27b, 28, 34, 35, 38; Śrīpatisūtra, ?i.e. vārttika, 44b). Of other authorities quoted we may mention Dharani (7, 7b), Medinīkāra (7b, 51), Ratnakosha (29) and Hemakāra (50, Hemakara, 28).

754.

1387. Foll. 136; size 14 in. by 5 in.; written, in the Bengālī character, by two or three recent hands; seven or eight lines in a page.

The nāmni catushtayam of the same work.

It begins: खप चतुष्टयप्रदीपो लिख्यते । धातु । दधाति पुर्णाति कियामिति धाज्धातीः ०

It ends: इति चतुष्टयप्रदीपे व्याख्यासारे तद्धितः पादः समाप्तः ॥ [H. T. COLEBROOKE.]

755.

1182b. Foll. 45; size 13 in. by 4½ in.; good, modern Bengālī handwriting; eight lines in a page.

Kātantra-vyākhyāsāra. The first three chapters of the ākhyāta section.

[H. T. COLEBROOKE.]

756.

1182a. Foll. 42; size 13 in. by 4½ in.; modern Bengālī handwriting; eight lines in a page.

The kridanta section of the same work, from the beginning to sūtra 9 of the 5th chapter.

It begins: वृष्कादि । अय कृदनाः शब्दाः श्वेवमैणा न कयं खुत्पादिता वररुचिना वा कयं खुत्पादिता इति शि-षानिशासायां प्रतिपादयनाह वृष्कादिवदिति । ननु कृतिना कृतो न कृता इति कयं शातं यावता कर्तृकमैणोः कृति नित्यं १ [H. T. Colebrooke.]

757.

1182c. Foll. 33; size 13 in. by 4½ in.; good, small, modern Bengālī handwriting; eight lines in a page.

A fragment of another commentary (Vyākhyā-sāra) on the Kātantra, by Rāmadāsa, comprising the comment on III. 1, 6, and from III. 2, 2 to III. 6, 48, where it breaks off abruptly. The author's name is given in the colophon, added by a different hand: रामहासङ्ग्रास्थातयाख्यासार: ॥

Besides Durgasiṃha and Trilocanadāsa, on whose commentaries the work is chiefly based, Kulacandra and Hemakara (once Hemakāra, twice Hema) are frequently referred to, as are also once each Umāpati (fol. 28), Candra (22), Patrāṅkura (12), Purushottama (चातिभवते छो: पद्मानामिति, 9b), Vararuci (ज्ञोज्ञुभ्यमान इति मतानारेगैविति वरहन्दि: fol. 3b), Śrēpati (22b).

[H. T. COLEBROOKE.]

758.

1271A. Foll. 63; size $13\frac{1}{2}$ in. by $4\frac{1}{2}$ in.; legible, modern Bengālī writing; eight or nine lines in a page.

Vilyeśvara's Kātantraţīkā. The 3rd pāda of the ākhyāta section.

It begins: द्विवेचनं ॥ अधिकारसूत्रमिदं वस्त्रमाणार्थ-संक्षेपाद्यतः कार्थे कार्यनिमित्तानां यद्विवरणं सो ऽधिकार:। ०

It ends: इति श्रीमहामहोपाध्यायश्रीविस्येश्वरतकीचार्य-विरचिताष्टमप्रकर्शं समाप्तं॥ [H. T. COLEBBOOKE.]

759.

1271B. Foll. 52; size $13\frac{1}{2}$ in. by $4\frac{3}{4}$ in.; modern; legibly written, in the Bengäli character; nine or ten lines in a page.

Kalūpatattvārņava, another commentary on the Kātantra, by Raghunandana. The section on krit suffixes. It begins:

> प्रगम्य परमं देवं गोपालं चित्रनन्दनं । करोमि शब्दशास्त्रस्य विवृतिं प्रस्कुरां गुभां ॥ सदार्थोमृतलाभाय सूक्तिरानाय च दुतं । कलापसर्वतत्वस्य समुद्रः सेव्यतामयं ॥ ० ॥

षय कृदनाः शब्दाः सवैवर्तेणा कर्षं न व्युत्पादिता <u>वरह-</u> चिना वा किमर्थे व्युत्पादिता इति शिष्यजिज्ञासायां प्रतिपाद-यवाह वृक्षादिवदित्यादि । ननु वृक्षादयो ऽपि कृदना एव ०

It ends: इति श्रीरयुनन्दनाचार्यशिरोमिश्यकृते कलापत-वार्यवे कृत्सु पञ्चमः पादः समाप्तः॥

For another MS. of (the same portion of) Raghunandana's commentary, see Rāj. Mitra, Notices vii., p. 101. [H. T. COLEBROOKE.]

760.

1475c. Foll. 2; size 123 in. by 5 in.; Devanāgarī character; eleven or twelve lines in a page.

A passage from some commentary, apparently belonging to the *Kātantra*.

It begins: बह्लमेतिवद्शैनम् •

Kulacandra, Kumārakāvya (K.S. 8, 31), Candrapradīpa, a ṭīkākṛit, Dhātupradīpa, Vardhamāna, and Vāmana (Kāvyāl. V. 2, 79) are referred to in these pages. The following sūtra (?) occurs: स्यूलदूरपुनिवासहुद्राणामनस्यादेलींपो गुणञ्च। cf. P. VI. 4, 156. [H. T. Colebrooke.]

761.

1163. Foll. 105; size 13½ in. by 5 in.; fairly written, in the Bengālī character, by two or three recent hands; eight lines in a page.

Kātantra-parišishta, a set of grammatical rules supplementary of the Kātantra, with brief comments; by Śrāpati-datta.

The work begins:

संसारितिमिरिमिहिरं महेश्मनमञ्चरं हरिं नावा । विविधमुनितन्बद्धः जूमः कातन्वपरिशिष्टं ॥

वृद्धिरादेशस्य ॥ षादेशस्य वृद्धिभैवतीत्यधिक्रियते । प्राग्वृद्धिग्रह्णं मङ्गलार्थं ॥ खस्येरिरणोः ॥ ईरिरणोः परतः खश्रव्दादेशस्य
वृद्धिभैवति । खेरः । खेरी । खेराङ्गुणमात्रादिना सिद्धे ईरिग्रहणमीरिक्येत्वश्रुतिनवृत्यधं ॥ खस्योहित्यां ॥ ० ॥ प्रस्योहोह्योश्र ॥ ० ॥ चृति धातोरूपसर्गस्य दोषेः ॥ ० ॥ नामधातोवाँ ॥ ० ॥
हित वा ॥ ० ॥ चृणप्रवसनकस्रलद्शानामृणे ॥ चृणशब्दे परे
हषामरादेशस्य दोघों भवति । चृणार्थे । प्रार्थे । वसनार्थे ।
वस्तरार्थे ॥ वसरशब्द्धान्द्रकाशिकादौ पठ्यते । तदिह न
संनतं पातञ्चलिशाकदायनादीनां तरप्रत्ययस्येवेष्टत्वात् । तथा च
तरप्रत्ययो उत्र भाष्पादावुक्तः ॥ कसलार्थे । दशार्थो । दशार्थो
हेशः । दशार्थां नदी । चृर्यं जलदुर्गो ऽच्युच्यते ॥ ० ॥ चृते
रस्तृतीयासमासे ॥ ० ॥ चृतो रलावृद्दत्यतेः ॥ ० ॥ लुक् सवयीवत् ॥ ० ॥ उपसर्गावर्थेलोपो धातोरेदोतोः ॥ ० ॥ नामधातोवां ॥ ० ॥ स्वैष्ययोः प्रस्य ॥ ० ॥

The sandhiprakarana ends fol. 20 (where the Vritti is expressly ascribed to Śrīpatidatta); nāmaprakarana, fol. 35b; kārakapr., fol. 55b;

shatvādhikāra, fol. 59b; natvaprak., fol. 63; stryadhikāra, fol. 72b; then follows the samāsa-prakaraņa, with which the work seems to conclude.

The colophon is: इति वैद्यमहामहोपाध्यायश्रीश्रीप-तिदत्तविर्चितं कातन्त्वपरिशिष्टं समाप्तं॥

[H. T. COLEBROOKE.]

762.

3178. Palm-leaves 119, of which 1-21 are wanting; size 14 in. by 2 in.; neatly written, in the Bengālī character, in the 16th century (?); five lines in a page.

Another copy of Śrīpati-datta's Pariśishṭa. Incomplete at the beginning. A leaf of paper has been inserted here, with indifferent, much injured, writing, apparently intended to supply one of the lost leaves.

The nāmaprakaraņa ends fol. 38; kārakaprakaraņa, fol. 63b; shatvādhikāra, fol. 69; ņatvādhikāra, fol. 74; stryadhikāra, fol. 85b.

[?]

763.

641. Foll 175; size 16 in. by 5 in.; good, modern Bengālī handwriting; 10-13 lines in a page.

[Kātantra-] Parišishtaprabodha, a commentary on the preceding work, by Gopīnātha Tarkācārya, son of Paśupati Ācāryasimha. It begins:

यो जातो धरणीधरेन्द्रतन्यानाथाङ्किपाथोहहासक्तात्मा उन्यमानसात् पुश्रुपतराचार्यसिंहात् ततः ।
कोर्तिश्रोजितशीतरिक्षमुकुमुदश्रेणोश्रियः श्रीमतौ
दानानीतरवारिवारितधरादीनानिदैन्यारितः ॥
स्रो अयं सूरिसभासभाजितनितः कामाभिरामाकृतिः
सत्योत्सेकवशीकृतेश्वरमितः श्रीयोजनासंतिः ।
गोपोनाय इमं चकार मधुरव्याहारवागीश्वरस्
तकौचार्यवरः सद्येचतुरः सन्नीकविद्याधरः ॥
इह सत्यु सक्कविद्वज्ञनग्यकुश्चरसंमृतिम्नागिनिक्किविद्यो

त्सवकारणप्रारअक्षमीपकारकरणहरिनमस्कारपुरःसरं ग्रन्थमार-भमाणस्तिवन्धनं शिष्पाञ्जिख्यिष्यन् करोति संसारेति । अस्यार्थः। ०

कातन्त्रस्य श्विवमेकृतसूत्रस्य परिशिष्टं। परिशिष्यते यदाग-मादेशादिलस्यं कार्यं तत्परिशिष्टं। श्विवमेणा उनुक्तं वयं व्रूम इत्पर्यः। कातन्त्रश्रन्थो लोके कीमारचाकरणे रूढ इति न जयदेवादितन्तं प्रतीयत इति चन्द्रः। ज्ञात्मनो ग्रन्थकरणयोग्य-तासूचकं कतेच्यग्रन्यप्रामाणिकाचनोधकानं च विशेषणमाइ। विविधम्नितन्त्रदृष्टमिति ०

The MS. is corrected throughout. The colophon runs thus:

इति महामहोपाध्यायश्रीपशुपत्याचार्यसिंहात्मजश्रीगोपीना-चतकीचार्यविराचिते परिशिष्टप्रबोधे समासव्याख्यावं समाप्तं॥

The sandhipr. ends fol. 39b; the nāmapr., fol. 84; the kāraka, fol. 124b; natva, fol. 133; strīpr., fol. 145. [H. T. COLEBROOKE.]

764, 765, 766.

1634, 1620, 1621. Size 19 in. by 3½ in.; folded to half the length; small, but clear, modern Bengālī handwriting; seven lines in a page.

Another copy of Gopinatha's commentary.

Vol. i., foll. 98 from the beginning to the end of the nāmaprakaraņa;

Vol. ii., foll. 39 the kārakaprakaraņa;

Vol. iii., foll. 50, thence to the end of the samāsaprakarana.

It ends: इति महामहोपाध्यायश्रीपश्रुपत्याचायैसिंहतनु-जित्रिचिता पुस्तिका समाप्ता॥ [H. T. Colebbooke.]

767.

145. Foll. 144; size 14 in. by 4 in.; modern; legibly written, in the Bengālī character; eight lines in a page.

[Kalāpa-] Parišishtaprabodha (or Tattvabodhinī), another commentary on Śrīpatidatta's work, by Rāmacandra Calravartin. It begins:

प्रयम्य श्रीनाथपदारिवन्दम् श्रहानसंगोहिवनाञ्जवीनं । कलापतन्तस्य च तत्त्ववीधिनीं
कुर्वे कृती(मां) द्विज<u>रामचन्द्रः ॥</u>
उपायाः सन्ति यद्यत्र गोपीनाणादिनिर्मिताः ।
विवृद्धवोधनायैव तथाणव ममोद्यमः ॥

तत्रादौ शिष्टाचारतयानुमतग्रन्थसमाप्तिकामो मङ्गलमाचरे-दिति प्राचीनाः । तन्नेति नवीनाः । तथा हि समाप्तिग्रन्थस्य चरमणीत्पित्तः । । । हिंदं नत्वा कातन्तस्य कौमारयाकर-णस्य परिशिष्टं वस्त्यमाणत्वेन शेषावयवत्वं लोपागमादि वृद्धा-दिकार्थं श्वेवमेणो बनुक्तं वयं ब्रमः । ०

The MS. terminates at the end of the kāra-kaprakaraņa. [H. T. COLEBROOKE.]

768.

1271E. Foll. 58; size 13½ in. by 4¾ in.; fairly good, modern Bengālī handwriting; eight lines in a page.

Pariśishta-Siddhāntaratnākara (?), a third commentary on the Kātantra-pariśishta, by Śivarāma Cakravartin. The sandhi section.

The MS. from which this was copied seems to have been incomplete at the beginning. The copy begins with the explanation of the rule स्ते; followed by that of स्तो र॰॥ हुक्॰॥ See above, no. 761.

At the beginning a different hand has added the stanza:

वास्यिङ्किपदं च थिया लिलेख कृतप्रणामी शिवरामशर्मा। च्याहारवाक्यैः परिशिष्टशास्त्रे सिद्धानरानाङ्करमेव यानात्॥

It ends: इति शिवरामचक्रवर्तिकृते परिशिष्टसिद्धान्त-राताङ्कुरे (sic; ? पत्राङ्कुरे cf. p. 201a) सन्धिप्रकरणं समाप्तं॥ [H. T. Colebbrooke.]

769.

139. Foll. 172; size 13½ in. by 6 in.; modern Bengālī handwriting; twelve lines in a page.

Vaktavya-viveka (or -vṛittiṭīkā), a fourth commentary on Śrīpatidatta's Pariśishṭa, by Puṇ-darīkāksha Vidyāsāgara Bhaṭṭācārya, son of Śrīkānta Paṇḍita. It begins:

शङ्करचरणसरीनं प्रणतामरमीलिं पदं वन्हे (!) । स्रथ वक्तव्यविवेकं विदधे स्त्रीपुर्स्टरीकाकः॥ रकानरपाशिति ।

स श्रीपतेरिप यचांसि विरेचयामि ।।

विशिष्टशिष्टाचारपरिप्राप्ततया स्तृत्यविश्वविधाताधैकृतिमिष्टदे -वतानमस्कारं शिष्टशिक्षाधैमादौ निवश्चाति संसारेत्यादि ० - - -॥ कातन्त्रपरिशिष्टमिति कातन्त्रे सावैवर्मिकव्याकरणे परिशिष्टमनुक्तं कार्ये तद्वम इत्रधे:॥ ०

इति महामहोपाध्यायश्रीमच्छीकान्तपिष्ठतात्मजश्रीपुरहरी - कास्त्रिदिचते वक्तव्यविवेके सन्धिप्रकरणं समाप्तं॥ fol. 33b.

इति नामप्रकर्णं ॥ fol. 74b (end of leaf).

इति महामहोपाध्यायश्रीविद्यासागरभट्टाचायैकृतायां वक्तव्य-वृत्तिरीकायां कारकप्रकरणं समाप्तं ॥ fol. 133.

इति महामहोपाध्यायश्रीमच्छीकानापिस्तात्मजञ्जीविद्यासा-गरभट्टाचार्यैविरिचते वक्तव्यविवेके स्वयिकार: समाप्त: n fol. 151.

The last chapter (samāsa) begins with two sārdālavikrādita stanzas, शीटीय सजताद , ending वितन्ते श्रीकानवीरात्मजः ॥

The original colophon, which was identical with that of the preceding chapter, except ॰ वक्तव्यटीका समाप्ता ॥ has been daubed over, and a different hand has added:

इति महामहोपाध्यायश्रीपुर्द्धरीकाक्ष्वक्रव्यटीका समाप्ता ॥ [H. T. Colebrooke.]

770.

1271F. Foll. 28; size 14 in. by 4½ in.; clear, modern Bengālī handwriting; eight lines in a page.

Kātantra-Uttaraparišishṭa, a continuation of Śrīpatidatta's Parišishṭa, by Trilocanadāsa.

It begins:

नत्वा शङ्करचरणं मत्वा कातन्त्वशिष्यसंमोहं ।
दृष्ट्वा नानातन्तं कुमैः परिशिष्टमुत्तरस्य (!) ॥
श्रीपतिना हुतसारे कलापदुग्धां सुधां कामं ।
[र]तिक्रियानिगरणं पातुं वलते चिलोचनः सदयः ॥
तादृक्यरिश्रमपयोधिनिमज्जनेन

लुझं मया किमिप वस्तु विचारद्वाः । भावो ऽपि तत्परिचये भवतां महानाः स्रत्वेव किं हसय मामवधत्त थोराः ॥

स्त्री डिगुरदनो अ्पात्रादिः समाहारे॥ पात्रादिवर्जितो उदन्तो

EE

हिंगुः समाहारे स्त्री स्थात् । क्षीवाने प्राप्त विधिरयं । पद्मानां पूलानां समाहारः पद्मपूली । 0

Fol. 5. पूर्वा लिङ्गिविधयः॥ जातीये च ॥ अस्मिन्महत स्राकारः स्यात् । महाजातीयः । 0

The treatise is incomplete, one or more leaves having apparently been lost at the end. The last fully explained rule is:

श्वमस्तादिश्व ॥ श्वःशव्दादिकम् श्रेमे वा स्यात् तादिश्व । शीवस्तिकं श्वस्तनं । शीवस्तिकत्वं विभवा न येषामिति भट्टिः॥ [H. T. Colebbrooke.]

771.

1271C. Foll. 40; size 12\frac{3}{4} in. by 4\frac{1}{2} in.; modern, legible Bengālī handwriting; six lines in a page.

Unādivritti, a set of aphorisms on unādi suffixes, with a commentary, by $\dot{S}ivad\bar{a}sa$.

It begins: वादेरुणादिवाँतादी ॥ वातादी वाच्ये वादे-रुत्तर वणादिभवित । आदेशागमगुणवृद्धिहस्वादयो यथासंभवं परिकट्यनीया:। वा वायुवाँतः। वन्य बन्धुकाँतिः ०

There are altogether 187 sūtras, the last of which is म्यादे रू: ॥ दुनिम गुणो मेर्स्ट्रेमिट्रि: । पीड गुण: पेरूर्पमप्रमाणं पद्मी वायु: खादियद्य । रूर्स्मृगिविशेष: । खसुरभेद्द्य । कृ कीरु: मृगभेद: । दुदाम दार्स्ट्रानशील: । क्रीवे दारू काष्टं । शश खकारस्य मकार: श्मश्रु मुखलोम । खमू व्याप्ती खम्नु नेत्राचु । खसु खसु च । भिमला मे इत्यादेश: फेरु: मृगल: वैरी च । दुशीम शिगादेश: शिग्रः शोभाझन: । किद नुम्लोप: करुनांगमाता इति शिवं ॥ After this, a different hand has added शिवदासचक्रवितिकृता उग्रादिवृत्तिः समाप्ता । [H. T. Colebbooke.]

772.

825d. Foll. 28; size $12\frac{3}{4}$ in. by $4\frac{1}{2}$ in.; fairly good, modern Bengālī handwriting; seven lines in a page.

Paribhāshāvritti, general rules of interpretation, applicable to the Kātantra, with a succinct commentary, by Durgasimha.

The work begins:

प्रणम्य सद्सन्ज्ञानस्त्रानिस्वंसभास्तरं । वाङ्गणं परिभाषांचे वस्ये बालावबुद्धये ॥ इह हि सूत्रवेन एतसर्वे यदुक्ती यच वार्त्तिके सूत्रं योतिरिहार्यानां सर्वे सूत्रे प्रतिष्ठितिमिति केनिषद् व्याख्यातुकामेनावश्यकनेवाभ्युपगनाव्यं। तथा चान्वर्यः। सर्यान्सूचयित सूते वा
सूत्रं। तत्र सूत्रकारयोः सर्ववर्मकात्यायनयोः सूत्राणां च चतुःशत्यां पचाश्रदिथकायां याः परिभामा नोक्तास्त्रया च वृक्तिटीक्रयोस्तत्र नियुक्ताः कार्येषु च दृश्यन्ते तासां युक्तितः संसिद्धिह्याते। तास्त्र द्विविधा लीकिक्यः शास्त्रीयास्त्र। 0

Here follow a few more paribhāshās: एकदेश्वि-कृतमनत्यवत्॥ ०॥ नाखशब्दोक्तत्वात्॥ ०॥ येन विधिस्तद-नास्य॥ ०॥ अधैवहृह्यो ऽनधैकस्य॥ ०॥ वर्योन्तस्य विधिः॥ ०॥

Altogether the work seems to consist of some 60 paribhāshās, the last of which runs thus: उत्सगीपवादयोरपवादो विधिवैल्वान्॥

The treatise ends: तदुकं न ह्यानिष्टार्थस्य शास्त्रे प्रकृ-प्रिरिति ॥ इति दुर्गिसंहोक्का परिभाषावृक्तिः समाप्ता ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

773.

1475b. Foll. 16; size 13 in. by 4½ in.; good, modern Bengālī handwriting; eight lines in a page.

 $Dh\bar{a}tup\bar{a}iha$ to the $K\bar{a}tantra$.

It begins: भू सत्तायां। चिती संज्ञाने। खत सातत्य-गमने। खुतिर् खासेचने। १

There are numerous marginal glosses, written in Devanāgarī.

Regarding this arrangement of the roots—differing chiefly from the Pāṇināya Dhātupātha, in that they are here distributed under 9, instead of 10, classes (the 3rd class being included in the adādayaḥ); and that in each class the roots are primarily divided into three groups according to whether they are parasmaipadin, ātmanepadin, or ubhayapadin—see Westergaard, Radices Linguæ Sanscritæ, p. iv. [H. T. Colebrooke.]

774.

984. Foll. 94; size 14 in. by 4½ in.; excellent, recent Bengālī handwriting; eight lines in a page.

स्रकारानादिहानानां सर्वेनासां ततः परं ।
संस्थानां च कतेष्वापि साध्यमुक्तं मयाधुना ॥
देवादीनां च श्रव्यानां लिङ्गानां च विनिर्णये ।
यद्भद्रं व्रवीम्यच स्थमध्वं तदिहोत्तमाः ॥
रुदिश्चदाश्च कथ्यनो पुंसि क्षीवे स्वियामिष ।
गुराद्रव्यक्रियायोगास्त्रिलङ्गास्तदननारं ॥ ०

इति पुंलिक्के खकारानाः fol. 8; ° खाकारानाः fol. 8b; ° इकारानाः fol. 12, etc.

इति पुंसियञ्चनानाविवर्णा। अय स्त्रीलिङ्गश्रन्दाः fol. 34b; अय नपुंसकलिङ्गश्रन्दाः fol. 46; अय सर्वेनामश्रन्दाः fol. 56; अय संस्थावाचकश्रन्दाः fol. 71.

It ends: इति श्रन्दावत्यां संस्थावाचकश्रन्दसाधनं समाप्तं॥ [H. T. COLEBROOKE.]

778.

1271D. Foll. 51; size $13\frac{1}{2}$ in. by $4\frac{3}{4}$ in.; fairly good, modern Bengālī handwriting; eight lines in a page.

Śabdamālā, a set of declensional paradigms, arranged by Gopīnātha-śarman.

It begins:

प्रग्रम्य चरणाम्भोजं भवान्या बालकोधिनी । क्रियते श्रन्दमालेयं श्रीगोपीनायश्रमेणा ॥

पुंस्तीनपुंसकशस्य वाचालक्काश्च वाचकं। ° देवशन्दो देव-वाचकः। देवः देवौ देवाः। ° The MS. is perhaps incomplete, it ending with forms of यूव, दोव, दोस्; after which a different hand has added the colophon: इति श्रीगोपीनायकृता शन्दमाला सनामा॥

[H. T. COLEBROOKE.]

779.

825c. Foll. 57; size 12\frac{3}{2} in. by 4\frac{1}{2} in.; fairly good, modern Bengālī handwriting; seven lines in a page.

Śabdārņava, another set of declensional paradigms, with a running explanation, by Rāmacandra.

The treatise begins:

नता शम्भोः पदाकं सुरदनुजवरैः सेव्यमानं सुकानं योगीन्द्रैरिभवाक्तितं द्विजयरैध्येयं हि पूज्यं च यत्। मूढानां प्रतिपत्तये वितनुते श्रीरामचन्द्रः सुधीर् विज्ञानाय शिशोरतीय सुखदं शब्दार्थिषं ज्ञानदं॥ शब्दानां प्रथमे द्वित्वे बहुत्वे यानि यानि च। प्रयोगानि भवनि हि तानि तानि वदाम्यहं॥

खयाकारानाः। रामः रामी रामाः। ०

It ends: मधुल्हिहादीनां विरामव्यञ्जनादी च उन्ते॥ समाप्तं चेदं शब्दाकीविमिति॥ [H. T. COLEBROOKE.]

780.

825b. Foll. 52; size 12\frac{2}{4} in. by 4\frac{1}{2} in.; legibly written, in the Bengālī character; six lines in a page; modern.

[Kalāpa-] Dhātusādhana, a set of conjugational paradigms with a running explanation, by Rāmakānta (or Rāmacandra Cakravartin, acc. to the title on fol. 1a).

It begins:

नत्वा गुरुपदद्वन्द्वं रामकानेन यानतः । बालानामवन्नोधाय क्रियते धातुसाधनं॥

ष्य धातवः ॥ तत्र यद्यपि बह्वो धातवस्त्रधापि ग्रन्थगौ-रवभयात् ऋटिति सर्वधातुसाधनानुसंधाने धीजनकत्वाच वृद्धसं-मताद् भ्वादयो दशैव निवध्यने । यदुक्तं वृद्धैः ।

> भूस्थागमदृशो हिनदाकृज्ञाग्रहिचनयः। दशैते पुरतो ज्ञेयाः शीघ्रज्ञानाय धातव इति॥

तत्र प्रथमं भू सत्तायामिति सत्तार्थे वतेमानस्य भूश्रव्हस्य क्रियाभावो धातुरिति ⁶ - भू ends fol. 8b; स्था fol. 12b; गम् fol. 16b; दृश् fol. 20; हन् fol. 28; दा fol. 30b; कृ fol. 37b; ज्ञा fol. 41b; ग्रह् fol. 46; चिन्त् is not quite complete, ending abruptly आश्री:। चिन्त्यान्॥ [H. T. COLEBROOKE.]

781.

1292. Foll. 22; size 13 in. (fol. 17-22, $12\frac{1}{4}$ in.) by $4\frac{3}{4}$ in.; modern Bengālī handwriting; seven lines in a page.

Dhātusādhana, the above set of paradigms-

the compilation of which (in śaka 1411) is here ascribed to Kavicandra—without the commentary. It begins:

नत्वा शिवपदद्वन्द्वं संसारसारकारणं।
श्रीमता कविचन्द्रेण क्रियते धातुसाधनं॥
भूस्यागमदृशो हिन्तदाकृत्राग्रहचिन्तयः।
दश ते पुरतो होयाः शीघ्रज्ञानाय धातवः॥ ०
भ सत्तायां। भूधातुरकर्मकः परस्मैपदी ०

मू सत्ताया । भूषातुरलमकः परस्मपदा । It ends: करणे भुवने शाके वालानां वोधहेतवे । श्रीमता कविचन्द्रेण रिचतं धातुसाधनं ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

782.

1175b. Foll. 24; size 13½ in. by 4¾ in.; good, recent Bengālī handwriting; eight lines in a page.

Dhātughoshā, the same set of paradigms. This MS. omits the introductory and concluding ślokas. It is here appended to a MS. of the Śīghrabodha, being perhaps intended to be used in connection with that grammar, or on account of the occurrence of the word śīghra in the opening śloka.

After आश्री: । चिन्यात् (see no. 780), the MS. proceeds at fol. 23b, चिन्यास्तां चिन्यासुः etc.

[H. T. COLEBROOKE.]

783.

825a. Foll. 29; size 13 in. by 4½ in.; Bengālī character; seven lines in a page.

[Kalāpa-] Carkarītarahasya, a treatise on the formation of the Intensive without ya, by Kavi Kanṭhahāra, son of Trilocana Kavīndra. It consists of 19 ślokas (and four introductory stanzas), with a commentary by the same writer.

It begins:

प्रशंतम्य महादेवं चकरीतरहस्यकं ।
श्रीकरस्वकविहारो व्हं वावस्ति वदतां वरः ॥
परिभाषादीकायां माधवदासकविचन्द्रभिषजा* ।
महुरुगुरुशोत्तरपरिशिष्ठे यदभिहितमिक्दं ॥
रसवासुपदाश्चरानुशासने(षु) च यदभिहितं वीस्य । ।
तासर्वे संखोपात्पदानि वावसि चकरीतानाम् ॥

नो जाजाति कलायचन्द्रविदुरो यहावदीति स्पुरं भाषायामिह चर्करीतमिललं नैवं दरीदृश्यते । भाषायामि मंमनीति विदितो चक्रव्यवादी ततस् तत्सर्वे विवरीवरीमि रसवत्तन्तादिभिः संगतम् ॥ चर्करीताभिधो धातुश्चेक्षीयितलुकीयते । सप्तम्या वैषयिका च तस्य द्विवैचनं भवेत् ॥ १ ॥ चेक्षीयते च यो अभाषस्तत्र यद्यद्विधीयते । तत्सर्वे चक्ररीतस्याभ्यासे रीविषये रिरी ॥ १ ॥ ०

The commentary begins:

रामचन्द्रनृपद्वारि कलापाध्यापनारतः । करवहारकविः सो ऽहं विवृशोमि रहस्यकं॥

इह निखिल्याकरणसंवादिकौमारव्याकरणं रहस्यदीह्या-गुरुणा त्रिलोचनकविचन्द्रमहोपाध्यायेन कृतोत्तरपरिशिष्टाख्या-तप्रकरणे तस्य छुक् चकेरीतं च बहुरुमित्यादीनि यानि यानि स्वार्णभिहितानि तानि तानि शावैविमिकारि स्वारि च व्याख्यातुकामेन तदात्मजेन व्याकरणशास्त्रसमुद्रसमुत्तिती विषयणा विशेषशोलिना श्रीकविकारहारेश समुपाध्यायपुत्रकविसाविभी-मप्रार्थनादितचकरीतपदकदसकं विवरीवरीत्कामेन प्रारिप्स-तप्रतिबन्धकविनाश्चवीजमहादेवनमस्काराय ग्रन्थस्य नामधेयाय च कृतं पद्यं व्याख्यातुमुख्यते प्रयंतम्येति ० - - ॥ परिभाषेति पद्युगलं सुगनं (not explained) ॥ ०॥ नो जाजातीत्यादि । अस्यार्थः । कलापचन्द्रचिद्रो दुर्गः प्रस्तावाचकरीतमिकलं भा-षायां नो जाज्ञाति भाषायामिति परवाक्योत्तरमि । १। यद यस्मादिह कलापमते भाषायां चकेरीतमिखलं न दरीदृश्यत इसेवं वावदीति दुर्गे इति शेषः । यहा कलापचन्द्रविदुरो दुर्ग-सिंही जाज्ञात्येव चकेरीतमधात् किंतु न वावदीति चकेरीत-—— लक्ष्यां शवैवनैयानुकत्वात्। ०। दरीदृश्यते। यमते चकेरी-ताद्वावकर्मणोनीत्मनेपदमिधीयते तन्मते चेक्रीयितानो व्यं प्रयोगो विदितः । अशेषपरिशेषकारितयाख्यातवक्तव्यवादी त श्रीपतिदत्तः॥ १। तथा कात्यायनेनापि भाषायां चकैरीतिर्मित मता । ज्ञत्ये ऽपि भाषायां चकेरीतमिच्छनि । तथा हि । यङो लुग्बहुलं प्रकृतिवत्परसौपदी चेति सुपन्नवाकरणं। यङ्-ल्क्युइडिनिमित्तेषु ईङ् च वा इति सारखतव्याकरणं। चकेरी-ताम्यासस्येत्वत्र श्रीपतिनाणुक्तं। यङो लुगस्तीति केचित्। निर्ह् ववृत्ती (!) चोक्तं भाषायां यङो लुगस्तीति । चान्द्रय लगिधकारे यङो बहुलिमियाह । काशिकायामि छन्दोनुवृ-त्तिरिह नेष्टा। भागवृत्तिकारस्तु बोभवीत्येव न ज्ज्ञान्दसिर्मात मत्यते । उत्तं चात्यत्र बोभवीतीति परं रूपं भाषायां साधना-न्यदिति ॥

^{*} One syllable wanting.

कृष्णेन साहसे प्रीतिवोंभवीति यदववीत्।
न जायटीति युक्ती तिसंहद्विपदयोदिव इति ॥
जाज्यरीतीति विजयवाको । जाज्यलीतीति संग्रहे । शंशमांचक्रुरिति भट्टिकाव्ये । बोभवीति न सस्मो इति । प्रतिपदमुपहृतः
केनिचज्जाग्रहीति विरोधास्यभावोदाहर्यो मिश्रेणोक्तमिति । ०

The author also quotes: Kātantraikadešī, and deśinah, fol. 28b; Kulacandra, fol. 25b; Kramudīśvara, fol. 7, 10b, 11b etc.; Durga(sinha)'s (dhūtu-) Ganavritti, fol.17; id. svavrittau, fol. 20; id. Paribhūshāvrittau, fol. 6, 24; Sāgara, fol. 19b.

The colophon runs thus: इति वैद्यमहोपाध्याय-त्रिलोचनकवीन्द्रतनयष्ट्रीकविकार्यहारविरचितं चकेरीतरहस्यं समाप्त्र॥ [H. T. Colebrooke.]

784.

1415b. Foll. 5; size $12\frac{3}{4}$ in. by $4\frac{1}{2}$ in.; recent Bengālī writing; ten lines in a page.

 K_r inmaŭjarī, a set of eighteen memorial verses $(k\bar{u}rik\bar{u})$ on primary suffixes (krit), with a commentary, by $\dot{S}ivar\bar{u}ma\acute{s}arman$.

It begins:

नत्वा महेशं शिवया समेतं संसारदावानत्त्मोखहेतुं। संखेपतः श्रीशिवरामशर्मा कृन्मझरों सूरिमुदे तनोति ॥ तन्यानीयो काप्ध्यस्या पचैते कृत्यसंश्वताः। भावे कर्मस्य चैते स्युर्ल्खतो ज्यत्र कुत्रचित्॥१॥० विश्वेषवचनात् किः स्याद्वावे कर्मादिके ऽपि च। स्ते संखेपतः प्रोक्षा खन्ये श्लेषा विचक्षस्यैः॥ १८॥

इहायं कर्ता बाल्युत्पत्तये कृत्यत्ययान् कारिकायां संगृह्ताति तयित पचैते कृत्यसंक्षका इति ते कृत्या इत्यनेनेत्यर्थः। भावे कर्मिण चैते स्युरिति भावकर्मणोः कृत्युक्तखल्या इत्यनेनेत्यर्थः। व स्रास्थातप्रकरणे दुर्गिसंहस्त्वाह। स्वकर्मकात् भावे सकर्मकात् कर्मिण रवं कृत्स्विप वेदितव्यं व

It ends: भावकनैयोरुदाहरणं भीतिगेननं । करणे यथा वश्वनः परमु: । आधारे गोदोहनो शक्कधानी युर्वेषा(!) ईक्षत्पाव्वंसकायीय ॥ इति श्विवरामश्रमीकृन्मझरिः समाप्तः ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

785.

1517h. Foll. 18; size 11 in. by 3½ in.; fairly written, in Devanāgarī, in the latter part of last century; 9-11 lines in a page.

Shaṭkāraka, a set of 14 couplets, on the syntax of cases, here ascribed to Vallabhānanda; with a commentary. The text runs as follows:

भगनं मारवलं येन निर्जितं भवपञ्चरम्। निवीगापदमारूढं तं बुद्धं प्रणमाम्यहम् * ॥ षटारकाणि संबन्ध उक्तानुक्ततया द्विधा। विभक्तिश्रेति निश्चेयमव्ययं योगिमच्छता ॥ १ ॥ यो यत्र प्रत्ययो जातः समासो यत्र वा भवेत्। स एनं विक्त यञ्चानस्तस्य लिङ्गेन संख्यया॥ २॥ लिङ्गसंख्याभियोगश्च प्रायो भवति दशितः। वेटाः प्रमाणिमत्यादिप्रयोगो येन संमतः ॥ ३ ॥ मुख्यकर्तीरमाचष्टे प्रत्ययो उनेककर्तुके। मुख्यः प्रयोजको ज्ञेयः प्रयुक्तो नापरैपेदि ॥ ४ ॥ दुहादेगीं खकं कम नीवहादेः प्रधानकम्। इननो कतिकौर्मव अन्यद्वा विक्त कर्मजः॥ ५॥ गमनाहारवोधार्थशब्दार्थीकमधातुषु। खनिननेषु यः कर्ता स्यादिननेषु कर्म तत्॥ ६॥ न नीखाद्यदिशब्दायक्रन्दद्धाः कर्मकर्तृकाः। तथा भिक्षरहिंसायां वहो उसारियकतृकः ॥ ७ ॥ हुक्रोरिप तथा कर्ता इनने कर्म वा भवेत्। स्राभवादिदृशोरेवमात्मनेविषये परम्॥ ६॥ उक्तादन्यद्नुक्तं स्याद्के स्यात् प्रथमैव हि। चनुक्ते तुभवनयन्या द्वितीयाद्या यथायथम् ॥ ९ ॥ कर्तृसंज्ञे तृतीया स्याद् द्वितीया कर्नकारके। तयोर्थ भवेत् षष्टी कृति निष्ठादिवर्जिते ॥ १० ॥ एकदा तभयप्राभी कर्मेख्येव न कर्ति । खकारकप्रयोगे तु षष्टी स्याद्भयोरिष ॥ १९ ॥ प्रायशः कथिता एव दृश्यन्ते कर्तृकर्मणोः। यथाभिधानमन्यासां प्रवृत्तिने निराकृता ॥ १२ ॥ तृतीया करणे प्रायश्चतुर्थी संप्रदानतः । पचनी स्यादपादाने तथाधारे तु सप्तमी ॥ १३ ॥ संबन्धे ज्य भवेत् पष्टी निर्णयस्तावदीदृशः। उक्तानुक्तविचारेग प्रयोगस्तेन गम्यताम् ॥ १४ ॥

The commentary begins: इहायं ग्रन्यकर्ता चाल-गुत्पत्तये संश्लेपतः संबन्धमिद्धानः प्रस्तुवन्नाह षट्टारकाणी-त्यादि ॥ अस्यायमर्थः । योगं संबन्धिमञ्जता छात्रेणावश्यमेवेदं निश्लेयं ⁰

This MS. ends: खत रवायमस्माकनेतावत्परिश्रम:॥ इमां विंशतिसंयुक्तां मध्येगम्य चतुःशतम्। खरतामरमोलोके(!)

^{*} This śloka probably belongs to the commentary.

संबंधो द्योतसिद्धः ॥ इति श्रीवज्ञाभानंदिवरिचतं घट्टारकम् ॥ श्रीशाकेः [H. T. COLEBROOKE.]

786.

801a. Foll. 11; size 15½ in. by 5½ in.; legible modern Bengālī writing; ten lines in a page.

The same treatise, here ascribed to Vahasanandin; with the same commentary.

It ends: खतः कारकसंवन्धो द्योतमापादयित्रह स्थित स्वायमस्माकं तानुहिश्य परिश्रमः॥

ं इमां विंशतिसंयुक्तां मध्येगम्य चतुःशतीं। स्थास्तां सरभसो लोकः संबन्धो द्योत एव हि॥ इति वहसनन्दिविरचितं मदारकं समाप्तं॥

On the first page the treatise is called $K\bar{a}$ -tantrashaṭkāraka. [H. T. Colebrooke.]

787.

1160b. Foll. 16; size 13 in. by $4\frac{3}{4}$ in.; good, modern Bengālī handwriting; ten lines in a page.

The same treatise, here ascribed to Maheśanandin; with the commentary.

This MS. contains the text twice, first by itself, and then each śloka with the comment.

It ends: खतः कारकसंबन्धो द्योत्यते ते पद्सन्धिस्थता-वास्ताकं तानुद्दिश्य परिश्रमः॥

इति महेशनन्दिवरिचतं षट्टारकं समाप्तं॥

[H. T. COLEBBOOKE.]

788.

1175A. Foll. 38; size 13 in. by 4 in.; fairly good modern Bengālī handwriting; eight lines in a page.

Śabdarahasya, a treatise on the philosophy of grammar, by Rāmakānta Vidyāvāgīśa, son of Śyāmasundara Cakravartin.

It begins:

सन्तवेशपदान्तं मत्वा मतं च सत्तन्तकारकाणां । विदये शब्दरहस्यं श्रीरामकानाः समासेन ॥ खय शब्दो निरूप्यते ॥ तत्र प्रतिनियतो यर्णानां व्यृहः शब्द इति टीकाकृत् । इत्यं ० । खाकारादिवर्णानां शब्दव्यवहारो गीण इति लक्ष्यते । प्राधिकं या लखणिनदं । स च द्विविधः । साधुशब्दो ऽपशब्दय ॥ खन्न तर्काचायैः । साधुन्वं नियतधर्मन-नक्षमजातीयन्वं । नियतं च नियत्तिक्रयासाध्यत्वात् । नियता च क्रिया श्रुतिस्मृतिप्रतिपाद्या । यद्यप्यपशब्दा धर्मे जनपन्ति सत्यं ब्रूयादिति श्रुतेः । तथापि नान्तवेद्यां क्षेत्रितव्यं नाप्रभाषितव्य-निति । ०

साथिकादिनिरूपणं fol. 8b; श्राह्मादिनिरूपणं fol. 5; लिङ्गायिनिरूपणं ॥ धातुद्विविधः । fol. 8b; अथैनिरूपणं fol. 11b; श्राह्मादिनिरूपणं fol. 13; श्राह्मप्रकारः fol. 14; मुखनिरूपणं fol. 16; -- कारक -; अथ समासिल्ङ्गं fol. 28b.

Quotations from the following authorities have been met with:

Kavirāja, fol. 26, 30b; Kāvyaprakāśasūtram (śloka Kāvyapr. II. 8), fol. 4, 16; [तन तद्भुलीख-णिक इति काव्यप्रकाशस्त्रविरोधात् किंत् शब्द एव लक्ष्या खज्ञक्यसंबन्धिते संबन्धेन लक्ष्यस्य ज्ञन्दगतन्वे सन्येवेति काव्य-प्रकाशारीकाकृत्] 18; Kāvyaprakāśakritāpi vyākhyātam [viz. इहागृहीतसंख्येपस्य शब्दादधमितपत्तरभावात् o]; Kulacandra, fol. 6, 6b, 10; Gaigeśvaropādhyāya, 15; Gopīnātha, 13, 16b, 31; Cakravartin, 12, &c.; Cintāmaņikrit, 29; Jayāditya, 25; Tīkā and Tīkākrit, often; Tarkācārya, often; Trilocana, 8b; Durga, 5; Durgādayah, 23b; Nyāsa, 33b, 35, 36b; Nyāsakṛit, 6b; Pañjī, 26; Paramānanda-cakravartin, 16b, 19b; Prabhākarāh, 17b; Bhartrihari, 4b; $V\bar{a}kyapadiye$ Bhartriharih, 12; Bhāshāpariccheda, 8; Rāyamukuṭa, 28b; Vrittikrit, 36; Śabdaśaktiprakāśikā, 4b, 20b, &c.; Śrīpati, often; Śrutyadhyāye Śrīdharasvāmin, 20; Sandhiţīkā, 9b; Sāgara, often; Siddhāntapradīpa, 9b, 12, 13; Siddhāntamuktāvalī, 5b, 8. The Naiyāyikāh and Mīmāmsakāh are also frequently referred to, generally in opposition to each other.

It ends: स्रत्यपा हे राजनित्यादी विभक्तिनेन लिक्कता-भावादप्रसङ्गो नकारलोपस्येति दिक्॥ इत्येकवचनानादिनि- तिस्वहृपाचायैवरिचतायां सारस्वतिप्रिक्षया संपूर्ण ॥ संवत् १९२० वर्षे। भाद्रे नासि शिते पश्चे नवस्यां नित्र-वा(स)रे। सोनेश्वरो बिल्रलाप्रेम्णा तृतीया वृत्तिहृत्तमा॥ संवत्सप्रदृशे प्राप्ते समिविश्चितिक श्रुभे। संवत्सरे च सिद्धार्थे मुभदे मुभधिमणाम्॥ श्रीमतृश्रीगौडमालवीज्ञानीय - श्रीमञ्ज्ञीभट्टश्रीपुरुषोत्तम तस्यात्मन श्रीश्रीगणेश्चमट्टास्य तस्यात्मन श्रीश्रीदाम तस्यात्मन श्रीश्रीराम तस्यात्मन श्रीश्रीराम तस्यात्मन श्रीश्रीगणेश्चमट्टास्य तस्यात्मन श्रीश्रीराम तस्यात्मन श्रीश्रीराम तस्यात्मन श्रीश्रीराम तस्यात्मन श्रीश्रीराम तस्यात्मन श्रीश्रीराम तस्यात्मन स्वीत्रयर्थे वित्र वृद्धपुरुषाणां तस्य पुत्रपीत्राणां प्रपीत्रार्थं परोपकारार्थं वित्र वृद्धपुरुषाणां प्रसादात् ०॥

For an analysis of this Grammar, see Aufrecht, Cat. Bodl., no. 382; for other MSS., Böhtlingk, Cat. St. Petersb., p. 728; Weber, Cat. Berl., nos. 773-5; Rāj. Mitra, Descr. Cat. of Gramm. MSS., p. 151; Roy. As. Soc., Todd Coll. no. 16 (dated Samvat 1710).

The work was lithographed at Surat in 1829, and reprinted at Bombay in 1861 (Śake 1783, durmati-nāma-saṃvatsare); but botheditions are quite uncritical, and contain much that is not found in our MSS. The subanta section, with Bhatṭa Vasudeva's commentary, was also published at Benares in 1864; and reprinted at Calcutta (Jībānanda Vidy.) in 1874.

[H. T. COLEBROOKE.]

791.

2742. Foll. 290; size 6½ in. by 5½ in.; bound in the European fashion; excellent, modern Devanāgarī writing, throughout with red lines of punctuation. An odd leaf (originally loose, and now inserted the wrong way between foll. 120 and 121) is a śuddhipattra to fol. 27.

Sūrasvatī Prakriyā. Complete.

[SIR C. WILKINS.]

792.

1069. Foll. 70; size 13½ in. by 6 in.; fairly written, in the Bengālī character; seven or eight lines in a page.

The same work. Complete.

Sections I. and II. end foll. 37 and 62b resp. Dated:

शाके समिडसमैकसंख्ये मेमिमिते रवी । तृतीयेहि रवेवीरे लिप्पा पूर्तिमगादियम् ॥

शकान्दाः १७२७ ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

793.

1628. Foll. 73; size 9½ in. by 3 in.; folded to one half their length; fairly written, in the Bengālī character, by three different, recent hands.

The same work. Complete.

Section I. ends fol. 36: इति तद्भितप्रक्रिया॥ इति परमहंसपरिवानकाचाये - श्रीनरेन्द्रपुरीविरचिते सारखतास्ये स्थादिप्रक्रिया समाप्ता॥

Section II. ends fol. 63, where there seems to be a slight omission. This MS., however, abounds in various readings.

The two concluding couplets of the work are not contained in this MS.

[H. T. COLEBROOKE.]

794.

2192. Foll. 110 (numbered 106, there being duplicate leaves of foll. 13 and 14; and nos. 41 and 42 having been used twice); size 11 in. by 5 in.; large, clear Devanagari writing of about the middle of last century; ten lines in a page.

The same work. Complete.

Section I. ends fol. 44b (orig. pag.); II. fol. 88b. [Gaikawar.]

795.

2809. Foll. 340; size 9 in. by 7½ in.; written, in Devanāgarī, half-margin, and bound in Indian fashion.

Sārasvatī Prakriyā. Incomplete; with a partial English translation written, in lead pencil, in the margin.

Section I. ends fol. 252. The MS. breaks off in the rules on the formation of the reduplicated perfect. At the beginning there is

an index to the first 197 pages, written in red pencil, on five pages.

The cover has the following statement:

'The writer (F.S.) employed a Pundit at Rungpore, a district of Bengal. That Pundit brought him this Grammar (the *Sārasvata*) and read it with him. It is an elegant Treatise and is much admired for its simplicity and brevity, and is a work which was a favourite of Sir Charles Wilkins.'

[SIR C. WILKINS.]

796.

1796a. Foll. 87, bound in the European fashion; size $12\frac{1}{2}$ in. by $7\frac{1}{2}$ in.; indifferent Devanāgarī writing (probably by a European hand); twelve lines in a page; foll. 57-69a well written by a different hand, 15-17 lines in a page; fol. 69b left blank, and seven blank leaves inserted after it.

The subanta section of the Sārasvatī Prakriyā. Incomplete; the end of the strīpratyaya, the whole of the kāraka, and beginning of the samāsa having been omitted between foll. 69 and 70.

[Dr. John Taylor.]

797.

2542e. Foll. 31; size 10½ in. by 6 in.; well written, in Devanāgarī, about A.D. 1700; 11-14 lines in a page; foll. 8b-14b probably by a different, less careful hand.

The subanta section of the Sārasvatī Prakriyā, from the beginning to the declension of the personal pronouns; being about two-thirds of the section.

[A pencil note on the front page of fol. 1, signed S., makes Sadānanda the author of the Sārasvata-vyākaraņa]. [GAIKAWAR.]

798.

2089d. Foll. 50; size 9½ in. by 4 in.; legibly written, in Devanāgarī, by several hands,

in the 17th century; 8-10 lines in a page; foll. 1 and 30 (and the corners of 2 and 5) supplied by more modern hands.

Sārasvatī Prakriyā. The ākhyāta and kridanta sections.

Dated, by a different (?) hand:

मध्वाख्यमासे सितपक्षमोक्षे कान्याहि वा पंचभूसंज्ञितय्यां। देवेन्न्ररेखेति कृता समाप्ता पूर्योमुधित्वा किपलाश्रितायां॥ [GAIKAWAR.]

- 799.

725a. Foll. 42; size 13½ in. by 5 in.; transcribed at Benares, in a small, somewhat clumsy, Devanagarī hand; 15-17 lines in a page.

Another copy of the last two sections, but varying considerably from other MSS.

Fol. 1a has the title, written by a different hand, 'Mahībhaṭṭī Sūrasvatīṭīkū.'

The ākhyāta section ends fol. 30b: इति श्री-अनुभतिस्त्रहृपाचार्यविर्यातायां सारस्ततीप्रक्रियायां °

Dated Samvat 1834 (A.D. 1777-8).

[H. T. COLEBROOKE.]

800.

2834. Foll. 113; bound in the European fashion; size 9 in. by 7 in.

An English translation of the first (or subanta) section of the Sārasvatē Prakriyā, apparently by Wilkins; with an incomplete introduction, on three leaves. [Sir C. Wilkins.]

801.

859e. Foll. 65 (out of orig. 118; foll. 39-90, and 112 of which are wanting); size 10 in. by $4\frac{1}{2}$ in.; clear Devanāgarī writing of A.D. 1616; 12-15 lines in a page.

Sārasvata-tīkā, a commentary on the Sārasvatā Prakriyā (the text of which seems to be given in full throughout), by Punjarāja.

The larger gap extends from shortly before the beginning of the $k\bar{a}raka$ to the formation of the intensive.

It begins:

स्वानंदैकिनिधि देवमंतरायतमोरितं ।

हयानिलयनं वंदे वरदं द्विरदाननं ॥

वाग्देवतायाश्वरणारिवंदमानंदसांद्रे दृदि संनिधाय ।

श्रीपुंजराजः कुरुते मनोक्षां सारस्वतव्याकरणस्य टीकां॥

इह ग्रंथस्य कर्ता निरंतरायमीप्सितार्थिसञ्जे शिष्टाचारप्रित-पालनाय च इष्टदेवतानमस्काररूपं मंगलाचरणपूर्वकं श्रोतृप्रित-पित्तडारा सप्रयोजनं चिकीर्षितं प्रतिजानीते । प्रसम्य ०

इति श्रीपुंजराजेन विद्वदंबुजभानुना सारखतस्य टीकायां स्वरसंधिनिरूपितो । fol. 10b.

इति सारस्वतटीकार्या ⁶ विसगैसंधिनिरूपणं । fol. 16a, etc. Foll. 26 and 27 have been exchanged by the binder.

It ends:

इति प्रसत्तया वाचा विविच्यार्थमसंश्चयं। टीका सारस्वतस्येयं यथामति विनिर्मिता॥

इति श्रीमालकुलश्रीमालभारमालवमंडलालंकार-श्रोपुंजरा-जविनिर्मिता सारखनटीका संपूर्णो ॥ º

> वह्यिबपड्विथुमिते नृपविक्रमस्य । काल्ठे गते जयसहस्यसिते जीप पश्चे ॥ श्रीविश्वनायनगरे व्यल्जिबनृसिंहः । पौराणिकः स्वपरपाठकृते सुटीकाम्॥

For another MS. of this commentary, see Weber, Cat. Berl., no. 776.

[H. T. COLEBROOKE.]

802.

1194. Foll. 117; size 12½ in. by 5½ in.; careless, modern Bengālī handwriting; nine, sometimes ten, lines in a page.

Puñjarēja's Sūrasvataṭīkā. Incomplete; the sandhi and kṛidanta portions being wanting.

Fol. 52b: इति श्रीमालिकुलतिलकं जीवननवेन्द्रमाल-वाधिपतिराज्यश्रीकरण-श्रीपुञ्जराजविर्धानतायां सारस्वतटीका-यां स्यादिप्रक्रिया संपूर्णी ॥ अप विभक्तयों निरूप्यते ॥ Fol. 60b: इत्युदारमितना सरस्ततीसूत्रवृत्तिं विवृत्तिं वितन्त्रता पुत्रराजित्रभुना सविस्तरं कारकप्रकरणं निरूपितं । इति कारकप्रक्रिया॥ [H. T. COLEBROOKE.]

803.

2524b. Foll. 59; size 10½ in. by 4 in.; clearly written, in Devanāgarī; 11-14 lines in a page; foll. 2 and 3 are torn, about one third being wanting on one side.

Sārasvatī ya-Subodhikā, a concise exposition of the Sārasvatī Prakriyā, by Śrī-Amrita-Bhāratī.

The work seems to be incomplete at the beginning and end. The first page (1b) which, though written by the same hand, evidently belongs to some other commentary or gloss (the Sārasvatadīpikā), begins:

त्रृथनतो मन पावतीत्यादौ । प्रयोगदर्शनात् । तिंच । राजा राजते च रकारस्य युगपत्यूवीपरीभावदर्शनादिति विवरणकारेणापि प्रयुक्तत्वात् । आगमसंग्रंथौ च रकारो वीजिमिति वहुशः
प्रयोगदर्शनादिति । लोकालेषस्य सिद्धिरिति उपसंहारसूत्रं ।
सस्य चोदाहरणानि कानिचिदादावेव दर्शितानि । लक्षीरीमुधेत्यादिना यथामातरादेरिति । माङ् माने । प्रवृत्तिसिद्धार्थे
सूनामसंकीतिन्पुरःसरं ग्रंथं स्तौति । स्वरूपं त इति । मस्तरो
नाम वेणुः । सो अस्यास्तोति मस्तरी संन्यासीत्यथैः । इदानीं
स्रोतृणां आश्चिषमाह । स्वतादिति । वो युमान् स्वतात् रस्तु ।
कः । हयग्रीवः कमलाकरः इस्तरः - - - the page
ends: स्रोबद्धसागरग्रोश्चरणा.

In the first line of fol. 2 (torn) the concluding words of the introductory śloka of the Sūrasvatī Prakriyā are commented upon: -विस्त-रां। न विद्यते खितविस्तरो यस्याः सा नातिविस्तरा तां ना-तिविस्तरां। ०

The sandhi begins fol. 4; declension, fol. 7b; kūraka, fol. 21; samāsa, fol. 24; taddhita, fol. 30; ākhyāta, fol. 33b; kṛidanta, fol. 52b.

Fol. 58 ends: रकारादीनि नामानि रामास्तस्य रावण इति रामायणे (III. 39, 18; Gorr. III. 43, 35)। तथा रकारादीनि नामानि।

FF2

The last page (59a), written by a different, older hand, contains the concluding stanzas of the Sārasvatadīpikā, by Satyaprabodha-bhaṭṭāraka, pupil of Brahmasāgara; viz.

----- नुचिता
पोतेन श्रन्दसरितां पतिरेष तीर्थः ।

विश्वेश्वरात्मिनुनिना मुनिराध्यराम
चंद्रैकचारुकर्णाल्यकर्णभाचा ॥

विश्वेश्वरात्मिनुनिना मुनिपिखितेन

श्वीरामचन्द्रचरणांवुजसेवकेन ।

सारस्तास्यमुनिवन्धमुदीपिकेयं

श्वे व्यथायि पुरुषोज्ञमसंक्षिके ऽस्मिन् ॥

श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यश्रीव्रक्षसागर चरणानुशिष्यस्य सत्यप्रवोधभद्वारकस्य कृतिः सारस्वतदोपिका समाप्ता॥ ० संवत् व्यपद्व वर्षे श्रावणमासे शृक्षपत्त्वे चतुर्थ्या तिथी भृगुवासरे ० (a line blotted out) पुत्रपीत्रादीनामध्ययनाय सारस्वतीदीपि-किमलेखि ०॥

A MS. of Amrita Bhārati's Subodhikā is mentioned, Bühler, Cat. of S. MSS. in Gujarāt, &c. III. no. 158; of a Dīpikā, by Bhaṭṭāraka Candrasūri, ib., no. 161; probably the same as Candrakīrtisūri's Sūrasvatuvyākaraṇadīpikā, entitled Subodhikā; Weber, Cat. Berl., no. 1639.

804.

2524a. Foll. 220; size $10\frac{1}{2}$ in. by 4 in.; legibly written, in Devanāgarī, by several hands, about 1550-1600; 9-13 lines in a page; part of 16a, and the whole of 21b left blank, without any omission.

Vidvatprabodhinī (Rāmabhaṭṭī), another commentary on the Sārasvatī Prakriyā, by Bhaṭṭa śrī-Rāma, son of the Āndhra Bhaṭṭa śrī-Narasiṃha and Kāmā.

The ākhyāta chapter; not quite complete at the end.

It begins: खयास्थातप्रक्रिया निरूपते॥ धातोः। वस्थमायाः कप्रयिष्यमायाः प्रत्ययाः धातोः धातुसंज्ञक्शन्दात् खग्रे होयाः। भ्वादिः ०

This commentary seems to have been composed during a pilgrimage undertaken by the author in company with his two sons, Lakshmī-dhara and Janūrdana; the several stages of which are thus indicated at the end of chapters:

इति विद्वालिव कुलचक्रचूडामिशाचक्रवितिभट्टश्रीनरिसंहात्म-जभद्रश्रीरामविर्चितायां विद्वत्प्रवोधिन्यां रामभद्व्यां १॥ षांग्रश्रीनरसिंहसूरितनुजः कामांविकासंभवः श्रीरामस्मरग्रीकानमैलमनाः श्रीरामनामा बुधः। श्रीसारस्वतसंज्ञकस्य तनुते ग्रंथस्य टीकामिमां, यस्यां साधु परोक्षकालिपमुना जाता सवादिप्रक्रिया ॥ यस्य प्रार्णाप्रयौ पुत्रौ लक्ष्मीधरजनाईनौ। विद्याशंभुद्विजानां च कृपया जीवतां चिरं॥ प्रयागात्प्रस्थितो रामो विद्वान्युत्रान्वितः शुन्तिः । पंचिभिद्विसै: प्राप्त: पुरीं वाराणशीं मुभां ॥ fol. 58. काशों प्राप्य विधानतः सतलसङ्घस्मीधरेणान्वितो गंगायां मिसाकशिकातरवने स्नाता च विश्वेश्वरं। संपूज्य प्रतिवासरं समकरोद्यात्रां सुखेनान्वितो यो रामः कविशेषरो नुधमिशः सङ्गोजियाता यतीन् ॥fol.78b. काशीयात्रां च कृत्वा विधिवदमल्धीः पुत्रयुक्ती गयां तां पित्रादीनां च मुक्की जिगमिषुरनयः प्रस्थितः सुप्रसन्नः । गंगां तीर्ना प्रदुरे समधिगतनदं शोणभद्रं च तीर्ना पुरवादुइंडपूर्व परमगमदसौ रामविज्ञान्विहारं ॥ fol. 90. उहंडविहारपुराद्रामी विज्ञान्सिंहस्रिस्तः। गयां गतन्त्र सतनयः पितृणां मुक्तिहेतवे सो ध्यं॥ fol. 113b. कन्यागते रची श्राद्धं वितृशां मुक्तिदायकं। गयायां विधिवद्रामो यो भक्त्या कुरुते स्म सत्॥ fol. 126. गयाया निर्गतो रामस्तीरभुक्ताख्यदेशपं। रूपनारायगं विप्रं संतुष्टं स्विगराकरोत् ॥ fol. 170b. रूपनारायणाद् भूपादाज्ञां प्राप्य सुतान्वितः । तीरभुक्तास्यदेशाच प्रयागं समुपागतः ॥ fol. 185.

The MS. ends at the bottom of fol. 220b: श्रयेरन्। विसग श्रयेथा: । श्रयेथाणां । श्रयेक्षं । श्रये

A MS. of this commentary (Vidvadbodhinī by Rāma) is mentioned in Bühler's Cat. Guz. III., p. 30. [Gairawar.]

805.

1959. Foll. 167; size 10 in. by 4½ in.; well written, in the Jaina type of Devanāgarī, about A.D. 1550; thirteen lines in a page.

Siddhāntaratnāvalī, another commentary on the Sārasvatī Prakriyā, by Mādhava, son of śrī-Kāhna and śrī-Nāyakadevikā, and grandson of śrī-Jānārdani Vatsarāja.

It begins:

श्रीमद्विष्णुपदाष्त्रमंगुलिदलं संज्ञानिकंजिस्कतं पीयुषोत्मकरंदम्बदसमाभाराजितं खोद्यतं। योगीशामर्जिकरालिनिवहैः पेपीयमानं मुदा ज्ञानानंदभरप्रदायि नितरां संचिंतये संविदे ॥ १॥ वागीशतामञ्जतमो पि यस्याः कृपाकटा खेख्यातः प्रयाति । सा मे मितं स्फारयतादवश्यं वाग्देवता संनमतस्तदंही॥ ३॥ ब्रह्मापि जिह्मीभवति खक्ते नितांतमप्राप्य यतः प्रसादं । विद्येश्वरो मे विगतांतरायं साध्यं स साध्यावमतस्तदंही॥३॥ श्रीरंगरंगापितयत्प्रसादात् श्रीरंगरंगाश्च गिरोंगरंगाः । मति मनीमी तनुतां गुरुमें श्रीरंगनामा नमतस्तदंही॥ १॥ श्रीकाह्ननामा द्विजराजराजिकी चित्रिजातिः श्रुतिशास्त्रविदः। सुतं सती नायकदेविकांबाप्पसूत सद्धर्मिनव ख्रुतिर्ये॥ ॥ मुद्धाध्वा गुरुशासनावतगुरुव्यीकृत गाधार्यवात् सत्सारस्वतनौष्ठितः सुमितदः श्रीपाणिनीयोत्ससः। सो इहं साधु समुद्धरे सुननसां संतोषयित्रीं सदा सलंडाभरगाय माधवसुधीः सिद्धांतरानावलीं ॥ ६ ॥ सारखतं मत्पनुसारतस्तत्प्रखेपकाळुचनिरासहेतोः। व्याख्यानहं व्याकृतमप्यनस्पैहीस्यो न वा स्यां गुणगृह्यसङ्गः॥ तत्र सारखतीं प्रक्रियामुन् चिकीवुः श्रीमदनुभूतिखरूपा-चार्यस्तद्विम्नसमानिप्रचयगमनश्चिष्टाचारावनार्थम् 🍳

The nāmādhikāra ends fol. 109b; the ākhyā-taprakriyā, fol. 156b.

It ends:

त्रीजानादेनिवसराजतनयः श्रीकाह्ननामा सुतं यं श्रीनायकदेविकापि सुधियं प्राजीजनन्माधवं। तस्य व्याकरणार्थवैकतरणेः सारस्त्रीयोज्ञम-व्यास्या विद्यासुदे इस्तु सा विरातसेत् सिद्धान्तरानावली॥ यास्त्राचितं सू(च)कृतावचा श्रीविभन्य योगं च मयानुमूलं। यास्यातमेतासुधियां मुखाय च्युत्पत्तये स्तोकधियामपीह॥ टीकांतरे भूयिस सत्यपीयं सारस्तते १। रतश्चामित मयास्यधियानुमूलं व्यास्यायि विस्तराभयादिह किंचिटस्यं॥ १॥

इति स्त्रीभट्टमाधविवरिचिता सिद्धांतरालावली नाम सारख-तस्य टीका समाप्ता ॥

A MS. of this commentary is mentioned in Bühler's Cat. Guz. III., p. 28.

[Dr. John Taylor.]

806.

2804. Foll. 232; size 10 in. by 7 in.; bound in the European fashion; clearly written, in the Devanagarī character; 12-19 lines in a page.

Sārasvatī Prakriyā, with a commentary in Hindī (Sārasvatavyākaraṇa-bhāshāṭīkā), written above and below the text. The sūtras are written in red ink.

Quotations from a Sanskrit commentary, the Sārapradīpikā (a MS. of which is mentioned in Bühler's Cat. Guz. III., p. 28), are frequently met with in the Bhūshā comment.

The $p\bar{u}rv\bar{a}rdha$, foll. 121; the $\bar{a}khy\bar{a}ta$, foll. 80; the kridanta, foll. 31.

Dated: संवत् १६३३ ज्येष्ठणुदि प बुधवासरे हिस्तितं आसारामिमश्च कान्यकुकोन ॥ [Sir. C. Wilkins.]

807.

2743. Foll. 193; size 7½ in. by 6 in.; bound in the European fashion; clear, somewhat thick, modern Devanagarī writing; fourteen lines in a page.

Siddhāntacandrikā, a succinct commentary on the Sārasvatasūtra (the text of which is given throughout), by Rāmacandrāśrama.

Complete in two ardhas, the first comprising the subanta section (ends fol. 75b); the second the ākhyāta (fol. 156b), and kridanta sections.

It begins:

नमस्कृत महेशानं मतं बुद्धा पतंत्रलेः । वासीप्रसीतमूत्रासां कुवें सिद्धांतचंद्रिकां ॥

ख इ उ च्यु त्हं समानाः । खनेन क्रमेशैते वर्णी हेयाः । ते च समानसंद्राः स्युः । नेतेषु सूचेषु संधिरनुसंधेयो ऽविचिष्ठितस्तु संधिभैवतीति नियमात् ॥ इखदीर्घेष्ठतभेदाः सवर्णाः ॥ रतेपां इखदीर्घेष्ठताः सनातीयाः परस्यरं सवर्णा भर्मने । च्युवर्णा ऽवर्शी च एकमानो हस्यः द्विमानो दीर्घः निमानः प्रुतो व्यञ्जनं चार्षेमानकं ॥ ए रे खो खी संध्यक्षराणि । उभये खराः । खकारादय एकारादयश्च इखदीर्घेष्ठतभेदाः खरा उच्यने ॥ खवर्जां नामिनः ॥ खवर्णवर्जाः खरा नामिन उच्यने । ०

The ākhyāta begins fol. 57b: धातोः॥ इदमधि-

संज्ञा च परिभाषा च विधिनियम एव च । स्रतिदेशो अधिकारस्र पड्डियं मूत्रलख्णं ॥

भ्वादिः ॥ क्रियावचनो भ्वादिश्रातृसंबः । ०

The kridanta, fol. 156b: कृत्कितिर ॥ वस्यमाग्राप्रत्यः कृत्केतकः । $^{\circ}$

It ends: वर्णान्तार:। स्रकार:। ककार:॥ राहिमो वा॥ रेफ:। रकार:। लोकाच्छेषस्य विडियेणामातरादे:॥ इति श्रीरामचंद्राश्रमविरिचतायां सिद्धांतचंद्रिका संपूर्ण॥

The Siddhāntacandrikā has been published at Benares (1864), with Sadūnanda's commentary, Subodhinā. Cf. Bühler, Cat. Guz. III., p. 30; Rāj. Mitra, Descr. Cat. of Gramm. MSS., p. 154. [Sir C. Wilkins.]

808.

1205. Foll. 84; size 12½ in. by 4¾ in.; fairly good, recent Devanāgarī writing; ten lines in a page.

The same work. Not quite complete at the end.

In the last few pages this copy varies considerably from the other MSS.

At the end a different hand has added सिद्धांतचंद्रिका समाप्ता पू॰ उ॰। च्याकरणलघुवृत्तिः।

[H. T. COLEBROOKE.]

809.

859b-d. Foll. 75; size 12 in. by $4\frac{1}{2}$ in.; legibly written, in Devanāgarī, about A.D. 1700; 7-12 lines in a page.

The same work, incomplete. Each section has a separate pagination.

- c) Foll. 44. The pūrvārdha or nāmaprakriyā.
- b) Foll. 27, the first 13 of which are wanting. The ākhyāta, incomplete at the beginning by about one-half.
- d) Foll. 15 (and a śodhapattra after fol. 11). The kridanta section.

[H. T. COLEBROOKE.]

810.

1796b. Foll. 133 (foll. 88-220 of vol.); bound in the European fashion; size 12½ in. by 7½ in.; indifferent Devanāgarī writing (probably by a European hand); twelve lines in a page.

Siddhāntacandrikā. The ākhyāta section.
[Dr. John Taylor.]

5. HAIMA.

811.

725b. Foll. 24 (foll. 43-66 of vol.); size 12 in. by 4½ in.; good, small Devanāgarī writing; 16-20 lines in a page.

Portions of Hemacandra's Śabdūnuśūsana, a grammar in aphorisms, with the author's short commentary, the Laghuvritti. The complete work—also called Siddha-Hemacandra, or Haimavyākaraṇa—consists of eight adhyāyas (of four pādas each), the first six of which treat of Saṃskṛit, the remaining two of Prākṛit grammar.

I. Foll. 1-11. Adhyāya I., pādas 1-4, and
 A. II., p. 1 and 2.

A. I. 1. treats of the samjāās; I. 2 and 3 of sandhi; I. 4, and II. 1, of declension; II. 2, of the kāraka.

II. Foll. 12-24. Adhyāya III., pādas 3 and 4, and A. IV., ps. 1-4 (except p. 1, sūtras 46-102, where a leaf is missing). The verb section.

The work begins:

प्रसम्य परमात्मानं श्रेयः शब्दानुशासनं । ज्ञाचार्यहेमचंद्रेस स्मृत्वा जिंचित् प्रकाश्यते ॥

चहैन इत्येतद्ख्रं परमेश्वरस्य परमेष्टिनो वाचकं मंगलाधै शास्त्रस्यादी प्रणिद्ध्महे॥ १॥ सिद्धिः स्याद्वादान्॥ स्याद्वादा-दनेकांतवादान् प्रकृतानां शब्दानां सिद्विनिष्यिक्षित्रेष्ठित्रश्च वेदि-तव्या॥ २॥ लोकान्॥ ०

For other MSS. see Weber, Cat. Berl., nos. 1645-60. [H. T. COLEBROOKE.]

812.

1555d. Foll. 48; size 10 in. by 4½ in.; good Dovanāgarī writing; 10-13 lines in a page.

The ākhyata section (adhy. III., p. 3 and 4; and adhy. IV.) of the same work; with the Laghuvritti.

It begins: वृद्धिरारेदीत्। सा सार् हे सी हते प्रत्येकं वृद्धिः स्यु:। मार्ष्टि। कार्यः। नायकः। सीपगवः॥ The margin, moreover, contains a gloss (Avacūri), written in a minute, yet clear, hand.

It bogins: वृध्यूक् वृद्धी । वृध् । विधिषीष्ट । इत्याकास्य-माना । इति वृद्धिः । तिकृती नाम्नि । इति कम ॰ अधश्रतु ॰ वि १ धुटस्तृतीयः धुद् ११ आश्र आर् च टैच सीच स्नारेदीत् ॰ cf. Weber, Cat. Berl., nos: 1672-75.

It ends: इति श्रीचाख्यातावचूरिः संपूर्णो संभूतेति ॥ ० संवत् १५३६ वर्षे श्रावणवदि १ सोमे सारंगपुरनगरे लिखितं ॥ पं भनेनंगलगणीनां पुस्तकमिदं ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

813.

2542f. Foll. 7; size 10 in. by $4\frac{1}{4}$; fairly written, in the Jaina type of Devanāgarī, about A.D. 1600; 15-17 lines in a page.

Hemacandra's Lingūnuśūsana, a metrical treatise on the gender of nominal stems, in eight chapters; being a supplement to the grammar. With a gloss (Avacūri) written, in a small hand, on the margins round the text, and numerous interlinear scholia.

The treatise begins:

पुल्लिंगं कटराध्यपभाग्यरमसभाग्यरमसन्वंतिमानली किस्तिव्। ननडी यथजी द: किभीवे खो ब्कर्तिर च कः स्यात्॥ १॥

The gloss begins: उर्ञत इत्येतदंतं च नाम युं। तच कांता:। ज्ञानकस्थासकतेल्पणिकाद्यः। टांताः। कल्लपुटविटा-ऽल्लवाटादयः। गांताः। गुणल्लगगणाद्याः। पांताः। निज्ञीप-ज्ञापयोपस्थादयः। पांताः। सुपयूपथूपाद्याः। ०

The text of this work has been edited, with the author's commentary, and a German translation, by R. O. Franke (1886). See also Weber's Cat. Berl., nos. 1688-94.

The colophon of the text is: इति लिंगानुशासनं गणिजसविमलेन लिखितं दिख्णदेशे।

That of the gloss: इति लिंगस्यावचूरी:। सकलगः श्रोजसविमलः। तत्श्रियः गंगविमलिलिपिकृतं॥ after which, by a different hand: पदीपविजयेन ज्ञानवृद्धये प्रदत्तं॥ [GAIKAWAR.]

814.

2365. Foll. 8; size 10 in. by 4½ in.; clear, modern Devanāgarī writing; ten or eleven lines in a page.

Lingūnuśāsana, without the gloss.

It ends: इत्याचयैष्ठीहेमचंद्रविरिचतं हिंगानुशासनं समाप्तं॥ व ज्योतिषरायजीष्ठीपाचश्रीजीची व व पंडितदामोदरजी तस्य पुत्र चीरंजीवकवरजीदुसभरामजीज्योग्यपठनांथे भुभं भवत् हिखितं च मथुरानाथ उदीच्यसोपरनाः

[GAIRAWAR.]

6. JAUMARA.

815.

822. Foll. 200; size 12½ in. by 3 in.; six, sometimes five, lines in a page; written in the Bengālī character, by three different scribes; the greater part (foll. 1-85, 129-143, 145, 169-175) in a small, neat hand. The leaves consist, for the most part, of two leaves pasted together.

Kramadīśvara's Saṃkshiptasāra, a grammar in sūtras, with a short commentary (vṛitti) entitled Rasavatī, revised by Jumaranandin.* Complete in seven pādas. It begins:

शिवं प्रगम्य सर्वेशं सर्वभाषासु लक्ष्यं। संक्षिप्रसारमाचष्टे पंडितः(:) क्रमदीश्वरः॥

वृडिरादैजारालैचो ऽङ:॥ स्रङ: स्थाने स्थात् हेच् सार् साल् हेच् इत्येते सादेशाः ऋम(:) ऋमवतामङ्गमिति यथाऋमं वृडिः परिभाषना इत्यध्याहार:। 0

- I. Sandhipāda ends fol. 21: इति वादीन्द्रचक्रचूडामिश्यमहापिश्वतस्त्रीक्रमदीस्राकृती संक्षिप्रसारे महाराजाधिराजस्त्रीमज्जुमरमन्दिपरिशोधितायां वृत्ती रसवत्यां
 प्रथमः सन्धिपादः । स्रीजगन्नायदेवशमेशो लिपिरेषा ।
 स्रीगोपीनायस्य पाठहेतवे॥
- II. Tinantapāda, fol. 59b: शकान्दाः १६०० पौषे मास्यसिते पश्च सप्तम्यां मुक्रवासरे विलिखेत् (!) बहुयलेन श्रीजगवायदेवशनेणा ॥
- III. Kṛidantapāda, fol. 85b: शकाच्याः १६७० कार्त्तिकस्य चयोविंशते दिवसे लिखनं समाप्तं। कार्त्तिके मास्यसिते पश्चे पौर्श्वमास्यां रवेदिने ०
- IV. Taddhitapāda, fol. 128b. Fol. 129a contains the horoscope of Manoharadeva śarman, eldest son of Gopīnāthadeva: शकाव्याः १६७६। १२। १५। सीरभाद्रस्य त्रयोदशाहिन गुरुवाराधिकर- एक मुक्कपक्षीयप्रतिपदि तिथी दिवा चतुर्देशद्रशातीते पूर्वपत्यानी सिंहराशी चन्द्रे श्रीगोपीनाथश्रमेगः प्रयम्पुत्रो जातः स च नरगगो ख्रियवर्षः तस्यास्या श्रीमनोहरदेवश्रमी॥

Also spelled Jūmaranandin, though not in any of the MSS. here described.

V. Kārakapāda, fol. 142.

VI. Subantapāda ends fol. 166:

नाता गुरुपदासोजं सुन्दरीं गणनायकं ।

ग्रन्यो व्यलेखि यानेन गोपीनायस्य हेतवे ॥

माघे मास्पिक्षते पश्चे खष्टम्यां च अनेदिने ।

ग्रनेन लिखितो ग्रन्थः पुचवत् परिपाल्लयेत् ॥

जाकान्याः १६०० तारिख २ मायस्य द्वितीयदिवसे । ०

VII. Samāsapāda ends:

सर्वेरेषा प्रयोक्तव्या भाषा वृद्धानुसारतः । बालव्युत्पतिदिङ्माचदर्शनार्थे तु लक्ष्यं ॥ शकान्दाः १६२५ । probably the date of the MS. from which this was transcribed.

An additional (VIIIth) $p\bar{a}da$ contains the rules on $Pr\bar{a}krit$; Cf. Lassen, Inst. Prācr., p. 15 seq.; Delius, Radices Prācr., p. x. seq.; R. Pischel, De Grammaticis Prācr., p. 16.

On the Saṃkshiptasāra see also Th. Zacharine, in Bezzenberger's Beiträge V., p. 22 seq.; Aufrecht, Cat. Bodl., no. 388; Rāj. Mitra, Descript. Cat. of Gramm. MSS., p. 135.

[H. T. COLEBROOKE.]

816.

1495b. Foll. 69 (foll. 60-128 of vol.); size 16 in. by $5\frac{1}{2}$ in.; fairly written, in the Bengālī character, by two recent hands (the second portion, foll. 36-69, also paged separately 44-77); eight lines in a page.

Goyīcandra's Saṃkshiptasāraṭīkā. Pāda I.

It begins:

हरिहरिहराखगभीताता हरसमिसकां च गुरुं।
संसिमसारठीकां गोयीचन्द्रः स्पुटां कुरुते ॥
दोषापसारणपराः पदाधभेदावधारणप्रवणाः।
कवयो रवयहवाहाँ(?) मामनुगृद्धन्तु विस्पुरदूपाः॥
बहून्दोषानिष यज्ञा कृत्वास्ये जीव गुणे ग्रहं।
संभावयनु सन्तो मां शिरस्येष कृतो ब्झिल्डः॥

It ends: इति खौत्यासनिकश्रीगोयीचन्द्रकृतायां श्री-मज्जुमरनिन्दपरिशोधितायां सन्धिवृत्तिटीका समाप्ता॥ For other MSS. of this commentary, see Aufrecht, Cat. Bodl., nos. 389-392; Rāj. Mitra, Descript. Cat. i., p. 137. [H. T. COLEBROOKE.]

817.

746. Foll. 209; size $13\frac{1}{2}$ in. by 3 in.; written, in the Bengālī character, by several hands; 5-7 lines in a page.

Pāda II. (tinanta) of the same work.

It begins: थातो:॥ तिङादिमह इत्यन्तं पदं लुप्तप्रथमा-बहुवचनान्तं •

The last portion was written by one Rāma-tanudevaśarman, in Śuka 1712.

[H. T. COLEBROOKE.]

818, 819.

230, 900. Foll. 202 and 137 resp.; size 15 in. by 5 in.; good, recent Bengālī handwriting; vol. i. and vol. ii., foll. 1-163, by the same hand, seven lines in a page; the remaining portion by two different hands (foll. 64-127; 128-137), eight or nine lines in a page.

Three chapters of Goyicandra's commentary; viz.:

- a) Vol. i., foll. 1-79: Pāda VI. (subanta); beg. लुक । नित्यानां पदानां प्रतिपच्यंथे प्रकृतिप्र- त्ययविभागपरिकस्यनं शास्त्रीय क्रियते ।
- b) Vol. i., foll. 80-vol. ii., fol. 63 (numbered 1-186). Pāda II. (tinanta).
- o) Vol. ii., foll. 64-137 (numbered 1-74)
 Pāda III. (kgidanta). Beg.: लड । विधिरतिदेश: संज्ञाधिकारश्चार्य योग: °

[H. T. COLEBROOKE.]

320.

1494g. Foll. 111 (127-237 of vol.); size 16 in. by 5½ in.; good, modern Bengālī handwriting; seven lines in a page.

Pāda IV. (taddhita) of the same work.

It begins: नाम्रो इतः [स्त्रियां तद्वितः] ॥ धातूनां तिङादीनां च स्त्रियां वृत्यभावात् परिशिष्येण नाम्म रवादी च लभ्यते।
(H. T. COLEBROOKE.)

821.

1481. Foll. 123; size 15\(\frac{3}{4}\) in. by 5\(\frac{1}{2}\) in.; good, clear, recent Bengālī handwriting; foll. 1-82 by a different hand from the rest; eight lines in a page.

Pādas V. (kāraka) and VII. (samāsa) of Goyīcandra's Saṃkshiptasāraṭīkā.

The kūraka begins: क्रिया[मुख्यप्रयोजकी कर्ता]॥
नाम इत्यधिकारात् कर्जीदिसंज्ञा नाम्म एव। स्रतः पश्य मृगो
धावतीत्रादी कर्तृसमृहिष्टलादिना कर्मीदिसंज्ञा नाज्ञक्रनीया।

The samāsa begins (fol. 42): तत् [पुरुषो वा नमः समासः]॥ नामाधिकारो विद्यत एव सुवन्नपादश्चानन्तरमुक्तः सिन्निहतन्वात् समासविधानं • [H. T. Colebrooke.]

822.

722a. Foll. 121; size 16 in. by 5 in.; fairly good, recent Bengālī writing; nine lines in a page.

Vyākaraņa-Durghatodghāṭa, a gloss on Goyācandra's Saṃkshiptasāraṭīkā, by Keśava Deva Tarkapañcānana Bhaṭṭācārya.

It begins:

प्रशम्य गोविन्दपदारिवन्दं हिताय शिष्यस्य विशेष्ययानात्। व्याकारदुर्वोधसमं तनोति श्रीमान् सुधीः केशवदेवशमी॥

प्रारिष्मितप्रतिबन्धकिनवितेकं मङ्गलं कृतं शिष्मशिक्षायै ग्रन्थकृत् टीकाकृच शिष्पाय शिक्षयितुमादौ निवमाति शिव-मित्यादि हरिहरेत्यादि ॥ मङ्गलं तु विमध्यंसं प्रति सर्णं न समाप्तिं प्रति कादस्यादौ कृते ऽपि मङ्गले समाध्यदश्नात् सकृते ऽपि बौद्धादिकृतग्रन्थसमाप्तिदश्नेनाच । ०

- I. Sandhi-durghatodghāta ends fol. 20b;
- II. Tinanta-durgh., fol. 40b;
- III. Kṛidanta-durgh., fol. 52b (where in the margin the author is called Keśavatarkā-lańkāra), ends:

गोयीचन्द्रमतं सम्यगवुद्धा दूषितं तु यत् । स्रत्यसा विवृतं यद्वा तन्मया प्रकटीकृतम् ॥

IV. Taddhita-durghatodghāta, fol. 65:

तिद्वतदुर्घटनोटनमेतत् प्रतिभटदुर्घटनाकारि ।

स्रभ्यस्यासततरहस्यं वश्यमतः स्यादस्य रहस्यम् (?) ॥

V. Köraka-durgh., fol. 78.

VI. Subanta-durgh., fol. 95b;

VII. Samāsa-durgh. ends (fol. 121b):

रानार्थः क्रमदीश्वरेण रिचते संक्षिप्रसाराणेवे गोपीचन्द्रमहाशयप्रमतिना टीकालिरानिर्मिता । सम्यक्कैः खक्रपोलकल्यितपर्यभैग्ना क्रिचनिर्मिता । गूढा सामयकानुसारिसरणि(ः) श्रीकेशवेनोद्यृता ॥

इति स्त्रीलमहामहोपाध्यायकेशवतकेपञ्चाननभट्टाचायेविर्-चिते व्याकरणदुर्घटोद्वाटे समासदुर्घटोद्वाटः समाप्तः॥ समाप्तेयं दुर्घटोद्वाटिटप्पनी॥ [H. T. COLEBROOKE.]

823.

1382. Foll. 45; size $15\frac{3}{4}$ in. by $5\frac{1}{2}$ in.; fairly good, recent Bengālī handwriting; seven lines in a page.

Samkshiptasāra-tippaņī, an exposition of Goyīcandra's commentary, by Vanśīvadana.

Pāda I. (sandhi). It begins:

रामं नत्वा गुरूश्वेषां मतान्यालोक्य यत्नतः । संक्षिप्तसारटीकार्थो नवकार्थे प्रकाश्यते ॥

ग्रन्थारस्थे सक्लिशिष्टैकवाक्यतया विधेयत्वेन परिप्राप्तं इष्टरे-वतानितस्वरूपं प्रारिप्पितप्रतिवन्धकविद्यविद्यातकं मङ्गलं कृतं क्षित्यशिक्षाये ग्रन्थकृदादी निवद्याति शिविमिति ?

It ends:

श्रीवंशीवदनं विशिष्टविनयं विद्वज्ञनप्रीयानं सूते रायमती* सती मितनती श्रीमान् विशिष्टः खयं। व्याकारे क्रमदीश्वरेण रिचते श्रीनिन्दना शोधिते गोयीचन्द्रकृते च तिद्वरिचते पादी ज्यमादिगैतः॥ गिधमामिनवासिना श्रीरामवक्षभदेवश्रमेणः पाठांषे॥

[H. T. COLEBROOKE.]

824.

1494f. Foll. 69-126 of vol. (paged 1-57;

two leaves being marked 46); size 16 in. by $5\frac{1}{2}$ in.; modern Bengālī writing; foll. 23b-57 by a different and better hand than the beginning; seven or eight lines in a page.

 $P\bar{a}da$ II. (tinanta) of $Vam\acute{s}\bar{i}vadana$'s commentary.

It begins: वर्तमानमवधीकृत्य भूतभविष्यतोनिरूप्यत्वेना-प्राधानत्वाद् वर्तमानकालजन्यं लद्प्रत्ययं प्रथममुपन्यस्तं ॥ धा-तो:॥ ० [H. T. Colebrooke.]

825.

1495c. Foll. 32 (129-160 of vol.); size 16 in. by $5\frac{1}{2}$ in.; fair, modern Bengālī handwriting; seven lines in a page.

Pāda III. (kridanta) of the same work.

It begins: लड । श्रृत: श्राकार क्यांसि चुच्छिदिति सिद्धये। ⁰

It ends: इति श्रीवंज्ञीवदनकृतायां व्याकारदीपिकायां(!) तृतीयकृदन्तपाद: ॥ टीप्पणी समाप्ता ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

826.

1495d. Foll. 39 (161-199 of vol.); size 15½ in. by 5½ in.; good, clear, modern Bengālī handwriting; seven lines in a page.

Pāda IV. (taddhita) of the same work.

It begins:

श्रीरामचरणहन्द्रमहमहन्द्रसाधनं । वन्द्यवृन्दारकेविन्द्यमिन्दिरामिन्दिरं भजे ॥

It ends: श्रीवंशीवदनं ॰ (MS. 1382) - - पाद्य-तुर्थी गतः॥

> खपारसंसारसमुद्रतारिकी समुन्यितव्याधिसमूलघातिनी । ख्रशेषनन्मानितपापहारिकी हरिस्मृतिः सर्वेविपडिनाशिनी ॥

> > [H. T. COLEBROOKE.]

827.

1474b. Foll. 45 (45-89 of vol.); size

^{*} The MSS. seem rather to read वायमती.

16 in. by 5½ in.; good, modern Bengālī handwriting; 7-9 lines in a page.

 $P\bar{a}da$ V. $(k\bar{a}raka)$ of the $Sankshiptas\bar{a}ratippan\bar{a}$.

It begins: क्रिया॥ सर्वेकारकाणां निरूपकालेन प्रवृत्ती च निवृत्ती च कारकाणां य ईश्वरः अप्रयुक्तः प्रयुक्तो वा स कर्ता नाम कारकिनिति • [H. T. COLEBROOKE.]

828.

1474a. Foll. 44; size 16 in. by 5½ in.; fairly good, modern Bengālī handwriting; seven or eight lines in a page.

 $P\bar{u}da$ VI. (subanta) of the same work. It begins:

वामभागेन सद्वामं दक्षिणे लघ्सणान्वितं । नीलोत्पलदलप्यामं श्रीरामं प्रणमाम्यहं ॥

उक्तस्य सुष्प्रत्ययस्य कार्यांचे तत्प्रकृतिकार्यांचे च सुवन्तपा-दमारभमायो जसादीनां जकारादिप्रसङ्गे सर्वोपसंग्राहकं सूत्र-माह । लुक् ।

It ends: इति श्रीवंशीवदनकविचन्द्रविरिचते व्याक-रणादशें सुबनापादिववरणो नाम पष्टः किरणः॥

[H. T. COLEBROOKE.]

829.

1495a. Foll. 59; size 15½ in. by 5¾ in.; good, clear, modern Bengālī handwriting; seven lines in a page.

Pāda VII. (samāsa) of Vaņšīvadana's commentary.

It begins:

सुखेन शेरते सन्तः शरके यत्पदासुने। इन्द्रनीलमिणस्यामं श्रीरामं प्रणमान्यहं॥ तत्॥ समासो ब्लेन विधीयते ०

It ends:

वचः संपन्निदायितं मुनेः पद्माननस्य च । निविडाञ्चानतो मुक्तिने वंशीवदनाद्विना ॥

सनासिंदप्यो सनाप्ता इति । लिखितं श्रीवनाशङ्करशर्मेणा (see next MS., copied by the same, A.D. 1789) ॥ [H. T. Colebrooke.]

830.

1472. Foll. 420; size 16 in. by $5\frac{1}{2}$ in.; well written, in the Bengālī character, by $Um\bar{v}$ -śańkaraśarman, in A.D. 1789; seven, sometimes eight, lines in a page.

Vyākāradīpikā, another exposition of Goyīcandra's Saṃkshiptasāraṭīkā, by [Nārāyaṇa] Nyāyapañcānana, son of [Bāṇeśvara] Vidyāvinoda. Complete, with the exception of pāda IV.

It begins:

नाता श्रीहरिचरणं कृता शरणं पितः पदं च मतं ।
विमलिधियां हितजननी क्रियते व्याकारहीपिका यलात्॥
को जिप न्यायपुराणे काव्यनिचयालक्कारवैशिषकव्याकारश्रुतिनाटकस्मृतिगुरुर्विद्याविनोदः स्थितः।
तत्पुचस्य विचारिनम्लमतः श्रीन्यायपचानन
श्रीत्सुकं सुधियो विधाय विमलां सृखनन् वाचां हितां॥

- I. Sandhipāda ends fol. 64b: इति पूर्वग्रामिकुल-कलानिधिमहामहोपाध्यायिवद्याविनोदाचायामान-श्री-त्यायपञ्चाननकृतायां व्याकारदीपिकायां प्रथमः सन्धि-पादः समाप्तः ॥
- II. Tinantapāda beg.: काल्डचयमध्ये वर्तमानस्य पुरोवितिनेत मुख्यत्वाद् वर्तमानकाले विहितप्रत्ययं विद्धत् । It ends fol. 170b, where the copyist's name is given.
- III. Kṛidantapāda beg.: तिङ्ग्रत्ययं समाप्य कृत्प्रत्ययं प्रक्रममायः तिङ्धिमियौ शतृशानौ विद्धदाह ॥ लड्- लड्डन् ॥

[IV. Taddhitapāda wanting.]

V. Kārakapāda beg. (fol. 229): क्रिया॥ ननु
प्रकृतिप्रत्ययागमादेशोपादानेन श्रन्दशासनं व्याकरणं
तिव्यत्वात् क्रयं क्रियामुख्यप्रयोजकादेव्यीकरणत्वं ०

Dated: शाके भूमीन्दुशैलावनिपरिगणिते ॥

VI. Subantapāda begins (fol. 291): सुप्रत्यय-मुक्का तत्र कार्यांचे घष्टं सुवन्तपादमारभगायो जसादीनां जकारादिप्रसङ्गे सर्वे।पर्सग्राहकल्ख्यमाह ।

VII. Samāsapāda beg. (fol. 345): सनासव्युत्प-चीव ज्ञाताचीत्वात् तस्रस्र्यमकृत्वा तिष्ठशेषलस्यानाह। G G 2 It ends:

वैयाकरणकवीन्द्रानुपगच्छत चेट् जिजीविषा दूरं। स्मामशुळ (!) इतिहो अयं स्थातः पञ्चाननो यस्मात्॥ ०

For the same author's $Pr\bar{a}kritap\bar{a}da$, see Aufrecht, Cat. Bodl., no. 413; $Ganaprak\bar{a}sa$, below, no. 838; [Amarakosha-] Śabdūrthasan-dīpikā, no. 964; commentary on Bhaṭṭikāvya, no. 922. [H. T. Colebrooke.]

831.

1400. Foll. 95; size 13 in. by 4½ in.; good, modern Bengālī handwriting; eight lines in a page.

Kaumudī (Goyīcandrikā), another exposition of Goyīcandra's Saṃkshiptasāraṭīkā, by Abhirāma Vidyālankāra.

Pāda II. (tinanta).

It begins: वर्तमानकालस्य पुरोविस्तितात् तिङ्शब्देन लडादिव्यपदेशाच मुख्यत्वेन वर्तमानकालीनितङादिलक्ष्यमादावुपन्यस्पति। धातो: । ०

It ends: इत्गैत्यासनिक* इत्गदि उत्थस्य उत्थितस्य राज्ञ आसनमहितीत तद्देयादाविति टीका ॥ इति वन्द्यघाटीयगयघडकुलोद्भव-श्रीयुताभिरामविद्यालङ्कारभट्टाचार्येकृतौ संध्विप्तसारटीकाव्याख्याने कौमुद्यां गोयीचिन्द्रकायां तिङ्कापादः
समाप्तः ॥

[H. T. Colebbooke.]

832.

1404. Foll. 91; size 13 in. by 4½ in.; Bengālī character; by the same hand as the preceding MS.; eight lines in a page.

Pāda V. (kāraka) of Abhirāma Vidyālankāra's commentary.

Begins: विहिततिह्नतादिप नाम्नः कत्रीदिसंज्ञाविधानपूर्वकं प्रथमादिविभिक्तिविधानार्थतिह्नतपदानन्तरं कारकपदमारभमाणः कारकेषु मुख्यार्थत्वात् कर्तुलेख्यं प्रथममभिद्धाति ॥
[म. T. Colebbooke.]

833.

941. Foll. 88; size 12 in. by 5½ in.; legibly written, in the Bengālī character, by two recent hands; foll. 1-15, thirteen or four-teen lines, afterwards ten lines in a page.

Scholia on Goyīcandra's Saṃlshiptasāraṭīkā, by Candraśekhara Vidyūlankāra and Harirāma Vācaspati. Pādas I. II. V. VI. VII.

I. Sandhipāda beg. fol. 16b: आचार्यकृतपङ्क्य-र्थमंगतयः॥ नन्यादाविति किमपिनिति कपं निरवोचत असत्यस्मिनादिपदेन गगणमाचष्टे गगणयतीत्यत्र वृद्धिन प्रसद्धित् उच्यते। अनेकवर्णव्यवहिताच्त्वेन थातोरस्य कपादित्वात्तथा न स्थात्॥ °

Fol. 22b: इति सन्धिरोका कियत्पद्धिरिप्पखः। स्रथ सन्ध्यधिकारः।

It ends fol. 29: पढादित्वमङ्गीकृतमिति संगच्छते इति संक्षेपः॥

II. Tinantapāda beg. ib.: ननु प्राभावयदित्यादी व Fol. 51: इति तिङनाधिकारे कियन्ति॥ अय

It ends fol. 62: इति श्रीचन्द्रशेखरिवद्यालङ्कार-कृतायामथेवोधन्यां द्वितीयतिङन्तपादः समाप्तः ॥

[III. Kridantapāda; IV. Taddhitapāda wanting].

V. Kārakapāda, foll. 1-15; begins;
प्रगम्य परमेशानं हरिरामः सतां मुद्दे।
संख्रिप्रसारतद्वीकाद्वीर्थं कुरुते स्कृदं॥

श्वय कारकाधिकारः। कत्रौ खसाध्यक्रिया माह्यादाधारत्वेन तथाविधतत्मलाधारत्वेन चैतन्मया करणीयमेतन्मया खकृतृकिक्रियया प्रापणीयं वेत्यादि ।

Fol. 9a has been left blank, there being a lacuna.

It ends: नैवान्येपां खार्सिकप्रयोगे इत्यवधेयमत एवोभादिश्रव्दानां हेन्वथ्योगे खार्सिकमखिल्यिभिक्ति-विधानं कदापि नाश्रक्कनीयमित्युपायमतं बोध्यं ॥ खों गुरुपादुकाये नमः [स्त्रीयादवेन्द्रश्चमां daubed over with yellow orpiment].

^{*} Kesava Tarkapañcānana (MS. 722) explains it thus: खीत्यासिनक इति उत्थायासनं दीयते राजादितिरिति खन्यमुहिइय राजा नाम्युत्यीयते खस्मै खासनमिप दीयते इत्या- विकासस्य क्षेयम् ॥

VI. Subantapāda beg. fol. 62: अथ सुबनाधि-कारः। स्वःपूर्वेकं तस्य पूर्वेस्वरित्यादिकमेव भवतीति। It ends fol. 69b: प्रमादं वदतः प्रमाद एव इति बोध्यमिति संक्षेपः॥

VII. Samāsapāda beg. ib. अय समासाधिकार:।
न चोन्नरपदार्थप्रधानतां तत्पुरुषस्य °

It ends: अनुमेये अनुमानिषये अनुमायकेनानुमानकार्वे अवश्यं भाष्यमिति तेनैवानुमानसाधनं रूपात् प्रयुक्त इत्यर्थः इत्यनुमायकेनेति प्रमाद्जमनुमानेनेति थो-ध्यमिति हेयमिति वा इति संक्षेपः ॥

नाम्ना वै विष्णुरासस्तु विप्रपूजनसादरः । स्रलेखीं वृद्धिदां स्नेतां हरिरामजटिप्पनीं ॥

The margin of the last page has the title, in Devanāgarī, संश्वित्रसारटोप्पणी हरीरा-मवाचस्पतिकृता ॥

The last three leaves are numbered 89-91; three leaves being apparently wanting after fol. 85.

[H. T. Colebrooke.]

834.

1494b. Foll. 36 (foll. 16-50 of vol.); size 15½ in. by 5 in.; fair, recent Bengālī handwriting; soven lines in a page.

Unādiparišishta, a supplementary chapter of the Saṃkshiptasāra on uṇadi affixes, consisting of 196 sūtras, with a vritti; by Kramadīšvara and (revised by) Jumaranandin. It begins:

वादेरुणादिवीतादी ॥ वातादी वाच्ये वादेशीतोरुत्तरे उगा-दिभवति । आदेशागमगुणवृद्धिहस्वादयो यथासंभवं परिकल्पनी-याः । वा वायुवीतः । बन्ध बन्धुक्षीतः सुद्ध्व । ०

It ends: इति श्रीक्रमदीश्वरकृती श्रीमज्जुमरनिद्परि-शोधितायां वृत्ती उत्पादिपादः समाप्तः॥ ल्डिबितं श्रीस्द्रेश्वरदे-वशमैणा॥ [H. T. Colebbooke.]

835.

1494a. Foll. 15; size 16 in. by 5½ in.; indifferent, recent Bengālī handwriting; seven lines in a page.

Parisishta (supplement) to the fourth chapter, or taddhita-pāda, of the Saṃkshiptasāra, in aphorisms, with a vritti, by Jumaranandin (?). The MS. begins with a (defective) ōryā stanza which should belong to Goyicandra's commentary; viz.:

्रिमरनित्पिरिज्ञोधितभागात् o see next MS.]
स्त्रीपुंसाभ्यां नस् तङ्गुन्दादी ॥ स्त्रीसां वृन्दं स्त्रीसं पींसं ।
नीलो धान्यादेसतस्त्रेचे । धान्यीनं मीदीनं । o

 $^{
m It}$ ends: जनुक्रपुंस्कस्याच । खट्टाका । खट्टिका (l. खट्टिका) ॥ समाप्तश्चार्यं परिशिष्टम्lphaः ॥

Fol. 1a contains the title, in Devanāgarī, गोयीचन्द्रकृतसंक्षेपपरिशिष्टसंक्षिप्रसारका •

For the Oxf. MS.—the colophon of which runs: इति वादीन्द्रचक्रचूडामिश्रमहापश्चितः) श्रीक्रमदीश्च- रकृती संक्षिप्रसारे महाराजाधिराजश्रीमज्जमरनिद्परिमोधि- तायां वृज्ञी रसवत्यां चतुर्धतिहत्रक्षेषे परिशिष्टमूळं समाप्तं।—see Aufrecht Cat., no. 393 A.

[H. T. COLEBROOKE.]

836.

1476. Foll. 69; size $15\frac{1}{2}$ in. by $5\frac{1}{2}$ in.; fairly good, recent Bengālī handwriting; seven or eight lines in a page.

Goyācandra's commentary on the (Taddhita-) Parišishta. It begins: श्रोमज्-

जुमरनिन्दशोधितभागात् (!) परिशिष्टमित्त यत् किंचित्।
तासंपूर्णे कुरुते गोयीचन्द्रः प्रकीर्णया वृत्या ॥

स्तीपुंसाभ्यां नण् तहुन्दादयी । तहुन्दादयो यावना रवाणीः प्रागुक्तास्तेषु वाच्येषु स्त्तीपुन्स इत्येताभ्यामुक्तरे नण् भवति । स्त्तीणं पींसं । ईयादावित्यकारलुक् स्त्तीणां वृन्दं स्त्तीषु भवं स्त्तीभ्यो क्वां स्त्तीभ्य ज्ञागतं स्त्तीणामिदमित्यादयो ज्यो ज्ञवगन्तच्याः । स्त्रियां स्त्तीणां पींस्त्री नदादित्वादी बहुलवचनाक्तव्रावे विकल्यमस्येद्धन्ति स्त्रीणं स्त्रीनं पींसं पुंस्तं । तहुन्दादाविति किं स्त्रीवत् पुग्वत् ॥ योनो धान्यादेस्तत्वेषे ॥ स्त्रेचं धान्यादेरुत्यित्वर्यानं धान्यादिवाचकाद्यस्यात् तत्वेषवाच्ये योनो भवति । धान्यशन्येनात्र तिहशेषवाचिनः शन्या गृह्यने न तु धान्यश्रदः । यतः स्त्रीचत्त्र स्त्रिप्ताह्यां स्त्रीवत् स्त्रिपत्तिव्यां स्त्रीवत् स्त्रिपत्तिव्यां स्त्रीवत् स्त्रिपत्तिव्यां स्त्रीवत् स्त्रिपत्तिव्यां स्त्रीवत्त्र स्त्रिपत्तिव्यां स्त्रीवत्त्र स्त्रीपत्तिव्यां स्त्रीवत्त्र स्त्रिपत्तिव्यां स्त्रीवत्त्र स्त्रीव्याच्यां स्त्रीविष्टां स्त्रीविष्टां स्त्रीविष्टां स्त्रीव्याच्यां स्त्रीव्याच्यां स्त्रीव्यां स्त्रीव्याच्यां स्त्रीव्यां स्त्रीव

ख्यानत एव भागवृत्तिकारस्तु धान्यीनिमसुदाजहार मौत्रीनं कीलित्यीनं कीद्रवीणं॥

It ends: पुंस्त्रस्थैवाकारस्य स्थाने जित कृते विकल्पस्या-भावात् नित्यमखद्विकेति॥ इत्यौत्यासनिकश्रीगोयीचन्द्रविरचि-तनुमरनन्दिपरिशोधितपरिशिष्टं समाप्तं॥ after which, in Devanagari, नुमरपरिशिष्टव्याख्या गोयीचन्द्र ०

[H. T. COLEBROOKE.]

837.

721c. Foll. 24; size 16 in. by 5 in.; recent, somewhat stiff, Bengālī handwriting; nine or ten lines in a page.

Jūāpakāvalī, an exposition of a collection of jūāpakas, or indicatory sūtras, supposed to be contained in the Saṃkshiptasāra, by Haragovinda Vācaspati. Pādas I.-III.

I. Sandhipāda begins:

नत्ना हरि भजद्वोधाभिदं तनोति

संगृद्ध पूर्वसुधियां हि नयानुसारात् ।

बालप्रवोधनकृते ज्ञापकालिमेतां

संक्षिप्रसारजल्धेस्तरणाय कश्चित् ॥

अत्र संध्यादिपादोक्तलक्ष्योध्वस्ति यत्र हि ।

ज्ञापकत्वं क्रमाद्वार्थं तदेवेति नियम्यते ॥

यत्र यक्त्रापकं ग्राह्मं कथनीयं विविच्यते ।

सूत्रानुसारिता होवां नात्र ज्ञाप्यानुसारिता ॥

यानि टीकाकृतोक्तानि टिप्पनीकृद्धिये ॥

ज्ञापकान्यत्र लिख्यने तान्येकवाणुबुद्धये ॥

सन्यान्यपत्र वाच्यानि यथामित मया वुधाः ।

पूर्वापरानुसंधानाद् न दूष्याख्यनुकम्पया ॥

वृद्धि ॥ खङस्थानिकानामादैजारालेचामादेशानां यथान्कमन्तं वोध्यं । श्रक्तापकं । ०

II. Tinantapāda begins fol. 7:
गोपीनायपदं नत्वा वितनीति सतां मुद्दे।
तिडन्ते हरगोविंन्दः सूत्राणां शपकावलीं॥ धातोः॥

III. Kridantapāda begins fol. 18b:
प्रयाम्य गोपीजनवल्लभाङ्किं
सतां प्रवोधाय कृदनापादे ।
तनोति हि ज्ञापकपङ्किमेतां
यलाद्धरञ्जानहिताभिलाधी ॥

नियामकं यद्यपि सर्वसाधकं
कृत्तद्वितान्येष्वभिधानमस्ति ।
ज्ञनन्यसापेख्नमयो तपापि
ज्ञङ्गीकृतन्वेन कियासु वस्त्ये ॥ लुड ॥ ०

For a Jñāpakasamuccaya relating to Pāṇini's Grammar, see Aufrecht, Cat. Bodl., no. 353. [H. T. Colebrooke.]

838.

1496. Foll. 65; size $15\frac{3}{4}$ in. by $5\frac{1}{2}$ in.; fairly good, modern Bengālī handwriting, eight lines in a page.

Gaņaprakāśa, a commentary on the gaņas of the Saṃkshiptasāra, by [Nārāyaṇa] Nyāyapañcānana, son of [Bāṇeśvara] Vidyāvinoda.

It begins:

नत्वा कृष्णपदद्वन्द्वमिनैतेकानसाधनं ।

गणप्रकाशः क्रियते न्यायपद्याननेन च ॥

दृष्ट्रीपाध्यायसर्वेखं धातुपारायणादिकं ।

स्रसंदेहाय साध्यान प्रकृतिप्रत्ययैर्गणाः ॥

शास्त्वानरेषृदृष्टा ये ते अपि साध्याः प्रयत्नतः ।

वृक्षिपाठानुरोधेन टीकाव्याख्यानतस्त्रणा ॥

प्रकृतिप्रस्यैरिति बहुवचनस्याद्ययेन्वादागमनादेशयोग्रेहणं ॥
स्रज्ञा सत्यार्थे नन्युपपदे जनी प्रादुर्भावे इत्यस्मात् सत्येन समयेन
जायते इत्यर्थे सन्यतो ऽपि दृश्यते इति डः डिस्तादनलुक् सथवा
सज्ज गितस्रोपनयोः पठादित्वादङः स्रनङक्येषु वीरिति न वी-भावः॥ १॥ इल प्रेरणे चुरादिः रस्यते प्रेयते इति लिखादेरक
इति स्रजः डलयोरेकस्मरणात् इतं रहका ॥ २॥ स्रश्च व्याप्ती
विशादित्वात् वः सम्या॥ ३॥ ०

The gana सजाद is followed by क्रीझाद fol. 2b; देवयशदि fol. 3; नदाद ib.; माजाद fol. 6; शस्त्रादि fol. 6b; इन्द्राद ib.; एकादि 7a; खग्न्यादि ib.; भिक्षादि 7b; स्विखकादि ib.; पाशादि 8b; मह्न्यादि ib; पाशादि 8b; स्वाप्तादि ib; पाशादि 9b; ऐपुकार्यादि ib; वस्तादि 10b; उक्यादि 11; शिवादि 11b; विदादि 14b; उदुसरादि 16b; बाह्यादि ib.; व्यासादि 18; कुर्वोदि 18b; सुभादि 20; सुभगादि 22; रेवत्यादि 22b; जादादि 23;

^{*} Orig.: क्रियते श्रीन्यायपद्माननश्रमेशा ॥

तिकादि ib.; वाकिनादि 24; भागवित्यादि 24b; गर्गादि ib.; खम्रादि 28; बुजादि 31; सुवास्त्वादि 31b; संबलादि 32; तृखादि 33; प्रेक्षादि ib.; अइमादि 33b; सस्यादि 34; संकाशादि 34b; बलादि 35; पक्षादि ${
m ib.}$; कर्णादि 35b; सुतङ्गमादि 36; वराहादि 36b; सुनुदादि 37; स्रीहणादि 37b; कृशाम्बादि 38b; स्थादि 39; गतीदि 40; काशादि ${
m ib}$.; मध्वादि 40b; उत्करादि 41; नडादि 42b; ज्ञय शेमो अधिकारीयगणाः साध्यनो; वाहीकादिः 42b; कछादि 43b; कत्र्यादि 44; नद्यादि 44b; कादि ib.; दिवादि 45; काश्यादि ib.; धूमादि 45b; गहादि 46b; अध्यात्मादि 48; दिशादि ib.; मुखादि 49; अङ्गुल्यादि ib.; च्यगयनाति ib.; च्यगादि 50; न्युखिकादि ib.; सीतान्वेष-ग्रादि 50b; सिन्ध्वादि ib.; श्रीगुडकादि 51; श्रीनुकादि 51b; मिख्यकादि 52; कुलालादि ib; रैवितकादि 52b; विखादि ib.; रजतादि 53; पलाशादि 53b; शरादि 54; उत्सादि ib.; अम्रापत्पादि 55; दखादि 55b; दिख्णादि 56; छिदादि ib.; अम्बादि ib.; वातादि 56b; आढकादि ib.; पर्णादि ib.; वेतनादि 57; वसादि ib.; उत्सङ्घादि ib.; भस्तादि 57b; अञ्चल्यादि ib; व्यष्टादि ib.; महानाम्यादि 58; संतापादि ib.; जत्यापनादि 58b; धनादि ib.; यो-जनादि 59; उत्तरादि ib.; पारायणादि ib.; प्रभूतादि ib.; अनुपदादि ib.; अथादि 59b; महिष्यादि ib.; केशरादि ib.; छत्रादि 60; युगादि 60b; प्रतिजनादि ib.; कथादि ib.; पथ्यादि 61; राजादि ib.; खलादि ib.; गवादि ib.; अपू-पादि 61b; चतुरादि 62; पृथादि ib.; दृढादि 62b; ब्रा-ह्मणादि 63; मित्रादि 64; पुरोहितादि 64b; उज्जात्रादि ib.; युवादि or मनोज्ञादि, which beg. ib. युवा ॥ यु मिश्रको वृषादेरितायन् उवादेशो युवन्॥ १॥ it ends: ग्रामस्य नुमारः यामनुमार ॥ २२ ॥ बहूनल तीयङ् बहुल ॥ २३ ॥ सह एति श्रयते वा इस् गतौ श्रय गतौ वा पचादित्वानङः सहाय॥ २४॥ वृथ् वृडी कः वृद्धः ॥ २५ ॥ मनोज्ञादिराकृतिगणः ॥

इति पूर्वेग्रामिकुलकलानिधिमहामहोपाध्याय<u>विद्याविनोदा</u>-त्मजन्नीमदाचार्येपद्याननकृतो <u>गणप्रकाशः</u> संपूर्णः ॥

रकः पन्नाननः श्रीमान् परिङतः स्नितिमस्डले । नास्ति कश्चित्रदन्यो ऽपि युमरामरभट्टिनि॥

For the author's commentaries here referred to, see above, no. 830.

The Ganapradzpa is frequently, Goyzcandra occasionally, quoted by the author.

[H. T. COLEBROOKE.]

839.

1178. Foll. 124; size 13½ in. by 4½ in; legibly written, in the Bengālī character, at the beginning of the present century; seven lines in a page.

Gaṇamārtaṇḍa, a commentary on the Dhūtupūṭha of the Saṇkshiptasāra, by Nṛisiṇha Tarkapañcānana, son of Kuśala Tarkabhūshana (a descendant of Caṇḍidāsa Bhaṭṭācāryacūḍāmaṇi, author of a commentary on the Kāvyaprakāśa).

It begins:

चिरिद्धास कुलाकाकै: कुशलस के भूषणः ।
नृसिंह सासुतो विक्त गणवृत्तिं नतो हिर्दे ॥ १ ॥
धीरश्रील नृसिंह के मुखकुले जातः कवीनां रिवर्
विद्यानाम नुकम्पया वितरणे मद्यां सुपवेद्भुमः ।
नानाश्चास्त्विचारचार चतुरो अलंकार टीका कृतिर्
भट्टाचार्येशिरोमणिविजयते श्रीचिर्छिदासाभिधः ॥ २ ॥
खनारी खनिभे शास्त्रे अपारे को अपि न पारगः ।
विदं तथापि कृतिनः कृती यस्तं वितन्वते ॥ ३ ॥

भ्वादिद्शगणा इत्याकाङ्क्षाकाङ्कितदशगणिनवन्धनाविष्कु -वाँगो ग्रन्थकृत् सवैधात्वर्यव्यापकार्यकत्वेन प्रधानत्वात् प्रथमतो निर्दिष्टं भूधातुं निर्दिशिति । भू सज्ञायां । एकखरत्वाद्कारो न चिह्नार्यः । तद्कं ।

> दिथीवेवीदरित्रोर्शेजागतींनां चिरेजिरेः। एकखरकथातुनां नानुबन्धो विधीयते॥ ०

Then follows (fol. 4) खत सातत्यगमने । सातत्यगमनं नैरान्तर्येण चरणं । खतित वातः । भावे । खत्यते । गतेरुहेश्य-रहितत्वादकमैकावं । खतित पदातिः ॥ चिती संज्ञाने । संज्ञानमववोधः । ॰ चुतिर् खासेचने । ॰ च्युतिर् खरणे । ॰

इति भूवर्जे तवगीनाः fol. 8b; इति पवगीनाः fol. 12b; इति कवगीनाः fol. 14; इति चवगीनाः fol. 19b; इति दवगीनाः fol. 24; इति पाद्यनाः fol. 29; (इति जमानाः) इति उदात्रा उदात्राः सेङ्॥ खनिङ्कारिका। fol. 35b; इति परस्नेभाषास्तृवजेमनुदात्रा खनिङः खननाः ॥ अयात्मनेभाषाः ॥ यती प्रयत्ने । o fol. 43b; इत्यात्मनेभाषा उदात्रा खनुदात्रेतः केः fol. 59b; इत्यनुदात्रा खनुदात्रेतः fol. 60; इत्यनुदात्रा खनिङः fol. 61b; इत्यात्मनेभाषा डीङ्ग्रभृतय उदात्रा समयितप्रभृतयो ङित् । खयोभयपदिनः fol. 62; इति

विभाषिताः ॥ द्युत खादीप्तौं etc. द्युतादि, घटादि, फर्णादि, खलादि, यजादि.—The several sections end as follows:—

- श्वामीदश्वपतेरात्तिश्वदृत्ताते निशापती ।
 व्यम्यश्वदृः शानिराम उचितो घोपनेत्रकः ॥
 वङ्गमेलिपुरस्कारो देवाइ बद्दयोगतः ।
 चिख्रदामः मृतो जज्ञे मविशास्त्रविशारदः ॥
 चिख्रदामः कुलोत्पन्नस्तकैपचाननाभिधः ।
 नृत्तिहो गणमात्त्रीढे भ्वादिवृत्तिं निरुक्तवान् ॥ fol. 78.
- II. मनाभिधो [लभ्यो?] वन्द्यः श्रीकानो नेउघोषनः ।
 उचितौ चिखदासस्य द्वावेती कुलभूपणौ ॥
 गृद्गो गोपिकानायो महानन्दो युधिष्ठिरः ।
 श्रीनायो जितरे पच चिखदासस्य सूनवः ॥
 गोपीनायकुले जातस्तकेपचाननाभिधः ।
 नृसिंहो गणमाईखे ब्दादियृद्धि निरुक्तवान् ॥ fol. 85b.
- III. गोपीनाथस्यान्निरासीत् जगबहु. मधोः सुते ।
 सानन्दश्च तथा विद्यानन्दो उनन्दश्च माधवः ॥
 विनायककवीन्द्रश्च पुखरीकश्च वक्षभः ।
 ज्ञानानन्द इमे स्थाता गोपीनाथस्य सूनवः ॥
 माध[च]स्य कुलोत्पन्नस्तर्कपञ्चाननाभिधः ।
 नृसिंहो गणमान्नैखे द्वादिवृत्तिं निरुक्तवान् ॥ fol. 87b.
- IV. जार्त्तिरादी जगचट्टे माथवस्य मुतो अभवत् ।
 विद्याथरकुलोत्पन्ने अननास्ये चट्टजे ततः ॥
 न्यूनक्षेम्यो घोषरषुः क्षेम्यश्वटुपुराइकः ।
 नयनो भुवनो भोलानायो दैविकनन्दनः ॥
 गखेज्ञाश्च मुकुन्दश्च मडेते माथवात्मजाः ।
 नयनोत्वयसंभूतस्वकेपचाननाभिधः ॥
 नृसिंहो गणमात्रेखे दिवादिवृत्तिमुक्तवान् ॥ fol. 96.
- ए. नयनस्य पमोचट्टे [१ पसाचट्टे] दैवकीगाङ्गजे तथा । भगवचट्टके चार्किलम्यो चं (i.e. वन्छो १) यदुराधवी ॥ ध्रम्यो वाणीनायधोषश्चलारो जिल्लरे सुताः । सतानन्दश्च कुमुदो भवानन्दश्च यादवः ॥ कुमुदाभिजनोत्पन्नस्तर्कपचाननाथिपः । नृसिंहो गणमार्केखे खादिवृत्तिं निरुक्तवान् ॥ fol. 99b.
- VI. Beg. तुद् व्यथने ॥ व्यथनं दुःखोत्पाद्नं । तुद्ति तुद्ते पिणुनोक्तिकीं ।

 ततस्तिशिरसं तस्य प्रावृश्वस्मणो ध्वनं ।

 समयात् सार्षं चास्य भूरिभिश्चातुद्खरैः ॥ (Bhatt. सस्य रावणस्य । सर्मुदः ॥ तृद् प्रेरणे । ० [17,89).

- यदुपचाननो वन्द्यो लभ्यः बुमुदसंज्ञिनः ।
 आतिश्व द्वारकानाये कृष्णानन्दे च चट्टने ॥
 गङ्गाहरिः श्रीहरिश्व बुमुदस्य सुतावुभौ ।
 कौमुदिः श्रीहरिर्वाचस्पतिस्तस्य कुलोद्भवः ॥
 नृसिंहो गर्णमाज्ञेग्रहे तुदादिवृज्ञिमुक्कवान् ॥ fol. 106b.
- VII. खार्त्तिश्चटुहरानन्दे खासीत् [श्री]हरिसंज्ञिनः ।
 लभ्यो वन्द्यः श्यामदासो यदुपचाननात्मजः ॥
 श्यामादिचरणो रामचरणः श्रीहरेः सुतौ ।
 विद्यावागीषसंज्ञस्य श्यामस्य कुलसंभवः ॥
 नृसिंहो गणमात्रेग्रेड स्थादिवृत्तिमुक्तवान् ॥ fol. 108.
- VIII. स्नार्त्तस्य द्वयणश्यामसुनौ (!) जानिकनाथके ।

 श्यामस्य लभ्यो वं मीतारामाख्यः श्यामदासजः ॥

 गोपालः कृष्णारामस्य प्राणकृष्णस्य सूनवः ।

 सार्वभौमः श्यामसुतो गोपालस्तासुतात्मजः ॥

 नृत्तिंहो गणमार्त्तरेखे तनादिवृत्तिमुक्तवान् ॥ fol. 109.
- IX. गोपालसावभीमस्य आजिरानित्वदृके ।

 कुश्रलः सुवलो रामनायस्यस्य सुतास्त्रयः ॥

 सावभीमसुतो थीरः कुश्रलस्त्रकंभूपणः ।

 तस्तुतोगणमाज्ञैग्डे क्र्यादिवृज्ञिं निरुक्तवान्॥ fol. 110b.
- X. बुशलस्य गदो वन्द्यः लभ्यः कृष्णास्यचट्टने ।

 श्राद्धिः सुतो नृष्तिंहास्यस्तकेपचाननाभिधः ॥

 तकेपचाननस्तकेभूपणस्य सुतः कृती ।

 नृष्तिंहो गणमात्रेग्रे चुरादिवृत्तिमुक्तवान् ॥ fol. 122.

It ends:

पितृपूर्वदशापने चट्टे गोलकसंशके ।

राजीवचट्टे च गुरुप्रसादाभिधचट्टजः ॥

विष्वार्त्तिन्दसंहस्य प्रजशाते सुतावुभी ।

रमाकानाश्रीकानी चि? चिछिवंशाष्ट्रभास्तरी ॥

नृसिंहमुखसंतानचिखदामकुलोद्भवः ।

नृसिंहः सीचधातूनां गणवृत्तिं निरुक्तवान् ॥

काव्यवाक्यपदैः सूचैः प्रसिद्धा धातवो मया ।

प्रसाधिताः प्रसाध्यनामन्ये मान्यविच्छाणेः ॥

वैषम्यतमसाच्छने सर्वशास्त्रिद्धाणे गणे ।

तमोऽपहः प्रयानो मे मान्नैष्डो मेघवर्जितः ॥

सर्वशास्त्रिक्षणं धातुगणं वित्त न यो जनः ।

ऋसी पण्तसः शास्त्रे खुरण्डित्वविज्ञितः ॥

हिरपादयुगाचालिस्त्रकपञ्चाननाभिथः ।

केतुपामनिवासिश्चीनृसिंहो गणवृत्तिकृत ॥

गङ्गातीरगतग्राम उद्घारणपुराख्यकः । तस्मात्पश्चिमगचूती केतुग्रामाभिधा पुरी॥

इति शिवं॥ श्रकाच्याः १७२६॥ ०॥ लिखितं श्रीवंशीव-दनदेवशर्मेणः॥

The back of the last leaf has the title Nyisimhapañcānanakrita Samkshiptasāra-Gaṇa-rritti. [H. T. COLEBROOKE.]

840

1172D. Foll 38; size 13 in by 4 in; good, recent Bengālī handwriting; four lines in a page.

Dhāturatnāvalī, a versified Dhātupāṭha, composed in A.D. 1764, by Rādhākṛishṇa Śarman.

It begins:

भाखद्वेवगणेश्वरं तनुमनोवाग्भिः प्रणम्याञ्चरं श्रीशं शङ्करमस्य तत्यमि यत्नत्यद्भवसम्हे। राधाकृष्णधरामरेण रिचता या धातुरालावली सा धार्या तु गर्णे सतामल्लिमव प्रद्योततामप्यसी ॥ धातुस्त्रेषु धातूनां नामतानुकृतेमैता । अतस्ततः सुप्रज्ञक् च सूत्राणां वेदवन्तया ॥ बाहल्यालुव चित्रस्य सुपो लोपो व्य नेषते। रकवाक्यस्तु धातूनामनुबन्धः परोदितः॥ ०॥ ०॥ परसमपिटनः स्थान जात्मनेपिटनस्तथा। क्रमात्परपटीत्येवं वाक्यमात्मपटीति च॥ भ्वादिरहादि जुहोतिदिवादि खादि तुदादिकरुधिरत नादि- । क्रगदिच्यादिगणा दश कथिताः मूत्रागमभवलोकप्रथिताः॥ पाठस्या खिप बहवो विदिता इतीह चतुर्विधधातव उदिताः। अय भूपूर्वकितितपंर्यंतं प्रवदाम्यहिमह परपदवंतं ॥ भु पत्तायामय चित्री संज्ञाने इसी सकर्मकः। निद्राध्वंसे निकमीय चुतिरासेचनार्थकः॥ स्वृतिर हारणे दन्यसादिश्वायं प्रवस्थते। ष्याकुलीकरणे मन्य द्विकर्मा खादू भद्य से ॥ ° etc.

tavarga, kavarga, cavarga, tavarga, pavarga, etc. hukārānta; svarānta;

सते परस्मेपिद्नो ज्यात्मनेपिद्नो यथा। $^{\circ}$ fol. 9b.; इति $^{\circ}$ भ्वाद्रित्तद्यकाञ्चः fol. 18; $^{\circ}$ श्वदादिस्तिद्वृतीयप्रकाञ्चः fol. 19b; $^{\circ}$ द्धादिप्रकाञ्चः fol. 20; (दिवादि) तुर्यप्रकाञ्चः fol. 23; $^{\circ}$ सुञाद्दः पञ्चमस्तत्प्रकाञ्चः fol. 28b; $^{\circ}$ तुदादिः मञ्चः

प्रकाश: fol. 20; असमी रुधातिप्रकाश: fol. 27: अतन्त्रति fol. 27b; क्यांति fol. 28b.

The author, who seems to belong to the Jaumara school, professes to have made use chiefly of Maitreya Rakshita's and Ramanatha's works.

It ends:

इति वहुविधधानुधीनुरालावली या
व्याचि र्राचरवन्धा श्रीयुतेनाच्युतेन ।
चरमगणचुरादिनीम तस्याः प्रकाशो
दशम उपरतः श्रीकृष्ण एतेन तृष्यात् ॥ ० ॥
सुवर्णधानुमूचेण ग्रिथता सुधियश्चरं ।
नूला रालावली यालात् करहस्था क्रियतामियं ॥
भट्टाचायैः कामदेवाभिधानसाज्ञः मीतारामविद्यानिवामः ।
तत्पुत्रो यः श्रीहरिस्मार्न्नसंस्रसात्पुत्रान्मालारिकेषाविरासीत् ॥
धानुप्रदीपगणसूत्रमनोरमादेर्
धान्वावलीचिलतगभैनिदेश एपः ।
संदर्भ श्राविरभवित्रदायद्यः
प्रणानागरागधरणीगणिते श्राकान्द्रे ॥ १६६६ ॥
सावभीमोपाधिकेन श्रीराधाकृष्णश्रमणा ।
धानुरालावलीग्रन्थः कृतः संपूर्णतां गतः ॥

[H. T. Colebbooke.]

841.

1494 c, d. Foll. 3 and 13 resp.; size 16 in. by 5½ in.; fair modern Bengālī handwriting; 7 and 8 lines in a page resp.

I. Foll. 51-53 of vol., Vasudhātukārikā, a set of 17 memorial stanzas (in mixed metres), containing the roots which, in the Dhātupāṭha, are anudāttetaḥ (anudāttalopinaḥ, ātmanepadinaḥ) and sraritetaḥ (ubhayapadinaḥ). The roots are arranged according to the classes, and, in each class, principally according to the last radical. It begins:

वृध्वाशंसिरुचिद्युतां श्वितिवृतोग्रेन्येयैतिश्रन्ययोर् । व्यतानामरलां तथा श्विमश्रवज्ञीनां दिकारे परे । शाना ईजिन्टीवृषिध्वित च ये मानाश्च ये भारकास् तेषां मज्जिमलोः कटिऋदिकलां नीचः खरो लुप्पते॥ १॥

The blank page of fol. 1 contains the title, in Devanāgarī, Samkshiptasārasammata-ve su Ikātakārikā.

II. Foll. 54-63; a commentary on the above kāriles. It begins;

वृध्वाअंसीत्यादि । एमां धातृनां नीचः खरो लुप्पते । नीचो उनुदाक्तः । एते उनुदाक्तलोपिन इत्यर्थः । तद्यपा* वृधु वृद्यी वर्षते । खाङ् शसि इच्छायां खाझांमते । ०

Fol. 61b: अनुदासेत एत एव उसा: ते मन्ताद-यस्ते अनुदासानुबन्धाश्वरादिषु । ए । इदानीं खरितेत उभवपदिन उत्थते । °

[H. T. COLEBROOKE.]

842.

721b. Foll. 10; size 16 in. by 5 in.; good, modern Bengālī handwriting; nine lines in a page.

Vasudhātukārikā (foll. 1-2b), with the same $T\bar{c}k\bar{a}$. [H. T. Colebrooke.]

843.

1494e. Foll. 5 (64-68 of vol.); good, recent Bengālī handwriting; seven lines in a page. Daśabalakārikā, a set of 36 memorial stanzas, containing the roots belonging to more than one conjugational class, by Daśabala.

It begins:

ये भातवः सन्ति गणान्तरेषु वर्णाणिनिर्देशपदेर्शभवाः । विभिन्नरूपप्रतिपादनाय रूपाणि तेषां समुदाहरिष्ये ॥ भूवादिष्भयपदी वृथ बोधने र्जस्त देवादिको ऽपि स वृधिगैदितो उनुदान्नेत् । रूपं इयं भवति बोधित बोधितं च रूपं तृतीयमिष बुध्यत इत्यमुष्य ॥ १ ॥ It ends with the following additional stanza:

पट्चिंशता स्रोकिनवन्धनेन धातूनकी खीकृतवान् महाधीः । ऋथ्यापको यः सुतरां प्रिञ्जो वलोत्तरो विंशतिभाग्यत्सः॥

इति दशवलकारिका समाप्ता॥

For another MS. of this treatise see Rāj. Mitra, Notices, viii., p. 246. [H. T. COLMBROOKE.]

844.

1478. Foll. 11; size 15\(\frac{3}{4}\) in. by 5\(\frac{1}{2}\) in.; modern Bengālī handwriting; eight lines in a page.

[Saṃkshiptasāra-] Śabdaghoshā, consisting of paradigms and memorial verses to Kramad-iśvara's grammatical aphorisms.

It begins:

नमामि शैलजाकानं मर्वज्ञानमयं शिवं। यस्य स्मरणमानेण निर्मेला भारती भवेत्॥ भ्वाद्यदादिजुहोत्यादिर्दिवादिखादिरेव च। तुदादिश्व रूथादिश्व तनुद्रवादिचुरादयः॥

Of conjugational paradigms only मू is given, after which follow the declensions of pronouns and nouns; and finally the personal pronouns, where the Kātantra is frequently quoted. It ends: इति शब्दः योसामकरणं समाप्त (!)।

[H. T. COLEBROOKE.]

845.

1477. Foll. 61; size 15\(\frac{3}{4}\) in. by 5\(\frac{1}{2}\) in.; fairly good, modern Bengālī handwriting; eight lines in a page.

[Samkshiptasāra-] Dhātughoshā, consisting of rules, paradigms, and memorial verses on verb inflection.

a) foll. 1-3a contain rules on the use of the conjugational voices; beginning: व्यक्तिपृवेभू सत्ताभियोगे सेङ: खाल्मने॥ The aphorisms are arranged in columns, of which there are six on each page of generally eight rules each.

^{*} For तद्यथा MS. 721 has एयामनुदात्तवादात्मनेपदं कथितं।

[†] चाङ् समु सुती आशंस्यात् MS. 721.

h) foll. 6u (at the bottom)-7u, versified lists of roots, beginning:

भूखागमदृशस्त्रसाज्जत्यारजप स्व च। पैपापरपचो भ्वादावेकादश परे पदे॥

and ending: इति दश गणा: ॥

This is preceded, on foll. 3b-6a by a number of ślokas extracted, rather promiscuously, from the Mānava-Dharma-śūstra, and bearing chiefly on the Brāhmanical caste, the course of instruction prescribed for it, &c.

c) foll. 71-61 contain the personal terminations of the various tenses and moods, and paradigms illustrating their formations in the several conjugational classes.

This section begins: स्टो सोटो सङ्खेव विधाद्या-शीलिंडोलिंट:। स्टो स्टो सङ्खेव दश स्नमान् (!) ॥ स्व णानि निगद्यने तिङ्नपाद्मंत्रके ॥ ० ends: इति भ्वाद्यादीक-दशगणां (!) कियद्वातूनां तिङाद्दिशस्त्रकारै: कृतो धातुप्रयोग:॥ [H. T. Colebrooke.]

846.

671 c, d. Foll. 32 and 88 resp.; size I2\frac{2}{4} in. by 6\frac{1}{4} in.; fairly written in the Bengālī character, towards the end of last century; ten lines in a page.

I. Sārasangraha, an elementary Grammar, based on Krumudāśvara's Saṃkshiptasāra, by Pītāmbura Śarman. The rules are illustrated by examples. It begins:

> नत्वा रामं हनूमनां क्रियते सारसंग्रहं। बालकाय व्याकरणं श्रीपीतासरशर्मणा॥

निति वृद्धिरिदङ् बहुलं ॥ स इ उन् स्रुल्डकन् ए स्रीङ् ऐ सीच् प्रत्याहारात् स्वरहलोहक्की तदविस्त्रं स्वरमात्रं गृद्धते। ननु कस्य स्थाने का वृद्धिः। उच्यते। स्वरात् इदेत् उदीत् स्वदार् ल्दाल् एदेत् स्रोदीत्। स्रजः सप्त। स इ उ स्र ल्ट ए स्रो।

प्रवृतिस्य निवृत्तिस्य विभाषोक्तविधेः क्वांचत्। स्यपूर्वेस्य विधानं च बहुलं स्याचतुर्विधं ॥ सूत्रे प्रथमा भवति होयं द्वितीया च विशेषणं। नृतीया च सहादिः स्याचतुर्थी च निमिन्तिका॥ पबनी उन्नरे पड़ी काहे संबद्ध एवं है । नक्षमानाबुपपने वाच्ये गर्ल्य परे महि । जनावरे पृथकारे विषये च प्रजीतिता ।

चारेशागमगुरावृद्धिहस्यानधे यदासंभवं परिक्रस्य-नीयाः । उदाहररावशैनाहृस्योक्त्या विधी ब्युपलस्यते । सर्वत्र साकाङ्के प्रवीकमनुष्कति ॥

संज्ञा च परिभाषा च विधितियम एव च। चतित्रो अधिकारस्य पत्त्रियं मुझलुक्तसं॥

पाठयति दाष्टिः॥ न कपादेः। कपपति॥ क्रीचम्न-ध्यानयोः। सामुहोदिकं चिराययति । १

इति ° प्रथमः सन्धिपातः fol. 3b; इति ° जितीय-स्तिङ्पादः fol. 13b; इति ° तृतीयः कृदन्तपादः fol. 18b; इति ° चतुर्धस्तज्ञितपादः fol. 24b; इति ° पचनः कार[क]पादः fol. 26; इति ° पदः सुवन्तपादः fol. 30;

It ends: इति श्रीक्रमदीश्वरपिक्ततानुग्रहात् श्रीपीता-सर्शनैविरिचतमारसंग्रहे सप्तमः समासपादः॥

For another copy of this work, see Rāj. Mitra, Descriptive Cat., i., p. 149.

II. Sārasaṃgrahusandurbha, a commentary on the preceding work, by the son of Khullāna (?). It begins:

नत्वा रामं विधि सीतां गुरुं दुर्गी हरं हरिं। सारसंग्रहसंदर्भे कुरुते खुझानात्मजः॥ नत्वा रामं हनूमनं ० श्रीपीतासरक्षमेखा॥

रामं हनूमलं नत्वा वालकाय व्याकरणं क्रियते व्याकरणं किम्भूतं सारसंग्रहं। पीतमस्यं यस्य स पी-तासरः कृष्णः श्रिया युक्तः श्रीयुक्तः पीतास्रस्तस्मिन् श्रीपीतासरे श्रमे यस्य स पीतास्रश्मां तेन श्रीपीता-सरश्मिणा व्याक्रियनो साधु श्रव्या व्युत्पाद्यनो स्रनेनेति तद्याकरणं। १ निति न इद्यस्य स नित् तस्मिनिति। वर्धनं वृद्धः १

It ends: इति श्रीव्रमदीश्वरपिखतानुग्रहात् श्रीपीतासरश्नेविरचितमारसंग्रहस्य श्रीगोयीचन्द्रसंन-तः सप्तमः समासपादसन्दर्भः॥

On the back of the last leaf the work is called पितासरनायभूषण कृतसारसंग्रहत्याकरण भू टी.

[H. T. Colebrooke.]

н н 2

671b. Foll. 11; size and handwriting, as in preceding MS.

[Rāmāyāṇa-] Chāttravyutpatti, a versified abstract of the Rāmāyaṇa, in nine sargas; composed by Pētāmbara Śarman, with the view of exemplifying the verb section of his Sārasuṇyraha. It begins:

रामो भवत्ययोध्यायां कौ शाल्यागर्भसंभवः । स्मापि ब्रह्म खयं पूर्णो विष्णुदेशरथात्मनः ॥ केकस्या भरतो संशो रामस्य भवतु प्रभुः । लक्ष्मग्रश्च सुमित्रायाः श्रनुष्ठश्चभवद्वली ॥ ०

Each sarga consists of 25 ślokas with the exception of the first which has only 14. It ends:

श्रीयी दयालू शानी द्वी तकराज्यी सतां मती। ऋस्यातां च महारख्ये कलापग्रामसंत्रके॥

इति श्रीवास्मीकरामायग्रापाठकश्रीपीतास्चरश्रमेकृतस्त्रात्र -युत्पित्तवर्द्धको यं नवमः स्त्रगैः (thus always) ॥ समाप्तश्रायं ग्रन्थः ॥ [H. T. Colebrooke.]

7. VOPADEVA.

848.

2807. Foll. 122; size $8\frac{3}{4}$ in. by $6\frac{1}{4}$ in.; Bengālī character; 15-25 lines in a page; written and bound in the European fashion.

Mugdhabodha, a Sanskrit grammar in aphorisms, accompanied with a brief commentary, by Vopadeva, son of Keśava, and court-paṇḍit to King Mahādeva (Rāmarāja) of Devagiri (or Deoghar), who lived in the latter part of the thirteenth century.

Edited by O. Böhtlingk, St. Petersburg, 1847.

[Sir C. Wilkins.]

849.

494. Foll. 108; size 12½ in. by 4 in.; fairly written, in the Bengāli character; six lines in a page.

Vopadeva's Mugdhabodha.

Dated Saka 1727. [H. T. COLEBROOKE.]

850.

2902. Foll. 106; size 9 in. by 6½ in.; bound in the European fashion; fair, modern Bengāli writing; enclosed in double red lines and broad margins; 14-17 lines in a page.

Mugdhabodha.

[Dr. Leyden.]

851.

1282a. Foll. 62; size 13 in. by 4 in.; fairly good, modern Bengālī handwriting; six lines in a page.

Devidāsa's annotations on the Mugdhabodha.

The treatise begins:

प्रयान्य परमात्मानं कृष्णं विभुवनेश्वरं। मुग्धबोधस्य टीकेयं देवीदासेन रच्यते॥

ग्रन्थारम्भे विव्वविधाताय ग्रन्थकृत् मङ्गलमाचरित मुकुन्दमिति । मया वोपदेवेन मुकुन्दं सिचदानन्दं प्रिणिपत्य मुग्धवोधं व्याकरणं परोपकृतये प्रणीयते प्रकाश्यते । मुकुं मुक्तिं ददातीति मुकुन्दसं मुकुन्दं । इनजनाद्रमादेडेः राजेमैन्वा कृतिरिति (Mugdh. 26, 31) याग्विभागान्मन् । अथवा सरसिज्ञवत् विभक्त्यलोपः । अथवा मुकेमुकुमादेशः । मनीपादिन्वात् । मुकुमुक्ते महेशे च कुः पृथिव्यामशोभने । इति हड्डुचन्द्रः ॥ चिच खानन्दश्च चिदानन्दौ सन्तौ चिदानन्दौ यस्मात् । अस्माकं मते त्रिपदकमिधारयः । भिक्तश्रद्धातिशयेन नत्वा प्रणिपत्य । मुग्धानामन्यव्याकरणवाहुन्यदर्शनानामचेतसां बोधो यस्मात् । व्यानिवयने व्यत्पाद्यने शन्दा अस्मित्ननेति वा तद्धाकरणं ०

The samjūāpāda ends fol. 4; the sandhiṭīkā, fol. 7b; subantaṭīkā, fol. 20b [so far quoted: Vidyānivāsa, fol. 16a; Vyākaraṇakaunudā, 13a, 15a, 17a, 19a]; kūrakaṭīkā, fol. 26b; sanūsaṭīkā, fol. 35a; taddhitaṭīkā, fol. 41b; ākhyātaṭīkā, fol. 58a.

It ends: एवं नद्यवस्त्रन्दं स्नानिजियां मुदेवं विप्रदर्शे इत्यादयः पूर्वकाले इति पुनःकरणात् स्नाभी क्ष्णव्यतिरेके अपि चरम॥ इति स्रोदेवीदासचक्रविज्ञिना मुग्धवीधटीका विरिचता॥

[H. T. COLEBROOKE.]

852.

1125. Foll. 248 (paged 247; two leaves being marked 71); size 12 in. by 4 in.; legibly

written, in the Bengālī character; six or seven lines in a page.

Rāmānandūcārya's commentary on the Mugalhabodha. It begins:

> प्रसम्य परमात्मानं रामं पन्नदलेख्यां। मुग्धवोधस्य टीकेयं रामानन्देन रच्यते॥ कातन्त्रपरिशिष्टादौ विवृतानि च कानिचित्। पदान्यस्य प्रपचार्थे दर्शितानि यथामिति*॥

श्रीवोपदेवपिकतः संख्ञेपतः खयंकृतस्य व्याकरणस्य दुरूह-तया वृत्तिं चिकीषुः प्रारम्भसमाप्तये शिष्टाचारप्राप्तं मङ्गलं कुर्वन् संबन्धाभिधेयप्रयोजनानि व्याकरणनाम च निर्दिशित मुकुन्द-मित्यादि ।

It ends: लिखितं श्रीरामधनदेवशर्मेणः ॥ ° शकान्दाः १९९९ ॥ (H. T. COLEBROOKE.)

853.

1169. Foll. 303; size 13 in. by 4½ in.; fairly written, in the Bengālī character; eight lines in a page.

Another commentary on the Mugdhabodha, by Rāma Tarkavāgīśa. This volume wants the taddhita chapter (vii.).

It begins:

ब्रह्मादिदेवामुरवृन्दवन्दिते पसाल्येशािक्षसरोजराजिते।
कन्द्पेदपीनकपादनीरजे सन्तु प्रणामा वरदोहवजे॥ - तेन व्याकरणं कृतं कल्युगे दृष्टा भवाक्षी नरान्
व्यानावृतमानसानकरणया श्रीमुर्थवोधं भुवि।
पािण्यादिमतावलोकनपरः श्रीरामशर्मा कृती
तस्यैतां सुधियां प्रमोदजननीं टीकां तनोति खयम्॥
गुणविद्वगुणो नेयो न दोषो अस्तीह तद्यतः।
सतः स्वलन्त्रजो दोषः परिष्कार्यः सतां पुनः॥
परे ऽत्र पािणनीयज्ञाः केचित् काल्यापकोविदाः।
एके विद्यानिवासाः स्युरन्ये सािक्षमसारकाः॥

The sandhyadhyāya ends fol. 25b; the hasuntādhyāya, fol. 57; the ka (i.e. kāraka)pādaṭīkā, fol. 97b; the samāsupāda, fol. 157b; the ākhyātapāda, fol. 243b; the latter chapter,

together with the kritprakurana is sequence, paged 1-140.

Dated śakābdāh 1727. [H. T. College Mr.]

854.

1290. Foll. 128; size and handwriting as in the preceding MS.

The taddhita section of Rima Turkacingissis commentary; incomplete. The MS. breaks of abruptly in the comment on satra 97 of this chapter.

[H. T. Colebrooke.]

855.

383. Foll. 347; size 16 in. by 4 in.; good, modern Bengālī handwriting; sin lines in a page.

Subodhā, a commentary on the Mugdhabodha, by Durgādāsa Vidyāvāgīša (son of Vāsudecu Sarvabhauma Bhattācāryu).

In A.D. 1639 the author wrote a commentary on Vopadeva's Kavikalpadruma.

The MS. begins:

गौरीज्ञानौ निखिल्जगतां सगैसंहारहेतू*
दुर्गोदासो धरिणपिततो भिक्तभावेन नत्वा ।
जिज्ञासूनामिखल्जवचनं धीमतां पाठकानां
संतोपाचे रचयिततरां मुग्धवोधस्य टीकाम् ॥
श्रीमिडिह्यानिवासाहीरीवैयेद्यपि सूरिभि: ।
भूरिभिविह्ता व्याख्या तथाप्याख्यायते मया ॥

This MS. is not quite complete. Fol. 315 breaks off abruptly in the comment on sūtra vi. 18, the rest of that chapter being wanting.

Foll. 154-189 contain chapter vii. Between foll. 185 and 186, however, four leaves are missing, comprising the commentary on vii. 80 (partly) to vii. 94 (partly).

Foll. 190-347 (numbered 1-151, with a suddhapattra after fol. 94), chapters viii-xxvi.

^{*} A MS. described in Rāj. Mitra's Notices, i., p. 222, does not seem to contain the second introductory śloka.

^{*} The usual reading is लक्ष्मीकानं निखिलजगतां सगैसं-हारहेतुं, the other pādas also showing similar variations from the usual text; see Aufrecht, Cat. Bodl., no. 395; Rāj. Mitra, Notices i., p. 254.

According to Aufrecht, the author (besides intuitioning Vidyānivāsa) quotes from the commentaries of Rāmānanda, Kāśiśvara, and Rāmatārkavāgīśvara. The work was published at Calcutta, in 1861. [H. T. Colebrooke.]

856.

1167. Foil. 335; size 13 in. by 4½ ia.; good, modern Bengālī handwriting; seven, sometimes six, lines in a page. Foll. 17-24 have been wrongly inserted by the binder 1 stween foll. 32 and 33.

Another commentary on the Mugalhabodha, by Kāśīśvara (Kāśīśa) Bhaṭṭācārya.

Complete. It begins:

ब्रह्मेशाग्रीनेतपद्युगं सिचदानन्दमीशं संसाराओस्तरिणमनरं रामचन्द्रं प्रणम्य । श्रीकाशीशः परिहतमना मुग्धनोधस्य टीकां चक्रे मोदं वहतु विदुषां श्रीपदाप्यस्तु सेयं॥

खयादी समस्तिविप्तविनाशकाले सकलिशिष्टसमाचारप्राप्तमभीष्टदेवं नमस्तुवैन् तिम्नवन्यनं च शिष्पिशिखार्थं कुवैन् सिभधेयं
च प्रतिज्ञानन्नाह मुकुन्दिमत्यादि । मुकुन्दं प्रिणिपत्य प्रकर्षेण
नत्वा मया मुग्धवोधव्याकरणं परोपकृतये प्रणीयते क्रियते । मुकुं
मोस्नं ददातीति मुकुन्दः पृषोदरादिः । मुचू मोख्ये इत्यस्मादुखादी युङ्प्रत्यये मुकुः सन्कालज्ञयवोधितः । चित्तानस्तरूपः
खानन्दः मुखस्तरूषः । ततः संख्यासी चिचेति सचित् । सचिचासी खानन्दश्चेति सचिदानन्दः । स्तमते तु संख्यासी चिचासावानन्दश्चेति सचिदानन्दः विपद्कमधारयः नित्यस्तरूपः स्थप्रकाशः सुखस्तरूपश्चेत्यरेः । ०

Of other commentators only Durga (foll. 14b, 21b, 22a; $Durgat\bar{\imath}k\bar{a}$, 8b) has been found quoted in the $samj\bar{\imath}\bar{a}$ - and sandhiprakarana (ends fol. 26b); the $D\bar{\imath}pik\bar{a}$, fol. 135.

The strītya_l rakaraņu ends fol. 97b; kāra-kapr. fol. 126b; samāsapr. fol. 176b; tuddhitapr. fol. 212.

The ālihyāta section begins: ज्ञय त्यादिरुच्यत इति ज्ञत्र च मङ्गलादीनि मङ्गलमध्यानि मङ्गलानानि च शास्त्राख-च्याहतप्रसराणि ज्ञायुप्तद्वाख्यातृत्रोतृकाणि च भवनीति ° The kridanta section begins, fol. 307b:
अय शीतापति शीतां नत्वा गीरीपति शिवं।
कृदनटिप्पतीं हवां हूते काशीश्वरः कृती॥

It ends: रवं स्रिक्षिणी काणं हसित। इत्यादिशिष्टप्रयोग्यानुसारेण बोद्धव्याः। बहुलं ब्रह्मणीति सुगमं॥ इति इम्ह्यानिद्यादः॥ इति स्रीकाशीस्त्ररमद्वाचार्यकृता मुग्धवोधटीका समाप्ता॥

For another (apparently incomplete) MS. see Rāj. Mitra, Notices, iii., p. 178.,

[H. T. COLEBROOKE.]

857.

229. Foll. 178 (paged 179, no. 144 having been omitted); size 15½ in. by 5 in.; small, neat, recent Bengālī handwriting; 7-9 lines in a page. Foll. 70-85, 108b-116a, 173-178, and a few other passages, have been supplied by a different hand.

Govindarāma Vidyāsiromaņi's commentary on the Mugdhabodha, entitled Šabdadīpikā.

It begins:

नत्वा शम्भुपदद्वन्द्वं नाम्मा गोविन्द्शमैणा ।

टीकेयं मुग्धनोधस्य क्रियते शन्ददीपिका ॥

रामानन्दप्रमुखकवयः शन्दपारं गता ये

नृत्वत्श्रप्रस्रवणकमलोद्वापिवाचो नतेन ।

रतेपां तन्मतमभिसमालोक्य टीका सद्यी

गोविन्देनोच्यत इति सतां ध्रानिवातिन्यदूष्या ॥

श्रीवोपदेवनामा पिछतेन भूवाचम्पतिना माहेशभाष्पादिभ्यः सारमाकृष्य संद्येषेण मुग्धवोधनाम व्याकरणं कुवैता तवादाव-शेपविद्यविधाताय मुकुन्दशिवनमनरूपमङ्गलमाचयेते । मुकुन्द-मिति । तत्र व्याख्याक्रमः ।

उपोद्वातः परं चैव पदार्थः पर्दावग्रहः। चालना प्रत्यवस्था च व्याख्या सूत्रस्य पद्विधा॥

मया लक्ष्म्या सह वोण्देवेन मुकुन्दं प्रशिष्यय मुग्धवोधनाम व्याकरखं प्रशीयते प्रकाश्यते इत्यन्वयः॥ मया वोण्देवेन वा। उन्न श्रन्त वौ हरिहरी उपदेवी यस्य स वोण्देवः तेन। मुकुर्मुक्ती महेशे मुः कुः पृष्यव्यामशोभने। इति हङ्कुचन्द्रः। मुकुं मुक्तिं ददातीति मुकुन्दस्तं। हनजनाजमादेष्टः। मनीपादित्वात् साधुन्तं। श्रथवा द्वितीयाया श्रलुक्समामः। कृद्योगे कर्मपष्टमभावदिशित्वादिति सूचितं। मुकुन्दं क्रिंभूतं सिच्दानन्दं। सिन्नतं चिक्तानं सानन्दः नुस्तस्तरः । संद्रासौ चिचासावानन्दश्चेति सिच्दानन्दस्तं । स्व्रासौ चिदानन्दः । संद्रासौ चिदानन्दः । संद्रासौ चिदानन्दः । स्व्रासौ चिदानन्दः । श्रेष्टासौ चिदानन्दः श्रेति सिच्चदानन्दस्तं । स्व्यवा चिच स्नानन्दश्चेति चिदानन्दौ सन्तौ चिदानन्दौ यस्य सिच्चदानन्दस्तं । प्रिणपय प्रकर्षेण भिक्तश्रद्धाति स्वये नन्द्रा तात्पर्यार्थं नीयते प्रकाश्यत इत्यर्थः । स्वयवा प्रकर्षेणाष्टाङ्गादिना निपत्य प्रिणपत्य । सुग्धान् मृहान् वोधयतीति हात् प्रण् । सुग्धः मुन्दरमूहयोरिति श्रासनं । ०

The author quotes Devidūsa and Rāmēnanda constantly; in the samjūū and sandhi (ends 16b) sections, Kamalucakravartin is quoted fol. 15b; Kāśiśvara, 16b; Kramadīśvara, 13b; Śrīpatidattu, 8b, 12a.

The तौरीभुवैरिक section (ch. viii. seq.) begins fol. 105: अथेत्वादिरुच्चते। अथेति मङ्गळाचै:। इति केचित्। अथवा अन्नवर्शेषे च स्थादेरननरं। त्यादिरुच्चते। थो:। १

The krilanta section (ch. xxvi.) beg. fol. 155.

It ends: पथा पूर्वेभिरितादि श्वमन्यत्रापि बोध्यं॥ इष्याबादिपाद:॥ इति श्रीगोविन्दरामविद्याशिरोमिणिविर्यवता मुग्थबोधटीका नाम्ना शब्ददीपिका समाप्ता॥

वर्षे वारणवाहुवारिधिविधुन्याप्ते मनस्तोषिणीं धीराणां धरणीधरेशतनयापादारिवन्दं स्मरन् । दिङ्मानं दिवसं श्रुचे रितवित प्राप्तान्यमन्दादरम् ठीकां शब्दसमुद्रसंतरतिरं कश्चिक्तिलेखोणागी ॥ शकान्दाः 99२६ जापाढस्य दशमदिवसीया लिपिरेषा ॥

H. T. COLEUROOKE.

858.

1485. Foll. 74; size 16 in. by 5½ in.; good, recent Bengālī handwriting; eight lines in a page. Būlabodlinē, another commentary on the Mug-

dhabodha,—which has a considerable amount of matter in common with the preceding one,—by Śrīvallahha Vidyūvūgīśa Bhaṭṭācūrya (Bha-gīratha?), son of Śyūmadāsa-mukhopādhyūya and Bhavūnī. Chapters i.—v.; or to the end of the kūrahu-section. It begins:

नत्वा श्रीगुरुपाद्यसयुगलं सर्वायसंपाप्रदं तावडोपवधूननप्रियपदं श्रीकुडुमेरिचैतं । इसापोपशमं सुनाततुलसोसन्मझरीसेवितं टीकां बालकबोधिनीं वितनुते श्रीवल्लभो ब्राह्मसः॥ श्रीवीपदेवनाम् । पश्चितेन भूवाचम्यतिना माहेशभाष्मादिभ्यः मारमाकृष्य संक्षेपेण मुग्धवोधनाम व्याकरणं कुदैता तदादावशे-पविश्वविधाताय मुकुन्द्शिवनमनस्यमह्नस्रमाचयते । मुकुन्दमिति॥ तत्र व्याख्याक्रमः ।

> उपोद्वातः परं चैव परार्थः परविग्रहः। चालना प्रत्यवस्था च व्यास्थाः सुवस्य पितुधा॥

इति। खतो मुक्दं द्वितीया सिचदानन्दं ति विशेषणं प्रशिपत लुप्रप्रथमेकं प्रणीयते क्रियापटं। मृग्धवोधं प्रथमेकं व्याकरणिन-त्येतस्य विशेषां। परोपकृतये चतैर्धकं मयेति तृतीयैकं। मया वोपदेवेन मुकुन्दं प्रशिपत्य मुग्धवोधनाम व्याकरसं प्रसीयते । प्रकाश्यते इयन्वयः। मया लक्ष्म्या सहित वा। मुकं मुक्तिं ददातीति मुकुन्दस्तं हनजनातमादेडै: (Mugdh. 26, 33) मनीमादित्वात् साधुत्वं। यद्वालुक्समासः कृद्योगे कमिशा पष्टयभावदिशतित्वा-दिति सूचितं क्वचिन्नेति अन वीजमपनादे उत्सर्गनिवेशः तेन भट्टी कारकामिचकार्यां शि (Bhattik. 7, 29) इति प्रयोगः। तथा च मुक्तुक्ती महेशे मु: कु: पृथियामश्रोभने इति हड्डचन्द्रः। ज्ञानान् किरिति ज्ञानं प्रशिपलेला शक्काह सचिदानन्दं संश्वामी चिचासावानन्दश्रीत सचिदानन्दस्तं सचिदानन्दं। सन्नित्यः चि-ञ्जानं ज्ञानन्दः सुखविज्ञेषः सज्जिदानन्दविग्रहनित्यर्थः (!)। प्रकर्षेण अष्टाङ्कादिना निपत्य प्रशिपत्य। मुग्धान् वोधर्यात यत् ढात् मण्। मुग्धं यथा स्यात् बोधयति इति वा । मुग्धः सुन्दरमृहयोरिति , शासनं । 0

Ch. iii. beg. fol. 16:

नत्वा गङ्गाधरं गौरीसहितं शानस्ययं।

स्यादेर्वालकवोधिन्यां व्याख्यामाह भगीरयः॥

लेः। सि º

Fol. 34b: इति बालबोधिन्यां नपुंसकपादः । खनना-ध्यायः ।; fol. 45b: इति श्रीश्यामदासमुखोपाध्यायसुतश्रीश्री-बल्लभविद्यावागीश्रभट्टाचायेपरिकल्णितायां बालबोधिन्यां इसना-ध्यायः ॥

नारायगपदडन्डमीडे ब्हमासिलाधेदं । निरीहा यतयो नावा यन्मोखाधी गति ययुः ॥ सित्रयां । ⁰

Quotations have been met with from the works of Durgūdāsa, Devīdāsa, Rūmūnanda, Vilyūnivāsa, and Vidyūvāgīša. [H. T. Colebrooke.]

859.

1484. Foll. 25; size 16 in. by 5½ in.; fairly good, recent, Bengālī handwriting; ten lines in a page.

Bālabolhinā. Chapters viii.-xix, comprising the verb-section to the end of the desiderative (senanta). It begins:

प्रणम्य ज्ञानवरदं ज्ञिवं खर्छन्दुभूषणं । खास्याते वालवोधियां व्यास्यामाह भगीरयः॥

अधिति । अध्यशस्य आनन्तर्याधः स्यादेरनन्तरं त्यादिरस्यात इत्यथः । तथा तिङादिविच्छेदकारक इति मङ्गलार्येश्वेति ॥ धोरिति पञ्चम्येकवचनं ०

Fol. 1b: इति श्रीश्रीवलभाचायैविद्यावागीशकृतायां मुग्ध-बोधटोकायामाख्याते संज्ञाप्रकरणं समाप्तं ॥ It ends: श्रयन्तत्वात् प्राप्ते खिद्खद्सहां निषेध: । सिखेद्यिषति सिखाद्यिषति सिखाह्यिषति ॥ इति वालवोधित्यां सनन्तपादः समाप्तः ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

860.

1085. Foll. 95; size $13\frac{1}{4}$ in. by $4\frac{1}{2}$ in.; written, in the Bengālī character, by two recent hands; the second of which (foll. 65b-95) is the same which wrote no. 858 (MS. 1485,); fol. 22 has been supplied by a third hand; eight lines in a page.

The remaining portions of the Bālabodhinā.

a) Foll. 1-50. Chapters vi. (samāsa, ends fol. 30) and vii. (taddhita).

It begins:

नत्वा गुरुपद्वंबं भक्तानुग्रहकारकं । समासे वालवोधिन्यां व्याख्यामाह भगीरणः॥ टैकं ०॥

b) Foll. 51-95. From shortly before the end of the sananta (xix) to the end of the work. The krit section begins, fol. 75:

शङ्करं शङ्करं नत्ना शङ्करीं शङ्करीं तथा। रच्यते शङ्करी टीका कृत्पादे विदुषां मुदे॥

It ends: स्थुना शिष्यो गुरोरीलर्षनाह द्यौरित्यादि-स्रोबडयेन।

इयामदाससुतो नत्ना कृष्णं श्रीवल्लभो व्यत्यात्। यथामित पुभां टीका नासा वालकवोधिनीं॥ इति इयामदासमुखोपाध्याय[-भवानी fol. 50 b]सुतश्री-श्रीवल्लभविद्यावागीश्वभद्वाचायेपरिकलिता वालवोधिनीटीका समाप्ता [H. T. Colebrooke.]

861.

226. Foll. 292 (paged 1-290, nos. 106 and 255 having been used twice); size $15\frac{1}{4}$ in. by 5 in.; good, modern Bengālī handwriting; eight (foll. 176b-190 ten or twelvo) lines in a page.

Another commentary on the Mugdhabodha, by Rāmabhadra Nyāyālaṃkāra, son of Rayhunātha. It begins:

नत्वा भक्ता भवानीचरणयुगसरोजातरेणून् नमिह्नर् विश्वक्सेनस्यंभुप्रभृतिसुरगणैरुत्तमाक्षेपु जुष्टान् । यत्नेन खल्पसंवित्पपिठपुश्चिश्रुतुष्ट्यपेमेतां तनोति टीकां श्रीरामभद्रो विहितगुरुनितमींग्धवोधीं ततार्थी॥ विद्यानिवासादिभिराद्यविद्येः प्रणीतमार्गे मम गनुमिन्छोः । सुदुर्गमे शब्दचयार्थवन्ये द्विजाशिषः सन्तु सदा सहायाः॥ सदापिछत्तैमेखितांसंसदंशान्दिकविच्यवाक्यं प्रणम्याहमेतत्। कदा नोपहास्यं यदि स्यादशुद्धं प्रशोध्यं भवद्विदेयावद्विरेतत्॥ खयंकृतव्याकरणस्य धीरः श्रीवोपदेवः सुदुरुह्युद्धा । विनिद्यानिकिष्ठेषु तत्समीम्यः शिष्टागतं मङ्गलमाचिरक्णः॥ विनिद्यान् शिष्यकुलस्य शिक्षार्थमेतदादी विद्धाति तत्र।

In the samjāā (ends fol. 15b) and sandhi (fol. 34) chapters have been found quoted:—

Kāśīśvara, fol. 6b, 7a, 16b, 18a; Durgasinhu, 19a. 27b; Durgādāsa, 27b, 31b; Durgādāsavidyāvāgīśa (one writer) 2b, 6, 7a, 12a, 13a. 14b, 16b, 19b; Rāmatarkavāgīśa, 18a, 23a, 26; Rāmānanda, 6b, 7a, 16b, 19a; Šrīpatidatta, 25b.

The hasantanapuṃsakapāda ends fol. 74b; strītvapāda, fol. 86; samāsa, fol. 142; taddhita (and syādyanta), fol. 176.

The ākhyāta section beg.: शास्त्राणि आदिमध्यस-माप्तिमङ्गलानि चेत्रदा लोके रूढि[रि]ति स्थातानि भवनी-त्यतो मध्ये मङ्गलं विधाय स्याद्यनानन्तरं त्याद्यन्तेननरं प्रतिज्ञां करोति अथेत्यादिरुच्यते इति ?॥

The kṛit section beg. fol. 251:
गोवर्धनधरोद्वारो न दूरे कर्न दुष्करं।
पापपुञ्जपरीताङ्कं चेन्मोहाद्वतुमहिस ॥
नानेशपदपायोजं भवान्धितरखे तरिं।
विवृखोमि कृतष्टीकां शिष्मसंतोषवर्धिनीं॥

It ends:

विद्वतस्त्रीरघुनायविप्रतनयः स्त्रीरामभद्राद्धयो विद्वान् ग्रन्थकृतां मतान्यनुभवद्गीकां ततार्थां मुदे। मुग्धानामकरोद् विचाये च मुद्दः प्रज्ञावतां संसदि ताताज्ञावस्त्रतः समाहितमनोधोर्मीगधवोधीममां॥

[H. T. COLEBROOKE.]

862.

844. Foll. 342; size 13 in. by 4½ in.; fairly good, recent Bengālī handwriting; seven lines in a page.

Kārttikeya-siddhānta's commentary on the Mugdhabodha, entitled Subodhā. Three incomplete portions. It begins:

प्रणम्य पार्वतीशानी मूढानां शानदी यतः ।
क्रियते मुर्थवोधस्य टीकेयं यत्नतो मया ॥
यद्यहं श्रीकार्त्तिकेयो मन्दवृद्धिस्तथापि च ।
पूर्वकोविद्पन्थानमवलम्ब्याचिकीर्षिषं ॥
थीरा वः प्राञ्चलियौचे वरमेकं पदानतः ।
यद्यं यस्य संचिन्य तस्य कार्यो परिष्क्रिया ॥

सन्यो श्याकरणविद्यायिहृहत्वणगुणितचयाशेषविक्रमयूहमझुळ कुद्रपरपराभृतसंख्याविहृवेकिहिरदोदारितग्रहीकरणप्रकृतमुग्थनोथार्थकिविनकूठपद्यास्यश्रीमन्महामहोपाध्यायो श्लोषन्न याहंकारजनशादूळचांतुयाळेवसंतरणैकतरिणविविधविद्याविद्यानसंपादकश्रीमन्महीश्वरवोपदेवचरणसरसीरुहं शिरसा विधृत्य
तत्कृतमुग्थनोधव्याकरणाङ्गीभूत स इ उ इत्यादि वहुळं बद्यणीत्यनगतसूचावच्या यथामित व्याख्यानमारभते। तनादी ग्रन्थकृद्
ग्रन्थारम्भे प्रचुरतरिवद्याशक्वया तिह्वयतो श्यमकुद्वयमाचरन्नाह
मुकुन्दिमित्यादि। ०

A. Foll. 1-112. Chapters i., ii., and iii., sūtras 1-169, in the comment of which the MS. breaks off abruptly at the end of the leaf (cf. MS. 1414).

The samjñōpāda ends fol. 12b; sandhipāda, fol. 30b.

B. Foll. 1-177. Chapters v., vi., and vii., sūtras 1-4 (incomplete, cf. MS. 1402).

इति महामहोपाध्यायश्रीयुतकाश्चितेयसिद्धान्तभट्टा -चार्यरिचतायां सुनोधायां मुग्धनोधटीकायां कारकपा-दटीका संपूर्णी॥ fol. 72b; वसनासपाद fol. 178b. C. Foll. 178-230. Chapter viii., sūtins 1-115, where the commentary breaks off abruptly at the end of a leaf (cf. MS. 1403).

This section begins:

ध्यात्वा गुरोः पादसरोजयुग्नं

टीकां तिवलस्य तनोति यत्नात् ।

सालोक्य टोपज्ञमतं मुवोधां

श्रीकार्त्तिकयो [धरणो] टिवीकाः ॥

Cf. Rāj. Mitra, Notices, iv., p. 169.

Quotations apparently sparse, only two from Tarkavāgīśa (fol. 7a; -bhaṭṭācārya 18a) having been met with in the saṃjāō and sandhi (ends fol. 30b) sections. [H. T. COLEBROOKE.]

863.

1414. Foll. 15; size 13 in. by 4½ in.; fairly good, small, recent Bengālī handwriting; nine lines in a page.

A fragment of Kārttikeya-siddhānta's commentary, viz. from ch. iii., sātra 169, to the end of chapter iv., thus supplying the deficiency of section A. of the preceding MS.

[H. T. COLEBROOKE.]

864.

1402. Foll. 48; size and writing as in the preceding MS.

Another fragment of the Subodhā, supplying the deficiency of section B. of MS. 844, viz. from vii., sūtra 4 (partly), to the end of the chapter.

[H. T. COLEBROOKE.]

865.

1403. Foll. 88; size and writing as in the preceding MS.

Another fragment of the same commentary, continuing section C. of MS. 844, from viii. 115 to the end of the tibanta (or chapter xxv.).

[H. T. COLEBROOKE.]

1165a. Foll. in numbered 89-98); size and writing as in the preceding MS.

Another fragment of Kārttikeya-siddhānta's Saladlā, comprising the comment on sūtras 1-25, and part of 29 of chapter xxvi. (kridanta) of the Mugdhaledla. [H. T. Colebrooke.]

867.

1406. Foll. \$2; size 13 in. by 4\frac{3}{4} in.; indifferently written, in the Bengālī character, by three or four recent hands; eight lines in a page.

Chapters i.-vii. of a commentary on the Muqdhabodha, entitled Chațā (by Miśra).

It begins: श्रिष्टाचारप्राप्तप्रारिष्मतग्रन्थममाप्तिप्रतिबन्धकर्र दृष्टध्वंमजनके ग्रारनमस्काररूपमङ्गलं कुवैनादौ श्रिष्मशिखायै
निवधाति मुकुन्दिमित्यादि। न च मङ्गलं ग्रन्थसमाप्तेः कारणमिति वाच्यं कादस्वयौदौ तत्सन्वे अप्यममाप्तेः। माघादौ तदसन्वे
जिप समाप्तेश्वेति किन्वभिमतग्रन्थसमाप्तेः प्रचुरप्रतिबन्धकथ्वंसं
प्रति प्रचुरमङ्गलं कारणं। 0

The samjāāṭīkā ends fol. 8b; sandhiṭīkā, fol. 15; strītyaṭīkā, fol. 44; kapāda, fol. 56b; samā-saṭīkā, fol. 69. No quotation from any other commentary has been met with on foll. 1-25.

Neither the title of the work, nor the author's name is given in this MS. On fol. 1a Colebrooke's *Pandits* have named the work *Chāṭā* in Bengālī, and *Chaṭā* in Devanāgarī characters. The author's name is given by Colebrooke, Misc. Ess., ii., p. 46 (2nd ed., 43).

[H. T. COLEBROOKE.]

868.

298. Foll. 196; size 14 in. by 4½ in.; recent Bengālī writing; foll. 17b-117, 130-145, 165-175 by an excellent hand; the rest by two indifferent hands; 7-10 lines in a page.

Mugdhabodha-Subodhinī, another commentary,

by Rādhāvallabha Tarkapañcānana. Chapters i.-vii., or to the end of the nāmaprakaraṇa.

It begins: इह खलु सकलिशिष्टैकवाक्यतया प्रारिष्मितग्रन्थसमाप्तिप्रतिवन्धकासाधारणनाशजनकेश्वरनमस्काररूपमङ्गलं
कुर्वन् शिष्पशिक्षायै चादौ निवधाति मुकुन्दिनित्यादि । ननु
कर्य नमस्कारादिभिमतिसिद्धिमङ्गलमसन्वे कादस्वर्योदावसमाप्तेस्तटसन्वे शिनुपालवधादौ समाप्तेश्वति कर्य मङ्गलादिभिमतिसिद्धरुच्यते । ०

In the saṃjñā and sandhi (ending fol. 28b) chapters Durga (-ṭīkā, fol. 7b, etc.), Kātantra-pariśishṭakṛit (fol. 17u), Kulacandra (fol. 28a), Dhātupradīpa and Dhātupārāyaṇa (fol. 18b), have been found quoted. [H. T. COLEBROOKE.]

869.

1164. Foll. 87; size 13 in. by 4½ in.; recent, indifferent Bengālī handwriting; six lines in a page.

Portions of Madhusūdana Vūcaspati's commentary on the Mugdhabodha, entitled Madhunatī.

The MS. begins:

श्रीरामचरणौ नत्वा मधुसूदनश्रमेणा ।

टीका श्रीमुग्धबोधस्य तायते नातिविस्तरा ॥

क्राहं दीनमितः क्राणि वोपदेवसरखती ।

तथाणि मे वचो धीराः पूयतामवलोकनैः ॥

सदोषमि यहूषं न हटादिति तन्मम ।

निवेदनं हि निर्देणह् (१) भूयो भूयः कृताञ्चलेः ॥

फलवत्यभिमते कमैण्यारम्भमाग्रे सन्तो नियमेन मङ्गलमा-चरिन । श्रुतिरिप ग्रन्थारम्भे विद्यविधाताय ग्रन्थकृत् समुचि-तेष्टदेवतां पराषुश्रुति । श्रुस्थार्थः । ०

- a) Foll. 1-62 contain chapters i. (samjñā), ii. (sandhi, ends fol. 21b), and iii. sūtras 1-168.
- b) Foll. 63-87 (numbered 1-25), chapter xxvi. (kridanta), sūtras 1-184.

No other commentator has been found quoted in the first two chapters.

On fol. 18 we read इति गोयोचन्द्र: । नवीनासु॰ [H. T. Colebrooke.]

1078. Foll. 159; size 13½ in. by $4\frac{\pi}{4}$ in.; good, recent Bengālī handwriting; seven or eight lines in a page.

Madhusādana's commentary, from chapter iv., sātra 26 (partly), to the end of chapter xxv.

Ch. iv. (strepratyaya) ends fol. 3h; v. (kāraka) fol. 3th; vi. (samāsa) fol. 59b; vii. (taddhita) fol. 78h; etc. [H. T. Colebrooke.]

871.

1483. Foll. 107 (of which no. 47 is missing); size 15½ in. by 5½ in.; well written, in the Bengali character, by two recent hands (foll. 146; 48-107 resp.); fol. 346 is left blank.

Part of Bholánádha's commentary on the Mugdhahadha, entitled Sandarbhámritatoshinā.

It begins:

नत्वा शक्षरशक्षराद्वियुगलं थ्यंयं सदा सक्जनेर्
भोलानायधरामरेख रिचता श्रीमुग्थवेषधासुधेः।
टोक्यं विदुषां प्रमोदन्तननी चेतश्चमत्वारिखोः
सन्दर्भामृततोषिणीति विदिता नाम्ना मनोहारिखी॥
सक्षो विधाय प्रकृति विनिवेदयामि
भूयो विधाय विनयं विनिवेदयामि।
भ्रान्या यन्त्र गदितं वितयं विधिकः
सिक्कत्व द्यया परिशोधनीयं॥
श्रीमुग्धवोधं बहुभिवंहुसेचितं (!)।
भया तु तेषां संस्पृष्टमुक्कृष्टमुपनीयते॥

इह सन्धु माहेशभाष्यपाणिनीयादित्याकरणावलोकनाद्वहतरतया तत्र तत्र प्रवृश्चिमलभमानानां नानादिग्देशीयशिष्याणां
श्टिति प्रवृश्चिमुद्राव योन् संग्रेपेण व्याकरणं विकिपुवीपदेवः
प्रारिष्मितग्रन्थसमाभि प्रति परिपन्थिप्रसूहस्वंसपटीयसि हरिहरेप्रदेवताप्रणामरूपमाचरन् शिष्यशिक्षायै परहिताय च निवद्माति
मुकुन्दमित्यादि । ०

Of other commentators three are referred to in the chapters on samjñās and sandhi (ends fol. 19); viz. Durgādāsa-tarhavāgīśa, fol. 13; Mudhusādana (bhaṭṭācāryu), 13. 16; Vidyānivāsa, 13.

The lacuna between foll. 40 and 48 comprises the comment on sūtras 165-171 of the 3rd chapter (or the end of the hasuntādhyāya).

The kāraka section (v.) beg. fol. 54b:

मुखराजीवनिस्यन्दसुधातिभरतुन्दिला । ममानन्दं मुकुन्दस्य करोतु रेणुका कली॥

The samāsa section (vi.) fol. 79b:

समामव्यासव्याखायामिकंचनजनां श्रः ।

ज्ञानरायकलध्वंसी भूयान्ने मधुमृदनः ॥

The tuddhita section (vii.) fol. 981:

तिज्ञतार्थस्य व्याख्यायां कृष्णपादारविन्दकं। विम्नानिहन्न सततं मंसारध्वानानाञ्चनं॥

The MS. breaks off abruptly in the comment on sūtra 51 of this chapter.

[H. T. COLEBROOKE.]

872.

1287. Foll. 73; size 13 in. by 4½ in.; fairly good, recent Bengālī handwriting; five, sometimes six, lines in a page.

Kāśīśvara's Mugdhabodha-pariśishta.

It begins:

नत्वा पदासुजमशेषगुणैकसिन्धो रामस्य वीष्ट्य मुनितन्त्रमशेषतश्च । श्रीवोपदेवकविना कृतमुग्धवोधे काशीश्वरो वितनुते परिशिष्टमेतत् ॥

स्रुतो रलावृह्नोर्लुक् च वा॥ स्रुकारस्य स्रुह्नोः परयो रली यथासंख्यं वा भवतो लुक् च वा। पितृशां होत्लतकी। कश्चिद् रलावादिश्य परयोदिधिमाह। पितृशां होत्लुतकी (१ तू)। पितृशां होतृतकी। पितृस्रुशं होतृल्यतकी। पितृशां होतृतकी। ०

The sandhiprakaraņa ends fol. 10; natvapr., fol. 14; shatvapr., fol. 17b; kūraka, fol. 33b; samāsa, fol. 44; taddhita, fol. 50b; iti-tyādyanta-prakaraņam; atha kridantāh parišishzante, fol. 64.

It ends: सृष्धनोरिसुम् । सर्षिषृतं । धनुरस्त्रविशेषः ॥ कृषेनुक् । कृष्याः ॥ द्वन इः । हिरः ॥ इति श्रीकाशीश्वरभट्टा- चार्यकृतमुरधनोधपरिशिष्टं समाप्रं॥

[H. T. COLEBROOKE.]

T I 2

803b. Foll. 36; size 16 in. by 5½ in.; indifferent, recent Bengālī handwriting; eight lines in a page.

Mugdhabodhapariśishta, another supplement to the first seven chapters (or the sandhi and noun sections) of the Mugdhabodha, by Nandakiśoraśarman Bhaṭṭācūryacakravartin. It begins: प्रमुख गौरीचर्यो सुराचिती वहन्त्रिक्सानवलोक्य यनतः।

सुमृग्धवोधं परिशिष्टमुच्यते समासती नन्दिकिशोरशर्मेणा ॥ चृतो रल चृद्गि लुक् च वा॥ चृद्गृतोः परयोच्धृतः स्थाने क्रमेण रली स्थाता लुक् च वा। धात्रद्धिः (!) धातृद्धिः । होत्लकारः होतृकारः । पन्ने धातृद्धिः होतृकारः ॥ इको आं

sिच यल न ॥ इकः स्थाने यल न वा स्यादर्शे sिच परे न इत्।

द्धियच मधुवच इत्यादि ०

The sandhiprakarana ends fol. 3b; śabdaprakarana, fol. 6b; natva, fol. 7b; shatva, fol. 9; strītya, fol. 10b; kūraka, fol. 16; samāsa, fol. 30b. It ends:

प्रियाद्वा ॥ इमननाः प्रियः पुंलिक्के वा स्यात् । प्रेमा प्रेम । स्वार्थे प्रत्ययानानां क्वचिल्लिक्कान्तरत्वमभिधानात् । यथा जिलोकी एव जैलोकं । मुक्ता एव मौक्तिकं ॥ इति श्रीनन्दिकशोरभट्टा-चायैचक्रवर्तिकृतौ मुग्धवोधपरिशिष्टे तिद्वतप्रकर्णं समाप्तं ॥

> गगणनयनकालुष्मामिते शाकवर्षे गतवित हरिमकीं पश्चतावन्यपञ्च । तुहिनशिखरिषुत्रीपादपसं प्रणम्य प्रततिमदमशेषं शानदं पाठकानां॥

If this date (Saka 1620) does not refer to the composition of the work, it must be that of a former manuscript. No name of any other commentator on *Mugdhabodha* has been met with up to the end of the *kūraka* section.

For another MS. of the greater portion of this work, viz. the *kūraka*, samūsa and taddhita sections, see Rūj. Mitra, Notices, vi., p. 276.

H. T. COLEBROOKE.

874.

987a. Foll. 52; size 14½ in. by 4½ in.; fair, recent Bengālī handwriting; seven lines in a page.

Unādikoshaļīkā, a commentary on Rāmaśarman's Unādikosha, by Rāmaturkavāgīśa.

It begins:

ब्रह्मादिदेवासुरवृन्दविन्दिते पश्चालये शाधिसरोजराजिते। कन्दपैटपानकपाटनीरजे सन्तु प्रणामा वरटोहदवजे॥ भगवान् पाणिनियानि फणी कात्मायनादयः। उज्जह्मतानि रूपाणि तत्यन्ते रामशर्मणा॥

उणादयो बहुल्हिनित श्रीमद्भगवतः पाणिनेः सूत्रं तस्य मृतस्य प्रकृतिप्रत्ययोरूपपटस्य चागमादेशहस्वदीधिकार्याणि प्रत्ययस्य चानुबन्धकार्याणि बाहुत्याद्भवनिति भाष्पादिभिष्णुत्पादितं ॥ नास्त्रस्य तिक् चेति श्रीवोपदेवेन मृतितं (xxvi. (:)) तस्या-यमाश्रयः। ०

The section on suffixes beginning with consonants, begins fol. 35h.

It ends:

हसादित्यानकार्यहे ज्ञ कृतः श्रीरामशर्मणा । नानाशास्त्रं समालम्य बालानां बुद्धिबुद्धये ॥

खनाहित्यानाः॥ १४९ । १८ ॥ १० ॥ कितपधीर्निर्देश इश्व विद्वहुर्ल । भवतिः स्वतिः दीव्यतिदित्यादि । यनिः रिन्नः रिनिदित्यादि ॥ तन्नद्भृथस्तन्नद्वित्रस्यानि ॥ भृतन्दिवसुतृदसुध-क्र्यादिभ्यः शपशुपश्यन्श्रूशश्चनन्त्रा रते क्रमात् स्युः धुनिर्देशे ॥ हसाहित्यानाः॥ ef. Aufrocht, Cat. Bodl., no. 399.

[II, T. COLEBROOKE.]

875.

1417. Foll. 38; size 12½ in. by 3½ in.; well written, in the Bengälī character; four lines in a page.

Kavikalpadruma, a Dhātupātha in anushtubh ślokas, in which the roots are arranged alphabetically according to their final letter; by Vopadeva.

See Westergaard's Radices Lingum Sanscritze, pref., p. v; Weber, Cat. Berl., no. 790; Aufrocht, Cat. Bodl., no. 397.

It ends:

इति स्कीतः समदश्कात्या षद्वीनषष्टया । १७५४ । धातुस्कन्देवुधाः सेव्यः कविकस्यद्भुनः फल्लन् ॥

विद्वद्वनेशशिष्येण भिषक्तकेशवसूनुना। तेन वेदपदस्थेन वेषिदेवद्विज्ञेन यः॥

Editions have been published at Calcutta in 1866 and 1872. [H. T. COLEBROOKE.]

876.

2739. Foll. 64; size $7\frac{1}{2}$ in. by 6 in.; well written, in Devanagari, by $L\bar{a}l\bar{a}$ $Maht\bar{a}b$ $R\bar{a}y$; bound in the European style.

Kavikalpadruma, arranged alphabetically according to the final letter of the roots, each root with its Sanskrit (and to some extent, its English) equivalents occupying a separate line.

It ends: ज्येष्ठे मासि कृष्णपछ्ये पंचन्यां तियावर्कजवासरे विचित्रं धातुपाठो महतावरायेनेदं चित्रितं शुभं भूयात् ॥ स्वर्गे गीर्यायानार्थः सुरपतिमाभतः शास्त्रिकानां वरेखं पाताले नागराजं भुजगयुवतयो यस्य गायन्ति कीर्तिम् । यस्त्रीर्थः शब्दपायोनिधिमखिल्यिमं गोप्पदं वा सुराद्री शिष्यो कार्योज्ञनेशः कविक्लतिलकः केशविवोपदेवः॥

After this follow the sautras.

For an index of the roots contained in this work, likewise arranged according to the final letter, see no. 687 (MS. 484a, appendix).

[SIR CHARLES WILKINS.]

877.

779. Foll. 84; size 10 in. by 4 in.; clear Devanagari writing of the early part of last century; 6-8 lines in a page.

Vopadova's Kāvyakāmadhenu, a commentary on the author's Kavikalpadruma, the text of which is likewise given in full.

The MS. [A] begins:

येना अवयिश्वकरकेरास्यातेथीतुलोहितैः *। प्रकाशः संप्रकाश्यते क्रियास्तं स्तीमि† गोपतिं ॥ १॥ कविकत्सदुमं थातुषाठं विवरितुं निजं : ।
थातुवृत्तिः काव्यकामधेनुनीम विथीयते हु ॥ २ ॥
तत्र प्रयोगा थातूनामक्रमादित्मलार्थकाः ॥ ।
शक्तिपोस्त्विनतां तृत्यप्रयोगाणां सभेदकाः ॥
तत्रादौ ग्रंथकृदुचितेष्टदेयतामादित्यमुपास्ते । शब्दाकरकर-

तित्ति प्रयकृतुचितष्टदयतामादित्यमुपास्तं। श्रन्दाकरकर-ग्रामम्⁰॥

अय पूर्वीचायान् जयवादेन धिनोति । इंद्रश्रंद्रः काज्ञकृत्सापिञ्ञली ज्ञाकटायनः । पाणिन्यमरजैनेद्रा जयंत्रष्टादिञ्जान्दिकाः ॥ अय ग्रंथस्कृषं निरूपयति ।

> मतानि तेमामालोच्य सर्वसाधारणः स्पुटः । धातुपाठः खदाद्याद्यक्रमादंतादिमक्रमः॥ कविकत्यदुमो नाम पद्यैनिष्याद्यते ऽत्र च ।

खदाद्याद्यक्रमाद्तादिमक्रमः। आकार आद्यो येषां धातूनां ते०

The MS. is not quite complete at the end; one leaf being wanting which ought to contain the end of the sautrāḥ, and the comment on the concluding ślokas, and which has been replaced by a leaf containing the colophon. Fol. 74 has been supplied by a still more recent hand.

Cf. Rāj. Mitra, Notices, ii., p. 194; Aufrecht, Cat. Bodl., no. 398. [H. T. COLEBROOKE.]

878.

346a. Foll. 86; 4to; size 11½ in. by 9 in.; large Bengālī handwriting; nine lines in a page; European paper (watermark 1805).

Kāvyakāmadhenu [B.]. The roots and meanings of the dhātupātha are marked with red chalk; the introductory ślokas of the text are not given in full. [H. T. COLEBROOKE.]

879.

726a. Foll. 70; size 12½ in. by 4½ in.;

|| read धात्नामित्क्र°

^{*} मेन विवयन्नि B.; येन विय चास्पातथातु Oxf. MS. † नौमि B. O.

[‡] मया O.; विवरितं मया B. § नामाभिधीयते B. O.

good, recent Bengālī handwriting; seven lines in a page.

[Kavikalpadruma-ṭīkā], a more diffuse commentary on Vopadeva's Dhātupāṭha, by Rāma Rāma Nyāyālamkāra. Incomplete. It begins:

सजलाम्भोदतुस्पाभां ब्रह्मादिसुरसेवितां। सिचदानन्दरूपां तां नमामि परदेवतां॥ श्रीगुरोश्वरणाम्भोजमानम्य कविनुष्टये। कविकस्पद्रम्यास्था रामरामेण तन्यते॥

ग्रन्थारम्भे प्रतिबन्धकत्वरितपरिहरणकानः श्रीमन्मिहिरमु-पास्यत्वेन स्तीति । शब्दाकरेति०

The MS. extends to the end of the खानवर्गः।
Among the authorities quoted may be mentioned Goyīcandra, Tarkavāgīśa (Mugdhabodhatīkā), Trilocana, Durga, Bhaṭṭamalla, Maitreya, Vistaravṛitti.

[H. T. Colebbooke.]

880.

418. Foll. 120; size 11½ in. by 9½ in.; fairly good, modern Devanāgarī writing; 14-17 lines in a page; bound in the European style.

Dhātudīpikā, another commentary on Vopadeva's Kavikalpadruma, by Durgādāsaśarman, son of Vāsudeva Sarvabhauma Bhaṭṭācārya. The MS. begins:

नत्वा श्रीशिगिरीशी श्रीदुर्गीदासश्रीणा क्रियते।
कविकत्यदुरुग्दोका थातुदीिपका नाम (!*)॥
कित कित सन्यिष सनः सन्तोषं नो भजना इतरगुणे।
ये परगुणल्वलुत्या दुर्गीदासश्रमो भवन्नेभ्यः॥
सुखाय छात्रवर्गीणामत्रीति परिभाष्यते।
श्रानस्याः स्पुर्यरलवा स्र श्रा इत्यादयः स्वराः॥
जमाणः स्युः श्रवसहा सन्यात् प्रागुपथा भवेत्॥
श्रीवोपदेवो थातुपाठं चिक्रीषः प्रारिष्कितसमाप्तये शिष्टा-

चारप्राप्तं मङ्गलमाचरति॥ ०

नता ज्ञङ्करचरणसरोजे श्रीदुर्गोदासेन धीमता। विदये भातुदीपिका नाम टीका कविकल्पज्ञाखिनः॥

The concluding sardulavikridita startza, containing the date of the work, is not given in that description.

It ends:

शाको सोमरसेपुभूमिगिणितं श्रीसार्वभौमात्मजो

दुर्गादास इमां चकार विशदां टीकां स्ववोधाविध ।

टीक्यं विशदात्मनां प्रतिपदं संपादयनां मुदं

शिष्पागां विद्धातु धातुगहने शादृिट्टविक्रीडितं ॥

सर्वस्वं मीग्थवोधानामन्येपामिय कांचनं ।

कविकत्यद्रुमस्याग्रे दीष्यते धातुदोषिका ॥

इति वासुदेवसार्वभौमभट्टाचार्यात्मज्ञश्रीदृर्गादासर्शमियराचिता

थातुदीषिका नाम कविकत्यद्रमटीका ममाना ॥

The commentary was accordingly written in Śaka 1561 (=A.b. 1639). Westergaard, Radices, p. vii., makes it Śaka 1581 (=A.b. 1659) taking TH as 8).

A leaf at the end contains a list of the authorities quoted in the work from which we extract the following †:

Amarajikā, fol. 106; Ālaņkāvika, 37b; Udblajašloka, 49; Kādambini, 17b; Kirātam, 116;
Kīcakayamaka, 13; Kulacandra, 116b; Kramadžšvara, 6b; Kriyānighanta, 18b; Gadasiņha, 29;
Goyīcandra, 9b; Gacardhana, 33b; Gorindabhatta, 14b; Candešnara, 89; Caturbhaja, 14b;
Jatādhara, 21b; Trilocana, 11; Durga, 21; Dhātupārāyama, 5; Dhātupradipa, 21; Pānineganritti, 15b; Bhattamalla, 14b; Bhema, 50b;
Mayūrabhatta, 73; Maitreya, 22; Raghu, 21;
Ramānātha, 13b; Rāma, 19; Vidyānivāsa, 43b;
Vaidyakam, 33b; Šabdamahārnava, 117b; Šabdākara, 1, Šaranadera, 37; Sābityadarpaņa, 117b;
Subhūti, 51b.

H. T. Colerroone.]

881.

1172E. Foll. 28; size 13 in. by 44 in.; fairly written, in the Bengáh character; seven lines in a page.

^{*} A MS. of this work, described in Rāj. Mitra's Notices, iii., p. 232, begins:

[†] The numbers refer to the first quotations from the respective works and authors.

I)hāturutnākara, a metrical arrangement of the roots according to the final (and initial) letters, composed, apparently in imitation of the Kavikalpadruma, by Nārāyana, in Śaka 1586 (or possibly 1576), A.D. 1664 (1654).*

It begins:

वन्दं वन्दं पतद्वनद्वं श्रीरामस्य त्यानिधेः। पद्यैर्विभीयते भीरा भात्रालाकरी मया॥ यरीक्रमकृताद्यं तु परिपाठ्याः ममीरिताः । गगम्बम्बलोकागमोका इह धातवः॥ अव नेङादिकं कार्यमन्बन्धादिहेतुना। बोध्यं सर्वेरियं यस्मात्सर्यमाधारणी कृतिः॥ परो बनुषन्धः सर्वेषां समानवाकाशालिनां। न तथा पीनरुके तुपरोक्तानां न मध्यमः॥ अच याद् ि को इकारों न निष्ठायामिङादितां। खारम्भे च तथा भावे विहितायां विभाषया ॥ ° नुम् स्यादिदनुबन्धानां न निष्टायामिकीदितां। वाक्यायामुदितामिङ स्थात् मर्वसमन्नदिता तथा॥ ऋदितामनि हुम्हो न ऋदितां स्याडिभाषया। स्रगृहितां वेरितां स्यादवृद्धिरेहितां सङि॥ रेदितां स्याद्यजादित्वं निष्ठास्तन स्रोदितां। फोकारान्यन्धकानां शकादित्वं समीरितं॥ किशुरादियं जादि कीत् क्रियादिगौनुबन्धकः। षादिश्च न्यनुबन्धः स्थात् पूर्वजं स्वादिरेव सः ॥ यानुषन्धो रुदादि स्थात् कितां स्थादात्मनेपदं । कर्तरि प्रानुबन्धानां तत्कवियेत्रियामले ॥ उभयानुबन्धकानां हुमित्ययं समीरितः। भितां को यतमाने तु टीकारेतां चलादितां ॥ ङघुड् भवेद द्कारेतां तुकारेतां जिमक् तथा। चीकारेतां फलादित्वं जधादिस्तानुबन्धकः॥ दानुबन्धस्तनादिः स्यात् धानुबन्धो रुधादिकः। स्वादिः स्यात्रानुबन्धस्तु मुचादिः पानुबन्धकः ॥ भानुबन्धः श्रामादिः स्याद् घटादिमौनुबन्धकः । मीडिकर्ल यकारे तु दिवादीमिददादिकः (!) ॥ लुकारे तुस्तपादिश्ववानुबन्धो वृदादिकः । चीकारे तु जुहोत्यादिस्तुदादिहीनुबन्धकः ॥ द्यनुबन्धः कुटादिश्च वैदिका रानुबन्धकाः। स्राह्मवेत पानवन्धानां स्नादयः प्यनुबन्धकाः ॥

धृङादयः षुकारे तु तः स्थादिनेतुवन्धवः (!) ।
क्रादि कृगृदृधृपृष्ठः समितः स्युः सुपादयः ॥
ठिन्मुहादिञ्जेतादिस्तु ङ त्हकारानुबन्धकः ।
सनुस्वारानुबन्धा ये ते विज्ञेया सदन्तकाः ।
चुरादयोदिते (!) बोध्या मृपत्ररहिता पुनः ॥
इति परिभाषा ।

ष्ठिक्सी याचने स्थात् स्रक्कां यदिचह्योः । षंशांमं द्वी समाघाते स्थादन्धं दर्शनक्षये ‡ ॥ ष्ठवधीरं तु रीढायाम् ष्ठघं पापकृती मतः । ष्ठान्दोलं दोलनार्थो असी स्थादूनं परिहानके ॥ स्यादोनं वलतेनो ऽर्थः क्रयं वाक्यप्रवन्धके । कर्ने कन्नं त्रयः कांत्र शिषित्यार्थाः समीरिताः ॥ ०

इत्यकारान्तवर्ग: fol. 4; श्वादन्तवर्ग: fol. 4b; इकारा-नवर्ग: ib.; etc. हान्तवर्ग: fol. 28b; सौत्रवर्ग: fol. 29.

शाकान्दे रसनागरोपरजनीनाथैमिते माधवे
श्रीरामस्य पदारिवन्दयुगलं ध्यात्वा चिरं निर्मितः ।
यन्यो व्यं शशिराजिमेनगणितैः संदर्भे ते धातवः
श्रीनारायणश्रमेणा परमतो वोध्यं प्रयोगास्ततां ॥
इति श्रीनारायणवन्द्यनिर्मितो धातुरत्नाकरः समाप्तः ॥
प्राणकान्तारपायेयं संसारक्षेदभेषजं ।
दुःखशोकपरिनाणं हरिरियस्रस्द्वयं ॥ श ० १९२० ॥
[H. T. Colebbrooke.]

882.

1282b. Foll. 40; size 13 in. by 4½ in.; fair, recent Bengālī handwriting; seven or eight lines in a page.

Śabdarūpaprakāśikā, being a collection of declensional paradigms, according to the Mug-dhabodha.

It begins:

श्रीरामचरणौ नत्वा नामानि लिखति क्रमात्। शब्दानामक्रसमानां रूपार्यव्यधियां कृते॥

^{*} The date (A.D. 1805) given erroneously by Westergaard, Radices, p. vii, for the composition of the work, is that of the present MS.

[†] For the corresponding verses of the Kavikalpadruma see Westergaard, Radices, p. 343.

[‡] The corresponding verse of the Kavikalpadruma runs thus:

सङ्काङ्कत् क पादलस्मासंज्ञाज्ञत् क विभाजने। सर्थत् क याचने ब्ल्यत् क दुक्स्ये ब्र्यत् क तलृती॥

रामश्रन्दः श्रीरामवल्ठरामपरमुरामवाची । रामः रामी रामाः १।

The ajantādhyāya ends fol. 18.

[H. T. COLEBROOKE.]

8. SAUPADMA.

883.

75. Foll. 200; size 17½ in. by 3 in.; well written, in the Bengālī character; six lines in a page.

Supadma, a Sanskrit grammar, in aphorisms, with brief explanations; by Padmanābhadatta (son of Dāmodaradatta).

Adhyāya I., on samjūās and sandhi, begins:

प्रयान्य परमं देवं देवीं वाचमृषीन् गुरून्। पत्रनाभः स्पृटं पृष्ठी भाषायामाह लक्ष्यणं॥

प्रमानः स्नुष्ट पूर्ण नापापानाः रुप्यण ।

श्रम विवरणं च तस्य श्रन्थानुशासनेन सह पाणिनीयादिशन्दरमृती रूपल्छस्ती कयोंपार्थये । प्रतिसंस्कृतस्य
शन्दल्खणस्य तचादी वणोंपदेशः शास्त्रप्रयोगाय । स
इ उण् सृ लक् र सोङ् रे सीच् ॥ सादिरितान्येन
समध्यः । सादिर्वणों उन्येन इता णकारादिना इसंज्ञकेन
सह संगृद्धमाणः समध्यो ग्राह्यो भवति । साणिसुके
सकारङ्कारजकारा गृह्येरन् ०॥ here follow a few
more sūtras: सचो उन्ये हल् ॥ स्यादिह्ययं वर्गस्य ॥
तृतीयो जस् ॥ तुर्यो रुप् ॥ ङम् पद्धमः ॥ रुप् वर्णो
इङम् ॥ यवरलो यण् ॥ श्रम्साः श्रर् ॥ स्वर्णा ॥
सहित्रातो हल् हस् ॥ ङम्यण्हीनो रुल् ॥ स्राह्मो
यय् ॥ संङमो उनुनासिका(:) ॥ वर्यस्वरी सज्ञातीयैः
सवर्णो ॥ ०

- A. II., on kāraka and declension, beg. fol. 22: कारके॥ अधिकारो ज्यं। क्रियानिमिन्नं कारकं कनीटि। १
- A. III., on conjugation, beg. fol. 53: गुप्तिज-निक्कः सन् बहुलं। गुपादिभ्यो धातुभ्यः सन्प्रत्ययो बहुलं भवति । °
- A. IV., on kṛit (and uṇādi) suffixes, beg. fol. 98b: कृडह्लं।
- A. V., on taddhitas, fol. 141b: तद्विते ॥ ऋधि-कारो ज्यं ॥ विवित वृद्धिरचामादे: । °

It ends:

वन्द्यश्रीपुक्तराधाचरखवदुवुधस्तस्य पाठाय पुस्तीं
यानादेनां व्यत्नेसीत् चरखपरपदं पार्वतीपृर्वशब्दं ।
यस्याभ्यासो अपि विद्रो नयनविधुमुनिद्यी शिकासंस्थ्यशक्ति
मासे मेघस्यमूर्ये तिथिममदिवसे सुश्रपद्ये अकवारे ॥
शकान्द्राः १९१२ ॥
[II. प. ('олевесоке.]

884.

904. Foll. 199; size 154 in. by 5 in.; Bengālī character, for the most part indifferently written, by three or four recent hands; 7 or 8 lines in a page.

The same work.

[H. T. Colebrooke.]

885.

903. Foll. 318; size 15 in. by 5 in.; transcribed, in the Bengali character, by four different, recent hands; 7-10 lines in a page.

The Supadma-makaranda, a commentary on the Supadma, by Vishnumiéra; in 20 sections (vindu), of which there are found four in each adhyāya.

This MS. wants the third adhyāya.

It begins:

गौरिचरणसरोजं स्पुरद्तुरागं भजामि भक्तेषु ।
आसाद्यास्मिन् मानसमिक्छाभोष्टं जनो अभिति ॥
यिचनाभ्यसनाज्ञनोः खीयने तमसां चयाः ।
उद्ति परमं ज्योतिज्योतीरूपं नतो अस्यहं ॥
सपारभवकानारिवप्तवारणकारणं ।
हेरसस्य पदाम्भोजं भजामो अभीष्टसिद्धये ॥
यस्याः प्रसादमासाद्य वाचन्यतियचस्तिता ।
सज्येपजननीमाद्यां भारतीमानतो अस्मि तां ॥
दुरूहं पद्मनाभस्य वचनं विवृग्योमि यत् ।
सनुमहेनि तसनो यूयमत्र परीद्यकाः ॥

ष्यथेहाशेपविशेपपदेषु विश्वानानन्तजनुसंतानीपिकाधिया व्याकरणं चिकीपुँ: परमकारुणिको ग्रन्थकृत् सक्छिशिष्टाचारा-नुमितवेदप्रामाख्यात् प्रत्यूह्बाह्वारणकारणमभीष्टदेवताप्रणातिलः खणं मङ्गळं प्रणीय शिष्यान् शिक्षयिष्यन् तत्संबन्धं पश्चं प्रथमं निववन्धं प्रणम्योगादि । ० Adhyāya I., ends fol. 47b; II., fol. 118; IV., fol. 203.

It ends: वदादयः सप्तिंशामायया अव्ययसंता इत्यर्थः॥ शिवमेतत् संवै॥ इति श्रीमुपसमकरन्दप्रकाशे विंशतितनो विन्दुः॥ [II. T. COLEBROOKE.]

886.

1479. Foll. 85; size 15½ in. by 5½ in.; clearly written, in the Bengālī character, by three modern hands; seven or eight lines in a page.

Adhyāya III. (vindus 9-12) of the Supadmamakaranda; being the section on the verb.

[H. T. COLEBROOKE.]

887.

1160a. Foll. 32; size 14 in. by 5 in.; fair, modern Bengālī handwriting; eight lines in a page.

Samāsa-saṃgraha, a versified summary of the chapter on compounds of the Supadma, by the physician Rūpanārāyana Sena; with a commentary by Vishnumiśra. The treatise begins:

प्रणम्य वाणीवरणारिवन्दं
विविवशोभं नखरेन्दुभाषं ।
नृणां मनोऽभीष्टफलप्रदािय
क्षानार्थमेवाष्ट्रतरं शिशूनां ॥ १ ॥
पद्येन सीपसमासमूत्रं
संग्रस्य वृन्या परितत्य तस्य ।
कार्यः पयोग्रामकृतालयेन
स्रीक्षपनारायणसेनकेन ॥ १ ॥ ० ३ ॥
समर्थानां समासः स्यात् सुष्पुपािथकृतं त्वतः ।
वाष्यस्तत्पुरुपान्यूवैमव्ययीभावसंशकः ॥

The text, the three introductory ślokas of which are not commented upon, ends fol. 3. The commentary begins:

समयीनां समासः स्यादस्यायैः। परस्यरसंबन्धायीनां पदानां समासो वेदितव्यः। सनसनं समासः संखेप इत्यर्थः। ०

It ends:

मनःसंस्पर्शमात्रेण निमेलं कुरते वधकं । विष्णुभित्रोद्धवा टीका गक्केव सुखदायिनी ॥ तस्य साफल्यभावेन दातुं श्रक्कोति को ऽपि न । खल्पपाने निधायाणु सर्व एव तद्हैति ॥ स्रकरोत् संग्रहं शाके पृथीखामिवियन्मिते । प्योग्रामनिवासी श्रीरूपनारायणो भिषक्॥

This would give Śaka 1701 (A.D. 1779)—hardly Śaka 1401 (A.D. 1479)—for the date of Rū-panārāyaṇa's composition. [H. T. COLEBROOKE.]

888.

1160c. Foll. 23; size 14½ in. by 5 in.; fairly written, in the Bengālī character, by two recent hands; 5-9 lines in a page.

Supadma-shaṭk̄raka, a metrical summary of the kūraka-chapter of the Supadma, by Rūpa-nūrāyaṇa Sena; with a commentary. The MS. begins:

श्रचीत्यस्तसहसंख्यकमले त्यूनैकके तत्स्वणात्
यत्रोत्पाठ्य निजािक्षपसमकरोत् साहस्यमस्याञ्चतः (?)।
तत्श्रम्भोश्वरणं प्रणम्य विमलं सौपसपद्कारकव्याख्यानं तनुते भिष्मत् वृथमतः श्रीरूपनारायणः ॥
पट् कारकािण संबन्धो विभक्तीनां च निर्णयः।
वक्तव्यािन समासेन शिश्च्तां बोधहेतवे ॥
लिए वोष्ट्य बुधानां यः प्रवन्धः क्रियते मया।
तत्र दोपे समाधानं कुर्वनु शास्त्रकोविदाः ॥
क्रियािनिमित्रं यदि कारकं स्यात्तदास्य संबन्धिन लक्ष्यस्य।
भवेदितिव्यािप्तिरहेश्वरादी पचत्यसी तत्रुलसीश्वरस्य ॥
स्रस्यापः ॥ यदि क्रियािनिमित्रं कारकिमिति सामान्यलक्ष्यां

It ends: कृदनात् प्रत्ययानारे पष्टी न भवितव्यमिति न तिद्धतप्रयोगे इत्यादिदृष्टिः ॥ इति सुपसपट्कारकं समानं ॥ [H. T. Colebbrooke.]

889.

1160d. Foll. 45; size 14 in. by 4\frac{3}{4} in.; recent Beng\text{\text{B}}\text{\text{l}} handwriting; seven lines in a page.

Śabdāvali, a versified summary of the chapter on declension of the Supadma, by Rāma-bhadra Nyāyālamkāra.

K K

It begins:

नीमीश्रकानाचरणाम्बुजहयं
विधीशमानाचसुरेन्द्रवन्दितं।
वास्तीकिना रामगुणो निवेदितो
निषेच्य यत्प्राचिमकेन धीमता॥
शानदं श्रीगुरोः पादं प्रवन्द्य धरणीसुरः।
शान्दाविलं शावकृते रामभद्रस्तनोतिक॥
प्रतीता वाल्वोधिन्यां कातन्त्वप्रक्रिया यतः।
सुपद्मप्रक्रिया तस्माद्रामभद्रेण तन्त्रते॥

The outer page contains the title: कविचन्द्र-कृतसुपन्नसंमतश्चदावली ॥ [H. T. Colebrooke.]

890.

802a. Foll. 36; size 16 in. by 5½ in.; fairly written, in the Bengālī character, by two recent hands; eight, sometimes seven, lines in a page.

Padmanābhadatta's Paribhāshā, or general rules on the application of the author's grammatical sūtras, with a commentary.

It begins:

हरि प्रशम्य गोपालं श्रीदत्तात्मजसूनुना ।
हिजश्रीपसनाभेन परिभाषा विभास्यते ॥
तथा हि । सूत्रेष्वेव हि तत्सर्वे यहृत्ती यच वार्त्तिके ।
सूत्रं योनिरिहाणीनां सर्वे सूत्रे प्रतिष्ठितं ॥

येन केनिचद्वास्यानुकामेनावश्यमेवाणुपगन्तथं। तथा चायेतः। सर्यान् सूच्यति सूच्यति सूचे वा। सूचितः भगवानाचार्ये इह पच्चकसुपसे ऽयौभिधानमभिहितं। सूचावलोकनात्
तिहह संक्षिप्पाभिधीयते। परितः सर्वेतो भाष्यन्ते ऽयौ आभिरिति परिभाषाः। ०॥ स्रमित वाये॥ स्रस्यार्थः॥ इत्यधिक्रियते। ससित वाये चाथिवरहे परिभाषान्यायः प्रवर्तते। ०॥
here follow a few more paribhāshās: सिवज्ञेषयो
विधिनिषेधी विशेषयामुपसंक्रामतो विशिष्ये बाधिते सित्॥
स्कदेशिवकृतमनन्यवत् (Paribhāshendus. no. 37)॥ नास्वश्चलोक्रावात्॥ येन विधिस्तदन्तस्य (Pāṇ. I. 1, 72)॥
न संज्ञाविधी॥ विशेषनिषिद्यानां सामान्यनिषेधपर्ञं॥

The work concludes with the following ślokus, in which the author gives an account of his literary activity up to that time:

नाला श्रीश्रीनिवासं प्रणातजनमनः श्राकुसंहारकालं सन्यासश्मवस्तमनादमनं श्रीगोपालदेवशं प्रभुं(!) । पाणिन्यादिप्रणीतान्यतिविमलिधया शब्दशास्त्राणि दृष्ट्वा पृण्णे मुक्तं सदार्थातमनगुरुमयाविष्कृतं तृणीनतत् ॥ दिक्झावं दिश्तंतं किंतु सकलार्थियकाशनं । धेर्यावधेयं धीराः श्रीपस्तनाभनिवेदितं ॥ उक्तो व्याकरणादशः सुपसस्तस्य पित्रका । ततो हि बालकोधाय प्रयोगाणां च दोपिका ॥ उग्णादिवृत्ती रिचता तथा च धातुकोमुदी । तथेव यंलुको(!) वृत्तः परिभाषा ततः परं ॥ गोपालरिचतं नाम साहित्ये ग्रन्थरानकं । सानन्दलहरीटीका टीका माघे धिनिर्मिता ॥ खन्दोरानं कन्दिस च स्मृतावाचारचन्दिका । कोषे भूरिप्रयोगास्त्रो रिचता तातपानतः [?]. रिचतान्यतियन्तः] ॥ ०॥

इति श्रीपद्मनाभद्त्रकृता परिभाषा समाप्ता ॥ [II. T. ('olebbooke.]

891.

1480. Foll. 45; size 16 in. by 5½ iu.; fairly good, modern Bengālī handwriting; eight lines in a page.

Unadivritti, a collection of aphorisms on the formation of words derived by means of unadi suffixes, with a commentary, by the author of the Supadma, Padmanabhadatta, son of Thimodaradatta (and grandson of Śridatta).

The work begins:

प्रणम्य गोपीननवस्तर्भ हरिं
सुपस्रकारेण विधीयते ज्धुना ।
स्वाची जनकादिक्रमतो ज्याहरून्तयोर्
जणादिवृत्तेरिति सारसंग्रहः ॥
वृधेरुणादेवेहुधा कृतो अस्त यो
मनीपिदामोदरदत्तसृनुना ।
स पस्रनाभेन सुपस्रसमतं
विधिः समगः सुगमं समस्यते ॥

अपेष्टिंस अपेशिष्टदेवतायन्द्रनापूर्वेककार्यमाह। गोपीश्वनयस्र प्रयान्य इदानीं सुपसकारेख उखादिवृत्तिरिति सारसंग्रही वि-धीयते॥ इतिहादः प्राकाश्ये। केन प्रकारेख। असी क्रम स्रचरूपं प्रत्ययमुक्ता ततः पद्यादजनो इल्लेच प्रत्यये कादिक्रमतः कादिक्रमेण इति । ⁻ ⁻ । रूढिशच्दाः पृपोदरादिपाठे निरुक्त-सिद्धाः । ⁰

The work consists of two chapters ($p\bar{a}da$), of which the first treats of vowel-affixes, beginning with u, \bar{u} , a, \bar{a} , etc.; the second of consonantal affixes (first the monosyllabic, then the polysyllabic ones), arranged alphabetically according to the final consonant. Cf. Th. Aufrecht, Ujjvaladatta, p. xvi. The first two $s\bar{u}tras$ उचाद्यो यहुँ । क्राद्भि उम् । are identical with those of the resp. chapters of the Supadma (iv. 2), but afterwards there are not many coincidences.

[II. T. COLEBROOKE.]

892.

1475d. Foll. 33; size 15½ in. by 5 in.; modern Bengali handwriting; eight lines in a page.

Śabdābdhitari, a glossary of words formed with uṇādi affixes, by Rāmayovinda (dharāmara), son of Rūpanārāyaṇa cakravartin.

It begins (with the numbers supplied):

विश्वस्थराभवनमोहितमासर्ष।

उत्मन्नदेगगगान्यमनग्रहाय

दामोद्दं दरियकस्वरसारसाक्षं
लक्ष्मोपितं त्रिजगतीगितिमानतो जिस ॥ १ ॥
श्रम्भापितं त्रिजगतीगितिमानतो जिस्म ॥ १ ॥
श्रम्भाप्ति पुनः पुनः पादपस्रयुगलं नमस्यता ।
श्रम्भास्त्रियदुपां मुदे नया श्रन्दसागरतिरिविधीयते ॥ २ ॥
श्रम्भ शिष्टानृशिष्टाबाह्यसमानामदन्तता ।
श्रम्भिक कार्यसमये त्वलापादि न पूर्वभाक् ॥ ३ ॥
श्रादी प्रत्यसदृपमुक्काजन्तहसन्तयोः ।
श्रादिक्रमेण कथयाम्युणादीन् प्रत्यमानहं ॥ ४ ॥
पृषोद्रादी विष्टिक्रस्तत्र सिद्धा निरुक्तितः ।
श्रिविश्रम्दाः प्रपत्यन्ते यदिक्शलक्ष्यणान्वताः ॥ ५ ॥ ०
कारः कार्यं करोतीति स्मृतः श्रिष्टिपनि कारके ।
वातीति वायुः पवनः चरश्चारु मनोहरं ॥ १४ ॥
The vowel-affixes, treated of in the first

vicitra, end fol. 8; when the consonantal affixes follow in alphabetical order: fol. 10b, iti kūntavargaḥ, etc. [H. T. COLEBROOKE.]

893.

218. Foll. 136; size 15 in. by 5 in.; at first well, afterwards fairly, written, in the Bengālī character (but without diacritic r-point); by two modern hands.

Dhātupāṭha to the Supadma; with a commentary, called Dhātunirṇaya (?).

I. Foll. 15 (122-136); eight lines in a page.The Dhātupāṭha. It begins:

भू सत्तायां। पा पाने। म्रा गन्धोपादाने। भा मञ्जापातमंगोगे। ष्टा गितिनवृत्तीं। म्राभ्यासे। दान् दाने। इगती। केचिदिदं दीर्धांनां पठिना। जि जये। सि स्वये। जि जि स्विभिन्ने। सु सु गती। सु प्रसवै- प्रयेयोः। सु प्रवये। मु स्वये। सु स्वये। सु स्वये। सु प्रती। सु प्रती- प्रापणयोः। गृ घृ सेचने। मृ गती। स्नृ चिन्तायां। स्नृ कीटिस्ये। श्रृ हूर्क्कने। १ - iti parasmaibhā-shāḥ, fol. 4b; ātmanebhāshāḥ, fol. 6b; ubhayabhāshāḥ, fol. 7; dyutādayaḥ, fol. 7h; vṛitādayaḥ, ghaṭādayaḥ, phalādayaḥ, jvalādayaḥ, yajādayaḥ, इति भ्रावृक्करणा भ्रवादयः समाप्ताः fol. 8b; स्रभ्रावृक्करणा स्वादयः fol. 9, etc.

It ends: वर्गे वर्गेक्रियाविस्तारवचनेषु। सप प्रेरणे। लाभ इत्येके। स्वय पापिक्रयायां। परस्मैभापाः। वृह खार्थे गिजन्तास्त्ररादयः समाप्ताः॥ The back of the last leaf contains the title, in Devanāgarī, सुपसको धातुपाठः ० स्त्रो ३३९॥

II. Foll. 1-121; seven lines in a page.Dhātunirņaya; wanting the curādi section.It begins:

स्वज्ञानतत्विमिश्रं हिनिस्ति पिङ्किनेखेन्दूनां ।

यिसमंस्तदेव गौरोचरणाम्भोनं मुहुः स्तौिम ॥

प्रत्यूहव्यूहविध्वंसिद्श्वानस्य गणेशितुः ।

पदारविन्दमङ्गन्डसाधनं सततं स्तुमः ॥

धातूनां निर्णयः श्रन्दभिषज्ञामपि दुष्करः ।

स्तस्तिविणये यातः सुधीभिः स्विधीयते ॥

к к 2

671a. Foll. 25; size 12\frac{3}{4} in. by 6\frac{1}{4} in.; good modern Bengālī handwriting (the same as that of 671b-d); ten lines in a page.

Gaṇapaāktikā, a metrical arrangement of the Dhātupāṭha, by an unknown Brāhman (dharāmara), the son of Sundara and Jayā.

It begins:

प्रणम्य राघवं रामं जानकीकमळां मतीं। श्रीविष्णूकं गणं ब्र्याज्जयासुन्दरजः शुभं ॥ कृताञ्चलिरहं सो अपि युमान् विचा धरामरः। सर्वोन्दोपान्परित्यच्य ग्राह्मा मे गणपङ्किका ॥ व्याकरणं पुराणानि साहितं पठिता स्मृतिः। रता विद्याम शिल्यनो विद्वत्पादाः प्रवेदिताः ॥ विद्वतपादानमस्ये वे पुराञ्चलिएहं मुहः। पाठनीयाः सदा बाला ममेमां गरापद्भिकां ॥ वर्णस्यासंभवात्कश्चित्वर्णभेदः समुच्यते । लघुर्यत्र गुरुस्तत्र लघुस्तत्र प्रकार्तिते॥ छन्दोभक्तं भयेत्कापि खपारिहतं भवेन्महत्। तर्पि खीकृतं विद्वह्वालानां बोधनाय मे ॥ भाग्यदादि नेहोत्यादिदिवादिस्वादयो गणाः । तुदादिश्च रुधादिश्च तनुवधादिच्यादयः॥ सन्नालुज्जास्थितिजागरणं वृद्धिष्यभयजीवितमरणं । अयनक्रीडारुचिटीप्यणी नेते कर्मीण धातव उक्ताः॥

पा पाने थेद पियत्येव थयति ध्या च श्रन्दने । धर्मात स्थानसंयोगे गन्धोपादे च जिञ्चति ॥ श्रा ष्टा गतिनिवृत्ती च तिष्ठति स्रा मनत्यपि । सभ्यासे यस्त्रतीत्येव दाने दानिवदां मतं ॥ हवैद्यये ग्रायति ग्री ही [च]क्रायति इत्यपि । गात्रस्थापि विनामे ही न्यक्कारे श्रायति खपे ॥ ०

श्रय गग्रपद्भिका लिख्यते ॥ सननधातवः कथ्यने ।

चाय इकाराना: fol. 2, etc.

It ends:

साकारादिस्वकाराको गय उक्तः श्रीविष्णुनी।
क्रमेय कथिमं हि नयासुन्दरनः शुर्भ॥
इति सुरादिगयसमाभः॥

The treatise appears to be identical with the

Dhātugaṇa, described by Dr. Rāj. Mitra, in his Descript. Cat. i., p. 35 (which does not seem to contain the introductory ślokas 2-5); where, however, he reads the author's name Jayasundarāja, and identifies the śrē-Vishṇu referred to with Vishnumiśra, the author of the Supadmanakaranda. The present MS. is followed by three treatises belonging to Pētāmbara's Sārasaṃgraha, copied by the same scribe; and may perhaps have been intended to serve as a Dhātupāṭha for that grammar. [H. T. Colebrooke.]

9. MINOR GRAMMARS, AND MISCELLANEOUS TREATISES.

895.

2812. Foll. 96; folio; size 12\frac{3}{4} in. by 4 in.; well written, in Devanāgarī, by Lālā Mahā Barāya, of Benares; about 30 lines in a page; European paper.

Prayoga-ratnamālā, a grammar in ślokas, accompanied by a vritti, composed, in A.D. 1772, under the auspices of Malla Naranārāyaṇa Devu, by Purushottamaśarman Vidyāvāgīšabhaṭṭūcārya.

It begins:

श्रीनन्दस्नोवेदनारिवन्दम्
उपास्महे यत्र नितासमेव।
स्मुरच्छुतीनां परमं रहस्यं
स्मितश्रियानन्दमयं विभाति ॥ १ ॥
श्रमृताधिकमाभुरी भुरीणा
धरिणयां सगुणोर्जितेन वेणोः।
रिणितेन जगित रञ्जयनां
भगवनां घनकानिसम्मिनोडे ॥ २ ॥
श्रीमच्चदेवस्य गुण्किसिन्धोर्
महीमहेन्द्रस्य यथानिदेशम्।
यानान्प्रयोगोत्रमरानमाला
वितन्सते श्रीपुरुषोत्तमेन ॥ ३

महतामि इद्विभावनीयैर महनीयैगुणवृद्धिमत्प्रयोगैः। रचितां पुरुपोन्नमेन बालां प्रतिभाये परिधन्न राजमालाम् ॥ ४ ॥ दर्भोदराङ्करियः सुधियः प्रसाद्य विज्ञापये यटहमत्र मनो निधन्त । रतेष महचन कैरव कोरकेप युप्पत्प्रसादशरदिन्दुरूचः स्फूरन् ॥ ५ ॥

खकारादिखकाराना वर्णमालानुवर्तते । खरादिसंज्ञा विधानायम् । उक्तः ह्यो वर्णमालायां मन्त्रस्योपचिकीपैया ॥ कारिसंयोगसंकोतविषयं कश्चिदाह तम्। सत्र संख्याविधानानुषयुक्तो व्यव स्वकारः पाणिनीयवर्णक्रम-व्यवक्रेटार्थः।

तस्यामकारादीकारं यावद्वर्णाः खरा अचः॥ स्तरमंज्ञका अच्मंज्ञकाश्व भविन । ° खकारादय ऌट्ना: समानाः स्युरकश्चते । संशामलम् खनाम् खनारे हसः स्यात् सस्यानाकौ सवर्णः स्यात् सावर्ण्यम् चुळवर्णयोः। च इ उ च ल ह्साः स्पृर्हघवद्येतमात्रताः। खन्ये खरा टीर्घमंजा जातव्यास्ते द्विमाचकाः॥ °

I. Sandhi and Subanta:

Iti svarasamjāūprakaraņam, fol. 1b; svarasandhi, fol. 2b; svarasandhinishedha, fol. 3; vyanjanasandhi, fol. 4; इति॰ संधि-विन्यासः प्रथमः fol. 5; svarāntasādhyaprakarana, fol. 11; vyanjanadeśa, fol. 14; avyayaprakaranam, fol. 20b, etc.; shatvaprakaranam, fol. 24b; इति प्रकीर्णविन्यासञ्चत्थः। fol. 25b; कारकमाला, fol. 34b; समासविन्यास: 48: fol. 44.

सवहेलितभीमविक्रमश्रीनरनारायणदेवदेशितेन। गुणविद्वततद्वितप्रवंधो रिचतः श्रीपुरुषोत्तमेन तेन॥१॥ समादृतं व्याकरणाभिरूपा ब्क्पारपारात्पुरूपोत्तमेन । प्रयोगिचंतामिणमाननंतः प्रयोगिचंतामगायो भवंतु॥ २॥ प्रालेगाद्रिसुतापदाष्ट्रायुगलं वन्दारुणा संततं व्यालेखि डिजर्कुनरेण रिचता रालादिमाला मुभा।

वेदवाकरणर्तुमुक्किरणेयुकेश्व भूमिद्यपर् (!) श्रीलश्रीपुरुपोत्तमेन महता शाके शनी वासरे॥ ३ ॥ इति तद्वितप्रकरणं (तद्वितविन्यासः सप्तमः MS. 466) fol. 58b.

II. Ikhyāta begins:

श्रीयदुनशिगुरु चरशम्फुरदरविन्दालिवन्दारः। श्रीपुरुषोत्तमशर्मी लोकिकपदमञ्जरी तनुते ॥ १॥ दाद्यायगीयमतकात्यमुनप्रवन्ध-

मन्तानुरिच्चतगुर्णा पदमञ्जरीयम् । चादीयतां स्रवसि निः स्रमयस्यताये

ब्युत्पन्निपञ्चनद्लायत्लोचनानाम् ॥ २ ॥

lti vartamānaprakaraņam ; इति॰ गणसा-ध्यविन्यासः प्रथमः । fol. 62; liillotprakaranam, fol. 63; लिङादिविन्यासो द्वितीय: fol. 64; yakprakaranam, fol. 64b; śvastaniprakaranam, fol. 65b; सावैधातुकविन्यासः तृतीयः, fol. 67; लिइप्र° चतुर्थी पिन्यासः, fol. 69; लुङ्प्र° पंचमो॰, fol. 72; जात्मनेपदादिम॰ पष्टो॰, fol. 74b; सनादिम् सप्तमों, ति! 80.

III. Kridanta begins:

नन्दनन्दनपदारविन्दयोः स्यन्दमानमकरन्दतृन्दिलः । व्यातनोत् पुरुपोत्तमः कृती सारवत्प्रकरणं कृतामिदम्॥ कृतः कर्तेरि । ° व्यवस्थाप्र°, fol. 81/1; खगात-चादिम°, fol. 83b; खानुबन्ध°, fol. 84b; सादिम° कृत्सु चतुर्थी विन्यास:, fol. 90b; ऋग्राद्मि, fol. 93. It onds:

इति महामहोपाध्यायश्रीविद्यावागीश्रभट्टाचायैपरना-मश्रीपुरुपोत्तमश्रमिनिमितायां प्रयोगरानमालायां कृत्सु षष्टो विन्यासः समाप्तः॥

Rāj. Mitra, Descript. Cat. i., p. 73, where another MS. of this work is noticed, refers to Martin's History of Eastern India, vol. iii., p. 136, where it is stated that Purushattama was a Vaidika Brāhmaņa of Vihār in Kamarūpa, and flourished in the time of Mallanarayana, Raja of Coch Behar. This grammar is said to be much used in Assam and Eastern India generally. [SIR C. WILKINS.]

^{*} This stanza is omitted by the next MS.

466. Foll. 202; size 16\(\frac{3}{4}\) in. by 4\(\frac{1}{4}\) in.; good, cursive, recent Beng\(\text{ali}\) handwriting; seven lines in a page.

Prayoga-ratnamālā.

The ākhyāta section begins fol. 121; the kridanta, fol. 167b.

It ends:

द्विज कुल कमलप्रकाशकेकभास्करमहामहोपाध्यायस्त्रीविद्या-वागीशभट्टाचार्यनिर्मितप्रयोगोत्तमरत्नमालायां कृत्सु पष्टो वि-न्यासः सम्पृष्टेः ॥ [H. T. COLEBROOKE.]

897.

2734. Foll. 142; size 16½ in. by 4½ in.; indifferent Bengālī handwriting; eight lines in a page.

The same work, without the taddhita and kridanta sections. There is some confusion in the order of the different sections.

- a) Foll. 27-117 (numbered 1-93): from the beginning of the work to the end of the Samāsa: Dated Saka 1706 (A.D. 1784).
- b) Foll. 128-142. The first three, and beginning of the fourth, chapters of the verb.
- c) Foll. 118-125. The end of the 4th, the 5th, and beginning of the 6th, chapters.
- d) Foll. 1-1.4. The remaining portion of the ākhyāta. [Sie C. Wilkins.]

898.

1600d. Foll. 33; size 9\(\frac{3}{4}\) in. by 4\(\frac{1}{4}\) in.; good, large Devanagari handwriting of the earlier part of last contury; seven lines in a page.

Prahodhacandrikā, an elementary treatise on grammatical subjects, in anushtubh ślokas, composed by king Vaijala Deva for the benefit of his son Hirūdhara.

It begins:

हरिहरगुरुभक्तः सर्वलोकानुरक्तस् त्रिभुवनगतकीतिः कांतकंटपैमितिः। रणरिपुगणकालो वैजलखोणिपालो जगित जयित दाता सवैकमीर्थाता॥ १॥ चंद्रावतीवदनचंद्रचकोरविक्र-मादित्यदेवतनयो नयतंत्रवेता। चौहानवंशतिलकः पुटनाधिनायो (1. पुट०) राजा परं जयित वैजलदेवनामा ॥ २ ॥ रामो मे जिमहितं करोत सततं रामं भने सादरं रामेणापहृतं समस्तद्रितं रामाय दर्भ धनुः। रामान्युक्तिरभीषिता सरभसं रामस्य दासो अस्यहं रामे रच्चतु मे मनः करुखया हे राम मां पाऌय॥ ३॥ श्रीमद्वैजलदेवेन रामभिक्तरतात्मना । इति चिनितमेकांते कदाचित्तिष्टता सता॥ ४॥ ० ६॥ संसारांताधितरणं रामनामान्कीतेनं। रामनामान्विता तस्मात्प्रक्रिया क्रियतां मया ॥ ९ ॥ बालकानां प्रबोधाय तोषाय विद्धामि । श्राकत्यमि संसारे की विवस्थापनाय च ॥ १० ॥ चितयनिति नियतिः क्रीडंतं श्रीहिराधरं। श्रीमान्वैजलभूपालो विलोक्येत्वववीत्सृतं ॥ १९ ॥ विद्यया द्योत्पते राज्यं विद्यया जीयते रिपः। विद्यया ज्ञायते कृत्यं विद्यया लभ्यते यज्ञः॥ १२॥ ० १९॥ दानेन दयया चैव युद्धेन निजनमेणा। दानवीरो दयावीरो युद्धवीर इति श्रुतिः ॥ २० ॥ दधीचिदानवीरो अमुहयावीरः शिविनेपः । हम्मीरो युद्धवोरो ब्र्भृतिद्शैनममी त्रयः॥ २१॥० २४॥ एवं वहंतं पितरं विनीतः श्रीहिराधरः। कृतांनिल्पुरो भूता सब्बीडिमिद्मब्रघीत्॥ २५॥ मातापित्भ्यां विरसं परिखामरसावहं। तिक्तं कटु कषायं वा भेषजं पाय्यते सुतः ॥ २६ ॥ श्रवणांजिलिना पीतमुपदेशामृतं मया । स्राज्ञाणतां देव नया किनिदानीमधीयतां ॥ २९ ॥ श्रीमान्वेजलभ्पालः श्रीहिराधरवालकं । सुपीय परितुष्टात्मा सुतमित्यवदत्पुनः ॥ २६ ॥

Having extolled grammar, as ensuring every success, the author begins with the cases and their grammatical value (kartri, etc.), illustrating the definition by examples:

तत्रोक्ने कर्तरि यथा रामो जयति वैरिणः। रगो रामी च रामाश्च जयतश्च जयंति च ॥ ४० ॥ संबोधने ऽपि प्रथमा विभक्तिभवति मुवं। यथा हे राम हे रामी हे रामा इत्यनुक्रमात्॥ ४९॥ ०९०॥ इति स्त्री - प्रबोधचंद्रिकायां च कृती वैजलभूपतेः। विभक्तिचंद्रिकामध्ये समाप्ता स्यादिचंद्रिका॥ fol. 8. खय त्यादिविभक्तीनामुदाहरणमुच्यते। चयः स्यः पुरुपास्त्यादेः प्रथममध्यमोत्तमाः ॥ १॥ ° ३० ॥ इति • समाप्ता त्यादिचंद्रिका ॥ fol. 10. ऋष षट्टारकागाीह कथ्यंते कथितान्यपि। च्यणद्यातो विभक्तीनां कारकत्वेन दर्शिताः ॥ १॥ १ ५५ ॥ इति ॰ समाप्ता सकलञ्चाच्या वरा कारकचंद्रिका॥ fol. 14. त्यादिभिस्तद्वितैः कृद्धिः समासेश्व विधीयते । यदेव कारकं तत्र प्रथमैव न वान्यतः॥ १॥ ०६५॥ इति ॰ इयुक्तचंद्रिका सम्यक् समाप्तातिमनोहरा॥ fol. 19. समासः षडिभो नाम्नां ज्ञेयस्तत्पुरुपस्तथा। कमिथार(य) संत्रम्न बहु जीहिस्तयेव च ॥ १ ॥ ० ३० ॥ इति • समासचंद्रिका होपा समाप्ता विश्वकाशिनी॥fol.22.

इति श्रीप्रबोधचंद्रिकायां ति ति वित्त चंद्रिका ॥ fol. 25. कृतस्तिष्विप वर्तते भावे कमिण कतिर । तन भावे यया रामो विजयो विनयस्त्रणा ॥ 9 ॥ 9 ३५ ॥ इति प्रवोधचंद्रिका समामेयं सर्वीभीष्टायैवोधिका ॥ fol. 27. स्रथ वाळकवोधाय सम्यक्संधिविविच्यते । रामच्चनं हरिन्द्राया विष्णुच्चस गुरु च्वविः ॥ 9 ॥ 9 90 ॥

तद्वितास्त्रिविधा झेयाः केचित्सामान्यवृत्तयः।

केचिद्व्ययसंज्ञाश्च केचिद्रावाधवाचकाः॥ २॥० ३०॥

इति श्री - प्रबोधचंद्रिकायां च कृतौ वैजलभूपतेः । स्व विशेष सुष्टु (!) समाप्ता संधिचंद्रिका॥

It ends:

For other MSS. of this work, see Aufrecht, Cat. Bodl., no. 370; Rāj. Mitra, Notices, viii., p. 12; Weber, Cat. Berl., no. 1635.

[H. T. COLEBROOKE.]

899.

828. Foll. 141 (numbered 1-142; no. 41 having been omitted by mistake); size 13 in. by 4½ in.; written in the Bengālī character, by different hands; in A.D. 1806; generally seven lines in a page.

Sārāvalī, a grammar in sālvas, with a vritti, by Nārāyaṇavandyopādhyāya. Complete in seven pādas.

I. Foll. 10. Sandhi-pāda, begins:
श्रीरामं जगतामीशं प्रणम्य तस्य तृष्टये।
सारावलीं प्रतनुते श्रीलनारायणः सुधीः॥

वृद्धिरादेजारालेजेचो उत्तः। स्याः स्याने सात रेच् सार् साल् रेच् रेच इत्येते सादेशा पृद्धिः परिभाषाने। स इ उत्त् स ल्लू र सोङ् रे सीच् प्रताहाराषों ज्यं निर्देशस्तेनाजित्यनेन स इ उ स ल्लू र सी रे सीजित्ये सी एयमत्ये। प्रताहारेषु हस्योक्त्या दीयों ऽपि गृद्धते। ०

II. Foll. 34. Tinanta-paida, begins:

धातोस्तिक् तस् छान्ति मिक् यम् य मिक् वस् मस् ते छाते छन्ते से छायं ध्वे र वह महे छड़ वर्तमाने। वर्तमाने काले धातोः लट् संज्ञकास्तिकादयः स्युः। क्रियाधारः कालो वर्तमानः।

It onds:

इति श्रीमनारायणयन्त्रोपाध्यायकृती मारायत्यां द्वितीयः तिङ्क्तपादः समाप्तः ॥ नभम्यपद्मद्शदियसे मन्द्वारे श्रीमतपद्मे प्रतिपदि तिथां ग्रन्थसमाप्तिरिति । छिखितं श्रीकृष्णमोहनदेयशभेणा । श्रीगुरुभरमामात्रः । ०

III. Foll. 24 (excellent writing). Kridantapāda, begins:

लद्दुद्वच कृत् शतृशानी ॥ धातोः कृत्संक्षकी शतृ-शानी स्थातां ती लद्दुन् लदुच । कृदित्यधिकारः । भवन् श्यानः करिष्यन् करिष्यमायाः ॥ हेतृचिह्ने क्रि-यायाः ॥ भीष्ट्यमायाः पच्याने पचझामीत् । क्रियाया इति किम् । यः पचिति स चैत्रः ॥ ०

IV. Foll. 35. Taddhita-pāda, begins:

नामो काः स्त्रियामाए तद्वितः ॥ स्त्रियां नामो काः परे तद्वितसंज्ञक आए स्थात्। नामस्तिद्वित इत्यधिकारः। गङ्गा॥ अनादेश्व। अना अदका स्रष्टा चटका कोकिला मृषिका मृद्रा नाती कत्या बाला पाका बत्सा वयसि ज्येष्टा कनिष्टा उन्नमा गोपालिका पञ्चपालिका सूर्यो देवी पुँयोगे असता पिलता विकलेगादि ॥ ०

Dated: मन १२१३ मालशकान्दा १४२६। तारिस ११ भाद्रस्य समाप्तभागं ग्रन्थः॥ V. Foll. 9. Kūraka-pūda, begins:

क्रिया मुख्यकर्ता ॥ थात्वर्थाः क्रिया । क्रियायां सा-ध्यायां कारकेषु तदा योजनाहित्वाद् यो मुख्यः स कर्तृ-संज्ञः न्यात् । चैत्रः काष्टेः स्थास्यामादनं यचित । ० VI. Foll. 11. Subanta-pāda, begins:

मुपो लुगव्ययात्॥ अव्ययात्परस्य लुक् स्यात्। चाहि
प्राहि स्वराहि ओमाहि वहाद्यव्यम्। प्रथमाहिसप्तविभक्तीनां सुप्प्रत्याहारः। स्वस्तिष्टति ॥ अव्ययीभावाहनदन्तात् ॥ अतिस्ति । अनदन्तात् । उपरामात्। °
VII. Foll. 18 (by the same hand as III.).
Samāsa-pāda, begins:

तत्पुरुपो नत्रः मुपा समामो वा ॥ सुवनेन सह नत्रस्तापुरुपसंज्ञकः समामो वा स्थात् । स स्वभावा-दुज्ञरपदार्थप्रधानश्च । समासो वेत्रधिकारः । अनेकपद-स्योकपद्वज्ञा समासः । न ब्राह्मणो ब्राह्मणः ॥ ईपतो गुणिना ॥ ईपिपङ्गलः पटः । ईपदनूतः ॥ मानिना कालस्य ॥ ब्राह्मो नातस्य ब्रह्मातः । ०

It ends:

इति वन्छघाटीय - श्रीनारायणवन्छोपाध्यायकृती सारावन्यां सप्तमः समासपादः समाप्तः॥

l'ol. 1a has the title: रामनारायणवन्द्यकृ-तसारायलीव्याकरण १४२ पत्र चखर २४६५। [H. T. Colebrooke.]

900.

802c. Foll. 81; size 16 in. by 5½ in.; recent Bengālī handwriting; eight lines in a page.

Kārikāvali, a versified grammar, by Rāmanārāyaņa, son of Krishņarāma.

It begins:

सिद्धिदं पुरुषायोनां ज्ञानविज्ञानसाथनं ।
नाराययां नमस्कृत क्रियते कारिकार्यालः ॥
पूर्वतन्त्राणि संलोच्य प्रयोगानुपलस्य च ।
स्मष्टसंखेपसारोक्त्या पद्योनेयं मयोच्यते ॥
खकारादिखकाराना वर्णाः पद्याद्यदिताः ।
संज्ञार्यमेषां व्यत्यासः प्राक्तनैरवधारितः ॥

पत्राशिदिति जिङ्कामूलीयोपभानीयश्रुतानां स्थानिरूपत्नात् स्रकारस्य तुमेरुत्वेनाधिकाभ्युपगमात्। स्थासो यथा। स्र साइ इंट ज सुसुळ कृक्षाष्ट स्रोहः। ऐसीस्। हय वर्छ। भगा नङम। 5 द थ घ भ । ज इ द ग ब । ख फ छ उ च(!) । च ट त क प । श घ स ॥

> रमामाद्यना नामानः संज्ञाः स्पुरच्हसाद्यः । अच्यनं परिहायैव हसि तेन समन्विताः ॥ स्वको हसाम्य दीर्घाष्ट्र स्नुतास्त्राचः प्रकीर्तिताः । स्वकां मिषः सवर्णवं स्याद् इयोहस्वदीर्घयोः ॥ ०

The saṃjñāpāda ends fol. 2b; ac-sandhi, fol. 4; visargasandhi, fol. 6b; shatvapāda, fol. 8; ṇatvādhikāra and sandhivritti, fol. 9b; ajantanāma, fol. 12b; hasantanāma, fol. 15b; tyadādināma, fol. 16b; stryadhikāra, fol. 19b; kārakavritti, fol. 24b; samāsapādau, foll. 30 and 34b; taddhitavritti, fol. 45; iñantapāda, fol. 51b; śapādyanta, fol. 53b; aśityādyanta, fol. 57b; dvitvap., fol. 58; samprasāraṇap., fol. 59; guṇap., fol. 59b; imanta, fol. 62b; -kritsu prathamapādaḥ, fol. 65b; krityapāda, fol. 66b; ktvādyanta, fol. 68; upapadādhikāra, fol. 71b; kvansvādyanta, foll. 74b and 77b.

It ends:

क्रिनियवृत्तं क्रिनिद्मवृत्तं
क्रिनियरे व्ये क्रिनिद्मयार्थे।
विचित्तय शास्त्रं मुनिभिः प्रयुक्तं
चतुर्विधा बाहुलका भविता ॥
चत्रिविधा बाहुलका भविता ॥
चत्रिविधा बाहुलका भविता ॥
चत्रिविधा बाहुलका श्रीकृष्णरामो वस्य सूनोः।
इह विरित्तमगच्चत् तस्य कृत्मस्यानां
परिशेष इति कृते (!) श्रीरामनारायणस्य ॥
इति श्रीरामनारायणभट्ठाचायेचक्रवितिकृतायां कारिकावलौ
कृत्तस् क्राजाद्यन्तपादः॥
[H. T. Colebbroke.]

901.

805. Foll. 97; size 16 in. by $5\frac{1}{2}$ in.; indifferent, recent Bengālī handwriting; eight lines in a page.

Kārikāvali-tīkā, a commentary on Rāmanārāyaņa's grammar, by his son, Rāmaprasāda Vidyālaṃkāra Bhaṭṭācārya.

To the end of the taddhitavritti.

It begins:

प्रयाम्य ज्ञानकीकानं सिचदानन्दिवग्रहं। व्याख्यास्ये ज्ञन्दकूटार्थान् पित्रोक्तान् कारिकावलेः॥

निविभ्रेन ग्रन्थसमाप्तिकामो भट्टाचार्यचक्रवर्ती श्रीरामना-रायणः शास्त्रस्य वाचनिकत्वात् परमदेवतातुस्मरणपूर्वकं वाचा नमस्करोति सिद्धिद्मित्यादिना । ० । ग्रन्थस्य प्रामाएये हेतुमाह पूर्वेत्यादिना । पूर्वेषां पाणिन्यमरसर्वेवर्नप्रभृतीनां तन्ताणि च्या-करणानि संलोच्य सम्यगालोक्य प्रयोगान् श्रीरामायणमहाभारत-श्रीमद्भाग[व]तादी उपलक्ष्य दृष्ट्वा । इयं कारिकाविलः पद्येन श्रोकेन मयोच्यते कष्यत इत्यर्थः ॥ ०

The samjñāpāda, ends fol. 3; sandli, fol. 14b; sabdavritti, fol. 30; kāraka, fol. 48b; samāsu, fol. 89b. [H. T. COLEBROOKE.]

902.

803a. Foll. 89; size 15½ in. by 5½ in.; good, modern, Bengālī handwriting; eight lines in a page.

The remaining portion of Rāmaprusāda's commentary.

The ākhyūtavrittivyākhyū ends fol. 52b. It ends:

विरुद्धं गुरुवाक्यानां मया यद्मापितं क्वचित् ।

तत् खन्नच्यं वृधेः सम्यक् शच्दिसन्धृतितीपुैभिः ॥

इति श्रीरामप्रसादविद्यालक्कारभट्टाचायैविरिचतायां कारिकावल्ठिटीकायां कृद्याख्या समाप्ता ॥

Then follow two passages, one from the Vidagdhamukhamandana, and the other as follows:

जितः मुचिरितच्छेदी स्मरो ऽयं दुःसहो मया। इतीव देहमकरोदिभिन्नं यः सहोमया॥ इति कीचकरमकस्य॥ ०॥ नागरयोगकाव्यः॥

[H. T. COLEBROOKE.]

903.

593b. Foll. 180; size 11 in. by 4½ in.; fairly written, in Devanāgarī, by two or three different hands, about A.D. 1700; 7-9 lines in a page.

Pudacandrikā, an elementary versified Sanskrit grammar—chiefly based on the Sārasvatī Prakriyā,* with a commentary (rritti)—composed, under the auspices of prince Narottama, by Krishna, son (and pupil) of Šesha Nrisinhasāri.

I. Sandhi and Subanta, begins:

नियानंदघनं सर्वेकृसदितपरं परं।

ऋसु वस्तु स्वस्तिकरं लीलानिर्भितिवग्रहं॥ १॥

भाषादेः सारमुद्धृत्य कृत्वा लक्ष्यम्बारिकाः।

वर्तेरिष्णे यथालक्ष्यं स्वतात्पर्यप्रमागकं॥ २॥

निर्वेतं वक्तृतात्पर्यं स्वात्प्रमाग्यनपगा।

वक्तोपदिशिते तस्मिन् कृतकीवमरः कृतः॥ ३॥

ऋषेप्रकरगाद्यालोचने स्याद्योधगार्यं।

प्रायो अस्मिनादृतं तेन स्पष्टांथं श्रन्दगीरवे॥ ४॥

विद्यविधाताय गुरुदेवतेकामनुसंधत्ते । यज्ञिता मूत्रमंचारमनुमृत्य सरस्वती । विद्वद्रंगे नरीनिर्त्ति तं नृमिंहमहं भने ॥ १॥ प्रवृत्तेः प्रयोजनविषयावाह ।

सूचवृत्तीष्टियाक्यादिग्रंथग्रंषिष्ठमिक्ति । सुखयोधाय बालानां क्रियते पदचेद्रिका ॥ २ ॥

सूत्राणि पाणिन्यादेः । वृक्षयः काशिकाद्याः । इष्टयो भाष्यकारस्य । वाक्यानि वाक्षिकानि । छादिपदान्नसियंधा-दयो ग्रंथास्तेषां ग्रंथिदुवोंधो भागस्तत्र श्रमस्तद्वानाय । व्यवहारार्थे संज्ञा छाह ।

खच् खराः।

खराः प्रशिद्धाः खयं राजनो १॥ [ब्नेनक्। १। इनवर्गास्ते। १। परे तु हस्र । १। स्तरो

स्वरा रकडितिमात्रा हसदीयेषुता : क्रमात् । ० । ते ज्युदासानुदासत्वस्वरितत्वेस्तियेक्षणः । प्रदानुनाशिकाभ्यां ते डिथेत्यशद्शादयः । ० स्यः सवर्णाः सजातीया स्वलवर्णी सवर्गजाः । ०

Fol. 5 इति संजा: ॥

संधी छायां स्थरे ज्यस्ये इये मुप्तृष्टाः । इये । दध्यत्र । उप्ते । मध्यत्र । स्युरम् । पित्रं स्था छ छं। लाकृतिः । ०

इत्यच्मंथिः fol. 6b; इति प्रकृतिभावः fol. 7h; इति

^{*} Colebrooke, Misc. Essays, 2nd od., p. 41, makes it a commentary on the Sārasvata.

हत्संधि: fol. 10b; इति विसमिसंधि: fol. 11b; इति पत्वरात्वप्रकरणं fol. 14; इत्यनंताः पुह्मिगाः fol. 20, etc.; इति ॰ स्याधंतविवेकः समाप्तः fol. 109.

II. Timunta (with which a new paging commences) begins:

भातोस्तिङः कर्नकवीर्भावकवीस्वकर्मकात्। वक्ष्यमाणास्तिङो भातोः स्युस्ते प सकर्मकालर्भणि कर्तिर च अकर्मकानुं भावे कर्तिर च स्युः। लट् लिङ् लोट ⁰

पंचाद्याः शिच सार्वे स्पुराधियातोः कृताः परे। ० III. Kṛidanta, fol. 50b (of 2nd part): अथ कृत कर्तिर।

इत अर्ध्व वृक्ष्यमाराः प्रत्ययः कृत्संतः स्यात्स च कचिर्थे। प्रातुः (प्रा)कृत्यो भावकर्तगोः।

षातृविधेः यक्ष्यमाणात्प्रत्ययः कृत्संद्यः स्थातः च कर्त्रचे । प्राकृत्यो भायकर्मगोः । स्नातृविधेः कृत्संद्यो ऽपि स्थात्०

The MS. ends with four couplets, the last three of which run thus:

यालृपालेशतो इते इपि जुम्भते मिय वाद्मयं।
नृतिंदं नीमि शेपांकं देवतं पितरं गुरुं ॥
स्रास्त विश्वंभराभोगभृषणीभृतवेभवः।
नरोज्ञमस्तमस्तोतराजिनाशिलसद्यशाः॥
स्रापृथापर या रिराशिषमुधासासान्यदीखागुरोर्
स्रादेशेन नरोज्ञमितिपतेः श्रीशेपकृष्णोन्दुना।
विन्यस्तास्तमस्तदोपितिमिरा विद्वस्रकोराद्राह्
स्राचंदं परचंदिका कुयल्यानन्दाय भूयादियम्॥
इति श्रीमस्तृह्तद्धिपर्यत्वसुध्रराषुरंधरश्रीमद्राजनरोस्रमादिष्टश्रीशपनृतिंद्दसूरितनयकृष्णिवरिचतायां पद्चंदिकायुकी कृदत्वियेकः समानः॥

The same author wrote the *Prākṛitacandrikā* (see no. 945). [H. T. Colebrooke.]

904.

727. Foll. 155; size 18 in. by 4 in.; good, clear, recent Bengâlî handwriting; seven lines in a page.

Prainiyūrņava, another grammatical manual, in sūtras with a vritti, by Madanapaūcūnana. The author has adopted most of Vopadeva's grammatical terms, and many of his sūtras.

The aphorisms of the Kātantra (and probably other grammars) have also been laid under contribution. The MS. begins:

सरखतीं नमस्कृत शिष्णुधीवृद्धिहेतवे। समाहत्यान्यतन्त्राणि करोनि प्रक्रियार्थवं॥

सिद्धो वर्णसमाम्रायः ॥ सिद्धः खलु वर्णानां समाम्रायो वेदितव्यः । न पुनरन्ययोपदेष्टव्यः । वर्णा अकारादयस्त्रेषां समाम्रायपाठक्रमः । ०॥ तत्रादी चतुर्देश खराः ॥ ०॥ पूर्वो हस्यः परो दीर्षः ॥ कादीनि व्यञ्जनानि ॥ ०॥ अनस्या परलवाः ॥ ०

The taddhitaprulriyā (and subanta) ends fol. 71b; the ākhyātaprakriyā, fol. 126b.

It ends: इति कृद्नप्रक्रिया समाप्ता।
व्याकरणं नया तेने प्रक्रियार्णवसंक्षकं।
मदनास्यद्विजेनेदं समाह्यान्यतन्त्रकं॥
प्रीकोक्षिनारायण्क्षमणः खाह्यरं॥ ०

[H. T. COLEBROOKE.]

905.

222. Foll. 156; size 15½ in. by 5 in.; fair, recent Bengālī handwriting; seven lines in a page.

Jūūnūmṛita, another elementary Sanskrit grammar, composed in Saka 1660 (A.D. 1738), by Kūśīśvara Śarman, son of Rūmanārāyaṇa and Bhavūnī.

It begins:

काशिश्वरं भगवतीं प्रिणिपत्य वाचं द्वानामृतं त्वरितविद्यमवृद्धिबोध्यं। काले दुरनाचिति तनुलोकवोधे काशिश्वरो वदित वैदिकपौतमास्यः॥ चतुदेशाचतुस्त्वंशत्कादिसगौनुकॅापॅकं। वर्णमुक्तं तदाद्यनानाम कायीनुसारतः॥ खद्उण् चलक् एखोऐखीच्॥ इत्यच् तन्त्वसारे तथाच नामाभक्तलादकठवाडजभुक्तशेषं द्वात्वोभयोरिधकशेयमृणं धनं स्यादिति।

^{*} Cf. the beginning of the Kātantra, and Durgasimha's Vritti.

श्रश्च आश्वीत इश्च ईश्वेयिक समाहाराचतुर्देशाच् । कादि-हानाश्वतुस्त्रिंशत् । विसर्गः सगै आगमे स तु उपयेधःस्थित-विन्तुद्वयरूपः । अनुरतुस्वारः स तु वर्णोन्नमूर्व्वस्थित एकवि-न्दुरूपः । कें इति जिद्धामूलीयः पं इत्युपम्मानीयः । तौ यथा

> स्रथीविरेखगुक्तायामा स्व इयरूपकः। जिद्धाम्लीय इत्येव गजकुम्भोषमो व्यरः॥

एतत् सर्वे वर्णेसंज्ञं स्यात्। ततः खाद्यनवर्णेद्वयघटितं नाम स्यात्। ⁰

इति ॰ संज्ञाकद्खपादः fol. 15; इति संधिः fol. 25; इति मत्वसंस्थेपः fol. 29; इति श्रीकाशीश्वरशमैनमैनिभृतज्ञानामृते सङ्घरः संज्ञासंधिकपत्वशत्वशिकतो उध्यायो उपमाद्यो गतः fol. 32b.

The nāma portion ends fol. 60; the samāsa, fol. 83.

The ākhyāta begins: जयाख्यातं। तचादावाकृति-गर्मगर्माः ॥ घटादि । ज्ञा मारलोकस्तुतितोषनिशामने । श्रा पाके °

The krit, fol. 130b: अप कृडहुरूं। ⁹ The taddhita, fol. 145b. It ends:

श्रीमद्रायवपरिद्रतात्मजवरश्रीमद्यनश्यामजो धर्मे निष्ठितमानसो मुनिरिव श्रीरामनारायणः । तत्पुत्रो ब्हमकुर्वि तत्पदि हृदा मातुर्भवान्याः स्मरन् शाके खतुनुषे प्रवन्धसुथया ज्ञानामृतं पूर्णं ॥

शकान्ताः १९२७ । सप्ताक्षिमुनिभूशाके नता कालीपदासुजं । অलिखापुस्तकं शुभ्रं श्रीमान् रामनिधिद्विजः ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

906.

1463. Foll. 170; size 9 in. by 3\frac{3}{4} in.; fairly written, in Devanāgarī, about the middle of the last century; seven lines in a page.

Bhāvasimha-prakriyā, an elementary, explanatory grammar, composed by Bhatṭa Vinā-yaka, son of Bhaṭṭa Govindasūri, for Bhāvasimhu, eldest son of Medinārāja.

The sandhi-, and subanta sections. It begins:

रघुपितमहमीडे भावसिंहासनस्यम् खनुजयुगळमेकजापरस्मिन्द्धानं ।

दश्मुखरणवीजां जानकीं चानुजं चा-निमिपमिनलसूनुं मंत्रमग्रे अ्यमंतं॥ १॥

Three more stanzas have been blotted out; the first of which seems to run thus:

> ये - - - दशरचगृहे श्वित्रयाः प्रादुरासन् नूनं तेपामनुकृतिरिने मेदिनीराद्श्वितीशात् । तेपां मध्ये गुरम्मुखरितस्यातिमान्येष्णयाद्यम् तत्रुष्टार्थं व्यरिच रुचिरा प्रक्रिया भावभिंही॥ २॥०१॥

अ इ उण् १ हरू इति माहेश्वराणि प्रताहारमृत्राणि ॥

एपु च सन्ध्यकरणमसंदेहार्थं। छंदोवनमृत्राणि भवंतीति वचना
खांदसो विभक्तिलोपश्च । गादयः प्रताहारार्थाः। १

इत्युपयोगिप्रकरणं। अथ संधि: िश. १; अथ स्वादिप्र-क्रिया। अथैवद्धात्वप्रत्ययातं प्रातिपदिकं स्यात्। १ दिशे. 22; अथ कारकप्रक्रिया।

कर्ती कर्म च करणं संप्रदानं तथेव च।

अपादानाधिकरणे इत्याहुः कारकाणि पट॥ fol. 72b.

अप समासः । समर्थपद्विधिः समासः स्यात् fol. 90b;

अप तद्विताः । उपगोरपत्यभिति विग्रहे । पष्टवेतसमर्थोदपत्ये

उर्थे द्यावा स्यात् । fol. 133b.

Many of the examples show a Vaishnura tendency.

It onds:

श्रीमान्यं मेदिनीराद् तनयमजनयद्भाविमंहाभिधानं ज्येष्ठं श्रीश्याममाहादृशुयरिनरतात्क्षमरीं द्राह्वदान्यात् । तस्य श्रीप्रित्रयायां विषुधजनमनोभृंगयुक्ता सुवंतम् उक्ता माला मनोक्षा रयुपितचरणाविकृतं पूर्तिमाप ॥ इति श्रीमन्मीमांसकभटुगोविंदसृरिसूनुभट्ठविनायकविरिच-तायां भावसिंहप्रक्रियायां सुवंतं समाप्तं ॥

The front page of fol. 1, bears what seems to be intended for a facsimile of the prince's official stamp, consisting of a central circle (with the legend जीरानचंद्राल) and two concentric rings (with the legends जर कोकनदाल्या, and मेदिनो-राजसूत्रभावविंहस्य मुद्रिका).

II. T. COLEBROOKE.

907.

1490. Foll. 274; size 154 in. by 44 in.; fairly good, cursive, recent Bengali handwriting

(omitting the diacritic point of the r); seven lines in a page; foll. 209-238 and 242-274, by two different hands from the rest, six lines in a page; in places the writing has suffered from the stickiness of the ink (esp. foll. 18-28).

Drutabodha, a Sanskrit Grammar in aphorisms, with a brief commentary (called Drutabodhinī); by Bharatamalla (or Bharatasena), son of Gaurāngamallīka, and commentator of Amarakosha. It begins:

प्रयाम्य शम्भुं भरतेन बालान् पदानि विशापियतुं कियनित । स्वयंकृतस्य दृतबोधनाम्नो पितन्यते व्याकरणस्य दीका॥

निष्ठिशिष्टेकवाकातया प्रारिष्मितग्रन्थसमाप्तिप्रत्यहिनरा-सार्थं स्वयंकृतस्य व्याकरणस्य वृद्धिं चिकी पुँग्रेन्थकारः सकल-गीवींणशिरोमणिं श्रीभगवनं महादेवं प्रणमित सध्ये[तृ]शिवार्थं तदादीं निषप्नाति च पक्षेन ॥

प्रगम्य पावैतीनाथं सवैसिद्धिप्रदायकं।
द्रृतयोधं व्याकरणं भरतेन विरच्यते॥०॥
स्रम् ॥ संज्ञाद्वयकरणं एकस्य ग्रन्थसीकगीर्थं क्षचित् खरसं-ज्ञया क्षित्वस्त्रसंज्ञया व्यवहरिष्यतीत्वयैः।०

- 1. Sandhi and Sup-prakarana.—Hi-sanjñā-pādaḥ, fol. 9h; svarasandhipādaḥ, fol. 15h; halsandhipādaḥ, fol. 18h; sandhinishedha-pādaḥ, sīn tivanatā fol. 24h;—shatvaṇa-traprakaraṇam, fol. 42h; sīn tinuc; fol. 47;—ajantaprakaraṇam, fol. 60h; pun-lingapādaḥ, fol. 77h; strīlingapādaḥ, fol. 78h; napuṇsakapādaḥ, fol. 79; avyaya-pādaḥ, sīn gaulusland tyunatū fol. 80;—stripratyaya., fol. 102; this last section is paged separately, as are the succeeding ones. Here ought to follow foll. 196-238 (paged 1-43), containing the kārakapāda. There is no taldhita section.
- Tinantaprakarana.—Iti sanjāāpādah, fol. 103b; bhvādivivaranam, fol. 132b; adādivivaranam, fol. 140b; divādipādah, fol.

142; svādipādaḥ, fol. 143; tudādipādaḥ vivaraṇam, fol. 144; rudhādipādaḥ, fol. 144b; tanādipādaḥ, fol. 145b; kryādipādaḥ—curādipādaḥ, fol. 146b; ñyantapādaḥ, fol. 150b; sanantapādaḥ, fol. 153b; yunantapādaḥ, fol. 156b; lingadhātupādaḥ—iti parasmaipadapādaḥ, fol. 162; ātmanepadapādaḥ, fol. 172; karmabhārapādaḥ, fol. 174; vibhaktipādaḥ; इति सङ्घेद्यहरिहर-खानवंश्चसंभवगीराङ्गमञ्जीकात्मज-महामहोपाध्यायञ्जी-भरतसेनकृतायां दुत्वोधटीकायां तिङ्लप्रकरणं समाप्ते॥ श्रीरमानायश्चमेण: खाखरः॥

III. Krit-prakarana; foll. 178-195 and 239-274 (paged continuously 1-54).

[H. T. COLEBROOKE.]

908.

1172B. Foll. 40; size 13\frac{1}{4} in. by 4\frac{1}{2} in.; good, recent Bengālī handwriting; seven lines in a page.

Asubodha, an elementary grammar of Sanskrit, in aphorisms, mixed with verse, with a brief commentary by Rāmakiṃkara Sarasvatī. The author has followed the model of the Mugdhabodha, but with a different system of technical terms.

It begins:

यस्य सव्यभरडः सुवोधदस्तद्वरेः क्रममलं निधायके । रामिकक्करसरस्वती सतामान्युवोधमिति संतनोति सत्॥

सिद्धा खाद्याः ॥ सकाराद्या वर्णाः प्रसिद्धा क्षेयाः । स खा द्र दं उ ज स सु रू रू र र सो को खं सः क ख इत्यादि॥ चतुर्देशादी वाः ॥ खादी चतुर्देश ये वर्णास्ते चसंकाः स्युः । ख ० खी ॥ दिशां ही ही च सी ॥ खाद्यानामादी दिशां मध्ये यी ही ही वर्णी ती ससंकी सः । चादुन्क्रमी तृष्यी रत्रश्रुती च । ख खा इ ई उ ज स सु रू रू साति सार्थे होतृकारः ॥ प्रायुः ॥ हयोईयोः ससंक्रयोयों यः प्राक् स सुसंक्र स्यात् । ख द उ स रू ॥ परो रुः ॥ हयोईयोः ससंक्रयोयों यः परः स रसंकः स्यात् ० ॥ याद्याश्वामाः ॥ दकाराद्याश्वामसंकाः स्युः । ० ॥ खयाद्या गाः ॥ रकाराद्याश्वा गसंका स्युः । ०

काद्या व्याः । ०॥ पञ्चज्ञः पञ्च वाः । ०॥ ज्ञापसवाद्यद्वितीयाः माः ॥ ज्ञावसा वानामाद्या द्वितीयाश्च मसंज्ञाः स्युः । ०॥ अन्ये घाः । ०॥ ०

इत्यानुवोधे सुखसन्धिपादः fol. 4b.

स्याद्यास्त्रिज्ञः प्रितितिचिपिषिप्त्यः ॥ ° ib.; etc. vibhakti, kāraka, samāsa, taddhita, etc.; इत्यामुबोधे निनदिविपादः ॥ fol. 20.

भ्रमावीदोत् ॥ ° खपदादी दाः ॥ etc., on verbal flection.

It ends: इत्याजुबोधे जुचिधातुपाद:॥

[H. T. COLEBROOKE.]

909.

1405. Foll. 152; size 13 in. by 4 ½ in.; fairly good, modern Bengālī handwriting; six lines in a page.

The Śuddhāśubodha, an elementary Sanskrit grammar, by Rāmeśvara.

It begins:

गौरीशङ्करपादपसयुगलं चैलोक्यवाञ्चास्पदं ब्रह्मश्रीशपुरन्दरादिविनुधेः संसेव्यमानं सदा । नत्वा बालसुवोधनाय शिरसा रामेश्वराख्यो द्विजो विक्त व्याकरणं सद्धैषठितं मुद्धाशुवोधं मुदा ॥

च इ उ चु छ ए चो हे ची खराः॥ एते खरसंज्ञा भविता॥ चनो व्यं तुः॥ खवर्णिभिनो व्यं खरो नुसंज्ञो भविति॥ च इ उ चु छ समानाः श्रेमाः सन्ध्यक्षराः॥ ०

The saṃjūāpāda ends fol. 13b; hasantu-puṃ-lingapāda, fol. 31; hasanta-napuṃsakapāda, fol. 33b; strīvihitapratyaya, fol. 43b; kārakapāda, fol. 53b; samāsapāda, fol. 72b; taddhitapāda, fol. 86.

The tibantapāda begins: धातोस्तिप पस खनित सिप यस य निप वस मस। ते खाते खने से खाये ध्वे ए वहे नहे ॥ वट। यात् यातां ० ॥ विट। तुप तां खन्तु ० ॥ ends fol. 128.

The kṛidantapāda begins: धातो: कृताम ॥ धातो-रुत्तरे वस्त्रमाणा यावना: कृत्प्रत्यया नामसंज्ञा भवनिता॥ वटपाइत् श्रृतृशानी ॥ सर्वेधातुभ्य: श्रृतृशानी भवतस्ती च वटः परस्मैप-रातमनेपदतुस्यी त्रिषु हिन्नेषु क्षेयी ॥ ० It ends: इति श्रुद्धाशुपोधं व्याकरणं समाप्तं॥ शाके भूभिरसपद्याग्नी पद्धां मेचकपद्यके। गण्डयोगे श्रीम्यवारे ज्ञियां ग्रन्थः समाप्तः॥

This date, Śāka 1623 (not expressed in the usual inverted order), if it does not refer to the composition of the grammar itself, probably belonged to the MS. from which the present was copied.

[H. T. Coerrooke.]

910.

1175a. Foll. 34; size 13 in. by 47 in; clear, modern Bengālī handwriting; seven lines in a page.

Śīghrabodha, an elementary manual of the Sanskrit language, by Śivaprasāda. It begins:

प्रसम्य परमानन्दं सिचदानन्दिवग्रहं। शौष्रवोधं व्याकरसं क्रियते वाल्योधकं॥

खड़ उच्च रूप रेचो की हयर वरु भगन क मफ्द धघभज ० स। खाद्यन्ताभ्यां प्रत्याहारः। खाद्या नवस्तराः। ते हस्तादिभेदैरनेके। खाद्यो बन्येम् नामी। ०

The sandhi ends fol. 3; vowel-bases, fol. 5b; consonantal bases, fol. 9b; indeclinables, fol. 10; feminine affixes, fol. 11.

The verb section begins: जयाख्यातप्रिक्या नि-रूपते ॥ वस्यमाखप्रत्यया धातुतो होया: । भू मत्रायामित्यादि-शब्दा धातुसंज्ञा: । स च चिविध: परस्मेपदी ?

The kridanta begins fol. 20; the kāraka, fol. 32b; the samāsa, fol. 33.

The colophon of the subanta runs thus: इति स्रीमतुरुनाथपदार्यवन्द्मिलिन्द्यितचेतःशिवप्रसादकृते शीध-कोधे नामवृक्तिः पूर्णो ॥ [H. T. Colebbooke.]

911.

325. Foll. 223; size 12 in. by 4 in.; fair, recent Bengālī handwriting; six lines in a page.

Prabodhaprakāśa, a Sanskrit grammar, composed, for the use of Śaivas, by Balarāma Pańcānana.

- Nāmaprakaraņa begins:
 श्विवासंतोषसंतुष्टः खगौदेहें तुरीश्वरः।
 शिवो वितन्तां शैवं समस्तिश्वयसिविधं॥
- 2. .Thhyātaprakaraņa, fol. 42:
 भवाधेवं यग्ररणं स्मृते: मुखं
 तरित चाख्यातसमुद्रमाविज्ञान्।
 ऋनादिनाशं मदयं पद्यवं
 पुनः पुनस्तं प्रसमामि नाविकं॥
 गस्तोदितानां भादीनां धातुसंज्ञा प्रकीर्तिता।
 भू सज्ञायां चिती संज्ञाने इत्यादि॥ ०
- अ. Kṛitprakuraṇa, fol. 104:
 कथोकृतपुरारातिग्रीसीकृतहलाहलः।
 भस्मीकृतमनोयोनिः शंकरः शं करोतु नः॥
 कृद्धातोग्र॥ ०
- 4. Stritraprakarana, fol. 140:

 वन्दे ब्रह्मादिभिवन्दं देवैदेवीपदासुनं ।

 महात्मामृतमुत्मुक्कं मन्मनोधनराकुळं ॥
 गीर्युयक १
- 5. Kārakaprakaraņa, fol. 155 : प्रगम्य वाक्ननः कोर्यमेहादेवपदं शुभं। क्रियते चलरामेण कारकादेविनियायः॥ क्रियादिनिमित्रं कारकं॥ ०
- 6. श्रिकातंड्रक्वृत्यक्षिक्यक्ष्यक्ष, fol. 178 : थेया ब्रबादिभिदेवेयोगगम्या सनातनी । श्रिवाङ्किनस्त्रभुभाष्युचन्द्रिका दृदि भाषतां ॥ पदानां मिलितं श्रेयः समाप्तः स्यान्नदन्वये ।
- 7. Taddhitaprakarana, fol. 207b:

 भक्ताता करणासिन्धः शरायो मङ्गलप्रदः।

 सुनाता नगतां शानी रामो नो अभीष्टसिद्धये॥

 वाहवाद्य °

Soe Rāj. Mitra, Descriptive Cat. of Sanskrit MSS., i., p. 70. [H. T. COLEBROOKE.]

912.

410a. Foll. 39; size 12\frac{2}{4} in. by 4\frac{1}{4} in.; modern Bengālī writing; six lines in a page.

Dhātuprakāśa, a dhātupāṭha arranged according to the final letters, by Balurāma.

It begins:

नमः श्रीगुरवे तस्मै य उद्धर्ता भवार्यवात् । यो मूलं जपयज्ञादेरज्ञानध्वानाभानवे ॥ नत्वा ज्ञिवं ज्ञैवदमाश्रुतोपं वालोपकृत्वे प्रतनोमि यत्नात् । सपाठलोकागमसूत्रधातुं धातुप्रकाशं बहुवादिसिद्धं ॥

After two more introductory couplets, the author explains his anubandhas, some of which are peculiar, as $\mathbf{u} = \mathbf{u}$ प्राद्, $\mathbf{u} = \mathbf{u}$ प्राद्रितः

Then follow the verbs सङ्गीच सङ्गीच ठाराणसंख्या-स्थानयो:। सङ्ग्याति सङ्गापयति । सर्थेचि याञ्चायां। सर्थेयते सर्थापयते । 132 roots in स; 24 in सा; 19 in इ; 25 in ई; 23 in द; 13 in त; 21 in सृ; 16 in सृ; 6 in ए; 25 in ऐ etc.

It ends: द्विचत्वारिंशत्सीचाः॥ १९५०॥ इति धातुप्रकाशः समाप्तः॥ गङ्केमां चाहि ते मनः॥ इति द्विजन्नीवलरामविर-चित्रधातुप्रकाशसंग्रहः समाप्तः॥

[H. T. COLEBROOKE.]

913.

410b. Foll. 82; the same size; written in A.D. 1806, in the Bengālī character; seven lines in a page.

Dhātuprakāśaṭippanī, a commentary on the preceding work. It begins:

शिवं प्रगम्य सर्वेशं सर्वोदरनमस्कृतं । भातुप्रकाश्चग्रम्थस्य टीकां कुर्वे यथामित ॥

ग्रन्थस्य निर्विष्ठसमाष्यर्थे कृतं गुरोनेमस्काररूपमङ्गलं ग्रन्थारी जिष्णिज्ञसायै निवधाति । ०

It ends: इति धातुप्रकाशिंदप्यनी समाप्ता ॥ ॰ शकान्दाः १९२६ ॥ after which, added by a different hand: स्त्रीवलरामश्रमेण: कृति: ॥ [H. T. COLEBROOKE.]

914.

1172F. Foll. 14; size 13\frac{1}{4} in. by 4\frac{1}{2} in.; recent, indifferent, Bengālī handwriting; seven lines in a page.

Dhātucintāmaṇi, a dhātupā!ha by Viśvanātha. Not quite complete.

The author follows the order of the $P\bar{u}nin\bar{v}u$, but with many various readings (apparently chiefly derived from $K\bar{u}\acute{s}in\bar{a}tha's$ $Dh\bar{u}tuma\bar{v}jar\bar{v}$).

It begins:

यत्रोदिति जगज्जीवः परमेश्वरताश्वमः ।
तमखाई चिदानन्दमद्वितीयमुपास्महे ॥
स्वय प्रणम्य सर्वेषां गुरूणां चरणासुजं ।
थातुचिन्तामणिः श्रीलिविश्वनाथेन तन्यते ॥
चिन्तामणिं कुरुते कर्रुविश्वनाथेन तन्यते ॥
चिन्तामणिं कुरुते कर्रुविश्वनाथेन प्रयोगं
जिद्धासवः खलनीरं परिहाय भूवे(!) ।
सास्यातनातमपि मानवकस्य येन
विज्ञानमेकमधिरुद्ध मुदं तनोति ॥

तत्राख्यातज्ञानस्य धातुज्ञाननिदानत्वात् प्रथमं धातव स्व निमद्यन्ते । ते ऽपि गणस्यसौत्रसनाद्यनाज्ञिष्टप्रयोगमात्रमूरुभेदा-त्रतुधी भवन्ति । गणस्थास्ताविसमद्यन्ते ॥

भू सत्तायां ॥ परस्मे उदातः ॥ स्थङ् वृद्धी ॥ स्पर्ध संहर्षे ॥
गाधृ प्रतिष्ठालिष्ययोः यन्थे च ॥ वाधृ लोटने ॥ गोधृ (! probably गाधृ) नाषृ याञ्चोपतापैष्ययोशीः मु ॥ दथ धारणे ॥
सबुदि (!) स्नाप्रचणे ॥ ष्टिदि शैत्ये ॥ वदि स्निभवादनस्तुत्योः ॥
भदि बल्याणे सौस्ये च ॥ (om. 22 गुदै, 23 गुद) o bhūvādayaḥ ends fol. 8; adādayaḥ, fol. 8b; juhotyādayaḥ, fol. 9; divādayaḥ, fol. 10; svādayaḥ,
fol. 10b; tudādayaḥ, fol. 11b; rudhādayaḥ, fol. 12;
tanādayaḥ, ib.; kryādayaḥ, fol. 12b.

The MS. breaks off abruptly at यु जुगुम्सा (Westerg. 33, 36), after which a different hand has added the colophon: इति विश्वनाथन्यायालङ्कार-विरचितथातुष्विनामिणः समाप्तः ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

915.

3242. Foll. 96; size 12 in. by 4 in.; excellent Devanāgarī writing, of about A.D. 1500; thirteen lines in a page; the paper dark brown, as if from long exposure to heat, and hence very brittle; space left in the middle

of each leaf for a hole to be punched through; the first and the last two leaves slightly defective.

Ganaratnamuhodadhi, or 'great ocean of gana pearls,' being a metrical arrangement of the ganas, with a commentary; composed by Vardhamāna, disciple of Govindasūri, in A.D. 1140.

Edited, for the Sanskrit Text Society, by J. Eggeling (1879-81). This is the MS. K. referred to in the preface to part II., p. iii.

[F. KIELBORN.]

916.

949a. Foll. 30; size 10½ in. by 4 in.; fairly good Devanāgarī writing; nine lines in a page.

Ganaratnamahodadhi. The text only. This is MS. E. of the edition.

It ends:

गजहुताञ्चतिषिप्रमिते शके मधुयमासि सिते तथा। स्वय भुजंगतियो गुरुवासरे शुभदिने पठनाय विपश्चितं॥ ० संवत् १६६३ मिति माघवदी १२ रोजनुधवार॥

The date, Saka 1538, was probably that of the MS. from which this was copied.

[H. T. Colebrooke.]

917.

949b. Foll. 121; size 12 in. by 41 in.; excellent, recent Devanagari writing; foll. 118-121 supplied by a different hand; ten lines in a page.

Ganaratnamahodadhi, with the commentary, in a shorter recension; extremely inaccurate; numerous corrections, evidently made entirely from conjecture, having considerably added to the original incorrectness.

MS. D. of the edition.

It ends: इति श्रीगोविंदाचायैचरखन्तरूरिनहितपरभ-

क्तिविदितसकलवेदांतसिञ्जातविरञ्जमतस्रीमज्जगदिखलकृतपड्द -र्जनाद्श्रीसावैभीममंडलीमंडितपार्श्वयुगलस्रीगोविद्पंडितिश्चित्रश्चित्री च चर्ज्जमानपंडितविरिचतायां गगारान्तमहोद्धिवृत्ती स्राख्यातकृता-स्रितप्रस्थयगणिनिर्धयो नामाष्टमो ध्यायः॥

[H. T. COLEBROOKE.]

918.

1933. Foll. 23; size 10½ in. by 4 in.; fairly written, in Devanāgarī; seven lines in a page.

Samāsacakra, an elementary treatise on compound nouns, consisting of three couplets, followed by brief explanations and numerous examples.

It begins:

पोढा समासः संद्येपाद्ष्यविश्वतिथा पुनः ।
नित्यानित्यत्वयोगेन लुगलुक्केन च द्विधा ॥ १ ॥
तत्राष्ट्रधा तत्पुरुषः सप्तथा कर्मथारयः ।
सप्तथा च बहुवीहिर्द्विगुराभाषितो द्विधा ॥ २ ॥
द्वेद्वख्रुत्विधो क्षेयो ब्व्ययोभावो द्विधा मतः ।
तेषां पुनः समासानां प्राधान्यं स्याचतुर्विधं ॥ ३ ॥

स्त्रसार्थः । समासः संद्योपात् पड्डियो भवति । तत्पुरुषः कर्मधारयो बहुद्यीहिर्द्धिगुर्द्धद्वो ऽव्ययीभावस्त्रेति । तत्र उत्तरप-दार्चप्रधानस्तत्पुरुषः । द्विगुक्रमधारयी तत्पुरुपप्रभेदी । ०

This treatise should end fol. 22b: राजानं यो-धितवान् राजयुष्ट्या । सहयुष्ट्या । वेदस्यानुवचनं कृतवान् खनुचान इत्यादि ॥

Then follows a short chapter on Kāraka: अय प्रयोगाः कथाते ॥ कियायाः कारकसंबंधप्रयोगत्वादिता तु वाच्या किया । कारकस्तु कृतृकमैकरणसंप्रदानापादानाधिकरणभेदेन विद्याः । स कारकः प्रथमांतादियदवाच्यः प्रयोगश्चतुर्विधः । कृतिर प्रयोगः । ०

It ends: खकमैकतीर प्रयोगी वा।

रामो विराजते रामो भूमंडलमपालयत्।

रामेखोपाज्यते क्षीची रामचंद्रेख भूयते॥

रामचंद्री दश्चग्रीवं परलोकमनीनयत्।

जनकखौद्रामचंद्री मुमुचे खयमेव हि॥

स्रास्त भ्रीनृपञ्चालीवाहनशके १७१० किलकनामसंवासरे भाद्रपदमुद्व ६ भृगुवासरे इदं पुस्तकं समाप्त ॥ ० ॥ लिखाना एसतं यस्य कप्टेन लिखितं मया। पुरमग्रामेन(!) लिख्यंते वासुदेव खयं वहि (!) ॥ ० इदं पुस्तकं हस्ताख्य श्वापानिगो-विंदवैद्यवस्तिकसवेनागोठग्रे॥

Fol. 1a, and a fly-leaf at the end, give the title Samāsacakra; and the leaves are marked [Dr. John Taylor.]

919.

2191b. Foll. 2 (foll. 164 and 165 of vol.); size $10\frac{3}{4}$ in. by 4 in.; fairly written, in Devanāgarī, about A.D. 1650; ten or twelve lines in a page. The second leaf has been inverted by the binder.

Samūsacakra, another elementary treatise on the same subject.

It begins:

चतुःप्रकाराः सनासाः । तत्पुरुषो बहुव्रीहिंड्डेडो ब्ययीभा-वर्श्वति । तत्र तत्पुरुषो डिविधः । व्यधिकरणपदः समानाधिक-रणश्चेति । तत्रश्च षोढा समासा उच्चंते तत्पुरुषो बहुव्रीहिः कर्मधारयो डिगुर्डेडो ब्ययीभावश्चेति । तत्र तत्पुरुषो व्यधिक-रणसंज्ञायामष्टविधोभवति । प्रथमाडितीया०सप्तमीनश्मेदाचेति।०

It ends: सह वनं गच्छित नरैरिति सवनं। सह सागरं गच्छतीति ससागरं॥ इति समासचक्रं समाप्तं॥ १॥

> लज्जासत्तास्थितिनागरणं वृद्धिश्चयभयजीवितमरणं। ज्ञायनक्रीडारुचिदीप्यर्थे थातुगणं क्रमेकमाहुः॥ १॥

गुज्जरस्थे सरसपुरवासिना भट्टोपपदिश्विवशंकरात्मज-भट्टोप-पदसुखानन्देन लिखितो ऽयं ग्रंथः वाराणस्यां॥ सप्ततितमे संवासरे पुरुषोत्तमे मासे सिते पश्चे द्वादश्यां भृगी लेखः। रामचंद्रश्रर्था॥ [Gaikawar.]

920.

464. Foll. 154; size 16\(\frac{3}{4}\) in. by 6\(\frac{3}{4}\) in.; Bengālī character, European paper; 4-6 lines in a page.

Rāvaṇabadha, commonly called Bhaṭṭikūvya, an artificial epic on the adventures of Rāma, composed with a view to practical instruction in the less common grammatical forms, and ascribed to Bhaṭṭi (who is usually identified

with Bhartrihari, whilst others take him to be the son, or even the brother, of that grammarian. See Rāj. Mitra, Notices, vi., p. 144 seq.).

The text of the Bhattikāvya was published, with the commentaries of Jayamangula and Bharatamallika, Calc. 1828 (reprinted 1868, etc.).

[H. T. COLEBROOKE.]

921, 922.

544, 545. Foll. 754 and 702 resp.; size 17 in. by 10½ in.; well written, in the Bengālī character; European paper; number of lines varying.

Bhattikāvya, with the commentaries of Rāmacandra, Vidyāvinoda, Kandarpaśarman, Jayamangala, Pundarīkāksha, Bharata, Hariharācārya; and an epitome of the work, called Vyākhyāsāra (or Sthūlavyākhyā).

Each page contains one (or in the latter part two) śloka of the text in the middle, with the commentaries written (in smaller letters) above and below the text. Vol. ii. begins We subjoin the beginning and coloat ix. 19. phon of the commentaries:

I. Jayamangala's Jayamangalā:

प्रियापत्य पदासुजे गुरोविंदुषां तोषविश्वेपसाधनं । तन्ते जयमङ्गलः कृती निजनामाभिधभद्विदिप्पनीं॥ १॥ कविकुलकृतिकैरवकरहाटः । श्रीभतुहरिः कविभै-द्विनायं चिनाषुः। तस्याशेषाणुभश्मनैकप्रयोजनश्री-रामचन्द्ररचितरूपस्य। खत एव निष्प्रत्हेन समाप्ति निश्चिन्वन् स्तत्वेण मङ्गलाचारं परिहरन् साकाङ्कपद्येन ग्रन्थ्यथमुत्यापयति । स्रभृदिति ॥ स्वयं सनातनो विष्णः ० (differs altogether from the printed edition in the first śloka, and very considerably after that).

The colophon usually runs: इति अतृहरि-(or भट्टि)काव्यटीकायां जयमङ्गलास्थायां °

II. (Nārāyaṇa) Vidyāvinoda's Bhattibodhinī:

नता रामपदद्वंद्वमरिवन्दभविद्धदं। द्विजो हरिहराचार्यः कुरुते भट्टिबोधिनीं ॥ १॥ पर्वग्रामिकुले कलानिधिनिभं कृत्वा सुमेरुस्थितो भ्राता तस्य जटाधरो द्विजवरो वाखेश्वरस्तत्सृतः। [तत्यत्र: प्रियतो अभवत् कविवरो नारायणो नामतः सोऽभृदभ्यसनेन शास्त्रनिचयविद्याविनोदार्थतः †॥२॥ प्रायो हि मत्सरियः कवयः पृषिय्यां सन्ति क्वचित् क्वचिद्पि प्रियसाध्यादाः । एकं भिया प्रणयिकर्म करोमि नित्यं मध्ये द्वयोरपर्माटरवस्यव ॥ ३ ॥ अधिकृता पाणिनिम्निकृतल्खगल्हागे अपि सति ० On this writer see above, no. 830.

III. Pundarīkāksha's Kalāpadīpikā: नता शहरचरमां शाना सकलं कलापतलं च। दुष्टा पाणिनितन्तं वद्ति श्रीपुगडरीकाछः ॥ १ ॥ पाणिनिप्रक्रियायां में प्रसिद्धत्वात्र कींतकं। कलापप्रक्रिया तस्माद्मिसहात्र कथ्यते ॥ २ ॥ कुलिबन्धतमस्तीममपहस्तमियं मया। कलापदीपिका चक्रे सत्पचालोकनाय च ॥ ३ ॥ स्व कविना सरीवन्धो लक्ष्मम् सनाय ° It onds: इति महामहोपाय्यायश्रीकान्तपरिता-त्मज्ञश्रीपुगडरीकास्मकृतायां भट्टिकाव्यठीकायां कला-पदीपिकाव्यास्थायां स्वयोध्याग्रतागमनं नाम द्वाविज्ञः सर्गः समाप्तः ॥

IV. Kandarpaśarman's Vaijayanti: बालं पुरागपुरुपं ब्रजनुलरमगीमनीभवानन्हं। सजलजलदङ्यामं कामं श्रीनन्दनन्दमं वन्दे॥ १॥ नता गौरीनायपादारियन्द शाला भावं पद्मनाभस्य सम्यकः। सीपदानां प्रीतये भट्टिकाव्ये चक्रे टीकां भीरकन्द्पैशनाँ॥ २॥ षायनदुरीमतमे किल भट्टिकाच्ये हास्याय केवलमसी खल मे प्रसङ्गः। किनवेकमस्ति श्रायां सुद्धदो वनस्या दोषास्पृशो गुणलवयहिला हि समाः ॥ ३ ॥

† The MS. omits this half-stanza.

^{*} AMS. described by Raj. Mitra, Notices iv., p. 209, reads विद्यापिनोट् आयार्य: ; cf. above, no. 830.

विद्यासागरटीकायां कातन्त्रप्रक्रिया यतः । सुपद्मप्रक्रिया तस्मात् तस्यामेव प्रणीयते ॥ ४ ॥

सत्र तावन्महामहोपाध्यायश्रीभृतृहरिकविना श्रन्थः काव्ययोर्ले स्रणलिस्तानि महाकाव्यतयाभिधेयानि। स्रतः सगैवन्यः काग्डवन्यश्च कृतः। ०

It ends: इति श्रीकन्दपैचक्रवर्तिकृतायां भट्टिटी-कायां [other colophons here add चैजयन्यां] ॰

V. Vidyāvinoda's Bhaiticandrikā:

वन्दे दूवीदलश्यामं रामं राजीवलीचनं।

जानकीलष्टसणीपेतं भक्ताभीष्टपलप्रदं॥ १॥

नन्ना तातपद्दंदं ज्ञात्वा ग्रन्थकृदाश्यं।

विद्याविनोदः कुरुते टीकां श्रीभट्टिचन्द्रिकां॥ २॥

यत्र रामं घनश्यामं कृपारामं मुखेन सा।

कीश्रात्था मुपुवे मूनुं सर्ग श्रादः प्रकाश्यते॥ ३॥

अत्र किया श्रीधरस्वामिसूनुना भृतेहरिया सगै-चन्धो महाकाव्यलख्यमूचनाय काग्रवन्यश्च शब्दकाव्य-लक्ष्यमूचनाय कृतः। १। खासीमेत्यादिश्चग्धराञ्चन्दसा समापनिति पचीत्यादिमालिनी छन्दसा सगैनिवीह इति दिश्चितं ॥ अभृदित्यादि ॥

It ends: इति श्रीविद्याविनोदाचायैकृतायां भट्टिजायां तिङ्गकात्रां लुड्डिलिसतो नाम द्वाविंश-

VI. Bhurata (-sena, ormalla)'s Mugahabodhinā:

नाना शक्करमस्वष्टगीराक्तमिल्लालामाः।

भट्टिटीकां प्रकुरुते भरतो मुग्धवीधिनीं॥१॥०

It ends: इति सद्वैद्यगीराक्तमिल्लालामात्र्यीभरतसेनकृतायां मुग्धवीधिन्यां भट्टिटीकायां ०

VII. Ramacandra's Vyākhyānanda:

नावा श्रीनयनानन्दचक्रवर्तिपदाधुनं ।

व्याख्यानन्दो मया ग्रन्थस्तन्यते यत्प्रसादतः॥ १॥

वारेन्द्रवंश्वसंभूतश्रीरामचन्द्रश्रमेणा ।

तन्यते भिट्टकाव्यस्य टीकेयं खानकारिणी ॥ २॥

सीपस्रका नवं मूळं शिष्णान् वोधियतुं मया ।

रिचता वहुशो यानात् सुधीभिद्रृश्यताभियं॥ ३॥

वन्द्यः श्रीचक्रवर्ती निगमगणगुणैवेगैसंतोषिता श्रीर्
धीराः सर्वेत्र सभ्याः समितिषु कथिते नामधेये तु तस्य ।

जानन्यक्षानधारातिभिरतितरिषं शब्दसंतानसिधुं
तं जातो यो धरिययां पदनिकरक्रापाठवीकेशरी

सः ॥ ४ ॥

अनुग्रास्रा वयं भीरा दृश्यतां यानतो मुदा । व्यास्थानन्दो न जायन्ते पिश्डिताः परिनन्दकाः ॥ ५ ॥ महाकाव्यस्य खादौ खाशीनेमस्कारस्तु निर्देशो वा करिव्यः । ०

This commentary only extends to vi. 20, where it ends: सावैधातुक इति दोधों न स्यात् अधिकं कातन्त्रे प्रपन्तितं॥

The colophon of Sarga II. runs: व्याख्यानन्दे मनोरमे श्रीरामचन्द्रनिर्मिते। संपूर्णो द्वितीयः सर्ग सादृत्ये धीमतां सदा॥ of Sarga V:

समाप्तः पच्चमः सर्गे। व्याख्यानन्दे विनिर्मिते । जहार रावणो यत्र सीतां श्रीरामज्ञनेणा ॥

For another commentary (Suhodhinī) by Rāmacandra Vācaspati, see Rāj. Mitra, Notices viii., p. 220.

VIII. The last nine leaves contain an epitome, or anukramaņikā, written in an excellent, larger hand:

अथाशेपविशेषेण बालान् युन्पिपाद्यिषुश्रीमङ्गृहि-रिकृतस्य रामायणानुयायिभट्ट्याख्यग्रन्थस्य विषयसंख्या-छन्दसां प्रकाशेन तह्नन्थस्य व्याख्यायां कस्यविज्ञनवर-स्यातिश्रयानुरागः समजनि। अनलारं च तदिभिप्रायिवदा केनिचिद्विप्रेण तदादिष्टेन च तहन्थस्य व्याख्यासंपर्केण व्याख्यासाराभिधो ग्रन्थः समकारि॥ तत्र प्रथमं रुचि-राज्ञन्दसा अभृतृप इत्यादिना ०

It ends: समाप्तेषं भट्टिकाच्यस्य स्यूळच्यास्या ॥
At the end of the above seven commentaries,
(fol. 693b), a note has been added, likewise in
the Bengālī character, enumerating the authorities (pramūpaka) referred to by the several
commentators. We extract the more modern
and less common names:—

Jayamangala:—Durgasiṃha, Vardhamānamiśrāḥ, Śrēpatidatta.

Harihara:—Kūtantrapradīņa, Kshīrasvāmin, Goyīcandra, Jayamangalā, Ratnamālā.

Puṇḍarīkāksha:—Kūtantrapradīpa, Kramadīśvara, Jayamangalū, Durga, Durghaṭa, Bhūgavrittikāra, Vidyānanda, Śrīpatidatta, Svāmin. Kandarpa:—Kāvyaprakāśa, Kramadīśvara, Kshīrasvāmin, Govindabhaṭṭa, Jayamangalā, Dandin, Durgasimha, Durghaṭa, Bhāgavrittikāra, Rabhasa, Ramānātha, Vardhamānamiśrāḥ, Vidyānanda, Vidyāsāgara, Śrīpadma, Supadmapariśishta.

Vidyāvinoda:—Ujjvaladatta, Kalāpa(ḥ), Kīcakayamaka, Kshīrasvāmin, Gadasiṃha, Goyīcandra, Candravrittikāra, Jayamaṅgalā, Durgasiṃha, Durghaṭa, Devamiśra, Dhātucandrodaya, Ratnamālā, Rāmūrcanacandrikā, Vidyāsāgara, Śāradātilaka, Śrīpatidatta, Saṃgītadāmodara.

Bharata:—Kramadīśvara, Kshīrasvūmin, Jayamangalū, Durgasiņha, Devīdāsacakravartin, Dhātucandrodaya, Rantideva, Rāmananda (ācūrya), Vidyānivāsa, Śrīpatidatta.

For yet another commentary on the Bhaltikāvya (Subodhinī, by Kumudūnanda), see Rāj. Mitra, Notices iv., p. 209.

[H. T. COLEBROOKE.]

923.

2537. Foll. 417; size 10 in. by 4½ in.; well written, in Devanāgarī, in the 16th century; nine lines in a page.

Bhattikūvya, with the commentary of Jaya-mangala.

Colophon as in the Calcutta edition (1828).

[GAIKAWAR.]

924.

730. Foll. 112; size 12\frac{3}{4} in. by 4 in.; fairly good, modern Bengālī handwriting; eight lines in a page.

Bharata's commentary (Mugdhabodhinī) on the Bhattikāvya.

The author is said to have lived at Kānchrāpārā in the Hoogly district, about 150 years ago. Rāj. Mitra, Notices vi., p. 145.

[H. T. COLEBROOKE.]

925.

2525b. Foll. 11; size 10½ in. by 4½ in.; fairly written, in Devanāgarī, in the earlier part of last century; twelve lines in a page; the writing has suffered, apparently from damp, in several places, especially on the first three leaves.

Kaviruhasya, a poem in praise of a Dekhan king Kṛishṇurāja, composed by Hulāyulha, with the view of illustrating the meaning and present-stem formation of roots similar in sound and form. [A.]

It begins:

जयना मुर्गजत्पादनखदीधितिदीपिकाः। मोहान्धकारविध्वसान्मुक्तिमागेप्रकाशिकाः॥ १॥ लोकेपु शास्त्रेषु च ये प्रसिद्धाः काच्येषु ये सत्कविभिः प्रयुक्ताः । उचित्य तांश्चित्तविनोदनाय* श्रच्यानहं थातुभिरुद्धरामि ॥ ३ ॥ रकार्या एकजन्दास्त्र नानार्यास्त्रेकवाचकाः। सदृशायीभिधानाम्य भिनायीः सदृशाद्याः॥ ३॥ रकार्यास्तुत्यशब्दाम्य निवध्यने ज्व धातवः। भातुपारायणाम्भोघेः पारोत्तीशिधया मया ॥ ४ ॥ ष्यस्यगस्यमुनिज्योत्ज्ञापवित्रे दक्षिणापथे। कृष्णराज इति स्थातो राजा साम्राज्यदीश्वितः ॥ ५ ॥ गोपायति श्वितिमिमां चतुर्विसीमां पापाज्यमुप्सत उदारमितः सदैव। विसं न गोपयित यस्तु वनीपकेभी † थीरो न गुप्पति महत्यपि कार्यजाते ॥ ६ ॥ सर्गि प्याति प्यति द्विजदेवताश्च प्रीयाति बान्धवजनानितयीन् प्रकाति। यः प्रीयते प्रणायम् प्रयते च भूत्यान् यं प्राययनित 🛊 कविसूक्तरसायनानि ॥ ९ ॥

^{*} B. orig. विषिधातां चित्र , corrected (by Colebrooke) to उच्छिद्यताम्; तिर्धायतां A. C.; उचित्रय तान् विश्वविनोहनाय D.

[†] वनीयकेम्पो A.

[‡] Thus B (see comm.); मीयायंति A. C. D.

धूनीति चम्पकवनानि धुनीत्यशीकं
चूतं धुनाति धुवति म्फुटितातिमुकं।
वायुर्विधूनयति चम्पकपुष्परेणून्
याकानने धवति चन्दनमञ्जरीश्व ॥ ॥ ॥
कायो न जीयेति जृणाति न यस्य शिक्तर्
नो जूयेते भुजवलं न जृणाति तेजः।
यद्विद्विपां जरित चेतिस भोगतृष्णा
तेषां वर्षेषि विपिनेषु न जार्यंति॥ ०॥

The work consists of 272-274 ślokas; in the present MS. the numbers run up to 273; no. 262 having been omitted. The last two ślokas read as follows:

नयने यहुणाः सर्वान् † यस्तात्तयति दिङ्गुखं ।
श्रिया मृदति मृद्गति सरस्तता च संपदा‡ ॥
इति समाप्तमवाप्तगुणोदयं
कविरहस्यिनदं रसिकप्रियं ।
सदिभिधाननिधानहलायुध द्विजयरस्य कृतिः सुकृतात्मनः ॥
इति हलायुधकृतं कविरहस्यं समाप्तं ॥ [GAIKAWAR.]

926.

346b. Foll. 17; 4to; size 11½ in. by 9 in.; largo, clear Devanāgarī writing; thirteen lines in a page; European paper (watermark 1802).

Kavirahasya [B].

In the margins of the first few pages, Colebrooke has noted the roots with their (Sanskrit) meanings and class-numbers.

[H. T. COLEBROOKE.]

927.

890c. Foll. 10; size 9½ in. by 4½ in.; fair, small Devanāgarī writing; 10-12 lines in a page.

The same work. [C.]

The MS. is dated Samvat 1811.

[H. T. COLEBROOKE.]

928.

726b. Foll. 16; size 12½ in. by 4½ in.; good, recent Bengālī handwriting; seven lines in a page.

 $Kavirahasya-i\bar{\imath}k\bar{a}$, an explanation of the verbs used in the above recension of the Kavirahasya.

The MS. begins with the first two ślokas of Halūyudha's introduction, after which it proceeds:

प्राक्पदार्थी विभजते हंसः खीरीदकं यथा। विदुपां शब्दिसद्यर्थे सा नः पातु सरस्वती॥

जयनीत्यादिस्रोबद्धयमित्सुनोगं॥ रकार्यो । एकार्या रकशन्दाश्चेति । यथा पुष्पति पोवति पुष्णाति नानार्थाश्चेकवा-चकाः । श्विष्यति श्वेषति स्रालिङ्गनदहनायौ । सद्भायौभिधा-नाम्नेति सद्शायाः शब्दाम्न। यथा पुष्पति पपति। सन पूपप-पशब्दी पुष्टिवृद्धयी नानायीभेदे जी सदुशी ॥ भिन्नायी: सदु-शास्त्रा इति यथा पिवति पीवति खत्र वर्णसाम्ये ऽपि स्थी स्य-पानाभ्यामयोभ्यामयनाविसद्शौ॥०॥ एकार्यास्तृत्यशब्दास्त्रीत यथा निवस्ते निवासयित। अत्र निवस्त इत्यादी निवस खाद्धादने इति चुरादी। उभाविष खाच्छादनार्थी। स्रत्र सद्शशन्दार्थत्वम्-पदेशापेख्या ग्रासं धातुनां विकरणादिजनितवैकृत्यसंभवात्। थातु । ० अनेनोपासितगुरुत्वमाह । उपासितगुरुणां हि पुंसां प्रवन्धाः सुखचरित इत्युपादेया भवन्ति॥ अस्त्यगस्य ०॥ सुबोर्ध॥ गोपायतीति गुप् रक्षणे नितायः परस्मैपदी। जुगुम्सत इति गुप गोपन्कुत्सन्योः भ्वाद्यात्मनेषदी नित्यं सननः। गोपयतीति चुरादी पढ पुढ इत्यादि दखकपाठे गुपूधातुरप्रकाशनार्थः। गुणति इति गुप व्याकुलत्वे दिवादी ॥ पृषातीति पृतपेणे द्रवादी पृणतीति पृण् प्रीणने तुदादी प्रीणातीति प्रीच तपैणे ब्रबादी मृणोतीति पृतर्पेणे स्वादिः प्रीयत इति प्रीज् प्रीती दिवादिः । प्राययनीति प्रीत्र् तपेयो चुरादी साधुवादिषु पद्यते यत्र निजपक्षे वा रहणसामर्थ्यात् न्यादिविकरण श्रवेव भवति। प्राययनीति प्रीययनित अत्र खार्यादेव धातोखुरादिनिचि कृते वृद्धादिः खादित्वात् धीत्र् प्रीत्र् कातन्त्रमूत्रं च (iii. 6, 24) भून्प्रीणात्यो[न] नृताति धातुवृत्तं (!) धातुप्रदीपादिष्वेषं धातु-पारायणे नैव सामान्ये ग्रहणं खत एव प्रीणयन्तीति क्वचित्पाटः॥ ०

It ends: ॥ २०१॥ नीज् प्रापणे भुवादिः नय खरणे भुवाद्यात्मनेपदी मृड खरणे भुवादित्रपाद्योः॥ [२०२]॥ समाप्तरं टीका॥

[H. T. COLEBROOKE.]

^{*} केशरपृष्यरेणून् ॰ चंदनवसरीश्च B. C.

[†] नर्यति O A; तज्ञुणाः सर्वे A. C.

[‡] यो मृडति मृड्डाति सरखत्या च यः सदा B.

929.

45b. Foll. 16; size 9 in. by $3\frac{1}{4}$ in.; indifferent Devanāgarī writing of the latter part of last century; 10-13 lines in a page.

Kavirahasya-vivriti, another commentary on the same recension of the Kavirahasya.

It begins: गोपायतीति। गुपू रक्षणे भीवादिकः। जुगुप्तते निंदति। गुप गोपनकुत्सनयोरयनिप भीवादिको निंदायां नित्यसन्नेतः। जुगोपयतीति गुपू रक्षणे चौरादिकः। गुप्पतीति गुप् व्याकुलन्ने दैवादिकः॥ ६॥ चिन्नं पृणातीति पृ पालनपूरणयोः व्रनादिः व्यादिनाङ्गसः। ०

It ends: ॥ २०२ ॥ नयंत इति ग्रीत्र प्रापणे भ्वादिरुभ-यपदी । खतो नयतीयि सिद्धं ॥ [२०३] ॥ इति कविरहस्य-विवृति: ॥ [H. T. Colebrooke.]

930.

2539c. Foll. 20; size $9\frac{1}{2}$ in. by $4\frac{1}{4}$ in.; well written, in Devanāgarī, about A.D. 1650; 10-12 lines in a page.

Halāyudha's Kavirahasya, in a different recension from that contained and explained in the foregoing MSS. The MS. (D) begins:

ज्ञयंति १ १॥

प्राणायामश्रमोह्नतस्वेदाद्दैः पातु वः शिवः ।
गंग्रोपगृहनभाता पार्वत्या वीश्वितः खणम्॥ २॥
लोकेषु शास्त्वेषु च ०॥ ३॥
एकाषी एकशन्दाश्च भिनाषी एकवाचकाः ।
तुस्याषी तुस्यशन्दाश्च नानाषीः सदृशाख्याः॥ ४॥
एकाषीः समञ्जन्दाश्च ०॥ ५॥ गुग्मम्॥
खस्यगस्त्यमुनिज्योत्नापिवचे ०॥ ६॥
गोपायति श्वितिमिनां चतुर्यिसीमां
धीमान्न धमेवचनाच नुगुष्यते यः ।
विन्नं न गोपयित यस्तु वनीपकेभो
वीरो न गुष्पति महत्यिष कार्यज्ञाते॥ ०॥
खिनं पृणाणि पृणिति द्विजदेवताश्च
प्रीणाति सज्जनमनांति पृणोति धर्मे।
यः प्रीयते प्रणियपु प्रयते च वंधून्
यं प्रीण्यंति कविस्किरसायनानि॥ ६॥

धर्मे व्याप्रियते पिपार्ति पृथियों यः पारयत्याश्रमं
शश्चतपारयति व्रतानि विधियद व्रश्चेकताने स्थितः ।
सर्वस्थापि च पूर्यत्यभिमतं यः किंपिदापृरयेत्
पूर्यते च मनोरथाः सुकृतिनो यन्यार्थमंदर्शनात् ॥ ० ॥
यस्यांहः द्ययति द्ययंति रिपयः ० ॥ १० ॥
धूनोति चंपकवनानि ० केसरपुष्यरेगृन् ।
० चंपकमंत्ररीश्च ॥ १९ ॥

यो थर्म श्रुतिनिर्मलेन मनसा मीमांसते । १२॥

This seems to be the recension referred to by Prof. Bhandarkar in his Report (1887) on the Search for Sanskrit MSS, in the Bombay Pros., 1883-4, p. 9. Śloka 168 of the present MS. (164 of the comm.) runs as follows:

तोलयतातुलं शत्या यो भारं भुवनेश्वरः । नस्तं तुल्यति स्थामा राष्ट्रकृटकुलोद्वयम् ॥ and &. 185 (comm. 182):

> सोनं सुनोति यञ्जेषु सोमयेशिविभृषणः (!) । पुरः सवति संग्रामे संदनं स्वयमेव यः ॥

The corresponding *ślokus* (206 and 242) of the other recension read thus:

यस्तोलयित दाहिद्धकर्दमे पितताक्षरान्।
तुल्यत्यपि देवंद्रं संग्रामे भुजियक्षमात ॥
यथा मुवित संग्रामे स्वयमय जयेन यः।
सोमं मुनोति यक्षेष्ठ परलोक्षजिगीषया॥

This MS. has 301 couplets, ending thus:

जनुकूलित यो धनेमनुकूलयित किनान्।

देथे यस्य मितिनित्यमधने श्रीश्र सर्यदा ॥ ३०० ॥

इति समाप्तसदामगुणोद्यं

कविरहस्यमिदं रिसकप्रियं।

सदिभधानहलापुधसंद्रक
किनवरस्य कृति: सुकृतात्मन: ॥ ३०० ॥

इति कविरहस्यं कार्यं समाप्तं॥

[(!АЛКАМАК.]

931.

2539d. Foll. 29; size and handwriting as of preceding MS.

Kavirahasya-{īkāvacūri, a commentary on the second recension of the Kavirahasya.

It begins:

गोपायातीति । गुपू रख्यो भ्वादी । गुपि गोपनकुत्सनयो-भ्वादिः । छोकृतर्करघुळघुळोचृवृथगुपधूपेति । चुरादी दंडकथा-कथानुस्ताद्र्य्ये चनुर्यो । विञ्चदानेन याचकान्न वंचयित । गुप च व्याकुळावे । कायेनेव कायेजातं । खार्थे जातप्रत्यः ॥ ७ ॥ खिनं पृणातीति । पृश पाळनपूरणयोः व्यादी । पृणात् प्रीणने नुदादी । पंड प्रीती खादी । प्रीग् च प्रीती दिवादी । ०

The system followed by the commentator is evidently that of Hemacandra's Dhātupārāyaṇa.

The MS. ends: अनुपूर्व: कूल वरणे भ्वादी। अनुकूलान्करोति गिज् वहुलिनिति गिग्। प्रि इस्वे प्रदीभी [PI. जि इंधेप् दीभी Dhatemp.] स्थादी। रुधि वृद्धी भ्वादी। श्रीज्ञन्दः समाभी मंगलार्थः ॥ इति कविरहस्यटीकावचरिः ॥

[GAIKAWAR.]

932.

3244. Foll. 33; size various; well written, by *Lālā Muhutā Burāya*; European paper.

a. c. Foll. 4 and 9 resp.; size 8½ in.
 by 6½ in.; 14-16 lines in a page.

Grammatical fragments.

a) Rules and examples regarding the formation of denominatives and intensives.

Bog. क्वकेय श्यामायते दुःखादयो वृत्तिविषये तद्वति वर्तते व

c) The beginning of a Dhalupatha: भू सत्तायां॥ विश्वी संशाने ॥ खत सातवागमने ॥ ॰

From fol.3, roots arranged alphabetically (in separate lines), with anubandhas and meanings: अधः त् क् तकृती ॥ अंक अंग त् क पदे लक्ष्यो ॥ व

II. b. d. Foll. 3 and 17, size 9½ in. by 7 in.; and 12½ in. by 7¾ in. resp.; 15-23 lines in a page.

Fragments of poetry, and copies of inscriptions; in fact, specimens of penmanship; d) also including three leaves, containing the names of the days of the fortnight; the lokapālas, and the numerals.

[SIR CH. WILKINS.]

933.

2542c. Foll. 2; size 10 in. by 4½ in.; well written, in the Jaina type of Devanāgarī, about A.D. 1650.

- I. Foll. 1 and 2a contain the ganas svarādi (Pān. I., 1. 37), cādi (I. 57), and a gana, beginning with tataḥ, atra; and, finally, a number of declensional and conjugational forms [prathamādivibhaktyantapratirāpakāḥ and tibādivibh.]. The margin of these pages contains glosses, partly in Sanskrit, partly in Bhāshā.
- II. Fol. 2b (19 lines) contains a passage of 28 slokas from a Kosha, beginning: स्क् शोभाकिरशेखामु वाग् भारतां वचस्यि। सद् विद्यमाने सत्ये च प्रशस्ताचितसाधुषु ॥ ककुद् भूपितिचिह्ने स्थात् प्रधानवृष्टभाङ्गयोः। धूर्यानवद्ने भारे पूः शरीरे पुरे तथा ॥

[GAIKAWAR.]

934.

2924. Foll. 10; size 13\frac{3}{4} in. by 3 in.; 4-16 lines in a page.

Specimens of various alphabets, viz. Grantha, Uriyā, Tibetan, Devanāgarī (the ordinary modern character as well as that used in Buddhist books and the lapidary character in Chinese Buddhist inscriptions), Bengālī, Gujarātī and Telugu.

The description on the title-page is 'Various sorts of letters found in Karandavyūha.'

[B. H. Hodgson.]

935.

3243. Foll. 131; size 14½ in. by 9 in.; Devanāgarī character; written by a European hand, for the most part in three columns; many pages left blank.

Grammatical notes and paradigms.

Foll. 1-2 contain the alphabet and conjunctions of letters; 3-9 blank;

fol. 10, case-endings, and some grammatical terms;

foll. 11-32, declensional paradigms;

foll. 32b-33, degrees of comparison;

foll. 34-37, formation of feminines;

foll. 38-43, pronominal declension;

foll. 44-45, personal terminations;

foll. 46-131, conjugational paradigms.

[H. T. COLEBROOKE.]

936.

1086. Some sixty folio leaves of European and Indian paper.

Various grammatical and lexicographic materials, compiled by, and for, Colebrooke.

[H. T. COLEBROOKE.]

937.

3109. Foll. 93; size various; Devanāgarī and English.

Some of Colebrooke's grammatical materials.

- a) Foll. 43; size 19½ in. by 12 in.; Colebrooke's manuscript copy of the 24th chapter of his Sanskrit grammar; treating of the 2nd and 3rd classes of verbs.
- b) Foll. 12; size 17 in. by 11 in.; a compilation of derivatives from verbs of the first class of the *Dhātupāṭha*, with references to, and quotations from, commentaries, *Koshas* and grammatical works; and English equivalents both of the roots and derivatives.
- c) Foll. 38; size 15 in. by 9½ in.; derivatives from verbs of the remaining classes.

[SIR E. T. COLEBROOKE.]

938.

2873. Foll. 65; size 12 in. by 8 in.
The MS. copy of a Sanskrit grammar; in

the Grantha character, explained in Latin. It bears the same title as that of *Paulinus a S. Bartholomæo*, viz.

Sidharuban seu Grammatica Samscridamica. It is similarly arranged, and contains on the whole the same paradigms, though it is much more concise in the explanatory part.

[MACK. COLL.]

10. PRAKRIT GRAMMAR.

939.

1120c. Foll. 18; size 12 in. by 4½ in.; legibly written, in Devanagari, towards the end of last century; ten lines in a page.

Prākrita-prakāša, a grammar of the Prākrit dialects, by Vararuci; with Bhāmaha's commentary, entitled Manoramā.

The work has been edited by Prof. E. B. Cowell (1854). [II. T. COLEBROOKE.]

940.

2160. Foll. 21, the first of which is missing; size 11 in. by 4 in.; legibly written in Devanagari; ten lines in a page.

Another copy of the Prükrita-prakāśa, with the Maneranā.

The MS. begins from emitsin in the comment on I. 5.

Dated: संवत् १६९० भाद्रवावदिक्वतीया लिखितं॥ [GAIKAWAB.]

941.

1503c. Foll. 77; size 11% in. by 4 in.; legibly written, in Devanagari, in the latter part of last century; eleven lines in a page.

Prākṛita-samjīvanī, a commentary on the Prākṛita-nrakāśa, by Vasantarāja. Imperfect at the beginning; the MS. commencing in the middle of the comment on i. 2.

It ends: इति वसन्तराज्ञविरचितायां प्राकृतसञ्जीवनीवृज्ञौ निपातविधिरष्टमः परिछेदः समाप्तः॥

Cf. Cowell, Prūkritaprakūśa, p. x.; Pischel, De Grammaticis Prūcriticis, p. 17.

[H. T. COLEBROOKE.]

942.

563. Foll. 88; size 12½ in. by 4½ in., indifferent, modern Devanāgarī writing; eleven lines in a page.

Hemacamira's Prūkrit grammar in four pādas of sūtrus, with a vritti; forming the eighth and last adhyāya of the author's Śabdānuśāsana, or Siddhahemacandra. A complete, but very inaccurate, copy.

The work has been edited, in the Roman character, with a German translation and notes, by R. Pischel, 1877, 1880. See also Aufrecht, Cat. Bodl., nos. 410, 411.

At the end this MS contains the four ślokas (referred to by Aufrecht and Pischel), according to which Hemacandra (A.D. 1088-1172, acc. to Bhāo Dājā) composed this grammar at the request of Jayasinhadeva, or Siddharāja, a descendant of Mūlarāja, of the Cālukya family.

इत्याचार्यश्रीहेमचंद्रविरिचतायां सिद्धहेमचंद्राभिधानस्वोपक्ष-श्रन्दानुक्षासनवृत्तीं १ सप्टमाध्यायः समाप्तः । समाप्तेयं वृत्तिः । स्वयं सूत्रसंस्था सूत्र १९१९ ॥

खासी हिशांपितरमुद्रचतुः स[मुद्र]मुद्रांकित खितिभर खम बाहुदै इः ।
श्रीमूळराज इति दुर्थर वैरिकुंभिकंठीरवः श्रुचिचुळुक्य कुळावतं सः ॥ १ ॥
तस्यान्वये समजिन प्रवल्ल प्रतायतिरमशुतिः खितिपित जैयि संहदेवः ।
येन खवंशसवितयेषारं सुधांशी
श्रीसिहराज इति नाम निजं च्यलेखि ॥ २ ॥
सम्यान्विष्य चतुरश्रतुरो ऽ प्रुपायान्
चित्रोपभुज्य (І. जि ०) च भुवं चतुरिम्न कांचों।
विद्याचतुष्टयविनीतमिति जैतात्मा
काष्टामवाप पुरुषायेचतुष्टये यः ॥ ३ ॥

तेनातिविस्तृतदुरागमिव[प्र] कीर्थी-शब्दानुशासनसमूहकदियतेन । अभ्ययितो निरवमं विधिवद्धाधत्त शब्दानुशासनमिदं मुनिहेमचंद्रः ॥ ४ ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

943.

784b. Foll. 36; size 93 in. by 31 in.; fair Devanāgarī writing of about the middle of last century; eight lines in a page.

 $P\bar{a}das$ I. and II. of the same work. A good MS. with numerous marginal glosses.

[H. T. COLEBROOKE.]

944.

2900. Foll. 288; 4to.; size $9\frac{1}{4}$ in. by 7 in.; European paper (watermark 1806).

The Prākṛit words, cited as examples in Hemacandra's Prākṛit grammar, written in one column on each page, with the Saṃskṛit equivalents, both of them written in the Bengālī character. These two columns are followed by the English equivalents, and, from p. 10, also by the transliterated Prākṛit and Saṃskṛit words written in lead pencil.

According to Prof. Pischel (Hemacandra's Grammatik der Präkritsprachen I., p. vii.), this list is incomplete and compiled from untrustworthy MSS.

[BIBL. LEYDENIANA.]

945.

3213. Foll. 88; size 10¹/₄ in. by 3³/₄ in.; fairly written, in Devanāgarī, about A.D. 1550; seven, from fol. 17 eight, lines in a page.

Prākrita-candrikā, a Prākrit grammar, by Krishņa Paņdita, son (and pupil) of Šesha Nrisimha.

The work is modelled after the author's Padacandrikā (above, no. 903).

It begins:

प्रात्न कुलं हितगाई प्रसृह ब्यूहितिमरमाते गई।

सिन्द्राह्ण शुखादं वेत गढ़ तुग्छ मवळ से॥ १॥

कित्त कळ मपुस्त न्यस्त हस्ता ग्रमुद्रा

दिश्चतु िळ खनशु द्धिं शारदा सारदा नः।

प्रतिवदनसरो जं या कवीनां नवीनां

वितर्रात मथुधारां माथुरी ग्रां धुरी ग्रां॥ २॥

श्री नृसिंह गुरोनिता पद्यक्ष जत सर्जः।

विश्व द्यार्थे शिलुहितां कु वे प्राकृत चे दिक्षां॥ ३॥

प्रकृतिः संस्कृतं तत्र भवता ग्राकृतं स्मृतं।

तद्भवं तत्समं देशी सेवमेति स्था मतं॥ ३॥

प्रकृति प्रस्तु गेति सेवमेति स्था मतं॥ ३॥

स्ति सेवस्तु गेति स

इति सामान्यविधिप्रकाशः fol. 11; follow modifications of letters to fol. 35b; इत्यव्ययानि fol. 38; declensions, numerals, etc; इति ॰ स्याद्यंतप्रकाशः संपूर्णः fol. 58 (numbered 57; two leaves being marked 28).

The Tinanta (paged separately 1-30) begins: जय तिङो निरुपंते ॥ थातोईलंतस्यादंतः । हलंतस्य थानोरंते सकारः प्रयोक्तव्यः । भमइ । उवसमइ । तुथइ । कुणइ । किणइ। हलंतस्य किं। होइ। जम्भाइ। लोपा विकरणाः क्रिवत् । संस्कृते सिड्डपे प्राकृताः शवादयो विकरणा निवन्धाः । होइ । तुथइ । सुमइ । मरइ । करइ । क्रिवत् किं। जपइ ॥ १ किं। तुथइ । सुमइ । मरइ । करइ । क्रिवत् किं। जपइ ॥ १ किं। शि इति तिङ्कत्यकाशः ॥ * ॥ ज्ञातुम्तव्येषु घेत् प्रहेः । ज्ञादिषु परेषु प्रहेर्येदित्यादेशः स्थात् । घेत्रूणा । घतुष्याण । क्रिवत भवति । गिणिह्य । तुम् घेतुं । तव्य । घेत्रव्रं ॥ वचेस्तु वोत् ॥ ० It ends:

तिदमां पदचंद्रिकानुजातां
प्रयुतां प्राकृतचंद्रिकां विदग्धाः ।
परिश्वीत्य चिरादपास्ततापाः
कविगोष्ठीषु विहारमातनुष्यं॥ १॥
इति कृतिपरितोषप्रार्थनालंपटेन
प्रकटितपरभागा शेषकृष्योन सेयं ।
रचयतु गुरुतोषं शेषवंशावतंसं
गुरुषिह नरिसंहं प्रार्पिता तत्पदाच्ने ॥ १॥
इति श्रीकृष्यपंडितविरिचिता प्राकृतचन्द्रिका समामा ॥

946.

1106. Foll. 47; size 12½ in. by 4 in.; modern Bengālī writing, by two or three different hands; seven or eight lines in a page.

Prākrita-kalpataru, a grammar of the Prakrit dialects, by Rāma Tarkarāyiśa.

It consists of three chapters (or branches, \$\tilde{sakha}\$), which are subdivided into (10, 3, 3) clusters (stavaka), consisting again of paragraphs or stanzas (called flowers, kusuma).

The work begins with an introductory section, which is, however, incomplete: of 14 kusuma only a few ślokas remain, and these partly in a very corrupt condition, the first two leaves being written more carelessly than the greater part of the MS.

It begins:

नमो गणेशाय॥ प्राच्यभवदिया साभीरकर्णाटकमध्यतेशनाः॥
स्युगुँजैरद्राविडपश्चिमेभना इतिमकं मिस्ततवयमस्मात्।
ते भूगांम इतीह सूरवोपरश्चन्याहं मृलोपविमता मम ॥
कांककयकश्र्रसेन (१. कैंकेयक ०) पास्तालगांडप्रभवक्षमेण।
समागधद्रावडमूष्टमभेदं भाषाविष्णुद्धं मतमर्थणुद्धं॥ २॥
तथा चतुःपादविष्णुद्धमन्यदद्धत्वमेकादश्चथा तिहत्यं।
तेषां स्थितानामश्चिपंदी न मिन्त योथे सघयोग्रुपाया॥ १२॥
रतामु लक्केष्यरभाषितामु भाषामु कौंतृहलशालिनो ये।
तेषां प्रमोदाय कृतिमैनेषा सेत्वादिकाव्यानि पदान्यकारि॥
सर्वीमु वासाखिह हेतुभूतां भाषां महाराष्ट्रभयां पुरस्तात्।
निरुद्धिष्पामि यथोपदेशं श्वीरामश्चमौहिममां प्रयानात्॥ १३॥
इति प्राकृतकस्थतरीं चतुदेशकुमुनैः खरूपनिरूपयं॥ ॥ ॥

तवासे वध्यते । खदनात्मुरोत् (Varar. 5, 1) । नपुंसकात्सोविन्दु (5, 30) । इतुदन्तयोः सो दीर्थः । पदान्यस्य हलो लोपः (4, 6) । 9

इति ° चतुर्विश्वतिभिः कुसुमेरच्स्तयकं fol. 6b; इति ° घोडशकुसुमेडितीयस्तवकः fol. 8b; इति ° विश्वतिकुसुमेर्यु- क्रस्तवकः fol. 12; °विश्वतिकुसुमेः सन्धिस्तयकः fol. 14b;— (?) some omission at fol. 19, where parag. 24 is followed by 14; the end of the 6th and beginning of 7th stavaka apparently wanting;—

इति ॰ पचित्रिशालुमुमैः मुबनस्तवकः fol. 22; ॰ पचि[द्या] कुमुमैस्तिङनस्तवकः fol. 26; ॰ द्वाचनारिशालुमुमैर्छोदिस्तवकः fol. 33b; इति ॰ प्राकृतशासने कत्यतरी द्याभः स्तवकैः प्रथमशासा निरुक्ता ॥ fol. 34.

विरच्यते संप्रति सीरसेनी पुर्वेव भाषा प्रकृतिः किलास्याः। ०

इति ॰ अष्टिनंशालुसुनैः प्रथमस्तवकः fol. 37; ॰ ड्राचिशालुसुने मिर्डितीयाख्यायां मागध्यथेमागधीदाधिसाभापानिसीयो नाम द्वितीयस्तवकः fol. 39b; इति ॰ एकिन्सिस्तुसुनेस्तृतीयस्तवकः। इति ॰ चिभिः स्तपकेद्वितीयशाखा निरुक्तां॥ fol. 42.

निरुच्यते संप्रति नागरादि-क्रमादपभंजा इह प्रसिद्धा । °

इत्यपभंशस्तवकः fol. 45; ॰ द्रावझाद्यपभंशस्तवकः fol. 46; follow the $Pwiśāc\bar{c}$ and $P\bar{a}\bar{u}c\bar{a}l\bar{c}$.

It ends: एवं लख्दृष्ट्या सर्वासां भाषाणां संकरो द्रष्टयः॥ इति प्राकृतशासने कट्यतरी पचदशकुमुनेस्तृतीयाशाखा निरुक्ता॥ इति श्रीरामतकेवागीशभट्टाचायैविरिचतसमस्तपचाशिस्वशती-विनिर्मितशाखात्रयेण मलवान् कट्यतरः संपूर्णः॥

Then follow three indravajra half-stanzas, the last two of which run thus:

तुसेव (?) तुष्ये फलवान् सुपद्येर् जायोदितः (? खारोपितः) कल्पतरुस्तिशाखः ॥ नंनम्य लखोदरपादपत्रं दन्यभ्रभूपालमिते शकाब्दे ॥

If this date (Saka 1608 = A.D. 1686) does not refer to the composition of the book, it must belong to a former MS.

On this MS. cf. hasson, Institutiones Linguæ Pracriticæ, p. 19 seq. [H. T. Colebrooke.]

II. Lexicography (Kosha).

947.

258. Foll. 93 (one of which, 77, is left blank); size 11 in. by 9 in.; good, large Devanāgarī handwriting; 14 lines in a page; European paper (watermark 1802); bound in the European style.

Amarasimha's Nāmalingānuśāsana, usually called Amarakosha. Carefully corrected throughout.

Edited by H. T. Colebrooke (1808 and 1825) and A. Loiseleur Deslongchamps (1839); as also repeatedly in different parts of India.

A new edition of the text, with the commentaries of Kshārasvāmin and Brihaspati Rāyamukuṭa, is now being brought out by Anundoram Borooah, at Berampore (part ii. to i. 5, 5.).

[H. T. COLEBROOKE.]

948.

2808. Foll. 86; size 9 in. by 7 in.; modern Devanāgarī writing; 17-19 lines in a page; bound in the European style.

Amarakosha, with a partial interlinear English translation.

A note on the cover states, that "the whole was fairly copied out by Sir Charles Wilkins, with the addition of notes and renderings."

[SIR C. WILKINS.]

949.

2413. Foll. 112; size $7\frac{3}{4}$ in. by $4\frac{1}{2}$ in.; fairly good, modern Devanāgarī writing; 8-10 lines in a page; foll. 37b and 38 are left blank. Amarakosha.

A note, written in red pencil, on the fly-leaf, and signed C. W., states that it is "a very imperfect copy," though a former owner had called it, on the same leaf, "The Ammar Kosh compleat (!) in 3 parts." The MS., though probably not very defective in extent, is certainly not very correct.

[R. Johnson.]

950.

2336. Foll. 114; size 10 in. by 4 in.; good, modern Devanagari writing; seven or eight lines in a page; foll. 14a and 27b are left blank.

nn2

Amarakosha. Incomplete, and rather incorrect. The MS. ends with śloka 31 of the 10th (śūdra-) varga of kānda II.

[GAIKAWAR.]

951.

2475. Foll. 87; size 11 in. by 8 in.; legibly written, in Devanāgarī; seven lines in a page; modern; bound in the European style.

Amarakosha. Kāṇḍa II. [R. JOHNSON.]

952.

2776. Foll. 268; size 12½ in. by 4¾ in.; legibly written in Devanāgarī; 9-11 lines in a page.

Amarakosha, with Kshīrasvāmin's commentary, entitled Amarakoshodghāṭana. The text occupies the middle of the leaves, enclosed at the top and bottom by the commentary, in somewhat smaller writing.

The commentary begins:

दिश्याच्छिवानि शिवयोस्तिलकायमान-गोरोचनारुचिललारविलोचनं नः। श्रन्योन्यगाढपरिरंभनिपीडनेन भिंडीभवन् बहिरिव स्फुटिता बन्रागः॥ १॥ खद्यापिभवनुद्रो यो व्याधिभरमरकोष एव बुधाः। उड्डाद्याते यथेच्छं गृह्याध्यं नामरालानि ॥ २॥ प्रकृतिप्रत्ययवाक्येव्यस्तसमस्ति निरुक्तनिगदाभ्याम् । इति सप्ताष्टैः पणिभिनीमा पारायग् कृतैः ॥ ३॥ भग्ना खभिधानकृतो विवरीतारस्य यत्र विश्रांताः। नामानि तानि भंकं गहनमही खध्यविसताः स्मः॥ ४॥ सहजो यः समुल्लासः खीराओः सो अपि मंस्यते। चांद्र इत्यत्र किं कुमी गतानुगतिकं जगत्॥ ५॥ ० जाता विश्वसूजः क्रमेख मुनिभिः संस्कारमापादिताः शब्दाः संवसनादसाधुभिदपभ्रष्टाः स्य भो भातरः । वाग्देव्याद्य कृता मदेकशारणा मात्रा यतो उस्मान् मया न्यास्ये वासीन वतेनाय घड वृत्तयः कल्पिताः॥ ।।।

Cf. Prof. Aufrecht's paper on the commentaries on the Amarakosha, Zeitsch. d. Deutschen

Morg. Ges. xxviii. (1874), p. 103 seq., where a list of the authorities quoted by Kshīrasvāmin is given.

Kānda III. is paged separately (1-80); fol. 8 of which (or fol. 190 of the vol.) is left blank, the commentary on III., \$1. 4-9 having been omitted.

It ends: इति भट्टश्चीरखाम्युत्प्रेशिते अनरकोपोन्नट्टने सामान्यकांडस्तृतीयः संवत् १६५६ जापाढे मासि समाप्तन् ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

953.

495. Foll. 268; size 12% in. by 6 in.; clear Devanāgarī writing; 8-12 lines in a page.

The same work, apparently copied from the preceding MS., each page containing the same amount of matter. On fol. 190 (or fol. 2 of book iii.) the same omission occurs.

Dated Samvat 1867. [H. T. COLEBROOKE.]

954, 955.

541, 542. Foll. 182 and 243 resp.; size 17 in. by 5 in.; well written, in the Bengālī character, towards the end of last century; eight, sometimes ten, lines in a page.

Padacondrikā, a commentary on the Amarakosha, by Brihaspati, surnamed Küyamukuja, son of Govinda.

It begins:

श्रम्यास्ते यः संवै ध्रुव ईदृश इत्यगोत्ररो वत्रसः । श्रहमिति संविद्विषयः पुरुषः [स] परं पुरातनो जयित ॥ १ ॥ हेतुमेहतः * सूस्सा सत्यि जगदुपरि गौरवं यस्याः । श्रुतिपयनवप्रतिमा (!) शक्तिः सा जिल्ल करोतु मे जुश्लं॥ २॥

^{*} The introductory ślokus 2 seqq. (which are not numbered in one MS.) are omitted by MS. 558, as also by a MS. described by Raj. Mitra, Notices iv., no. 1702.

श्रीवत्सलाञ्चनपदद्वयपद्मभुङ्गाद् गङ्गापयोज्न्यस्विगाहनहीनपञ्चात् । मायाप्रतिग्रहनिवते नसत्प्रतिज्ञाद् गोविन्दनामजनकाज्जनकानुकारात्॥३॥ भतेत्रतागणशिरोमणितां गतायाः सीमन्तिनीगणश्तौरपि नन्दितायाः। टानव्रतीयविधिसाधितकीतिसीस्रो मातुम्र शीलधृतनीलसुखायिदेव्याः ॥ ४ ॥ यो अनुद् यस्य च योपिदङ्खतगुणा भयो रमा निवैता थते यः कविचक्रवितिपदमपाचार्यवर्यश्च यः। राढायामपि गाढनिमेलबुलक्कः बुलीनाग्रणीर् यः प्रापत् प्रस्ताः परं हरिपदद्वन्द्वारिवन्दे च यः॥ ॥॥ ज्योतिपानमशिपुञ्चरञ्चनरुचिं हारं ज्वलक्ष्रहले ु रत्नीयखुरिता दशाङ्गुलिनुषः शीचिमातीह्रिकाः । यं: प्राप्य द्विरदोपविष्टसकलस्नानैरविन्दन्याच् * छचेतेस्त्रगेष्ठ रायम्क्टाभिख्यानभिख्यावतीं ॥ ६॥ यत्पत्रा नृपमन्तिम्लमणयो विश्रामरामादयः † ख्याता दिग्जियनामपीह जियनो लोके कवीन्द्रास्त्र ये। ब्रह्मारहामरपादपादिसहितं ये ब्रह्मतुलापुरुपं तसदुन्यविशेषनिर्मितकृतः कृत्वेषु शास्त्रेषु ते ॥ ७ ॥ पुरुषां परित्रतसावभीमपद्यीं गौडायनीवासवाद-यः प्राप्तः प्रियतो वृहम्पतिरिति स्मालोकवाचम्पतिः। कोपम्यामरनिर्मितस्य विविधयाख्यानदी द्यागुरुः सानन्दं पदचन्द्रिकां स कुरुते टीकामिमां कीतेये॥ ७॥ इयं पोडशठीकाथैसारमादाय निर्मिता। ष्ट्रतो अभिलिखितो अर्थो अस्या न हेयः सहसा बुधैः॥ ९॥ Kānda I. ends vol. i., fol. 105; kānda II. vol. ii., fol. 148b.

The second volume begins with the sinhādivarya (ii. 5).

It onds: इति महिनापनीयकविचक्रवित्तराजपिशत-परित सावैभीमकविपरित्रतमृहामिश महाचायै-रायमुकुटमिश-श्रीमहृहस्पतिकृतायाममरकोपपिञ्चकायां पद्चिन्द्रकाल्यायां लिङ्कादिसंग्रहकाः समाप्तः॥ समाप्ता चेयममरकोपपञ्चिकति॥

[H. T. COLEBROOKE.]

956.

558. Foll. 212; size 12½ in. by 4½ in.; well written, in Devanāgarī, about A.D. 1750; ten or eleven lines in a page. The MS. is paged in three separate parts of 73, 22 and 118 leaves resp.; each of which was copied by a different hand, with the exception of the latter half of part 3 (from foll. 168 to end) which is in the same handwriting, as part 1. In the paging of part 3, nos. 91 and 92 are found on one and the same leaf.

Padacandrikā. Incomplete. The MS. breaks off abruptly in the brāhmaṇavarga (II. 7, śl. 57).

The work was composed in Saka 1353 (A.D. 1431), as is stated by the author in the Section on Time and the yugas, fol. 49 of our MS. (MS. 541, fol. 56): एवं चत्युंग: काल चृत्संथां शकात् (! MS. 541 ° संख्याज्ञकाः) स्मृतः । ज्योतिपे तु वस्वश्चिमेत्रा (i.e. 1728, the *Kritayuga* having 1,728,000 years) चृत्रन्य्रमासाः (=1296, the $Tret\bar{u}$) चेदा रसाष्टौ (864; Dvāpara) भुजवहिवेदाः (432; Kaliyuga)। एतानि ष्यूत्रवयभाजितानि युगान्दसंख्या परिकार्तितानि । रतच मान्-पमानेन सत्यादीनां मानं तदक्केनापि यथा सत्यस्य १,७२४,००० नेतायाः १,२९६,००० द्वापरस्य ६६४,००० कलेः ४३२,०००। उटानीं च शकान्दाः १३५३ हात्रिंश्ट्न्स्यिक- (MS. 541द्वाचिश्वद्धिक)पच्चवर्षोत्तरचतुःसहस्रवर्षाणि कलिसंध्याया(MS. 541 ॰ संध्या) भूतानि ४५३२। तथा च गियतच्डामणी (MS. 541 गिंगाचू °) महिन्तापनीय (MS. 558 महींता °) राजप-ग्रिडत-स्रीनिवास: किल्संध्याया: ख(om. 541)समयकर-कृतवमीशि भृतानि ४२६०। According to his statement, Śrīnivāsa, author of the Ganitacūdāmaņi (and probably of the Suddhidīpikā, Aufr. Cat., p. 836b), composed the former work in A.D. 1158.

For a list of authorities quoted by the author see Th. Aufrecht, Zeitsch. d. D. Morg. Ges. xxviii., p. 109. [H. T. Colebrooke.]

^{* (?)} द्विरदोपविष्टसकलनकस्नानेवविन्दृतृपाळ्चे ° MS.; Anundoram Borooah reads द्विरदोपविष्टक्रनकस्नानेरिविन्दृत् परं स्टबे °

[†] विश्वासरामाद्यः An. Borooah.

957.

15. Foll. 88; size 9½ in. by 4 in.; fairly written, in Devanāgarī; nine or ten lines in a page.

Kāṇḍa III. of Rāyamukuṭa's Padacandrikā.

It ends: इति समरचंद्रिकायां रायमुकुटसारोहारे लिंगा-दिसंग्रहवर्गीविवरणं ॥ समाप्त्रध्यायं तृतियः सामान्यकांड इति ॥ खट्यं घनो वर्षतु भूरिवारि वा जलं समुद्रस्य किमंबुदस्य । तथाप्पुपस्कतुरियां समुद्राल मन्यते को इस्य महोपकारं ॥ शुभ-मस्तु ॥ शंवत् १६०० श्रमेनाम पुसवदीपरिवा १ ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

958, 959.

13, 14. Foll. 150 and 126 resp., numbered 1-276; size 19 in. by 5½ in.; large Bengālī handwriting of A.D. 1803; eight lines in a page. Padārthakaumudī, another commentary on the Amarakosha, composed, A.D. 1619, by Nārūyaṇa-cakravartin, son of Rāma. It begins:

द्वित्स्यमिप दूरस्यं सर्वमावृत्य तिष्ठति ।

यन्महः परमं वीजं तदानन्दपदं नुमः ॥

रहः श्रिश्मृता समं विविधकेिलमातन्वती

मुद्दुः स्मरमहोत्सवे शिवमुखाक्ष्यच्रुष्ठार्थिनी ।

दिगस्यद्वतासरा विधुमवेस्य मौलिस्थितं

दियानतमुखी सदा श्वितिधरेन्द्रकत्यावतु ॥

मङ्गलानन्दवीज्ञानि भक्तानामिप सन्ततं * ।

गुरुषां चरणाक्षानि पुनः पुनरूपास्महे ॥

श्वात्वा शास्त्वमश्रेपमादिविदुषां चालोका नानामतं

हेरस्वाङ्किसरोजगुग्मममलं नत्वातिभक्त्या सुधीः ।

श्रीनारायणपादपत्ममधुलिण् नारायणः श्रीनिधिर्

यत्नेनामरपञ्चिकां वितमुते संश्चेपतः सत्कविः ॥ ० ॥

यस्येति॥ धैयैशालिन एव सेवासमणी इति तान संबोध्याह ।

In the section on yugas etc. the author states (fol. 28b): इदानीं शकान्दाः १५४०। जनविंशत्यधिकसप्त-चन्वारिशन्त्रतानि वर्षीण कल्लिसन्ध्याभूतानि ४७१९। तथा गणितचूडामणी श्रीनिवासः कल्लिसन्ध्यायाः खससयकरकृतव-चौणि भूतानि ४२६०॥

Fol. 46: पूततुग्रज्जलभाक्वधानिधि
<u>राम</u>नामिववुधेन्द्रसूनुना ।

निर्मिताममरकोपपिञ्चकां

वीस्य सन्तु मुदिता विपश्चितः ॥

इति पदार्थकोमुद्याममरकोपटीकायां खरीवर्गांथैप्रकाशः॥

Fol. 60: पदार्थकी मुदी नाम पश्चिकाममरकोपकी । यस्ततः पश्यतां प्रीतिमतुलां तनुतामियं॥

इति ॰ पातालवगोषेसंखेपः ॥ The bhāmivaryārtha-saṃkshepa ends fol. 64b; purav., 69b; śailav., 71; vanaushadhiv., 104b; siṃhādivaryasadar-thaprakāśa, 113; manushyavargārthapariecheda, 140b; brahmavargārthaprakāśa, 151 (vol. ii. fol. 1); kshatriyav., 173 (inserted, by mistake, between 197 and 198); vaiśyav., 194b; śūdrav. (and 2nd kānda), 202; prāṇiv., 210; viśe-shyanighnav., 219b; anekārthav., 258b; avyaya, 261b.

See Th. Aufrecht, Zeitsch. d. Deutch. Morg. Ges. xxviii., p. 121. [II. T. Colebrooke.]

960.

906. Foll. 245; size 15 in. by 5 in.; fairly written, in the Bengüli character; eight lines in a page; modern.

Padārthukaumudī. [H. T. Colebrooke.]

961.

469. Foll. 158; size 14½ in. by 3½ in.; neat, small, modern Bengülī handwriting; 9-13 lines in a page; foll. 10b and 101b left blank; foll. 155-158 supplied by a later hand.

Padārthakaumudī. [I

[H. T. COLEBROOKE.]

962.

1324. Foll. 362 (paged 1-128 and 1-234); size 12 in. by 9 in.; modern Bengāli handwriting; 17 lines in a page; bound in the European style.

Trikānda-viveka, (or Trikāndarakasyaprakāśa), another commentary on Amarakoska, by Rāma-

^{*} भक्तानामितसनातं MS. 469; मुक्तानामितस O MS. 906.

nātha Vidyāvācaspati. Not quite complete at the end.

For the introduction which is omitted by this copy, see the next MS.

It begins: यस्येतादि ॥ हे थीरा: परिहता: यस्य गुणा हेश्वयौदयो ब्नघा निष्पापा: स विष्णुः श्रिये चिवर्गसंपात्र्ये च सम्ताय मोक्षाय च सेच्यतां १

The svargavarga ends fol. 91; pātālavarga (and 1st hāṇḍa), fol. 111; bhāmivarga, fol. 117; इति महामहोपाध्याय-श्रीरामनापविद्यावाचस्पतिभट्टाचायैविर-चित्ते विकाखरहस्ये द्वितीयकाग्रेड भूमिचगैः ॥ purav., fol. 125b; śailav., fol. 128; vanaushadhiv., fol. 175b; siṃhādivarga, fol. 190b; nrivarga, fol. 231b [॰ विकाखरहस्यप्रकाशे॰]; brahmav., fol. 248; kshatriyav., fol. 291b; vaišyav., fol. 313b; śūdrav. (and 2nd hāṇḍa), fol. 322; prāṇiv., fol. 328b; nišeshyanighnav., fol. 337; saṃhārṇav., fol. 342b.—The MS. terminates at the conclusion of the anekārtha ending in इ.—

[H. T. COLEBROOKE.]

963.

832. Foll. 139; size 13 in. by 4½ in.; modern Bengālī handwriting; seven lines in a page.

Trikāndaniveka. The first (or svarga-) varga. In the explanation of Amarasinha's introductory couplets, and of part of the first varga, this MS. differs so much from the foregoing MS., that they hardly appear to be copies of the same work. They agree, however, in the end. This MS. begins (with the numbers supplied):

यनिश्च गुळन्दवयस्यं सततमुपास्यं विरिखादेः । वेदाविदितरहस्यं गिरिश्चनमस्यं नमस्यामः ॥ १ ॥ ० निःश्चेपतन्त्रसारं वारं वारं विषाये चिन्वानः । धमरटीकाकां (!) विद्यावायस्यतिर्विद्धे ॥ ४ ॥ भाषावृश्चिमनुन्यासं रिख्तं भागवृश्चिकां । भाषां धातुप्रदीपं च तद्वीकां वर्णदेशनां ॥ ५ ॥ उपाध्यायस्य सवस्यं सुभृतिं देवनन्दिनं ।

जुमरीयं सपसं च वीपतेवीयमेव च। कातन्तंतस्य टीकांच पद्मिकां परिज्ञिष्टकं॥ ९॥ सारखतं तिवस्तारं वर्धमानस्य तिवतं । दुर्गीक्चलाद्यणादिं च पुरुषोत्तमदेशनां ॥ ६॥ उत्पिलिनीश्रन्थार्यवसंसारावतेनाममालाख्यान् । भागुरिवररुचिशाश्वतवोषालितरिनदेवहरकोशान्॥०॥ अमरहलायुधगोवधनरभसपालकृत(? कृतान्)कोपान्। रुद्रामरदत्ताजयगङ्गाधरधरिएकोषाञ्च ॥ १० ॥ हाराव स्यभिधानं चिका गुरुषं च रानमालां च। श्विप विश्वरूपरालकोषविक्रमादित्यनामलिङ्गानि॥ १९॥ मेदिनिकरकृतकोपं विश्वप्रकाशकोपं च (!)। वाग्भटमाथववाचस्पतिधर्मेच्याडितारपालाख्यान् ॥ १२ ॥ कात्यायनरामचन्द्रगोमिरचितानि (च) लिङ्गशास्त्राणि । भारतपुराणशास्त्राख्यासोकाशास्त्रलोच्य (!) श्रीरामनायेन। रचितं तन्त्रमुत्तमं (?) संशयसंहारकयानाता गृह्तनु सूक्समतयो ०॥

यस्येतादि । हे भीरा उभैगीदिगुणज्ञालिनः ज्ञिष्याः भीरा-णानेव तत्सेवनं पूज्यात इति योग्यपदोपन्यासः ॥ ०

The svargavarga ends fol. 138b इति श्रीरामना-यविद्यावाचस्पतिविर्णिते निकास्त्रविवेके स्वगैवगैविवेकः ॥ Fol. 139 contains the beginning of the pātālavarga.

See Th. Aufrecht, Zeitsch. d. D. Morg. Ges. xxviii., p. 122. [H. T. COLEBROOKE.]

964.

713. Foll. 284; size 15½ in. by 5 in.; copied, in the Bengālī character, by different hands; 8-10 lines in a page; fol. 231a left blank.

Śabdārthasandīpikā, another commentary on the Amarakosha, by Nārāyana Vidyāvinoda.

It begins:

पूर्वग्रामिकुले कलानिधिनिभश्छत्री सुनेरुस्थितो (!)
भाता तस्य जटाधरो द्विजवरो वागेश्वरस्तासुतः ।
तत्पुत्रः प्रथितो अभवत्वविवरो नारायणो नामतस्
तेनेयं क्रियते हिताय सुधियां शब्दार्थसंदीपिका ॥
सन्ति यद्यपि भूयांसः शब्दल्ख्याच्छुषः ।

प्रायो हि मत्सरिधयः कवयः पृथिव्यां सिन्त क्षिचित् क्षिविद्या प्रियसाधुवादाः । एकं प्रियाप्रणियकने करोमि नित्यं मध्ये द्वयोरपरमादरवत्त्रयेव ॥

शास्त्रानरेषु सन्खिप तत्सकाशा(च्) शास्त्रं हेर्यं संक्षेपेशै-घाचाभिहितमिति नामिलुङ्गानुशासनमभिद्धदमर्रासंहः परिहि-तव्यपदेशेनेष्टदेवतां नमस्तुवैद्यपि प्रथमं श्लोकमेकं चकार॥ यस्येतादि। हे धीराः यस्य ज्ञानदयासिन्धोः ०

 $K\bar{a}nda$ I. ends fol. 49; $K\bar{a}nda$ II., fol. 179b. It ends:

इति पूर्वग्रामिकुळकळानिधिमहामहोपाध्याय-श्रीनारायण-विद्याविनोदाचार्यविरचितायाममरकोपदीकायां शब्दार्थसंदी-पिकायां सामान्यकाएडसृतीयः समाप्तः॥ शकनरपतेरतीताब्दादिः १९३०. In the margin references to varga and śloka are given throughout.

For other works by the same author see above, no. 830. [H. T. COLEBROOKE.]

965.

674. Foll. 398; size 10½ in. by 6 in.; carelessly copied, for Colebrooke, in Devanagarī; 10-22 lines in a page; fol. 398 by a later, good hand.

Amarakosha, with a commentary, called Vyū-khyūsudhā, compiled—at the request of Kīrti-simhadeva, prince of Mahīdhara (?)—by Bhūnu-jīdīkshita, son of Bhaṭṭojidīkshita.

It begins:

वसवीवसभं नता गिरं भट्टोजिदीस्तितं। समरे विद्धे व्याख्यां मुनिचयमतानुगां॥

Kāṇḍa I. ends fol. 107b.

Kānda II., fol. 320: इति श्रीवघेळवंशोद्रवश्रीमही-परिवषया(चि)धिपश्रीमहाराजकुमारश्रीकीतिसिंहदेवाशया श्री-भट्टोजिदीश्वितात्मजश्रीभानुजीदीश्वितिषरिचतायाममरीकीयां(!) व्याख्यासुधाख्यायां द्वितीयः काखः संपूर्णतामगात् ॥ इति श्री-नृपविक्रमाकैसमयातीतिशुभसंवत्सराः १६५६ तथा श्रीनृपशाळि-वाहनशाके १९२२ ॥ खस्ति श्रीश्रीमीश्र तामस हिंद्री श्रीक-मळवुरुगसाहेवस्य पुस्तकिमं ॥ At the end of the work the author's name is spelled Bhānudīkshita, and that of Kīrtisiṃhadeva's country Mahīdhara; in the two remaining places, where the colophon occurs, viz. at the end of Book I. and II. 4, sect. 5, the latter is called Mahīpara (in the former place perhaps Mahīyara), and at the end of MS. 2474: Mahīyara.

According to Wilson (Diet., preface, p. xxiv), the king was of the *Bundhaila* or *Bundel* family; the colophon, wherever it occurs, reads *Vayhela* (Weber, Cat. Berl., no. 792, has *Varrala*).

On the front page, Colebrooke remarks that "a similar commentary hears the name of Rāmā-śrama"; for which see the next MS.

[H. T. COLEDBOOKE.]

966.

1424. Foll. 400; size 12 in. by 5½ in.; copied, in Devanāgarī, by two different hands; 4-17 lines in a page.

Amarakosha, with the Vyākhyāsudhā.

At the end of kāṇḍa I. (fol. 94), and II. (fol. 307b), the author is called śrī-Rāmabhadrā-śrama, which Prof. Aufrecht (Cat. Bodl., nes. 415, 416) supposes to have been the name assumed by Bhānujī on entering the order of religious mendicants.

Kāṇḍa II. is dated Saṃvat 1862; hāṇḍa III. Saṃvat 1858. [II. T. COLEBROOKE.]

967.

2474. Foll. 190; size 11 in. by 8 in.; copied in a quaint, rather large, modern Devanägarī hand; 12-15 lines in a page; bound in the European style.

Kāṇḍa III. of the same works.

The front page of fol. I has the title: 'Amara Kośa. Book 8, with a comment by Kirtti Singha.'

R. JOHNSON,

968, 969, 970,

1589, 1590, 1591. Size 16½ in. by 5 in.; good, modern Bengālī handwriting; eight lines in a page.

Sārasunlarī, a commentary on the Amara-kosha, composed by Mathureśa Vidyālankāra Bhaṭṭa (son of Śivarāma-cakravartin and Pārvatī), in A.D. 1666.

Complete in three volumes.

Vol. i., foll. 144. The Svarga- and Pātālavargas. It begins:

ब्रह्मोपेन्द्रमहेशशक्रवरुणादि त्येद्धापादह्यां देवहेभिपिशाचदानवचम्रुन्मलयनां परा । चन्दे इहं परमेश्वरीं प्रभजतां संसारपीडाहराम् उग्नां सूर्यशतप्रभां जिनयनां भृत्यातिहामस्त्रिकां ॥ यः सर्वोनन्दवन्द्यः धितितल्विदितः सल्लो मेलवीजी मृतुस्तस्याय जज्ञे कृतविविधकुलो माधवो माधवाभः। काशीनायो ऽपि यस्मात्समजनि क्लवांश्चन्द्रवन्द्यस्ततो वै तस्मात् सुख्यातनामा समजीन ज्ञिवरामो ऽथैविच क्रवर्ती॥ शिवरामतन् ज्ञतिवद्याल द्वारधीमता। क्रियते मन्द्योधाय ठीकेयं सारसुन्द्री॥ टीका यद्यपि भ्यस्यो विद्यनो ऽत्र मनीपिणां। तथापि सर्वेसारार्थेज्ञानाय क्रियते ऽधुना ॥ रायमुक्ददीकादिः कलापादिक्रिया यतः। सुपद्मप्रक्रिया तस्मान्मय्रेशेन तन्यते ॥ भीरान् प्रणम्य बहुशो विनिवेदयामि बहाञ्चलिः सकलशास्त्रविचारदधान्। नितंत्वत्र नृतनयचः सहसा न दूर्ण यस्मात् प्रयोधाविहितो न दुनोति दोपः ॥ The svurgavarga ends fol. 118: गजाप्रतिषिगस्यान्दे विद्यालङ्कारधीमता । रिचता स्वर्गवर्गस्य टीकेयं सारसुन्दरी॥

इति श्रीमधुरेशियद्यालङ्कारभट्टाचायैविरिचतायां ना-मिलङ्कानुशासनटीकायां सारसुन्द्या खगैवगैः ॥

The pātālavarga ends: इति न्याडीय-श्रीम-युरेश -पातालवर्गः समाप्तः॥

Vol. ii., foll. 233, numbered 1442-377 (the first leaf being a later transcript of the

beginning of the kāṇḍa contained on the last leaf of vol. i.); fol. 171a is left blank. Fol. 7: इति नपाडीयवन्द्यघटीय-श्रीमधुरेश भूमिवर्गः॥ puravarga ends fol. 14b; śailav., fol. 17b; vanaushadhiv., fol. 66 [इति नपाडीवन्द्य •]; siṃhādiv., fol. 85; nṛiv., fol. 136; brahmav., fol. 154; kshatriyav., fol. 193; vaiśyav., fol. 221b.

Vol. iii., foll. 82, paged 378¹ (a later transcript of part of the last leaf of vol. ii.), 378²-458. Kānḍa III.

The prānivarga ends fol. 12; višeshyanighnav., fol. 21b; samkīrņav., fol. 28b; nānārthav., fol. 61; avyayav., fol. 64b.

It ends:

गजाष्टितिथियुक्शाके विद्यालक्कारधीमता । लिङ्गादिसंग्रहे टीका निर्ममे सारसुन्द्री ॥ शिवरामचक्रवर्ती जनकः पावती प्रसूः । यस्य श्रीमथुरेशो असी चकार सारसुन्दरीं॥

इति नपाडी [य suppl. in the margin] वन्द्यघटीय ॰ लिङ्कादिसंग्रहवरी: ॥ समाभेयं टीका ॥

For another MS. of this commentary see Rāj. Mitra, Notices, vol. vii., p. 221.

[H. T. COLEBROOKE.]

971.

1115. Foll. 174, one of which (fol. 76) is wanting; size 12\frac{3}{4} in. by 4\frac{1}{2} in.; fairly written, in the Bengālī character; modern; six lines in a page.

Vaishamyakaumudī, a concise commentary on the Amarakosha, by Rāmaprasāda Tarkā-lankāra.

It begins:

स्रतादिमध्यनिधनमवाङ्मनसगोचरं। कारणं कारणानां च तमीश्वरमुपास्महे॥

प्रारिष्मितप्रतिबन्धकप्रबलदुरितप्रणमनं भगवदुपासनोपदेशं निबग्नाति ॥ यस्यत्यादि । हे भीराः स ईम्बरः सेव्यतां तत्र नान्यः ०

Kāṇḍa I. ends fol. 29b: कार्डप्रस्ताव ॥

K. II., fol. 116b: पाणियोन समाप्तिमनुगतः प्राप्तः ॥ It ends: इति वैषम्यकौमुद्यां लिङ्कादिसंग्रहवगैः सामान्यकास्त्रश्च समाप्ता चेयं वैषम्यकौमुद्गीति खास्या टीका ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

972.

1758. Foll. 242; size 8 in. by 3½ in.; legibly written, in Devanāgarī; modern; ten lines in a page.

Amarakosha, with a concise commentary, by Lakshmaṇa-śāstrin, son of Viśveśvara-śāstrin and Bhavānā. Each kāṇḍa is paged separately.

It begins:

श्रीमजीरीमुतिगरी भवानीं मातरं वरां।
विश्वेश्वरं च पितरं प्रियकाशीपुरं भने॥ १॥
कानीटकानां (!) बोधाय लुक्सको उहं यथामित ।
सर्वेष्टामरकोशस्य भाषयार्थीन्यकाश्चे॥ ३॥

Kāṇḍa I. ends fol. 54b: इति स्रोमिझियेग्ररशा-स्तितनयेन लक्ष्सियाशास्त्रिया विरिचिते समरकोशव्या-स्थाने कनीटकप्रिये (!) खरादिः प्रथमः कांडः समाप्तः॥ Foll. 48-54 are wrongly paged ५৮-६४.

Kāṇḍa II. ends fol. 158. Fol. 84 of kāṇḍa III. which has been inserted between foll. 71 and 72 of kāṇḍa II. (fol. 126 of the vol.) is marked 85; its second page having been left blank, except the title and number of ślokas समरसटीकसं ६०००, while the last leaf (242) is marked 84 instead of 85.

At the end there is an additional page, written in a large, slovenly hand, containing a passage from another commentary on कोडे सज्ज्ञः (Am. K. II., 6, 1 \u03a4.49), and quoting Dhātupāṭha 15, 44, Mādhava, Kaumudīkāra and Vopadeva.

[H. T. COLEBROOKE.]

973-976.

458-461. Size 17 in. by 5 in.; on the whole well written, in the Bengālī character; modern; eight lines in a page.

Mugdhabodhini, another commentary on the नसरोजाकहरिहरखानवंश o vol. iii., fol. 08.

Amarakosha, by Bharata Sena (or Bh. Mullika), a physician, son of Gaurānga Malliku,* of the Harihara-Khāna family.

The author—who follows the grammatical system of Vopadeva's Muydhabadha, and composed the Dvirūpakosha, and commentaries on various kūvyas (cf. above, p. 261a)—lived about the middle of the 18th century.

Vol. i., foll. 157; Kānda I. It begins:

नत्वेशं कुरुते श्वष्ठगोराक्तमित्रकात्मनः । दीकाममरकोषस्य भरतो मुग्धवोधिनीं ॥ याः पाणिनीयादिभिरव दीकाः

कृता महिद्विवेहुभिर्महत्यः । ताभिः प्रद्वप्यन्ति न मीरथबोधास् तेषां नियोगेन ममोद्यमो ऽयं ॥

यथा कर्णचित् युग्पत्तिः संज्ञाज्ञन्दस्य परिदर्तेः । प्रकृतेरपगत्यपै† कृता तत्सा विधास्यते ॥

The svaryavarya ends fol. 127b: इति वैद्यमालचीयविनायकसेनसंतानसंभूतहरिहरलान्यंग्रसंभ-व‡-गीराङ्गमलीकात्मज-श्रीभरतसंतकृतायाममरकोषठी-कार्या मुग्धवीधन्यां स्वीवगीविवरणं समार्थ॥

Tho pātālavarya, paged 1-30, ends: इति ग्रन्थान्यहून्वीस्य मुग्धवीधानुमारतः। खरादिकारहय्याख्यानमकरोट् भरतो भिषक्॥

Vol. ii., foll. 125 (and a krodapattra between foll. 118 and 119). Kānda 11. vargas 1-5.

The bhūmivarga ends fol. 10; puravarga, fol. 23b; śailavarga, fol. 27b; vanaushadhivarga, fol. 111b; sinhādivarga, fol. 125.

Vol. iii., foll. 144, numbered 126-269. Kāņda II., vargas 6-10.

The nrivarya onds fol. 45; hrahmavarya, fol. 63b; kshatriyavarya, fol. 95b; vaisyavarya, fol. 129b; śūdravarya, fol. 144.

- * Also often spelled Mallika.
- † Read with MS. 9 मकृतेरवगतार्थं
- ‡ ° संभूतहरिहराखानप्रयोत्र ° vol. ii., fol. 23b; ° संज्ञा सरोजाकेहरिहरखानवंश ° vol. iii., fol. 68.

Vol. iv., foll. 117. Kānda III.

Between foll. 83 and 84 there are two blank leaves, the comment on III., sect. 27, having been omitted.

The prānivarga ends fol. 14b; višeshyanighnavarga, fol. 28b; samkīrnavarga, fol. 39b; anekārthuvarga, fol. 88; avyayapradhānavarga, fol. 92b.

It ends:

इति नानाग्रन्थदृष्ट्या मुग्धवोधानुसारतः ।
सामान्यकाग्रद्ध्यास्थानं चक्रे भरतमित्तकः ॥
इति हरिहरखानस्थान्ययप्रभूतो
मुरहरपदसेवासक्षगीराक्रजातः ।
स्थमरिवहितकोषं मुग्धवोधानुसाराद्
व्यवृत भरतसेनः पूर्वठीकादिदृष्ट्या ॥

H. T. COLEBROOKE.

977, 978, 979.

9, 10, 11. Foll. 127, 116 and 71 resp.; size 19 in. by 3½ in.; well written by two different hands, in the Bengālī character; nine or ten lines in a page.

Mugdhabodhinī. Each volume contains one kānda.

These volumes were probably transcribed from the same MS. as the preceding volumes (the writing of which appears to be more modern). Each varga has a separate paging.

In vol. ii. the first leaf is by a later hand, and repeats the beginning of the 2nd kānda from the last page of vol. i. Besides, the same krodapattra occurs in this volume (fol. 62), as in MS. 459, though in a different handwriting.

In vol. iii. the same omission occurs in the anckārtha portion (viz. fol. 29 of that varga), as in the 4th vol. of the foregoing copy; and two blank leaves have likewise been inserted instead (between foll. 50 and 51 of the volume).

[H. T. COLEBROOKE.]

980.

342. Foll. 364; bound in the European fashion; size 11½ in. by 9 in.; modern Bengālī handwriting; 12-25 lines in a page.

Subodhinī, another commentary on the Amara-kosha, by Nīlakaṇṭha-śarman. It begins:

सान्द्रस्फुरत्सजलनीरदचारमूर्तर्
भक्त्या मुहुमुरिरिपोः पद्पस्युग्मं ।
नत्वाभिधानविवृतिं विदुषामपीष्टां
कुर्वे मुदा धरिणदेवकुलोद्भवो ऽहं ॥
श्रीनीलकरादकृतिनः परिहीनदोपा
तोपानिश्चानुतह्दो हृदैकगम्या (?*) ।
स्पा निव[न्ध]श्रतसारप्रविद्धिता मे
हृषे तनोतु विदुषां कृतिरुक्तमा च ॥
कृतयः सन्ति धीराणामभिधाने ऽच भूयसां ।
तथापि तत्वविद्यानाविवन्ध इह तत्यते ॥ ०॥

यस्येत्यादि ॥ हे धीराः पिखताः स भगवान् विष्णुः सेव्यतां उपास्यतां भवद्भिरणात् । ०

Kāṇḍa I. ends fol. 276b [svargavargasadar-thaprakūśa, fol. 84; pātālavarga wanting].

The initial aksharas of the vargas and the number of the ślokas are marked in the margin throughout.

[H. T. COLEBROOKE.]

981.

489. Foll 135 [foll. 9 to the end numbered 1-127, though written by the same hand]; size 13 in. by $4\frac{1}{2}$ in.; modern Bengālī handwriting; generally seven lines in a page.

Pradīpamanjarī, a very concise commentary on the Amarakosha, by Rameśvara-śarman Nyūyavūgīśa-bhaṭṭūcūrya. Not quite complete at the end; the MS breaking off abruptly in the strīlinga. It begins:

नत्वा रमेशचरणं श्रीरमेश्वरश्नमेणा । रच्यते अमरकोषस्य टीका प्रदीपमञ्जरी ॥ ०॥

^{*} Prof. Aufrecht suggests तोषानुसंततहृदां हृदयेकगम्या।

यस्येत्यादि । हे भीराः स विष्णुः सेन्यतां स्राराध्यतां धैयैशा-लिन एव सेवनयोग्या भवनाति ०

Kāṇḍa I. ends fol. 24, II., fol. 86b.

[H. T. COLEBROOKE.]

982.

1161. Foll. 220 (numbered 230, nos. 141, 145-153 having been omitted); size 14 in. by 5 in.; modern Bengālī handwriting; seven lines in a page.

Amarakosha-Kaumudī, a commentary on the Amarakosha, by Nayanānanda-śarman. Incomplete. It begins:

विचार्य शब्दशास्त्राणि नयनानन्दशर्मेणा । यानादमरकोषस्य कीमुदी परितन्यते॥

यस्वीत। हे थीराः। स्र विष्णुः सेव्यताम्। स्रकारो वासुदेवे स्यादिति कोषः। ०

At fol. 53b, after stating the duration of the yugas, the author gives the same passage quoted above from Rāyamukuṭa's Padacandrikā [इदानीं च शकाव्याः १३५३। ॰ कल्लिसन्ध्यायाः ॰ भूतानि ४२६०॥] without any indication of its being taken therefrom.

The pātālavargavistāra (and 1st kāṇḍa) ends fol. 95; the śūdrav. (and 2nd kāṇḍa), fol. 214. The MS. breaks off abruptly shortly after the conclusion of the prāṇivargaviveka (III. 1).

[H. T. COLEBROOKE.]

983.

569. Foll. 187; size 13 in. by 4½ in.; transcribed, in the Bengālī character, by two recent hands; 6-8 lines in a page.

Padamañjarī, another commentary on the Amarakosha, by Lokanātha-śarman. Incomplete at the end.

It begins:

यशोदागुरुवछोजकनकाचलचारिएं। छपूर्वं जलदं वन्दे नन्दसङ्के निवेशितं॥ वाग्दैवतापरमूर्तेलैख्यं (!) भृतेरादाय मुतं । श्रीलोकनायशर्मा तनुते पत्मझरीमचिरात्॥

ग्रन्थमाच्छाणो ग्रन्थकृत् निम्नियाताय कृतिमप्रदेवतास्त-वनादी निवमाति यस्येति । हे थीराः स भगवान् सेच्यतां। स्नाराध्यतां । धेषैशालिन एय तमुपामितुमीशत इत्युचितपदं ०

The MS, breaks off abruptly in \$1, 30 of the simhādivarga (which begins fol. 177b).

[H. T. COLEBROOKE.]

984.

1391. Foll. 161; size 13 in. by 4½ in; modern Bengālī handwriting; eight or nine lines in a page.

Trikāndacintāmaņi, a commentary on the Amarakosha, composed, at the injunction of Krishnavallabha, by Raghunātha-cakravartin, of Sāmanlasāragrāma. Very defective.

a) Foll. 1-119. Kānda I., complete. It begins:

नाता गिरीश्र चरणासुनमा कलस्य तन्ताणि तन्त्र विदुषां ग्युनाषनामा । श्रीकृष्णयस्नभाहाश्यमित्रयोगाद् धोरस्तनोति विमलामरकोषटीकां ॥ याचे विधाय विनयं कृतिनो ब्हमेतद् दृष्यं मया यदिह शास्त्र पिरुद्धमुक्तं । आलोच्य सम्यग्यधानपरैः कृतस् मार्स्थमत्र कृषया परिहेयमेय ॥

यन्यारमे विश्वविधातायाभिमतदेयतासंकितिने धर्मेमुत्पाद्यन् श्रीवविष्णवश्रीद्वान् प्रवर्त्तियतुं शिष्पशिक्षायि चाही
निवश्नाति यस्येत्यादि । तस्यार्थः । हे धीर सः विष्णुः
सेय्यतां । सकारी वासुदेवः स्यादाकारश्च पितामहः ।
इत्येकाश्चरकोपः । ० It ends: इति

सामनासारिनल्यो * रघुनायनामा स्वर्गीदिकाग्राधिवृतं रचयां वभृत्र । नालोक्य सम्यगिह ये प्रधयन्त्रयक्षां तेभ्यो नमो ब्स्तु मम तान् प्रति नेय रोपः ॥ इति जिकाग्राधिकतामग्री पाताल्यियरग्रां॥

^{*} सामनासारप्रामवासि at the end of the seargavarya, fol. 98b.

Fol. 119 also contains the comment on the first three ślokas of kānda II.

b) Foll. 120-161 (numbered 1-42). Nānar-thavarga from the beginning (? it begins with the word śloka) to near the end of the पाना: ॥

For an apparently complete MS. of this commentary, see Rāj. Mitra, Notices, vol.v., p. 5.

[H. T. Colebrooke.]

985.

377. Foll. 281 (numbered 291; nos. 105-111 having been omitted); size 16 in. by 7 in.; Bengālī character; two different hands, the first of which wrote foll. 1-72a; ten lines in a page.

Another commentary on the Amarakosha, by Rāma-śurman Tarkavāgiśa.

It begins:

यत्पात्पसं प्रिणपत्य धाता
भूतानि चक्रे तद्हं प्रणम्य ।
सिक्किनासोरनुशासनस्य
टीकामिमां थालधिये तनोमि॥

इह विक्रविधातायोचितेष्ट[देव]सेवां कुवैन् शिष्पशिक्षाया चादी निवधाति यस्येत्यादि । ज्ञानं विशिष्टज्ञानं ददाति ज्ञान-दावाचा तथा सिन्धुरिव सिन्धुः शब्दार्थवः स सेव्यतां ०

Fol. 43b: टीका खरादिवर्गस्य नामिलङ्कानुशासने। श्रीरामश्रमियाकारि मुमतिप्रतिपत्तये॥

The pātālavarga ends fol. 56b; bhūmiv., fol. 60; purav., fol. 64; vanaushadhi, fol. 104b; siṃhādi, fol. 114b; nriv., fol. 144; brahmav., fol. 157; kshutriyav., fol. 183; vaiśyav., fol. 207; śūdrav., fol. 216b; prāṇiv., fol. 225; viśeshyanighna, fol. 235b; saṃhīrṇa, fol. 242b; nānārtha, fol. 265. It ends:

लिक्कसंग्रहवर्गस्य टिप्पणी बहुसंगता । स्त्रीरामश्रमेणाकारि सुमतिप्रतिपत्तये ॥

Dated : Śakābdāḥ 1727.

The latter half of the MS., from the simhādi-

varga, abounds in blanks, when words, or not unfrequently whole lines, have been omitted.

For another MS. of this commentary see Rāj. Mitra, Notices, vii., p. 263.

[H. T. COLEBROOKE.]

986, 987.

3146, 3147. Foll. 374 and 75 resp.; size 19 in. by 11 in.; fairly written, in Devanāgarī; European paper (watermark 1804 and 1805).

Amarakosha, with extracts from the principal commentaries. The words of the kosha and the extracts are arranged in parallel columns, with the exception of vol. ii., pp. 11b-52 (ane-kārthavarga), 63-75 (lingādisangraha), where they are written in continuous lines.

Vol. i. Vanaushadhivarga, ends fol. 243; simhādivarga, fol. 251; nrivarga, fol. 272; brahmavarga, fol. 284; kshatriyavarga, fol. 310; vaiśyavarga, fol. 341; śūdravarga, fol. 352; viśeshanighnavarga, fol. 375.

Vol. ii. Saṃkīrṇavarga, foll. 11; anekārthavarga, fol. 52; avyaya, fol. 62; lingādisamgraha, fol. 75.

The commentators, from whom extracts are given throughout, are Rāyamukuṭa, Bharatamalla, Mathureśa, Ramānātha, Bhānudīkshita. They are further given from Kshīrasvāmin (except vol. i., pp. 244-352); Nārāyana (exc. vol. i., pp. 244-284), Nīlakanṭha (exc. vol. i., pp. 244-151, 342-352); from Acyuta only on vol. i., pp. 244-251; Rāma Tarkavāgīśa only vol. i., pp. 252-284; Deśabhāshā, vol. i., pp. 244-251.

[H. T. Colebrooke.]

988.

3162. Foll. 236; size 18½ in. by 11 in.; well written, in the Bengālī character; two lines in a page.

Amarakosha. Colebrooke's hand-copy, on thick paper, with broad margin containing an English translation as well as Sanskrit notes and extracts from commentaries, written in Devanagarī.

Dated: शाके १९१६॥०॥

वजनन्दनधीरेण लिखिरेमा विनिर्मिता।

सालेखिता विनोटाय साहेबानां भवेचिएं॥

धमदाहाग्रामवासिना श्रीव्रजनन्दनेन महोपाध्यायश्रीमन्मा-तुलाह्मा महामहिमश्रीश्रीकुलबुरूकसाहेवावरोधनार्थमेतस्य निर्मितिः कृता॥

After this Colebrooke has added, 'Finished in January 1795. For a supplement, see $H\bar{u}r\bar{u}$ -vali etc.'

[H. T. COLEBROOKE.]

989.

3175. Foll. 179; size 15 in. by 4\frac{3}{4} in.; written in Devanāgarī and English; European paper and binding.

Amarakosha, with an English translation, made, by Wilkins, between the years 1790 and 1810.

From the beginning to the end of $K\bar{a}\eta da$ II. chapter 8.

The synonyms are placed below one another; the several groups of synonyms being numbered (1-2202) and headed by one or more English equivalents. [Sir C. Wilkins.]

990.

2814. Foll. 108; size 14½ in. by 9 in.; bound in the European style.

The words contained in the Amarakosha, beautifully written, in Devanāgarī character, and arranged alphabetically in two columns, with spaces left after them for their English equivalents, some of which have been supplied by Wilkins's hand. The synonyms are placed under the word of most common occurrence,

to which reference is made at the proper alphabetical place of each of the others.

It ends:

श्रीमद्वाक्पति-मिस्तर्- उड्ल्किस-माहिय-स्राह्मया द्विश्य-स्थकायस्थेन महताबरायसास्थेन चित्रमित्मद्वतं स्रमरकोपा-भिधानं चित्रितम् णुभं भूयात् । [Sir C. Wilkins.]

991.

2827. Foll. 158; size 8½ in. by 6 in.; bound in the form of a memorandum-book with a clasp; Bengālī character.

The words of the Amarakosha, written singly in two parallel columns, with space left behind them for their Huglish equivalents, some of which have been added. Incomplete. The MS. breaks off abruptly in the midst of the homenymous words ending with z.

[Sir C. Wilkins.]

992.

2846. Foll. 145; size 23 in. by 8 in.; fol. 1 much torn; fol. 2-4 slightly injured at the ends.

Amarakosha, arranged alphabetically, and written in the Bengali character; mostly with English equivalents added after them.

[BIBL. LEYDENIANA.]

993.

1575b. Foll. 44 (47-90 of vol.); size 9½ in. by 3½ in.; fairly good, modern Dovanagari writing; ten lines in a page.

Trikānda-śesha (also called Amaraśesha), a vocabulary of words of less common occurrence, intended as a supplement to the Amarakosha, by Purushottamadeva. It begins:

जयिन सनाः जुज्ञलं प्रजानां नमो मुनीन्द्राय सुराः स्मृताः स्य । स्तुतानि वाग्देबि दयस्व मातर्षिपेहि विद्याधिय मङ्गलानि ॥ ञ्चली किकानादमरः सकी वे न यानि नामानि समुज्ञिलेख । दिलोका तैरप्यथुना प्रचारम् ज्ञयं प्रयानः पुरुषोत्तमस्य ॥

The svargavarga ends fol. 53; pātālav., fol. 54b; bhūmiv., fol. 55b: vanaushadhiv., fol. 57b; siṃhādiv., fol. 59b; nṛiv., fol. 61; brahmav., fol. 62b; kshatriyav., fol. 64b; vaiśyav., fol. 66; śūdrav., fol. 67; viśeshyanighna, fol. 68; saṃkīrņa, fol. 69; anekārtha, fol. 89.

It ends: इति लिङ्गादिसंग्रहः॥
दृष्टमयोगा ये शन्दाः प्रायस्त इह कीर्तिताः।
स्रागुकास्तृत्पिलिन्यादिदृष्टा स्रयुपेधिताः ॥

इति श्रीपुरुपोत्तमदेवविरिचतस् चिकांडश्रेपाभिधानको-शग्रंथः समाप्तः॥

Printed at Calcutta 1807; in the Saṃskṛitakoshacatushṭaya, Bombay 1854; and in the Dvūduśakośasaṃyraha, Bonares 1865.

[H. T. COLEBROOKE.]

994.

993. Foll. 58; size 13½ in. by 3 in.; fairly good, modern Bengālī handwriting; 5-7 lines in a page.

Trikāndaścsha.

It ends: इति • चिकाराङशेपं नामाभिधानं समाप्तं॥

[H. T. COLEBROOKE.]

995.

809. Foll. 26; size 16½ in. by 5½ in.; Bongālī character; eight lines in a page; European paper (watermark 1801.)

Ajayapāla's homonymical vocabulary, entitled Nānārthasaṃgraha.

It begins:

जयिन शास्तुः पदपङ्कजाङ्कुरा नखांशवश्चन्द्रमरीचिकोमलाः । विनम्रदेवासुरमीलिषु श्रियं वहिन ये प्रस्मुदमालतीसजः ॥ वीस्प पूर्वकिषय्रस्थानकाराद्यादिभिः पदैः । क्रमाद्रम्यपालेन कृतो नानार्थसंग्रहः ॥

Cf. Aufrecht, Cat. Bodl., no. 427.

[H. T. COLEBROOKE.]

996.

1512A. Foll. 36; 4to; size 11½ in. by 9 in.; well written, in Devanāgarī; fifteen lines in a page.

The same work.

Dated: Samvat 1861, Sake 1726.

[H. T. COLEBROOKE.]

997.

1361. Foll. 77; size 10½ in. by 5 in.; good, Devanāgarī writing of the latter part of last century; eight lines in a page.

Abhidhūnarainamālā, a synonymic and homonymic dictionary, by Halūyudha.

Edited, by Th. Aufrecht, 1861.

[H. T. COLEBROOKE.]

998.

588. Foll. 90; size 11½ in. by 4 in.; well written, in Devanāgarī, at the beginning of the present century; six lines in a page.

Abhidhānaratnamālā.

[H. T. COLEBROOKE.]

999.

1576a. Foll. 72; size 9½ in. by 3½ in.; good Devanāgarī writing of the beginning of the present century; eight lines in a page.

The same work.

^{*} MS. 993 reads खप्रयुक्तास्तूपिरुस्यादिषु दृष्ट्राप्युपेश्चिताः; the Indian editions read खप्रयुक्तास्तु पाणिन्यादिषु दृष्ट्रा-स्र्पेश्चिताः ॥

According to Prof. Aufrecht, this and the preceding MSS. were copied from the same original, and are very incorrect.

[H. T. COLEBROOKE.]

1000.

246. Foll. 77; size 12½ in. by 4½ in.; fairly written, in Devanāgarī; nine lines in a page.

Viśvaprakāśa, a dictionary of words of various meanings, composed by Maheśvara, son of Brāhma, and grandson of Keśava, in A.D. 1111(?). It begins:

स्तुवीमहि महामोहक्षेशातंकिमग्वरं। वैधातुकनिदानक्षं सर्वेज्ञं दुःखहानये॥ १॥ ०

For the complete introduction (23 ślokas), see Aufrecht, Cat. Bodl., no. 428.

The avyayapariccheda bogins fol. 65b; śalula-bhcdaprakāśa, fol. 68.

Dated: Samvat 1854.

H. T. COLEBROOKE.

1001.

1539. Foll. 128; size 10½ in. by 4½ in.; good modern Devanāgarī handwriting; ten lines in a page.

The same work.

The avyayānekūrthavargāḥ bcg. fol. 106b; śabdabheda, fol. 111; lingabheda, fol. 118.

[H. T. COLEBROOKE.]

1002.

322. Foll. 172; size 12 in. by 6 in.; large, clear, modern Devanāgarī writing; eight lines in a page.

The same work. This copy begins:

श्रन्दाकारकरग्राममधैमंडलमंडलं । ज्ञानात्मानमनाद्यंतमादित्यं तमुपास्महे ॥

स्त्वीमहि 0

Of the 23 introductory ślokas this MS. c

contains 12, and these in the following order: 1, 2, 19-23, 10-13, 15.

In the earlier part of the anekārthapariceheda, there are several interpolations, probably all of them quotations from other works. Thus Halā-yudha is quoted fol. 33b; Šāśvala, fol. 46b, fol. 132b; Jayanta, fol. 18.

The latter part, on the other hand, especially from the end of the *lantah*, is considerably abridged; the arynyapariceheda being reduced to only 4 ślokas (from upwards of 70 in other MSS.).

At the end of the avyayas (fol. 157) this MS. likewise gives the four slokes, the last of which contains the date of the work;

रामानलच्योमक्त्रीः शककाले ऽभिलक्षिते । कोशं विश्वप्रकाशास्यं निरमाष्क्रीमहेश्वरः ॥

The MS, is dated, but the figures have become illegible. The scribe's name is Kalandrayana.

[11, T. Coerresooku.]

1003.

1937. Foll. 37; size 7 in. by 41 in.; neat, small Devanāgarī handwriting of A.D. 1672; 15-23 lines in a page.

Viśvaprakāśa.

This MS. terminates at the end of the 2nd (or avyaya-)pariceheda, where the date of the work is usually found in the MSS.; thus favouring Prof. Aufrecht's conjecture that the subsequent portion may be of later origin. The present MS., however, omits the verse containing the date, and concludes with the first three slokas, followed by the colophon.

It onds:

संवद् वस्तीधयाविद्ववर्षे मामार्जुने दले । नवस्यां वासरे भानोरिनं गिरिधरो बलस्तत् ॥

[DR. JOHN TAYLOR.]

1004.

1602. Foll. 146, two of which (foll. 20 and 21) are wanting; size 10 in. by 4½ in.; fairly written, in the Jaina type of Devanāgarī; nine or ten lines in a page.

Abhidhānacintāmaņi, the first, or synonymous, part of Hemacandra's dictionary (Hainakosha).

The key-word of each group of synonyms is written in red ink, or marked in red. Besides, there are numerous marginal and interlinear glosses in Devanāgarī and Bhāshā.

The gloss begins: ऋहमिति हेनचन्द्रसूरिनीम्ना मालां तनोमि । ऋभिधानचिनामणिनाम्नीमिति श्रोव: । ॰

Kāṇḍa I. ends fol. 8; II., fol. 27; III., fol. 90b; IV., fol. 128; V., fol. 128b.

The passage missing comprises *slokas* 229-254 (Bæhtlingk-Rieu).

It onds: इत्याचायैश्रीहेमचंद्रविरिचतायामिभधानचिता-मणी नाममालायां सबीजक(alias बीजक-) युक्तायां सामा-न्यकार्ग्धः पष्टः॥ ०॥ संबत् १६२३ वर्षे। ज्येष्टणुदि १२ गुरुवासरे॥ सकलपंडितिशरोमणि १००६ पन्यासजीश्रीप्रमोद्विजयजी। तत्-शिष्यमहोपाध्यायश्री १०६ श्रीकृद्धिवजयजी तत्शिष्यपं भगवान् विजयपदनार्थे॥ तत्शिष्यमुनिभूपविजयलिपिकृतं। कृष्णगढ-नगरे॥

The gloss ends: तथा चोतं। निपाताश्चोपसर्गाश्च धातवश्चेति ते त्रयः। अनेकायौः स्मृता(:) सर्वे पाठः तेषां निद्शैनमिति॥ इत्यव्ययानि॥

At the end there are, besides, three leaves, each page of which is divided into six columns, containing a sūcīpattra in Bhāshā, dated : श्रीच्य- द्वियायग । लिपीकृत । सं १६९७ ॥

Of this Kosha there are several Indian editions (the first published under Colebrooke's supervision, together with Hemacandra's Anckūrthasamgraha, Calc. 1807); and a critical edition by O. Bochtlingk and C. Rieu, St. Petersb., 1847.

[H. T. COLEBROOKE.]

1005.

257. Foll. 135; size 11½ in. by 4½ in.; large, modern Devanāgarī handwriting; six lines in a page.

The same work.

It begins: सकलपरिदतिश्ररोरानपरिद्वत-श्री ५ श्रीध-नकुशलगरिगुरुभ्यो नमः। प्रशिपायाहितः १

Kāṇḍa I. ends fol. 9b; II., fol. 31b; III., fol. 81b; IV., fol. 117b; V., fol. 118.

[H. T. COLEBROOKE.]

1006.

2053a. Foll. 55; size 12 in. by 4½ in.; good old Jaina Devanāgarī writing; 10-18 lines in a page.

The same work. With scholia in the margins of foll. 1-19.

 $K\bar{a}\eta da$ I. ends fol. 5; II., fol. 14; III., fol. 33b; IV., fol. 48b; V., ib. [Gaikawar.]

1007.

2053b. Foll. 48; size 9½ in. by 4 in.; well written, in Devanāgarī, about A.D. 1580; but much blurred in places through rubbing; 15 lines in a page; part of foll. 22 and 23 has been torn off.

The same work.

[GAIKAWAR.]

1008.

2698a. Foll. 24; small quarto; size 10 in. by $7\frac{1}{2}$ in.; small, modern Devanāgarī writing; 29-35 lines in a page; bound in the European style.

The same work.

Kāṇḍa I. ends fol. 2; II., fol. 6; III., fol. 15b; IV., fol. 21b; V., fol. 22. [Mack. Coll.]

1009.

1575a. Foll. 46; size 9½ in. by 4 in.; good, Jaina Devanāgarī writing; 13 lines in a page.

Hemacandra's Abhidhūnacintūmaņi. Beginning as in MS. 257.

Kāṇḍa I. ends fol. 4; II., fol. 11; III., fol. 29; IV., fol. 41; V., fol. 41b.

Dated: संवत् १९०३ वर्षे भाद्रवा सुदि ६ चंद्रवासरे लिखिता सकलपंडितशिरोरलपंडितश्री । श्रीधनकुशलगणि-शिष्यपं १ सुनितकुशलगणिना भावचारित्रियां चिरंजीवसुखरा-नपदनार्थं श्रीरूपनगरमध्ये श्रीशांतिजिनप्रसादात्। १ ॥ by ॥ different hand: चिरंजीवयुद्धकुशलपदनार्थं १९६०॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1010.

102. Foll. 121; size $9\frac{3}{4}$ in. by $4\frac{1}{2}$ in.; excellent Devanāgarī writing of about A.D. 1700; eight lines in a page.

Anekārthasamgraha, the second, or homonymous, part of Hemacandra's dictionary (Haimakosha). The nouns are arranged in six $k\bar{u}ndas$, according to the number of syllables; a seventh $k\bar{u}nda$ containing the indeclinable homonyms.

It begins:

ध्यात्वाहितः कृतेकायेशन्दसंदोहसंग्रहः । रकस्वरादिमद्भागद्भा कुर्वे उनेकायेसंग्रहं ॥ १ ॥ स्रकारादिक्रमेगादावच कादिक्रमस्ततः । उद्देश्य वचनं पूर्वे पश्चादयेप्रकाशनं ॥ २ ॥

The ekasvarakānda ends fol. 2b; dvisvarak., fol. 41; trisvarak., fol. 90; eatuhsvarak., fol. 113; pañcasvarak., fol. 116; shatsvarak., fol. 116b. The numbering of the ślokas of the several kāndas is rather faulty (as it is also in MS. 2053c).

It ends: इति साचार्यश्रीहेमचंद्रविरिचते उनेकार्यसंग्रहे अस्यानेकार्याधकार: । समाप्तश्रायं हैमकोप: ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1011.

2698b. Foll. 25; small quarto, size 10 in. by 7½ in.; small, modern Devanāgarī hand-writing; 30-45 lines in a page.

The same work. [Mackenzie Collection.]

1012.

2053c. Foll. 79; size 11 in. by 4½ in.; fairly good Devanāgarī writing of the earlier part of the seventeenth century; 11-13 lines in a page.

The same work.

Incomplete, by 49 ślokas, at the end.

[GAIKAWAR.]

1013.

2533a. Foll. 53; size 10 in. by 4½ in.; well written, in Devanāgarī, at the beginning of the present century; four lines in a page, with small interlinear writing, by the same hand.

Hemacandra's Anckārthasangraha, with an interlinear gloss in Bhāshā. Incomplete.

The MS. extends from the beginning of the work to kāṇḍa II., \$1.406 (Cale. ed. of 1807), numbered 396 in this MS.; followed by one additional śloka, viz. VII. 38 (क्यं प्रयो प्रकारायें °), here numbered (3)97. Then follows the colophon: इति श्रीयनेकाथयें नाममालायं द्वितीयकायः समाप्तः॥

1014.

1576b. Foll. 73-86; size 9½ in. by 3½ in.; legibly written, in Dovanāgarī; nine lines in a page.

Dhanamjaya's glossary of synonymous words, entitled Nāmamālā [A].

It begins (slightly corrected with the help of MS. B. and the Ben. ed.):

तनमामि परं ज्योतिरवाङ्मनसगोचरं । जन्मूल्यत्यविद्यां यिद्वद्यामुन्मील्यत्यपि ॥ १ ॥ इयं डितयमुभयं यमलं युगलं युगं । [-नाम*॥ युगमं हन्द्रं यमं डेतं पादयोः पातु जैनयोः॥ ३ ॥ युगम- श्रुषियैतिमुैनिर्भिक्षुस्तापसः संयतो श्रवती ।
तपस्ती संयमी योगी वर्णी साधुश्र पातु वः † ॥ ३ ॥
यतिनाम ± ॥

दीखितं मींडं शिष्यं च तमंतेवासिनं विदुः। कृतांतागमसिद्धांता ग्रंथाः शास्त्रमतः परं॥ ८॥

The work consists of 200 ślokas; after which it concludes as follows:

वक्ता वाचस्पितयेव स्रोता शक्रस्तथापि ती ।
श्रव्यारायगस्यानं न गती तच के वयं ॥ २०१ ॥
तथापि किंचित् कस्मैचित् प्रतिवोधाय ॥ सूचितं ।
वोधयेत् किंचिदुक्तिशे ¶ मार्गेशः सह याति किं ॥ २०२ ॥
प्रमागमकलं कस्य पूज्यपादस्य लक्ष्यं ।
द्विःसंधानं कवेः काव्यं राजवयमपिश्चमं ॥ २०३ ॥
कवेधैनञ्चयस्येयं साकवीनां शिरोमगोः ।
प्रमागं नाममालेति स्रोकानां च शतद्वयं ॥ २०४ ॥
ब्रद्धाग्यं समुपेत्य वेदिननद्व्याजाञ्चपाराचलः
स्थानस्थावरमीश्चरं सुरनदीव्याजाञ्चपा केशवं ।
स्राप्तम्थानिधिशायिनं जलिनिध्व्यानापदेशादहो **
पूल्कुवैन्ति धनञ्चयस्य पुरतो † शब्दाः समुत्यीदिताः

Dated: संवत् १५६० साने १७२५ वैशाखसुदी ९ शनी॥ लिखितं लम्सग्रदास॥

The work has been printed, as Dhanamjaya-kośa (or niyhaniu), in the Benares Dvādaśa-kośasamgraha where it contains the same number of couplets as in the present MS.; Dr. Burnell (Index of Tanjore MSS., p. 47) calls the work Pramāṇanāmamālā ('200 ślokas of synonyms for usual objects with about 10 more of introduction'). [H. T. Colebrooke.]

1015.

2841a. Foll. 17; size $8\frac{1}{2}$ in. by 6 in.; European paper (watermark, Gior. Magnani); Telugu character; 9-13 lines in a page.

Dhanamjaya's vocabulary (Nighantusamaya), here consisting of two chapters (pariccheda), a synonymous and an homonymous one. [B].

The MS. originally commenced with the second half of the first śloka; the first half-verse having been supplied in the margin by a different hand.

P. I. contains 200 ślokas (numbered by fives); the last three of which correspond to ślokas 201-203 of A.

P. II. begins fol. 13:

गंभीरं रुचिमचित्रं विस्तीशिषेप्रसाथकं ।
शब्दं मनाक् प्रवस्थामि कवीनां हितकाम्यया ॥
खहित्यनािकनी शंभुिजनावहित्तथागती ।
वेथःसूर्यो विवस्तंती विष्णुरुद्रौ वृषाकपी ॥
वैकुंउाविंद्रगोविंदावनंती शेमशािक्तिणी ।
जीमृती करिकुल्मीली (!) पर्जन्यी शक्रवारिदी ॥
वनमंभिस कांतारे भुवनं विष्टपे श्लेसि ।
यृतं सिपिष पानीये विषं हालाहले जले ॥
तत्यं दारेपु शस्यायां ज्योतिस्वस्तुषि तारके ।
धवले सुंदरे रामो वामं वक्रे मनोहरे ॥ ५॥ ०

It ends:

कवयः कवयश्चेति बहुत्वं दूरमागतं । विनिवृत्तं चिरादेतल्वी जाते धनंजये ॥ प्रज्ञासिधारयाक्रम्य चिरं नानार्थधारियः । ज्ञब्दाः सुखं वसंत्वत्र यज्ञः श्लेषे धनंजयः ॥ ५० ॥

The colophon is almost the same in both chapters:

इति धनंजयस्य कृतौ निषंदुसमये शब्दसंकीर्शेप्ररूपणे द्वितीयः [॰ पर्णं प्रथमः] परिच्छेदः ॥ श्रीजिनाय नमः ॥

In a Tanjore MS., noticed in Burnell's Index, p. 47, the work is divided into three chapters, viz. 1, śabdasaṃkīrṇarūpaṇa-, 2, śabdasaṃkīrṇarprarūpaṇa-, 3, śabdavistīrṇarūpaṇapariccheda.

[MACK. COLL.]

^{*} शंसितो B; संशितो बते Tanjore MS.

[†] नः B.

¹ Om. B., Ben. ed.

[§] मोर्ख B.; मोस्त्रियं Tanjore MS.

[|] प्रतिबुद्धाय B.

[¶] बोधमेित यदुक्तिको B.; बोध्मेिलयदुक्तिकं Ben. ed.

^{**} जलनिधि घानोपदेशादहो MS.

^{††} च भिया Ben. ed.

1016.

1585. Foll. 105; size $16\frac{1}{4}$ in. by $6\frac{1}{4}$ in.; well written, in the Bengālī character (but without the diacritic r-point); A.D. 1804; ten lines in a page; European paper.

Śabdaratnāvalē, a dictionary of synonyms and homonyms, composed by Mathureśa, under the patronage of Mucchā (or Mūrchā) Khān, in A.D. 1666 (according to Colebrooke and Wilson). Not quite complete.

It begins:

वन्दे सदानन्दमयं समनाञ्ज्योतिः परं ब्रह्म भवादिसेव्यं। ध्यानैकगम्यं जगदेकरम्यं यदिच्छया कारणकार्यभावः॥ चासीत् स्मातलमण्डले नृपकुलैः संसेवितः श्रीपुतैर् भृपाल: शिलमानलान इति सत्नीतिप्रतापोज्ज्ञलः। तहोदेख्युगप्रतापदहनैः अस्पानस्यप्रभैः प्रतिचिक्षितिपालका रणभुवि खोभाकुलाः शेरते॥ जातो इसाज्जगदेववीरतनुजः ख्यातो जगन्मगुडले श्रीशाखाँनमहीपति स्थिरमतिवेक्क्षेत्ररङ्गोतसयः। तृत्रेद्वीदश्भमिपेश्विरतरं तीक्ष्णांनुच्यस्प्रभैः शोलेन प्रतिदेशपालनकृते संसेवितो यो अभवत्॥ रतसादजीन प्रतापिनिहिरः सल्कीतिशीतद्युतिर् दानश्रीवल्धिभूपितः सुमहिमा श्रीरामदेवः खयं। मुक्ताबाँनमश्नन्दरिखन्पतिः * श्रीमान् महीमाडलं यो ज्ञाद् डाद्श्भूमिपैर्जनकतो ज्यायस्तां नापितैः॥ तस्याज्ञावज्ञातः सुधारसमयीं सत्नाव्यसंतोषिणीं नानातन्त्वविचारसारलिलतां ज्ञानप्रदानोज्ज्वलां। धीरश्रीमथुरेश एम तनुते श्रीशब्दरानावलीं सनः सन् विनोदिता नृपसमं संतोपयन्ती उनया ॥ विलोक्य बहुतन्ताणि शब्दरानावलीमिमां। वर्गरेव निवमाति प्रायः पर्यायविस्तृतैः ॥ ०

The svargavargaprakāša ends fol. 20; bhūmivarga, fol. 21; puravarga, fol. 22b; šailavarga,

MS. 1512 and other MSS. read দুজীবান; our MS. seems to read here মুচ্ছা তথানুনুপতিঃ but in numerous colophons it reads ইতি শুমুত্তমহাবাজমহাখানমশনন্ত্ৰ-লিবিবচিতায়া শব্বত্বাবন্যাত (or তালিবিবচিতায়াত), the signs for হ and ব being the same in this MS.

fol. 23b; vanaushadhirarya, fol. 32; simhādivarga, fol. 35; šūdravarqa, fol. 41b; the last two vargas, višeshana and samkirna, are wanting.

The nanartha section begins:

बिचिन्तु:पचप्द्रवर्गकानादिचिद्विताः।
स्वराना यञ्चनानाश्च नानार्थाः स्युरिहोदिताः॥
एकवर्णो जीप नानार्थः क्रमानार्शे निवध्यते।

नानार्थः प्रथमानाः स्थात् समस्यना तु यति ॥

क एकः॥

को ब्रह्मवायुम्यीत्रियमदशात्मवर्हिषु । कामे खनी च पुंसि स्यान्त्रलमृथमुखेषु कं॥

क दि॥ ०

The colophon is followed by these stanzas: यलस्मीवरवैरिणां कुल्वधृमिन्द्रविध्वंमिनी यहाणो लिलता सतां गुणवतामानन्द्रिक्वोलिनी । यद्भश्रोत्ररकत्यना विजयिनी कर्णादिपृष्टीभृजां सो व्यं श्रीमश्नन्दरिज्ञन्पतिनीयाचिरं भृतले ॥ श्रीमत्वानसहो (ऽ) बद्रस्तद्नुनो मध्याद्रस्याउद्युतिर् वैरिप्रीढियनान्धकारशमनो गाम्भीर्थयेशेन्नतिः। श्राश्वहिरियनमी महेन्द्रसद्भाः सो व्यं विशं नीयतात यद्वक्रस्मितवीधितान्यनितरां ध्यायनित दिग्योपितः ॥ रतस्मादनुत्रश्चिरं विजयतां वीरेन्द्रवृडामिशः [वा o)। श्रीमत्नामसहोत्रोतिरिमकः खाँनायसञ्जाह्यः (१ रत्-उद्यद्भीमगनेन्द्रराजितरणीसङ्गी नमाकार्भको यद्भूभक्तरिकृतिविचिक्ताः प्रत्यर्थिपृष्येभुजः॥ तस्मादप्यनुजाः कृपाज्ञैनयिल्होगाधिकगोपमा युद्धानन्द्रशाँनप्रमुखाः सानन्द्रमञ्जूष्ट्रताः । सीधात्रेण चिरं जयनित नितरामन्योत्ममृत्कशिदताः संतोपं दथतु खितिप्रणयने दीयीयुविकोत्सवैः (!) ॥ शब्दरलावलीकोपस्तोपगः मुमहात्मना । मत्सराणां वृद्धिनाशयत्रयातो विज्ञम्भते ॥ भूपश्रीमश्ननन्दरिक्षसमन्द्राती चिरं जीवतां श्रोमहस्भराय उन्तलमितः श्रीकपतासी अपि च। याभ्यामधेविभागतः विक्रियतेः श्रीशस्टरानावली नित्यं सल्कृतिशोभनी मुभकरी यले(न) निवाहिता शाकाब्दे रमदोधराधरधरामाने धरानिर्जरः को अपेतामलिखन कोविदमता श्रीशस्टरानावलीं॥

For other MSS. of this work see Aufrecht, Cat. Bodl., nos. 489, 440; Rāj. Mitra, Notices, iii., p. 65; i., p. 200. [H. T. COLEBROOKE.]

1017.

1512. Foll. 242; size 9 in. by 11\(^3\)4 in.; large, modern Devan\(^3\)gar\(^1\) writing; fifteen lines in a page; European paper; bound in the European style. Foll. 126 and 127 are left blank.

Śabdaratnāvalī; copied from some Bengālī MS. or MSS. (in part at least from the preceding one *) not very correctly, the letters r and v being frequently confounded.

The ekārtha section wants the saṃkīrṇavarga, breaking off (fol. 125h) with the same verse (मागैलं मृगनासागैर भवेद्विचयनं मृगः।) as the Oxford MS.

Of the nānārtha section the beginning is wanting, viz. the monosyllables, dissyllables and part of the trisyllables in k, as far as the word kramuka, spelled kraghaka in this MS., the Bengālī sign for mu having been misread.

This MS concludes with the same stanzas as the preceding one, including the half-śloka containing the date of that MS.

[H. T. COLEBROOKE.]

1018.

217. Foll. 118 (and a śuddhipattra between foll. 69 and 70); size 15 in. by 5 in.; good, modern Bengālī handwriting; generally eight lines in a page.

Abhidhānatantra (or Nāmalingānuśāsana), a synonymous and homonymous dictionary, chiefly made up of verses of the Amarakosha with additions; by Juṭādhara, son of Raghupati and Mandodarā.

It begins:

भागीरथीं जलमयों जगतामधीशं

मन्दोदरीरघुपती पितरी च नता।

दिखडीयविप्रकुलजः स जटाधरी उसाव्

श्राचार्य एतदकरोदिभिधानतन्तं॥

श्रीचन्द्रशेखरिगिरिप्रभवास्ति चाटि
ग्रामे फणीति तटिनी निकटे उदसीये।

उत्पन्तिभूमिरिप देवकडाभिधानो

ग्रामो ऽस्ति यस्य पितृभूमिरितिप्रसिद्धः॥

For an analysis of the work see Aufrecht, Cat. Bodl., no. 434 (where the Oxf. MS. is stated to have been copied from the same original as the present one); for another MS. see Rāj. Mitra, Notices, ii., p. 44.

[H. T. COLEBROOKE.]

1019.

1511a. Foll. 114; size 11½ in. by 9 in.; large, Devanāgarī writing; ten lines in the page; European paper (watermark 1801).

Dharani, a vocabulary of homonymous words, arranged according to their finals and the number of syllables, by Dharanidāsa.

It begins:

विशुद्धिज्ञानदेहाय भूतनाथाय वेधसे ।
हिताय सर्वेलोकानां नमस्ते सर्वेवेदिने ॥
यस्य ज्ञानद्यासिन्धोः पाराधिकमला गुणाः ।
स चेकरोतु कल्याणं सर्वेवित्परमेश्वरः ॥
सा ते भवतु सुमीता वागधिप्रतिपत्तये ।
हेतवे सर्वभूतानां सर्वेशुक्का सरस्तती ॥
देवदेवं प्रणम्यादी सर्वेशुं जगतो गुरुं ।
समापान्यानि तंत्राणि क्रियते सारसंग्रहः ॥
पादैः पादइयैः श्रोकेरनेकाधिसमुचयः ।
एष कांतेन वर्गेण कवीनां सुस्हेतवे ॥
एकद्वित्रचतुःपंचषवृणीः क्रमशस्त्रिवह ।
श्वान्दाः पादेषु चार्थेषु श्रोकेषु सित संभवे ॥

^{*} MS. 1512 having been in India now for some years, it has not been possible to compare again the two MSS.

^{*} समात्यात्यानि तंत्राणि बालसारसंग्रह: MS.; (?) स्वभ्यस्या ०.

It ends: इत्यनेकार्यसारीयं समाप्तः॥
पूर्वीचार्याभिधानेभ्यः सारमाकृष्य यत्नतः।
कृतो धरणिदासेन वर्णानुत्रमसंग्रहः॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1020.

1577c. Foll. 18; size 9\frac{1}{4} in. by 3\frac{3}{4} in.; indifferent, modern Devanagari writing; nine lines in a page.

Hārāvalī, a collection, in 278 ślokas, of words not in common use, by Purushottamadeva.

Between foll. 17 and 18 a leaf is inscrted containing the last six ślokas of the same work, written by a different hand, and apparently dated in the Newar era: नैपालीय ° ६३६ (? A.D. 1814) युते कार्तिकशक्के नवस्यां लिखितं॥

Again, after fol. 18, there is another leaf containing part of the contents of fol. 7, written by the same hand.

The work has been printed repeatedly in India; the first edition, under Colebrooke's guidance, Calc. 1807. [B. H. Hodgson.]

1021.

1567a. Foll. 11; size $10\frac{1}{2}$ in. by $4\frac{1}{2}$ in.; Devanāgarī character; 11-14 lines in a page.

The same work.

Dated: संवत् १६६२।

करतकंगनेन्द्रवेक्रमे ब्ब्से

नभसञ्जाक्षदिने शसिवधी।

मुभहाराविलिकाममं गुरी

व्यल्खिहिष्णुसमाद्भयो हिनः॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1022.

1511d. Foll. 19 (149-172 of vol.); size 11½ in. by 9 in.; large, modern Dovanāgarī; ten lines in a page.

The same work. [H. T. COLEBROOKE.]

1023.

2786c. Foll. 30; size 11? in. by 5. in.; clear, modern Devanāgarī writing; seven lines in a page.

I. Hārāvalī, ends fol. 24h.

II. A glossary of words containing one of the three sibilants, either as an initial, medial or final letter.

It begins:

श्रय ताल्यमूर्थन्यदंतानामि लेशतः । श्रमसानां विशेषेण निर्देशः क्रियते उपुना ॥ श्रममकशाकणुकशिकरशोकशूक-शाल्वशंकुशकशंकरणुक्रशकाः । शीटीरशीटशकटाः शिषिविष्टशिष्ट-शाखीटशाटकश्रटीशाटितं शटालः ॥ °

Fol. 27b: इति चतुर्विशतिस्थोकेस्तालय्यशकारिनदेश: ॥ Fol. 29: इति मूर्धन्यनिर्देश: ॥

Incomplete at the end; the MS, terminates abruptly in the second half-śloka of words with final **u**. [Coll. of Fort William.]

1024.

951. Foll. 145; size 11 in. by 4½ in.; well written, in Devanagarī; seven or eight lines in a page.

Medinī, a homonymous dictionary, by Medinīkara, son of Prūņakara (?).

It begins: वृपांकाय नमसास्मे °

It concludes with the well-known six stanzas, containing a list of the authorities used by the author, and ending thus:

> षट्शतगाषाकोषप्रययनिवस्थातकीश्रुलंनार्थः । मेदिनिकरेख कोवः प्रायकरसूनुना * रिचतः ॥ ६॥

^{*} Though not fitting in with the metre, this is the form of the name usually found in MSS, and editions. One of Somanātha's MSS, gave the form Paṇḍunakara, while a MS, of the Roy. Asiatic Soc. (Todd Coll. 93) reads Pātūnakara.

लीखितं चानुरामबासन (!) शंवत् १६५२ शाके शालिवाहन १७१९ शमेनाम मागेशिमैकृषो ब्हम्यां गुरुवासरे॥

This work has been printed repeatedly in India; the first edition, under Colebrooke's guidance, Calc. 1807; another, edited by Somanātha-Śarman Mukhopādhyāya, Calc. 1869.

Regarding the author's name, Wilson states that the names in *kara* are peculiar to the Kāyastha class in Bengal, and to Mahratta Brāhmans; while *Somanātha* remarks that there are also Vaidya families which take this appellative.

[H. T. Colebbooke.]

1025.

2810. Foll. 314; size 6½ in. by 8¾ in.; modern Bengālī handwriting; 15-18 lines in a page; the first page of each leaf being left blank for English renderings; bound in the European style.

Medinī-kosha; with an English translation of the first few pages, and occasional notes.

[SIR C. WILKINS.]

1026.

2835. Foll. 292; size 9 in by $7\frac{1}{2}$ in.; bound in the European style.

Medīnī-kosha, with an English translation; written in two columns, one of which contains the Sanskrit words in Medinīkara's arrangement, in a native Devanāgarī hand; whilst the other gives the meanings in Sanskrit and English, written by the late Capt. Edw. Fell, Secretary to the Brāhmanical Coll. at Benares.

[SIR C. WILKINS.]

1027.

2813. Foll. 90; size $14\frac{1}{2}$ in. by $8\frac{1}{2}$ in.; beautifully written, in Devanāgarī, by $L\bar{a}l\bar{a}$ Maltāb $R\bar{a}y$; bound in the European style.

Medini, arranged alphabetically, according to the initial letters; with the Sanskrit meanings after them, and a partial English translation.

[SIR C. WILKINS.]

1028.

1334f. Foll. 2 (foll. 37 and 38 of vol.); size 12 in. by 9 in.; clear Bengālī handwriting; fifteen lines in a page; European paper (watermark 1802).

Sārasvatābhidhāna, a small vocabulary of thirty-five ślokas.

It begins:

सारस्ताभिधानं तु प्रवस्थानि विश्वेषतः ।
गोपनीयं कवीन्द्राणां आयुषोऽपि कलचतः ॥
वनेमतः षष्टिमचो मदवृन्दो महामृगः ।
स्थूलपादो मसकीशः कुझरो वारणः) करी ॥
दन्तावलो दीर्घमुको हिस्तन्येते प्रतिष्टिताः ।
पचवीरस्त्र रोलस्तो भ्रमरः षट्पदः खलः ॥
इन्दीवरः कृष्णदेहो भ्रमरे तु प्रकीर्तिताः ।

Then follows a homonymic portion, giving the meanings of the following twenty-three words:

किंकिरात, मराल, बलाक, लङ्का, किल, किरात, खन्न, रिसिका, मार्नोर, सृगाल, किङ्किर, श्यामल, वनराजी, यस्त्स्, मन्द्र, माकन्द्र, कर्सतीरव, विकगी (१), गरल, कल्लविङ्क, वीजन, खुदाः, दादाः॥

It ends:

खुडा: स्यात् डिक्करे नीचे दादा: स्यात् युवतीपति: । सारखतिमदं शास्त्रं प्रोक्तमेतत् समासतः ॥ विचित्र्य सकलान् लोकान् विचरित्त महीमिमां। कवयो ये न जानित्त तेषां मोहः सदा अवेत्॥

इति श्रीसरखतीकृतं सारखताभिधानं सनामं ॥

For other MSS. of this vocabulary see Rāj. Mitra, Notices, ii., p. 39 (eleven ślokas), iii., p. 79 (forty-seven ślokas).

[H. T. COLEBROOKE.]

1029.

2533b. Foll. 4; size 10 in. by 4½ in.; well written, in Devanāgarī; about the latter half of the 16th century; 15 or 16 lines in a page.

Anekūrthadhvanimaūjarī, a homonymous voca-

bulary, in three chapters (of 180 ślokas).

I. Ślokādhikāra (92 ślokas), treating of words the meanings of which take up not less than a couplet, begins:

शक्यांभोधियतो इनंतः कुतो इप्यागमसंभवात् ।
स्वानुवाचैकमाधाय* तस्मै वागात्मने नमः ॥ १ ॥
शिवं भद्रं शिवः शंभुः शिवा गौरी शिवाभया ।
शिवः कोलः शिवः क्रोष्टा भवेदामलको शिवा ॥ २ ॥
गौरी शिवप्रिया प्रोक्ता गौरी गोरोचना मता ।
गौरी स्पादप्रसूता स्त्री गौरी शुद्धोभयात्वया ॥ ३ ॥
हरिरिन्द्रो हरिभाँनुहरिविष्णुहरिमेहत् ।
हरिः सिंहो हरिभाँनो हरिवाजी हरिः कपिः ॥ ४ ॥
हरिरंशुहरिभाँस्हरिः सोनो हरियमः ।
हरिः शुक्रो हरिः सपैः सर्थविषां हरिः स्मृतः ॥ ५ ॥

It ends:

खनूरः फलभेदः स्यात् खर्नूरं रनतं मतं । खर्नूरः ह्युद्रनातिः स्यात् खर्नूरा तृणगोधिका ॥ ९१ ॥ गुरुः पिता गुरुन्येंशे गुरुदेवपुरोहितः । दुवहो जीप गुरुः प्रोक्षो गुरु शिष्णाभिषेकदः ॥ ९२ ॥

II. Ardhaślokādhikāra (69 ślokas of words taking up half a couplet) begins:

तटो वप्रः पिता वप्रो वप्रः केदार एव च । सर्पो व्यालः शटो व्यालो व्यालो शेमश्रतुषदः ॥ १ ॥ शंगे दारेषु शय्यायां तत्यशब्दो अभिधीयते । ताराखग्रौ गृहस्थाने धिष्ण्यमाहुविवश्वणाः ॥ २ ॥

It ends:

करिणां वंधनस्थानं वारि वारि जलं मतं । प्रचुरं भूरि विज्ञेयं भूरि कांचनमेव च ॥ ६६ ॥ भवको दुर्जनो ज्ञेयो भयक: सरमासुत: । सूद: स्यान्सूपकारम्य सूदो ज्ञेयः कुटुंविक: ॥ ६० ॥

III. Pādādhikāra (19 ślokas) begins:

राजा चंद्रो नृपो राजा पयः श्रीरं पयो जलं। मित्रो भानुः सुद्धन्मित्रं दरं छिद्रं दरं भयं॥ १॥

* Read खानुवोधेकमानाय 0

श्रीकंठस्थावरी स्थाणू हरच्छागाच्युता श्रनाः।
गोविंदो हरिगोसंस्थी शिवकृष्णी वृषाकषी॥२॥
श्ररीरोत्सेथयोः कायः०॥३॥ सरित्समुद्रयोः
सिंधुः०॥४॥ पिषासालोभयोस्तृष्णा०॥५॥ निस्तृंशो०॥६॥ इला भूमिमैता गीश्र ०॥७॥
It ends:

हुमो वृद्धः पुराणे ब्रन्ने भुवो निष्यितनित्ययोः । संघाते पूरणे पूरः सूरः सूर्यनरेंद्रयोः ॥ १६ ॥ वृद्धजातिमजी पीलू प्रदरी राममार्गणो । कमरः कोमले काम्ये समरो युद्धसंघयोः ॥ १९ ॥

A similar work of the same title, but consisting of 320 ślokas (viz. 1. of 104; II. of 82; III. of 34 ślokas, many of which are identical or very like those of the present treatise), and ascribed to the Kāśmīrian Mahākshapaņaka, has been printed in the Dvādaśakośasangraha (Benares 1865). See also Rāj. Mitra, Notices iv., p. 28.

1030.

2544a. Foll. 14; size 9½ in. by 4 in.; indifferent, modern Devanägarī writing; ten lines in a page.

The same work, with an additional (fourth) chapter, of 43 ślokas. Very incorrect.

It begins:

मुद्धवर्णमनेकार्षं मुद्धमीकिकमीकिकं ।
कंठ कुवैति विद्वांसः स्रह्मधाना दिवानिशं ॥ १ ॥
श्वान्दांभोधियेतो ० ॥ २ ॥
सरस्ताः प्रसादेन कविषेधाति यापदं ।
प्रसिधमप्रसिधं(!) वा ताप्रसाख्ये च साधुभः ॥ ३ ॥
श्विवं भद्रं शिवं (!) शुंभुः शिवा गीरि (!) शिवाभयाः । ०
Chapter iv. begins:

शिवः सर्वः शिवः जुतः शिवः कीलः शियो व्यमुः(!)। शिवा गीरी शिवा धात्री शिवं ख्रेयः शिया खुपा॥ तिलंपृष्ठे (!) नले मांसे जंबाले कोमले कस्पिन । प्रधाने राजलिंगे च ककुदास्या प्रचन्नते ॥ 0

[•] This is a complete jumble. The first half-śloka, containing meanings of 400, belongs to śl. 24 of the

It ends:

छत्रे सिंहासने खर्थे चमरे पुंडरीकताः (1. ° री मता)।
पुंडरीको भवेत् च्याग्नः पुंडरीकस्तु दिग्गनः *॥ ४२॥
क्रोडा द्युतिस्तुतिकांतिविजिगीपुगतिस्तथा।
व्यवहारपरमार्थेश्व देवज्ञन्दो जिभधीयते॥ ४३॥
इसनेकार्थमंत्ररी समाप्ता॥ [GAIKAWAR.]

1031.

2089c. Foll. 6; size 9½ in. by 4 in.; indifferent Devanāgarī writing; 11-14 lines in a page.

Portions of the same work.

The leaves are out of order, viz., foll. 2, 5, 4, 1, 3, 6.

Foll. 1 and 2 contain from I. \$\delta\$l. 25 to I. 68; foll. 3-5, from I. 97 to III. 7; fol. 6, from IV. 34 to the end (IV. 39).

It ends:

कमलं क्रमयुगं च कमलं कमलं विदुः। युंडरीको भवेतिसंहो युंडरीकं सरोरुहं॥ छत्रे सिंहासने खर्यों चमरे युंडरी मता। क्रीडा द्युतिवृैतिः क्रांतिविंजिगीयुगंतिस्तथा॥ ३९॥

इति श्रीसनेकार्यध्वनिमंत्रयाँ चतुर्यः स्रोकाधिकारः समाप्तः॥ संवत् १९३६ वर्षे पाँपमासे कृष्णपश्चे षष्टीभीमे । लिखिता स्रोकेषार्थस्वनिमंत्ररी व्यासलवगास्येन ॥ . [GAIKAWAR.]

1032.

1475f. Foll. 6; size 13½ in. by 3½ in.; carcless, modern Bengālī handwriting; six or seven lines in a page.

Nānārthadhvanimañjarī, a short homonymous vocabulary, here ascribed to Durgasiṃha; while

Anchürthadhvanimañjarī (Ben. ed.), and should read तिल्पिष्ट व कोमले उड्मिन(?); whilst the 2nd line is the first of \$1. 120 of that edition.

in a MS., described in Rāj. Mitra's Notices, ii., p. 155, the treatise is ascribed to Gadasimha.

It consists of about 88 ślokas, corresponding to the first chapter of the Anekārthadhvanimañ-jarī. It begins:

शब्दाम्भोधियतो उनन्तो उप्पतो (1. यतो) व्याख्या प्रवर्तते ।
गुरवे शम्भवे तस्मै नित्यं वागात्मने नमः ॥
गुड्धभैमनेकार्थं श्रुद्धमौक्तिकमौक्तिकं ।
कार्यः कुवैन्ति विद्वांसः श्रद्धधानाः श्रुभाशुमं ॥
सरस्वत्याः प्रसादेन कविवैधाति यत्पदं ।
प्रसिद्धमप्रसिद्धं वा तत्प्रमाणिमहोच्यते ॥
श्रिवः श्रुत्रः श्रिवः सवैः श्रिवः कोलः श्रिवो वसु(:) ।
श्रिवा गौरी श्रिवा क्रीष्टो श्रिवं भद्रं श्रिवं श्रुभं ॥
गौरी श्रिवप्रिया देवी गौरी गोरचना मता ।
गौरी कन्या अप्रसूता स्त्री गौरी शृद्धोभयान्वया ॥

It ends:

श्वनयरुद्रगङ्गाथरधरियरालको-वानालोक्य संखेपात् । नानार्थध्वनिमञ्जरीयमभिहिता श्रीमदृदुर्गसिंहेन परमयालतः । ॥

For another MS. (consisting of 75 ślokas), in which the author's name is not given, see Aufrecht, Cat. Bodl., no. 445.

[H. T. COLEBROOKE.]

1033.

1334d. Foll. 25b-33b of vol.; size 12 in. by 9 in.; large Bengālī handwriting; 14 or 16 lines in a page; European paper (watermark 1802).

I. Foll. 25b-29. Collections of words containing the letters \mathfrak{A} (end fol. 27), \mathfrak{A} (fol. 28b), and \mathfrak{A} ; ascribed to Purushottamadeva.

^{*} For the 2nd half-śloka see Ben. ed. (Dvādaśa-kośasamgraha), śl. 104.

[†] समरहत्राङ्गाधरधरणो ॰ श्रीगदिसिहेन परमयत्नात् Rāj. Mitra, Notices ii., p. 156, more in accordance with the (aupacchandasika) metre.

The MS. begins:

श्रेयः शर्मेनिशातशातशकटं शीटीयेशोचियेशः । श्रक्ष्णं श्रीपदमुद्धशोभनभृशं शून्यं शरस्यं शिवं ॥

Fol. 28b: इति महामहोपाध्यायश्रीपुरूपोत्तमदेव-विरचितः सकारभेदः समागः॥

This portion ends: इति साकारभेद:। नाम-विश्लेष: श्रमेंकिति शब्दविश्लेष:। वर्षस् चर्मस् कर्मसि-त्यादि।

वाज्ञव्योचारणादेव वहिनियोनित पातकाः।
पुनः प्रवेज्ञानायैव मकारस्त् कराटवत्॥

II. Foll. 29-33b. Nānārthamañjarīkosha.
It begins:

शिवः शुक्रः शिवः सर्वः शिवः कामः शिवो वसुः । शिवा गौरी शिवा क्रोष्टी शिवं शुभ्रं शिवं शुभं ॥ गौरी शिवप्रिया देवी ०

H. T. COLEBROOKE.

1034.

2826b. Foll. 9; size 7 in. by 9 in.; well written, in Devanāgarī, by Lālā Mahtāb Rāy; fifteen lines in a page.

Three small koshas:

I. Nānārthamaŭjarīkosha, 76 ślokas; beg.:

श्विः शुक्रः श्विः सूर्यः श्विः कामः श्वि वसुः ।

श्विः गौरी श्विषा क्रोष्टी श्विषं शुभं श्विषं शुभं ॥

गौरी श्विपया देवी गौरी गोरोचना मता ।

गौरी कत्याप्रमूता स्त्री गौरी शुद्धोभयान्वया ॥ °

It ends fol. 5a:

गंधवों जातिभेदः स्थात् गंधवेश्व तुरंगमः ।

गंधवें च स्मृतं गीतं गंधवों देवपुंगवः ॥

कुकवरिप सत्काव्यं भाव्यया दृदयस्थया॥ इति नानार्थमंत्ररीकोषः समाप्तः।

इति कोषप्रधानं सा नानार्थमंजरी मया।

II. Nakshatrakosha, an enumeration of deities and nakshatras, in 26 ślokas beg.:

श्रीश्वनी तुरमो वाजी तुरंमश्च तुरंमनः ।

श्रीटको ब्रश्नो हव्यवाहो यजुः(1. ययुः)सिमिनिमद्यते ॥

यमो इतकः कृतांतश्च याम्यः प्रेतपतिः स्मतः ।

भरणी पालनादीशो मांसादाधिपतिस्तया ॥

It ends fol. 8a: इति नक्षत्रकोषो ऽयं व्यक्तिसे परया मुदा। यदभ्यासप्रसादेन कवयः स्युजनाः स्मुटं॥

III. Sādiśabdānāṃ ślokāḥ. The first ten ślokas of the treatise noticed under part I. of the preceding MS.; rather incorrect. Beg.: जोगः जामिण शातज्ञात o

[SIR U. WILKINS.]

1035.

2544b. Foll. 46; size 10 in. by 4 in.; fairly written, in Devanagari, about A.D. 1550; thirteen lines in a page.

Śrwtaśabdasamuccaya, or Śrutiśabdārthanighantu, a homonymous glossary of (supposed) Vodic words in sixteen varyas, by Someśwara, pupil of Yoyeśvara.

It begins:

उक्तानुकद्रकार्यशब्दानामनुशासनं । निषंदुज्ञानकोपेभ्यः प्रवस्त्यामः समामतः ॥ १ ॥ वैदिकव्यवहारेख नामल्हिंगप्रमाखतः । अर्थप्रकाशदीपाभप्रभाप्रत्ययवेदनं ॥ २ ॥ राजा शशिन्यहींद्रे स्यात् पार्थिचे कृष्णयत्मीन । गुरी कृष्णे भुंगबेरे कालुज्ञेये मधायपि ॥ ३ ॥ चात्मन्यात्मसमे झात्म त्रागो उन्ने पंडिते जीमके। मंडूके मन्मये धूके सिंहे हंसे बलोशरे ॥ 8 ॥ स्तोमो ब्य्वरे परेज्ञाने विधियेतातयोः स्वरे । वाङ्मये प्रेम्णि सन्धीले योगे संरभरानयोः ॥ ॥ ॥ बाणुः कुर्ने हादशानां समाहारे व्यवचंद्रयोः । मंडले महिस श्रेष्टे मंख्रुसंस्थानयोरिष ॥ ६ ॥ श्लभे संमते शंभु देहे दैवात्मनोरिप । प्रगामे परिसंख्यायामातिषेयमुषे जावे ॥ १ ॥ मखं तक्रे घृते खीरे दिधन्यामेखुने (० मिखने) रसे। परिसृत्यारनाले स्यात् ताश्चगव्ये अमृते रसे ॥ ६ ॥ नालिकेरिजले सबैमादके वस्तुनि स्मृतं। क्षौद्रे सानूरकद्रास्या (२० के द्राचा) मधुरद्रव्यवारिण सवीपेयरसे क्वार्थे सीरभे ब्हंकृती कर्ली। क्रोधे प्रमोदे कामे च संधमे रितहावयोः ॥ १० ॥ ०

Chapter 1 (varishtho vargah), consisting of 114 ślokas, ends fol. 4b. The next chapters are named from the first word explained. 2. rañjanādir vargah (108 śl.), ends fol. 8.—3. lokādi (104 śl.), fol. 11b.-4. āmnāyādi (116 śl.), fol. 14b.—5. ūrjādi (113 sl.), fol. 17b.—6. ākritisamjũako v. (83 śl.), fol. 20.-7. śayādih (83 śl.), fol. 22b; ch. 8-15 contain the meanings (many of them of a most extraordinary kind) of the various vowels and consonants, the latter in combination with each of the vowels:-8. kādi (66 śl.), fol. 24b.—9. cādi (75 śl.), fol. 27.—10. tādi (72 śl.), fol. 29.—11. tādi (73 śl.), fol. 31b.— 12. pādi (78 śl.), fol. 34.—13. adbhuto vargah (containing the vowels 155, \$l.), fol. 38b.—

इमे स्वरा अनंताणीः समासात् अपिता इह। बुधवृद्धिविलासाय सर्वेकोषविलोडनात्॥

14. yādi (63 śl.), fol. 40.—15. sādi (121 śl.), fol. 44.—16. kāmādi (80 śl.).

This chapter begins:

कामः कमिलनीतंती कामः कामाश्रितश्रियां।
कामः संतिवर्गे स्यात् कामः कमलकूपयोः॥१॥
कमः(!) परमसंसिद्धोः कामः कीर्तिप्रिये जने।
काम(:) सर्वाभिलापे स्यात् कामः कंकरणपत्रयोः॥२॥
कामो विभूपर्णे रम्ये कामो वामाभिरामयोः।
कामः किंजल्कवहुले कामः सामसरखतोः॥३॥०

It ends:

सर्वश्रन्थानाग्यकोपकोटिनिद्श्वनात् ।
विलोझ शब्दवाध्यभोनिर्मितो ज्यमुपक्रमः ॥ ६० ॥
श्रीयोगेश्वराचायस्य शिष्येण मुनिनामुना ।
सोमेश्वरेण व्यरिच श्रुतश्रन्दसमुच्चयः ॥ ६० ॥
मंत्रतंत्रोभयास्यसमासातिविनिश्चयः ।
नियंदुर्थसंभूतिश्रुतिशन्दैकवेदकः ॥ ६२ ॥
सोमेश्वरेण सिद्धपेखात्मात्मकृतिसिद्धये ।
प्रायः स लौकिकशो जिप युधमानसदीपनः ॥ ६३ ॥
इति श्रीश्रुतिशन्द्रार्थमहनीयसमुच्चये ।
नियंदावभवद्वर्गः कामादिः घोडशः क्रमात्॥ ६४ ॥ १५०६ ॥

[GAIKAWAR.]

1036.

3107. Foll. 40 (but meant to make up 20 leaves, and paged accordingly; one page of each leaf being left blank); size 12½ in. by 2 in.; fairly good, cursive, rather old Bengālī writing which has faded in places (the letter r being distinguished by a stroke drawn across the letter); 5-7 lines in a page.

Varņaprakāśa, collections of vocables, containing the same consonant, and of words of different spellings; compiled, by Karņapūru, for Rājādhara, son of Amaramāṇikya of Traipur? (? i.e. Benares). Incomplete.

It begins (the numbers being supplied):

कलुषगृहतयोरसः * सुरारेर् नखदिमतादमृगालिकेतवेन । विनिहितमयमानयत्तपाङ्ग-

निष्किलनवं नरकेशरी पुनातु॥ १॥ साधारणस्थाभोगैविव्येविव्यालयैः । पुरन्दरपुरीवान्या धन्यास्ति त्रैपुरी पुरी ॥ ३ ॥ सोनसंतानसंभूतः पुरुहूत इवापरः। तस्यामनरमास्यिक्यनामाभूत्रुपनायकः ॥ ३ ॥ कमलानन्दिनो ऽनन्तकैरवज्ञमकारियाः। सर्वे स्वाभवञ्च्राः भौरा यस्य प्रतापतः ॥ ४ ॥ यदीयालापवीयुवं पिवनाः सुखशालिनः । लेभिरे खननोभारं सर्वे सविधवर्तिनः ॥ ५ ॥ हिते रतः समस्तानां भूतानां भृतिभूषितः । तस्य राजाधरो नाम सूनुः स्थाणुरिवाजनि ॥ ६ ॥ नानाविधगुरुग्रन्यविचारेण रसप्रदां। विबुधा यस्य सेवनो सभा सुरसभामिव ॥ ९ ॥ सर्वशास्त्रातिशरेण कर्णपूरेण सूरिणा। श्रयं तस्यानुबन्धेन निबन्धः क्रियते मया ॥ ७ ॥ ज्ञानन्द[लोक marg.]विज्ञानामज्ञानां ज्ञानदायकः। कर्रीपूरकवेः कस्मै कोष रुप न रोचते॥ ९॥ संदेह्यानसंदोहळले विज्ञानचसुषि । वर्शीप्रकाशदीपेन लिपिकमै प्रयुज्यतां॥ १०॥

^{* ?} The MS. seems to read ऋमूव °

पुराग्यमकश्वेषान् कोमानेकोनविंशतिं। भातुवृत्त्रीरुगादिं च समाकृत्यायमुख्यते॥ १९॥

जयजत्याकजीमूता जीवनं जवनं जवः । जिल्लगोजृम्भग्रं जम्भा जनको जननं जनः ॥ जन्म जन्तुजैनुजैन्युजाघनं (!) जननो जिनः । जलं जुष्टं च जसालजिल्लालजम्भजम्भलाः ॥ ०

Fol. 3a: इति त्रिपुरपुरुहूता(म)मरमाशिक्यदेवमहामात्यश्री-कविकर्शिपूरकृते वर्शिप्रकाशे वर्गीयजकारादिप्रकरशं॥ *॥ राजीवं राजिलो राजा वृजिनं व्यञ्जनाजिरे। o

Fol. 3b: इति वर्णेप्रकाशे रकास्त्ररान्तरवर्गीयज्ञकारप्रकर-णम्॥ *॥

सायुज्यमादि सांयुज्यमुत्सजैनविसर्जने । ०

Fol. 4a: इति द्वाखरानरजकारप्रकरणं ॥ * ॥
स्यान्महाराजनं हे स्मि महाराजनिमयि ।
इति वर्णेप्रकाज्ञच्यख्रान्तरवर्गीयजकारप्रकरणं ॥ * ॥
द्विजयहजयज्ञोभाजस्तन्तभुजभुभुजः । o

Fol. 4b: इति ॰ जंकारानाप्रकरणं॥ ॰॥

Then follow, treated in the same way, \mathbf{v} (ends fol. 5b), \mathbf{v} (fol. 7a), \mathbf{v} (fol. 9a), \mathbf{v} (and \mathbf{v} fol. 11a), \mathbf{v} (fol. 13b); words with either \mathbf{v} or \mathbf{v} (ib.), \mathbf{v} or \mathbf{v} (fol. 14a), \mathbf{v} (fol. 18a), \mathbf{v} , incomplete.

It ends: इति वर्णप्रकाशे दन्यसकारादिप्रकरणं॥ *॥
डिदिन्ये साहसं खस्यः संस्था सारससीसके।
स्रोतः स्रोतखती सस्तं साध्वसं सरसीसरः।
संसारः सहसा सर्पिः ससा संसरणं ससः॥

समञ्जमं समस्या च सं-

[4]

1037.

1334e. Foll. 33b-37 of vol.; size 12 in. by 9 in.; clear Bengālī handwriting; sixteen lines in a page; European paper (watermark 1802).

Dvirūpakosha, a vocabulary of words spelled in two different ways, here ascribed to Purushottamadeva.

It begins:

भवेदाघाट आज्ञाटो विषुवद्विषुवं च तत्। मातुःस्वसा मातुःष्वसा कषायां कथिता कज्ञा॥ श्वसं ससरं प्रोक्तं कुश्रलं कुसलं तथा। वासवो वाश्ववो व्या स्थाहिशप्रसु वसिष्ठकः॥

It ends:

दवालम्म तथा तत्र दलो जीप विहितो मरा (!) ।
क्रीचापि च तथा क्रीचस्तथा च प्रतिपद्यते ॥
हलनो गीयते किष्मद्दनो जीप च गीयते ।
दुर्लभो ग्रन्थतो लोके धातुवी जप्रमाखतः ॥

इति पुरुषोत्तमदेविवरिचतो डिक्षपकोपः समाप्तः॥

This is the second of the two treatises of this kind printed in the *Dvādašukošasuṃgraha* (Ben. 1865), where, however, not this one, but the other (see next MS.), is ascribed to *Purushottama*.

For other MSS, in which however the author's name is not given, see Aufrecht, Cat. Bodl., nos. 449, 450.

This MS. differs very considerably from the printed text, especially in the latter part.

[H. T. COLEBROOKE.]

1038.

1334a. Foll. 3; size 12 in. by 9 in.; Bengālī character; 12-14 lines in a page.

Śabdabhedaprakāśa, another vocabulary of the same kind. It agrees pretty closely with the first part of the first supplement to Maheśvara's Viśvaprakāśa.

It begins:

प्रवोधनाथातुनशान्दिकानां
कृषानुषेत्यापि सतां कवीनाम् ।
कृतो नया रूपनवाप्य शब्दभेदप्रकाशो शिंखल्वाङ्मयार्थः ॥
विद्यादगारमागारमपगामापगामपि ।
खरातिनारातिमयो खम स्नामः प्रकार्तितः ॥ ०

It ends:

शमे खुरं कवर्गीयं खकारश्च खुरप्रके।
नापितस्योपकरणे कपसंयोग इष्यते॥
जामाता चैव यामाता जीवा योवा च क्वीतिता।
अव्ययानव्ययो दोवाश्चरो राजी प्रचक्ष्यते॥

इति शन्दभेदप्रकाशः॥
शाके श्रीनदीर्घास्यपडेकमाने
पुस्तं स्वपाठाय लिलेख यानात्।
नावा महादेवपादारिवन्दं
कोपि द्विजः शन्दभेदप्रकाशं॥

This date depends on the meaning of dirghāsya (? Gaņeśa, or elephant). It cannot, however, be the date of the present MS., as the paper bears the watermark 1802.

In the Dvādaśakośasamgraha this treatise is ascribed to Purushottamadeva, as it also is in a MS. described in Rāj. Mitra's Notices, vi., p. 298; whilst in another, ib. i., p. 118, the author's name is not given. In Dr. Burnell's Classif. Index to the Tanjore MSS., p. 51, the same, or a similar, tract is assigned to Śrāharshu (the author of the Naishadhāya). In the Benares print it consists of 56 ślokas, the last 13 of which are wanting in the present MS.

[H. T. COLEBROOKE.]

1039.

1475e. Foll. 7; size 15½ in. by 5½ in.; fairly good, modern Bengälī handwriting; 8-12 lines in a page.

I. Foll. 1-6b. Varnadeśanā, or Deśanā; a third collection of differently spelled words, likewise ascribed to Purushottamadeva.

It begins:

पुरुपोत्तमदेवस्य देशनेयं निशम्यता । वर्णविज्ञवनाशाय नृपान्नेव गरीयसी ॥

सत्र हि प्रयोगे ज्वहुदूष्यनां श्रुतिसाधारण्यमाचेण गृह्णतां खुरखुरप्रादी खकारखकारयोः। शिंहाशिङ्घा-णकादी हकारखकारयोः। ययातिजोपादी यकारजका-रयोः। वेनपूर्वोहादी वकारनकारयोः। वेदनावन्दनादी स्रोध्यदन्यीष्ठ्यवकारयोः। केशवेषादी शकारषकारयोः। धूसरोपरादी सकारषकारयोः। तथा गीडादिलिपिसा-धारणाद् हिग्डीरगुडाकेशादी हकारडकारयोः भ्रानय उपजायने। स्रतस्तिवचनाय क्रिच्दात्पारायणे धातुव- तिपूजादिषु प्रव्यक्रिखनेन प्रसिद्धोपदेशेन धातुप्रत्ययोखा-दिव्याख्यालिखनेन क्विवदाप्तवचनेन खेषादिदर्शनेन वर्ण-देशनेयमारभ्यते । ०

II. Foll. 6b-7b. A kind of supplement to the above treatise, containing words collected on the same principle.

It begins: दिव। दिव्॥ दुहरा। दुघरा। दुहित॥ विरिच्च। विरिच्चि॥ नरायगः। नारायगः॥ सूर। श्रूर॥ श्रुसरः। सद्धरः॥ The concluding pairs of words are: पाककृषा। कृषापाकः॥ पालकृषा। कृषापाकः॥ पालकृषा। कृषापालः॥ पालकृषा। कृषापालः॥ पालकृषा।

The margin of the last page has the title Varnadesa. [H. T. COLEBROOKE.]

1040.

1511c. Foll. 25 (128b-52 of vol.); size 11½ in. by 9 in.; large Devanāgarī writing (watermark of paper 1801); very incorrect and apparently copied from the preceding (or some other Bengālī) MS.; ten lines in a page.

Varṇadeśanā, followed (on the last three leaves) by the same supplement, here called Aksharū-(valī) on the margin. [H. T. COLEBROOKE.]

1041.

1334b. Foll. 18 (foll. 4-21a of vol.); size 12 in. by 9 in.; large, clear Bengālī handwriting; fourteen lines in a page; European paper (watermark 1802).

Dvirūpa-dhvanisaṃgraha, another vocabulary of words of different spelling, by Bharatasena, son of Gaurāṅgamallika.

The work consists of some 275 ślokas.

It begins:

नता गौरों गिरीशं च गौराक्रमिसकात्मजः। करोति भरतो वैद्यो हिरूपध्वनिसंग्रहं*॥

* In the Oxford MS. the first stoka runs thus:
पुनस्तसी डिरुपास्यं कोषं लिखितुमारभे।
भारतं भारतं मत्वा गौरीशङ्करमाहरात्॥

द्विरूपा बहुरूपाः स्युर्ध्वनयो ये ब्लाज्ञब्दतः । कियलस्ते विषे वक्तव्याः सतामिह नियोगतः ॥ ईश्वरी स्यादीश्वरा च काली काला च कालिका । चिराहश्वरही च चरहा च चरिष्ठकासापि असिका ॥

It ends:

खवगाहो वगाहस्त्र विद्यामो विद्यमो भवेत्।

श्रवः सर्वस्त शम्भौ तु तत्र हारो हरे भवेत्॥

दिक्षाः कतिचित् शच्दाः प्रसिद्धाः कपिता मया।

खपरे बहवो श्रेयाः प्रयोगेश मनीषिणां॥

हरिहरखानकुलाष्ट्राद्युमश्रेगौराङ्गमिल्लकाज्ञातः।

भरतो द्विक्पकोषं चक्रे विदुषां (वि)नियोगेन॥

इति श्रीभरतसेनकृतो द्विरूपकोपं चक्रे खिनसंग्रहः समाप्तः॥ १॥

For a fragment (61 ślokas) of this work see Aufrecht, Cat. Bodl., no. 447.

[H. T. COLEBROOKE.]

1042.

1475a. Foll. 3; size 13½ in. by 3½ in.; careless, modern Bengālī handwriting; six lines in a page.

Ekāksharakosha, a homonymous vocabulary of syllabic signs or monosyllables used as words, by Purushottamadeva.

It begins: खपैकाखरकोष:॥

खकारो वासुदेव(:) स्यादाकारश्च पितामहः।
इकारः कथ्यते कामो लक्ष्मीरीकार उच्यते॥

उकारः शक्करः प्रोक्त जकारश्चो अपि रक्ष्यो।

खकारो देवमाता स्यादृकारः स्वर्ग उच्यते॥

लकारो देवमेनूनां माता सिद्धिनिंगद्यते।

लकारो देवमेना स्यात् लुकारो दनुजप्रसूः॥

कः प्रजापतिरुद्दिष्टः को वायुरिति शिन्दितः।

क सात्मा च समाख्यातः प्रकाशे क उदाहृतः॥

कं शिरो जलमाख्यातं कं सुख्ये अपि प्रकीतितं।

A lithographed edition, differing considerably from this MS., is contained in the *Dvādaśa-kośasangraha* (Ben. 1865). For other MSS.

see Aufrecht, Cat. Bodl., nos. 431, 432; Cat. of Trinity Coll. MSS., p. 18; Rāj. Mitra, Notices, ii., p. 337 (cf. viii., p. 101).

[II. T. COLEBROOKE.]

1043.

2841b. Foll. 2; size 8½ in. by 6 in.; European paper (watermark, Gior. Magnani); Telugu character; 13 or 14 lines in a page.

Ekāksharābhidhāna, another recension of the same work, here ascribed to Vararuci.

It begins: श्रीमदनंततीर्धेकराय नमः॥ स्रभिधानं प्रवस्त्रामि नानाशब्दार्थिवस्तरं। शाक्यं वाररूचं यसदेका छारमुदाहतं × ॥ १॥ श्वकारो वास्तुवः स्यादाकारश्च पितामहः। इकार उच्यते कामो लक्ष्मीरीकार उच्यते॥ २॥ उकारः शंकरः प्रोक्त जकारो विष्णुरुव्यते । ऋकारो देवमाता स्यानृकारो दनुजप्रमः॥३॥ ळकारो देवमाता स्याववमाता च ऋ म्मृता। एकार उच्यते विष्णुरेकारम् पितामहः ॥ ४ ॥ श्रोकारो देवनिकर जीकारः शास्त्रसंग्रहः। र्ष भवेत्परमं ब्रह्म सः स्थान्नेय महेश्वरः ॥ ५ ॥ कः प्रनापतिरुद्धिः को वायुरिति कीर्तितः। कन्नातमा च समाख्यातः प्रकाशः क उदाह्तः॥ ६॥ कं शिरों वुसमाख्यातं कं सखे परिकीर्तितं। पृथिवी कु: समाख्याता सोने मुर्थे च क: स्मृत:॥ १॥० हि हे संवाधने प्रोक्तः छः छे च राह्य ने मतः। जिद्धाम्लीयसंबुद्धी प्रेमित्येषं प्र(च) खते ॥ ३५ ॥ उपथ्मानीय शास्त्रिकेण व्य इति शस्त्रिको मतः। रकाखरिनदं प्रोक्तमभिथानोक्तमं वधैः ॥ ३६ ॥ ०

1t ends: इत्येकाखराभिधानं समाप्तं॥

In Burnell's Index of Tanjore MSS., p. 52, no. xlv., this tract is called Aindranighantu, and likewise ascribed to Vararuci. [MACK. COLL.]

^{*} The Tanjore MS. of the Aimbranighantu begins:

पूर्व पदेनभुवा(!) प्रोक्तं श्रुत्वेन्द्रेण प्रकाशितं ।

तबुधेन्यो वरस्थिः कृतवानैन्द्रनामकं ॥

सकारो वासुदेवः स्थाट ?

1044.

1334c. Foll. 216-25 of vol.; size 12 in. by 9 in.; large clear Bengālī handwriting; fourteen lines in a page; European paper (watermark 1802).

Ekavarņārthasamgraha, another vocabulary of monosyllables, by Bharatasena, son of Gaurāngamullika. It begins:

नमस्कृत्य शिवं वैद्यगौराक्रमिलकात्मनः ।
भरतः कुरुते पद्यैरेकवर्णार्थसंग्रहं ॥
न हलः केवलस्यास्ति उच्चारणिमिति खरैः ।
छनस्यैष्वैकता तस्य मताः ककादयो यथा ॥
छः श्रीपती वितेते ऽथो खल्पार्थप्रतिमेधयोः ।
छभावे ऽप्यनुकम्यायामनव्ययमुदीरितं ॥
छा ब्रह्मण्याय्ययं तु स्मृती वाक्ये समुचये ।
सीमायामिष कारुत्ये खल्पार्थीभिविधिष्विष ॥ ०

It ends:

ख्यातानामेकवर्णानामर्थानां कियतां कृतः । संग्रहो ऽयं परे त्वर्णा ज्ञेयास्तन्तानरेख्यात् ॥ ० ॥ लिखितं श्रीचन्द्रनारायग्रज्ञमेणः खाखरिमदं पुस्तकं च ॥ [H. T. Colebrooke.]

1045.

2544d. Foll. 1; size 10 in. by $4\frac{1}{4}$ in.; written, in the Jaina type of Devanagari, about a.D. 1650; twenty lines in each page.

Ilkāksharanāmamālikā, or Ekāksharanighaņţu, a similar treatise consisting of 49 ślokas, by (Sudhākalaśa) a disciple of Rājaśekhara-sūri.

It begins:

श्रीवर्धमानमानम्य सवीतिश्रयसुंदरं।

रकाख्र्रनाममालां क्रीतैयामि यथाश्रुतं॥ १॥

श्रः पुक्षिगः श्राक्रिधारिष्यख्यार्थे ऽव्ययः पुनः।
विरंचावाश्र पुक्षिंग श्रावाक्ये स्मर्ग्यो ऽव्ययः॥ २॥

श्राः संतापे ऽव्ययः क्रुध्यामव्ययो ऽव्यृती स्मृती।

इः कामे पुक्षिंग इवाव्ययः क्रोपोक्तिखेदयोः॥ ३॥

ईः पद्मायामव्ययस्त्री प्रत्यक्षे दुःखभावने।

प्रक्रोपे सिन्नधी चैव पुक्षिंग उवृष्यक्षेते॥ ४॥

रोघोक्की मंत्रणे ऽप्पर्धे ऽव्यय उं त्वव्ययस्त्या।
प्रश्ने चांगीकृती रोपे पुद्धिंग कस्तु रह्मणे॥ ५॥
कमव्ययः प्रकोपोक्की प्रश्ने स्वर्देवमातिर।
खव्यय सृ तु कुत्सायां वचने अप तथैव च॥ ६॥
स्वस्वजे दानवांवायां रूख स्याहेवमातिर।
व्हवीराद्यां भवेदेस्तु विष्णावैस्तु वृष्ठस्वजे॥ ९॥
खोद्धिलिंग खाहूतावव्ययः स्यादनंत खीः।
संबोधने चाव्यय खी परः व्रद्धाय्यमः शिवे॥ ६॥
कः सूर्यवायुगित्राग्निव्रद्धात्मयमके किपु।
प्रकाशवक्रयोद्यापि कं नीरसुखनू धेसु॥ ९॥
कृर्तेकुतिसत्तश्र स्थेषु पापीयिस निवारणे।
ईषद्धे च किंश्र स्थः कुत्सने खेपप्रस्रयोः॥ १०॥ १

It ends:

राष्ट्रसे खस्तथा क्षेत्रे शब्दाये त्वखरादयः।
स्वराता व्यंजनातास्त्र क्षेया ग्रंथांतरात्रु ते॥ ४९॥
मलधारिगच्छभतुः सूरिश्रीराजशेखरस्य गुरोः।
श्रियः सुथाकलश् इत्येकाखर[नाम marg.]मालिकाइत्येकाखरिनयंदुः समाप्तः॥
[मतनोत्॥ ५०॥

For a different treatise of the same title, by Viśvaśambhu, see Rāj. Mitra, Notices, viii., p. 101.
[Gaikawar.]

1046.

1511b. Foll. 15 (114b-128b of vol.); size 11½ in. by 9 in.; Devanāgarī character; ten lines in a page; European paper (watermark 1801).

Varņābhidhūna, a similar treatise, by Śrī-Nandanabhatṭa.

The MS. begins:

स्रोंकारं वर्त्तुरुं तारं रामश्च हंसकारणं ।
मंत्राद्यः प्रणवः सत्यं विन्दुश्किस्तिदेवतं ॥
सर्वजीवोत्पादकं च पंचदेवं भ्रवं त्रिकं ।
सावित्री चिश्चिषं ब्रब त्रिगुणं गुणजीवकं ॥
सादिवीजं देवसारं देवचीजनतः परं ।
पंचरिश्मित्रकूटे च त्रितारं भवनाशकृत् ॥
गायची वीजपंचाशी मंत्रविद्या प्रभुः प्रभुः ।
स्रक्षरं मातृकणीस्च नादिवाहतमोद्यदी ॥

न्नः श्रीकंटः सुरे(न्द्र)श्च ललाटं चैकमातृकः ।
पूर्णोद्री सृष्टिमेघी सारस्वतिप्रयंवदः ॥
महाब्राह्मी वासुदेवी धनेन्नः केन्नवो मृतः ।
कीर्तिनिवृद्विद्योगीन्नो नरकारिहरो महत्॥ °

[H. T. COLEBROOKE.]

1047.

2544c. Foll. 4; size $8\frac{3}{4}$ in. by $4\frac{1}{4}$ in.; fairly good Devanāgarī writing; 9-14 lines in a page.

Mātrikānighanta, another homonymous vocabulary of monosyllables, by Mahīdāsa (i.e. Mahīdasa). It begins:

श्रीनृतिंहं गणेशानं भारतीमीश्वरं शिवं ।
नता वस्ये मात्रिकाया निषंटं बालबुद्धये ॥ १ ॥
भ्रवस्तारिस्तृवृद्धववेदादिस्तारको ज्यायः ।
प्रणवश्च जिमानो जीप खोंकारो ज्योतिरादिमः ॥ २ ॥
श्रीकंटः केशवांकस्यो निवृत्तिश्च स्वरादिकः ।
खकारो मात्रिकाद्धश्च वात श्यिप कीर्तितः ॥ ३ ॥
नारायणस्त्रपानंतो मुखवृत्तौ गुरुस्तथा ।
विष्णुश्चिया (१. श्व्या) तथा श्रेपो दोषे खाकार स्व च॥ ४॥
माधवमूस्समंश्रश्च विद्यादिश्यलोचनं ।
गंधवैः पांचजन्यश्च इकारश्च मुखांकुरः ॥ ५ ॥
गोविंदश्च चिमूर्तीशः शांतिः स्याद्वामलोचनं ।
नृतिंहास्तं तथा माया ईकारो जिए सुरेश्वरः ॥ ६ ॥ ०

The consonantal aksharas begin &l. 19:
क्रोधीशो थातृसंज्ञ चक्री सृष्टिः करादिगः।
वर्गोदिगो यादवेशः ककारः कामगः स्मृतः॥
It ends:

संवतिको नृसिंहस्र हृदयासुखसंस्थितः।
स्रानंता परमात्मा च वज्रकायोतिनः खकः॥
स्राथ कादिमते प्रोक्ता शंकरेण शिवां प्रति।
स्राथ कादिमते प्रोक्ता शंकरेण शिवां प्रति।
स्राथ कादिस्र कारांतवर्णसंद्वाः क्रमाद् ख्रुवे॥
स्रा स इं उ क सृ सृ
वातो मरुचाग्निवही थरा स्था जलवारिणी।
त्र त्रु ए ऐ सो सौ सं सः
विभुः सं च चरणुची भूवैनं स्वं च शक्तियुक्॥०॥०॥
स्रा म स ह ठ० स्र
वियत्स्यशैद्ध दृद्दंस इठायासाः क्रमात् स्मृताः।
मातृकावर्णसंद्रास्तु तां ज्ञात्वा चोडरेन्मन्त्॥

ग्रंपाननेकानालोका महीदासेन धीमता। मातृकाखरसंबेगं बद्धा खपरवृद्धये॥

इति मातृकानिघंटः ॥

Fol. 1a has the date Samvat 1832, written by a different hand. [GAIKAWAR.]

1048.

2816. Foll. 221; European paper, foolscap; excellent Devanagari writing.

The words of the *Bhūriprayoga*, a dictionary by *Padmanābhadutta*, son of *Dūmodurabhatṭa*, arranged alphabetically, in two parts, for Wilkins, by *Lālā Mahtāb Rāy*.

For an analysis of the dictionary itself see Aufrecht, Cat. Bodl., no. 435.

The homonymous portion is contained on 329, the synonymous on 112 pages.

Tho MS. ends: इति श्रीभारत्यांतरंगार्थतत्वपरिपूर्णः श्रीमचानस् विक्तिंन्स् साहियनियोगात् श्रीलाला महता बरायेण दिश्यदेशवासिना भूरिप्रयोगास्थात् कोपादिदमेकार्थं हरचूडा-मणिवासरे भाइपदे मामि तृतीयायां तियौ कलकन्नाभियेयनगरे बन्नरपूर्णेपरपदम्रमिविचिचितं सुभं भूयात्॥

According to a note on the fly-leaf, 'the first part of this dictionary contains about 3730 words.' [Sir Ch. Wilkins.]

1049.

153. Foll. 335; size 15½ in. by 10½ in.; good, modern Bengüli handwriting; 50-60 lines in a page.

Śabdamuktāmahārņava, a dictionary of Sanskrit words, arranged alphabetically; with a commentary. The compiler's name (? Tārāmaņi Śarman) is not given.

The text begins:

स स्वयं सभावे सत्ये निषेधे कृपायां च स पुंविकारी॥१॥ संज्ञा मुंभागे क्वचित्स्क न्ये च॥२॥ संमुक पुंज्ञाती॥३॥ संज्ञाल विचलविता॥३॥० The commentary begins:

स्रशन्दः स्यादभावे च खत्यार्थप्रतिषेथयोः । स्रनुकम्पायां च तथा वासुदेवे त्वनव्ययभिति मेदिनी॥१॥ संशयति विभाजयति पचादित्वादच् ०

The last word of the text is ह्वीकु वाच्ये लक्किते पुं जतुनि त्रपुणि च॥

Two leaves, inserted at the beginning of the volume, contain an index to the initial letters of the words.

[H. T. COLEBROOKE.]

1050-1054.

2849-2853. Size 15 in. by 10 in.; modern Bengālī handwriting; 10-18 lines in a page.

Another copy of the same work in five volumes:

Vol. i., foll. 214, contains to the end of ञ; besides an index verborum to this portion on 16 leaves at the beginning.

Vol. ii., foll. 513, contains to the end of \overline{a} ; also the index verborum on 38 leaves.

Vol. iii., foll. 575, contains to the end of π. Vol. iv., foll. 645, contains to the end of τ. Vol. v., 850, contains to the end of ξ.

[H. T. COLEBBOOKE.]

[H. T. COLEBROOKE.]

1055.

3159. Foll. 190; size 16 in. by 10½ in.; Bengālī character.

An alphabetical index verborum to the preceding volumes. [H. T. COLEBROOKE.]

1056.

3150. Foll. 118; size 16½ in. by 10½ in.; modern Bengālī handwriting; 12-15 lines in a page.

A portion of the same dictionary; comprising the first letter; with an index to the same portion, on 7 leaves, inserted at the beginning. 1057, 1058.

3148, 3149. Foll. 112 and 226 resp.; size 18½ in. by 11 in.; clearly written, in the Devanāgarī character; 20-28 lines in a page. European paper and style.

Śabdamuktāmalānnava, another Sanskrit dictionary with a commentary; compiled, for Colebrooke, by Paṇḍit Tānāmaṇi, son of Jaya Rāmacandra, and grandson of Bhaṭṭa Gaṅgārāma.

The words are arranged alphabetically; but so that the words beginning with the same letter are again arranged (though not quite strictly) according to the number of syllables, and alphabetically according to the last radical. The compilation is incomplete, these volumes only comprising the letters $\sqrt[3]{\pi}$.

The commentary begins:
नमोपेन्द्रप्रमुख्यानरवरिवसरश्रीणकोटीरकोटिश्विष्टस्पष्टेन्द्रनीलामलमिणमधुपन्नातमंत्रातमंगन् ।
श्रीदेवीपाद्यमं नखनुखिवसराकांतिकिंत्रस्काताभाजात्मंवित्सुधाच्छच्द्रतन्त्रयाचितं मंगलं वः कृपीष्ट॥१॥०॥
तेनोवींपालमालालिमुकुटेन मनीषिणा ।
कुट्युरुकसाहेवेन्द्रेण प्रार्थ्यमानः पुनः पुनः॥६॥
पाणिन्यादिमुनीन्प्रणम्य पितरं श्रीरामचन्द्राभिधं
व्याडि वामनमाधवादिर्यचतग्रन्थानपालोक्य च ।
प्राच्यान्प्राच्यतरांस्त्रथाप्यभिनवाक्षेषांश्च काव्यान्ययं
ग्रन्थं सूरिसुखावहं वितनुते तारामणिः पण्डितः॥ ९॥

The text begins:

etc.

Eleven introductory ślokas.

श्वानन्दमात्रमिनशं रिसकान्नयन्तीं
दिष्टप्रदिष्टनियमानवमानयन्तीम् ।
श्वानुत्रमेनैवरसे रूचिरामिनशां
सृष्टिं कवेर्विद्धतों गिरमानमामः ॥ १ ॥
सर्वोर्वीपाल ० २ ॥
ताराकुलसमुद्भूतस्तारामिणपदाभिधः ।
कुरुते कोममतुलं शब्दमुक्तमहार्णवम् ॥ ३ ॥
क्रमकुश्विकया हीनः कोषो उलं किंच कासते ।
क्रमकुश्विकयाहीनः कोषो उलं किंच कासते ॥ ४ ॥
श्र श्रव्ययम् स्थावे सन्धे निषेधे कृपायां च । सः गुं विद्याौ ०

At the beginning of the volume there are, besides, eight leaves, containing an alphabetical index written in the Bengālī character, of the words from wa to wat, and references to page and line where they are explained.

[H. T. COLEBROOKE.]

1059-1064.

3169-3174. Foll. 1209; size 15 in. by 11 in.; European paper and style; Roman character.

A dictionary of Sanskrit proper nouns, occurring in the *epics* and *purāṇas*, with explanations and references to the passages where they occur; compiled by (or for) H. H. Wilson.

There are generally between four and seven entries in each page, pasted on thick paper.

Vol. i. (foll. 1-182), contains from Abhaya to Dadhīca.

Vol. ii. (foll. 183-398), contains from Dadhēca to Īśvara.

Vol. iii. (foll. 399-598), contains from Jada to Mādhava.

Vol. iv. (foll. 599-822), contains from Mā-dhava to Rāma.

Vol. v. (foll. 823-1006), contains from Rāma to Śyenajit.

Vol. vi. (foll. 1007-1209), contains from Tadaka to Yuyutsa.

[H. H. WILSON.]

1065.

2857. Foll. 173; folio; size $12\frac{1}{2}$ in. by $7\frac{3}{4}$ in.; Bengālī character; European paper.

A Prākṛit and Saṃskṛit glossary, arranged alphabetically.

It consists mainly of the words occurring in Hemācandra's Prākṛit grammar, augmented by vocables drawn from Pingala, and seven Jaina works, viz. Kalpasiddhānta, Kshetrasamāsaṭīkā, Meghakumāracarita, Munipaticaritra, Saṃgrahanīratna, Uttarādhyayanasūtra, Karmagrantha.

The first few words of each letter are written in Devanāgarī.

See R. Pischel, De grammaticis Prācriticis, p. 20, where this volume is described under the title of 'Lexicon Leydenianum.'

Cf. no. 944, above. [BIBL. LEYDENIANA.]

1066, 1067.

156, 157. Foll 189 and 185 resp.; oblong folio; size 12½ in. by 9¼ in.; Devanāgarī character.

A Polyglot Vocabulary, prepared for Colebrooke. It consists of a list of Sanskrit words selected from the *Amarakosha*, with their equivalents, arranged in parallel columns, in thirteen modern Indian dialects, viz.

Vol. i., containing 1, Samskrita; 2, Mahārāshtrabhāshā; 3, Gujjarabhāshā; 4, Karņātakabhāshā; 5, Tailangabhāshā (Telugu); 6, Dravidabhāshā (Tamil).

Vol. ii.: 1, Samskrita; 2, Kāšmira; 3, Paūjāba - antargata - Jālandharabhāshā (Jallindhur); 4, Mælhyadešabhāshā (Hindī); 5, Parvatībhāshā (Highland dialoct); 6, Mithilābhāshā; 7, Bangalābhāshā; 8, Utkulabhāshā (Uriyā). [H. T. Colebrooke.]

1068.

155. Foll. 227; folio; size 12½ in. by 9½ in. Another volume of comparative linguistic materials.

Foll. 1-152 contains the Sanskrit words with their equivalents in the Kaśmärabhūshā and Madhyadeśabhūshā.

Foll. 153-227 contains the Samskrit words with those in the Panjabi dialect of Jūlundhara

These seem to be the original lists from which the respective columns in the preceding volumes were derived. [H. T. COLEBROOKE.]

1069.

3110. Devanāgarī and English.

This volume contains a portion of Colebrooke's inedited lexicographic manuscript material.

- a) The manuscript copy of a portion of an alphabetical dictionary, Sanskrit-English, with reference to native authorities, from ম to মন্দ্ৰনান. The portion from ম to মন্দ্ৰ occurs twice, the first being a rough copy.
- b) Foll. 2. The same from ए to रेपनस्तम.
- c) Foll. 5. Derivatives from 專; viz. those in which 森t is the first or last member of a compound.
- d) Foll. 4. Another copy of the beginning of the dictionary; as far as আনিছ.
- e) Fol. 1. Derivatives from 4.
- f) Foll. 16. A collection of compound verbal forms, made from some MS. of the Mahā-bhārata with reference to the page where they occur. The passages run from Book I. 1622 to 6226, and the reference to the pages from pp. 96 to 326, thus: अभि तह सम्बन्धताहने वज्जोंद्रो भ्यताहयत् ९६. १

[SIR E. COLEBROOKE.]

1070-1081.

3114-3125. Twelve stout folio volumes, containing Professor Wilson's lexicographic materials, generally written in half-margin and interleaved.

Vol.i. contains the words खंडा to खोलडि (उन्ह्रेपणे).

Vol. ii. from कक to कूहा.

Vol. iii. from कृ to खोल्प.

Vol. iv. from equ to m.

Vol. v. from हुइ to 5.

Vol. vi. from com to g.

Vol. vii. from भन्न to नृ.

Vol. viii. from पक्ष to ब्रुज्ञ.

Vol. ix. from भक्ष to है.

Vol. x. from विक to ज्ञी.

Vol. xi. from यहा to शकि.

Vol. xii. from शंस to हे.

From occasional entries these volumes appear to have been compiled between the years 1827 and 1830.

III. Prosody (Chandas).

1082.

1520c. Foll. 4; size $10\frac{1}{2}$ in. by $4\frac{1}{2}$ in.; fairly written, in Bengālī; 8 or 9 lines in a page.

Śrutabodha, a treatise on prosody, ascribed to Kālidāsa.

It consists of 41 stanzas, each of which is composed in the metre it describes.

The treatise has been frequently printed.

The MS. was copied by one Gangādhara, for his own use, in Samvat 1732 (A.D. 1675).

[H. T. COLEBROOKE.]

1083.

2826a. Foll. 7; size 7 in. by 9 in.; well written, in Devanāgarī, by Lālā Mahtāb Rāy; fifteen lines in a page.

Šrutabodha.

[SIR C. WILKINS.]

1084.

434b. Foll. 6; size 11 in. by 5 in.; Bengālī character; European paper; 6-8 lines in a page.

The same treatise, copied for Colebrooke, by Citrapatiśarman. [H. T. Colebrooke.]

2525e. Foll. 7; size 9½ in. by 5½ in.; indifferent Devanāgarī writing of about A.D. 1750; nine lines in a page.

Another copy of the Śrutabodha, here proceeded by three introductory verses on terminology not belonging to it. [Gaikawar.]

1086.

2106c. Foll. 6; size 9½ in. by 4½ in.; fairly written, in the Jaina type of Devanāgarī; fifteen lines in a page.

Śrutabodhavritti, a commentary on the Śrutabodha, by Harshakirti Upādhyāya, pupil of Candrakirti Sūri.

It begins:

श्रीमत्सारखतं थाम नत्वा सुत्वा च सहुरूं। टीकां श्रीश्रुतवोधस्य इंदसः क्रियते मया॥

इंदसामिति । चहं श्रुतवोधं नाम इंदः शास्त्रं संप्रवस्त्रामि कथियपानि किंविशिष्टं चिस्तरं न विद्यते विस्तरो यस्मिन् स तं तत् किं येन श्रुतवोधनाचेण सताप्रस्तारादिनैव इंद्सां चा-योनुष्टुवादीनां लक्ष्यं हस्तगुरुल्घुवर्णमाचगणस्त्रद्धं बुध्यते जायते॥ १॥

It ends:

श्रीमनागपुरीयपृषैकतपागछांनुजाहस्कराः शूरींद्राप्रभुचंद्रकीर्तिगुरवो विश्वत्रयोविश्रुताः । तत्पादांनुरुहप्रसादपरुगीःश्रीह(षै)कीर्त्योद्धयो-पाध्यायः श्रुतवोधवृत्तिमकरोद्वालाववोधाय वै ॥ १ ॥

श्रीमज्ञागपुरीसतपागङ्गाधिराजः श्रीचंद्रकीर्तिशूरिशिष्यह-वैकीर्त्वृपाध्यायविरिचता श्रीश्रुतवोधछंदष्टीका। संवत् १६४० श्रीगंडारवरे लीखीतं॥

For commentaries on some Jaina treatises, by the same Harshakīrti, cf. Rāj. Mitra, Notices, ix., pp. 154, 157. For other commentaries on the Śrutabodha, viz. Subodhinī by Manchara, ib. iv., p. 297; Bālavivekinī, by Tārācandra, ib. v., p. 278; Bālabodhinī, by Hamsarāja, ib. viii., p. 196. [Gaikawar.]

1087.

2531d. Foll. 9; size 8^a in. by 4^a in.; good Devanāgarī writing of about A.D. 1700; eleven lines in a page.

Vrittaratnākara, a manual of prosody, in six chapters, by Kedāra, son of Pabbeka (or Pabyeka).

It begins:

मुखसंतानसिद्धार्षे नत्वा ब्रह्माच्युतार्चितं । गीरीविनायकोपेतं शंकरं लोकशंकरं ॥ १ ॥ वेदार्यशैवशास्त्रतः पत्र्यको अ्भृत् द्विजोक्षमः । तस्य पुत्रो अस्ति केदारः शिवपादार्चने रतः ॥ २ ॥ ०

See Aufrecht, Cat. Bodl., no. 462.

[GAIKAWAR.]

1088.

2106d. Foll. 5; size 9½ in. by 4¼ in.; fairly written (A.D. 1710), in Devanagarı; thirteen lines in a page.

The same work.

The name of the author's father is spelt Pavveka in this and the next two MSS.

[GAIKAWAR.]

1089.

235b. Foll. 7; size 12† in. by 4‡ in.; indifferent, modern Devanagari writing; nine lines in a page.

The same work.

[II. T. COLEBROOKE.]

1090.

1446b. Foll. 6; size 11½ in. by 4½ in.; fairly written, in Devanägarī (A.D. 1770); ten lines in a page.

Vrittaratnākara. Not very correct.
[H. T. Colebbooke.]

235c. Foll. 21; size 12½ in. by 4½ in.; fairly good, modern Devanāgarī writing; eleven lines in a page.

Vrittaratnākarasetu, a commentary on Kedāra's work, composed, at Benares, in Saṃvat 1733 (A.D. 1676), by Hari Bhāskara Śarman, son of Āyājā (or Āpājā*) Bhaṭṭa, grandson of Hari Bhaṭṭa, and great-grandson of Purushottama Bhaṭṭa.

It begins: श्रीभास्तरं नमस्तुवे ॥

प्रस्तुरम्भथपचुंबितपयापंत्रज्ञातज्ञिनपंत्रज्ञनीयं।

बुध्यते किल जडापि च यस्मात्सारुणं तदिह थाम नमामः॥
श्रीगुरून् पितरी चापि नत्वा भास्तरश्रमेणा।

वृत्तरानाकरे सेतुयेषामित विरच्यते॥

ग्रंथारंभे यमधैमधिकृत प्रवर्तते तत्प्रयोजनिविति गौतमसू-चोक्तेः सप्रयोजनं शिवप्रयामरूपं मंगलं निवधन् ग्रंथस्य संवंध-योजने स्रोकचयेणाह । सुखसंतानेति ०

For the six concluding verses, giving an account of the author, see Rāj. Mitra, Notices, ii., p. 127.

The colophon runs: इति श्रीमलङ्यपान्वयसंभवा-रिनहोत्रिकुल्जित्लकायमानश्रीमदापानिभट्टसूनुपराभिधानहरि-भास्त्ररिवरिचतो वृत्तरालाकरसेतुः समाप्तिमगात्॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1092.

1520d. Foll. 35; size 10 in. by 6 in.; legibly written, in Bengālī, about A.D. 1700; 5-13 lines in a page.

Vrittaratnākara, with Hari Bhāskara's commentary.

A leaf or two are wanting at the end. The name of *Kedāra's* father is spelled *Pavyeka* in this MS.

On the first and last leaves the title of the work is given, in Devanāgarī, as Prastāvacintāmani and Prastārac. resp., by different hands; the mistake being probably due to the definition of the term prastāra in the last adhyāya.

[H. T. COLEBROOKE.]

1093.

2340. Foll. 40; size 10 in. by 6½ in.; good, modern Devanāgarī writing; fourteen lines in a page.

Vrittaratnākara, with a commentary, entitled Bhāvārthadāpikā, by Janārdana Vibudha.

The commentary begins:

नत्वा विनायकं देवमनंतं च गुरूं तथा। प्रीत्यंथं कृष्णदेवस्य छंदोवृत्तं करोम्यहं॥

The work has been printed at Bombay (1864). Cf. Aufrecht, Cat. Bodl., no. 465.

[GAIKAWAR.]

1094.

56a. Foll. 35; size 10 in. by 5 in.; small, clear Devanāgarī writing of 1753 A.D.; twenty lines in a page.

Vṛittaratnākara, with a commentary, composed, in 1545 a.d., by Nārāyaṇa Bhaṭṭa of Kāśī, son of Bhaṭṭa Rāmeśvarasūri. The genealogy is carried farther up to Govinda, Aṅgadeva Bhaṭṭa, and Bhaṭṭa Nāgapāśa (for which Aufrecht, Cat. Bodl., no. 467, reads Nāganābha).

The commentary begins:

नत्वा गणेशं वाग्देवीं पिंगलं मातरं गुरूं।
अन्यानिप च भाष्यादिकाँ हैं खंदोविशारदान्॥१॥
श्रीभट्टरामेश्वरसूरिसूनुनौरायणः खामनुरुध्य बुद्धिं।
संक्षेपवृत्त्या विवृतिं सुवृत्तरानाकरे व्यक्तत्या तनोति॥३॥
It ends:

भट्टः श्रीनागपाशात् समजिन विवुधश्रांगदेवास्यभट्टः प्रासोष्टासी त(नू)जं रघुपतिनिरतं भट्टगोविंदसंदं । विश्वामित्रान्ववायांवृधि विधुरिधिकं वर्धते तज्ञनूजो विद्यासी लक्ष्मपारः प्राथितपृथुयशाः भट्टरानेश्वरास्यः॥१॥

^{*} In this MS. the letters $\overline{\mathbf{u}}$ and $\overline{\mathbf{u}}$ are written alike throughout; in the next MS. the colophon is wanting. Weber, Cat. Berl., no. 810 writes the name $\overline{Apajibhatta}$; Anfrecht, Cat. Bodl., no. 466, $\overline{Ayajibhatta}$; Raj. Mitra, Not., ii. 127, \overline{Apoji} Bhatta (but $\overline{\mathbf{u}}$ unified in the text).

नारायग्रेन सुधिया काइयां निवसता सता।
वृत्तरात्नाकरे टीका तह्ववा रिचतांचिता॥ २॥
ग्रंथे ऽस्मिन्गुग्गगणवस्त्रमुच्यते चेत्
स्वं कार्यं गुग्गगणवस्त्रमन्यते कः।
तासंतः शिरिस कृतांजिलसु याचे
शोध्यं तत्सदसदिहोदितं मया यत्॥ ३॥
याति विक्रमञ्जले द्विखबद्भूसंमिते १६०२ सितगकार्त्तिकरुद्रे।
ग्रंथपूर्तिसुकृतं किल कुर्मो
रामचंद्रपद्भूजपुष्यं॥ ४॥

इति श्रीमिद्विद्वन्तुकुटमाणिक्यश्रीमद्गट्टरामेश्वरसूरिसूनुनाराय-णभट्टविरिक्तायां वृत्तरात्नाकराख्यायां प्रस्ताराद्यध्यायं षष्ठः ॥ ० राधाकृष्णेन लिखिता वृत्तरात्नाकरस्य वै । टीका काशीपुरे गंगाश्रीविश्वेश्वरसिवधौ ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1095.

1555b. Foll. 43; size 11 in. by 5 in.; legibly written, in Devanāgarī, 1777 A.D.; 12-14 lines in a page.

Vrittaratnākarādarša, a commentary on Kedāra's prosody, composed, in A.D. 1740, by Divākara, son of Mahādeva Bhatṭa, and grandson of Bhāradvāja Bālakrishņa Bhatṭa.

It begins:

प्रातभूभिरुहान्विभज्य पृथिवीं प्राप्तांस्तु परीक्षिका
राजानां निचयभ्रमेश परितिश्चिन्तेति यान्सवेदा ।
कांतानां कुचमंडलेषु पितता वाल्हीकरूपं गतास्
ताभिः पृष्ठतराञ्च ते श्रमकराः सीराः कराः पांतु मां॥१॥
रामधामकमनीयमपूर्वं स्नानदानमखसम्भुखपूर्वे ।
सेवितं पितृमुखैमेन पूर्वं तन्ममास्तु हृदये मितपूर्वं ॥ २ ॥
नावा भद्वान् गुरुश्चापि मातरं पितरं परं ।
सालोच्य सुष्ठनेतः सन् कीमुदीं वृज्ञकीमुदीं ॥ ३ ॥
वृज्ञराज्ञाकरादश्मृदाहरस्तिमेलं ।
संपश्चितं च ये काव्यं मुदा पश्चेतु ते जनाः ॥ ४ ॥
स्रार्थितं च ये काव्यं मुदा पश्चेतु ते जनाः ॥ ४ ॥
स्रार्थितं च ये काव्यं मुदा पश्चेतु ते जनाः ॥ ४ ॥
स्रार्थितं च ये काव्यं मुदा पश्चेतु ते जनाः ॥ ४ ॥

Besides his own (mama kṛita) śrī-Sūryaprastāva fol. 12b, the author quotes: Kavikalpalatā,
fol. 6; Kālidāsa (Śrutibodha), fol. 5, 6, etc.;
Kāvyapradīpa, fol. 4b; Gopāla, fol. 24; Chandogovinda, fol. 7a; Chandoviciti, fol. 25; Chandomañjarī, fol. 22b; (Gañgādāsa's ch.), fol. 29;
(Śvetāmbara's) Chandomātanya, fol. 2b; Chandomārtanḍa, fol. 21, etc.; (Śārngadhara's) Chandomālā, fol. 20b; Durghaṭavṛitti, fol. 6b; (Lakshmīdhara's) Pingalaṭīkā, fol. 3; Vāṇībhūshaṇa, fol. 3b;
(Jagadguru's) Vṛittakaumudī, fol. 20b; Śambhu,
fol. 25; Sarasvatīkanṭhābharaṇa, fol. 6a; Sāhityadarpana, fol. 4b; Halāyudha, fol. 2b.

It ends:

भारहाज्वले श्रुतिम्मृतिपदुः श्रीमूर्यभक्तस्या **डयमाराधनतत्वरो डिप च महादेवो भवतार्किकः।** तत्प्त्रेण दिवाकरेण रिचते श्रीयुत्ररानाकरा-दशें भट्टमतानुमारिखि परं पष्टः समाप्तिं गतः ॥ १॥ उन्ने नात्र नया स्वयं स्वरिचतं यह्नद्वपादः कृतं कीमुद्यां गहनापैकं तदुदितं स्पष्टं परक्षप्रये। ज्ञात्वा श्रोपमतं विशेषर्भातं त्यका परं तद्विया तेन श्रीरविमंडलांतरगतो नारायणः प्रीयतां ॥ २ ॥ सज्जितो भूपितः सत्प्रसंगेर्मया वृत्तरालाकरादशे रयंविधः। मंडितानां मदा पंडितानां म ये दर्शननात्विलं मंगलं संक्रि-खीयाभिमानमद्विधममानमानां यात्॥ ३॥ साध्यो ऽपि वै मम गिरो विमता यदि स्यः। किं तायता मिय विलोचनपीतनुद्धेर् दुग्थस्य मुंद्रथवलस्य विद्ययां स्थात् ॥ ४ ॥ प्रशीबिसमैकिमते प्रवर्षे सत्कार्शिके मासि विष्युद्धपश्चे । तातींयपूर्णे दिवसे सुपूर्णे सादशै इत्यं घटितः समाप्तः॥५॥ इति श्रीमद्भारद्वाजवालकृष्णभट्टात्मक्तहादेयभट्टमुनुदिवा -करकृतो वृत्तरानाकरादशैः संप्यीतामाठीत् ॥ १॥

कीलकान्द्रे सिते पश्चे सामाढे भानुषामरे । वृत्तरानाकरादश्चेमष्टम्यामुद्धवो (!) अलिखत् ॥

सिंत श्रीमन्भूपशालिवाहनशके १६९९ कोलकनामसमस्ये साबादमुज्ञाष्टम्यां भानी काइयां पंचननायहे दुरश्विनायकस-विधी वृत्तरानाकरस्येदं पुस्तकं गोहातोरवासिनोज्ञवेन लिखितं ०

[H. T. COLEBROOKE.]

1847. Foll. 14; size $11\frac{1}{2}$ in. by $5\frac{3}{4}$ in.; clear, modern Devanāgarī writing; 8-16 lines in a page.

Vrittaratnākara, with a marginal gloss ending, on the last three pages, in an independent treatise on the subject matter of the last chapter, the combinations of metres.

The gloss begins: मुखं निर्विद्यसमाप्तिनन्यं तस्य संतानं परंपरा ॥ १ ॥ वेदार्थाश्च शैवशास्त्राणि चेति इंद्रः शिवप्रतिपादकानि शास्त्राणि ॥ २ ॥

The supplementary treatise begins:
गलान्यां वाङ्मयं प्राप्तं शिवान्यामिव विष्टपम् ।
तन्नेदाः स्युमीदिगणाः खित्याद्यादमूतेयः (!) ॥ १ ॥
मिस्तिगुरुमुखलस्य यकारो रो लघुमध्य इहांतगुरुः सः ।
तो तलघुःखलु मध्यगुरुकों भो मुखगुस्तिलघुस्र नकारः॥२॥०

It ends: स्वमन्यवापि होयं। इति मावोहिष्टं ॥

. [Dr. John Taylor.]

1097.

1367d. Foll. 28; size $9\frac{1}{4}$ in. by $5\frac{1}{2}$ in.; good, modern Devanägarī writing; nine lines in a page; European paper.

Vāṇībhūshaṇa; a treatise on prosody, in two pariccheda, by Dāmodara, of the Dīrghaghosha family. It bogins:

राजलुञ्चरराजकृतिविमलोद्बहुकूलावृत्तिभ्राजङ्गोगफणामणिप्रविलसमुकामणिप्रामणि ।

पादाम्भोजभुजङ्गफूलृतिरणन्मञ्जीरमञ्जुद्युति

श्रेयो वः शिवशैलराजसुतयोदेयादिभन्नं वपुः ॥ १ ॥

सन्तीह यद्यपि महाकविसंप्रणीतग्रन्थास्त्रथापि मम वालिश्रताविलासः ।

संपूर्णशारदिभावृदयं प्रपत्ने

किंनाम नाभ्युदयमञ्जति तारकापि ॥ ३ ॥

श्राह्मभिष्यः प्राकृतमिष सुधियः केच्छिवन्तीह ।

कृतिरेषा मम तेषामातनुतामीषदिप तोषं ॥ ३ ॥

दिश्चिषेषकुलोङ्गृतदामोद्र इति श्रुतः ।

श्रन्दसां लक्ष्यां तेन सोदाहरणमुख्यते ॥ ४ ॥ ०

The first pariccheda (mātrāvrittam) ends fol.11b.

It ends:

मात्रावृत्तिमिह प्रोक्तं चत्वारिंशत्त्वयाधिकं । वर्णेत्रयोदशाधिकं वर्णेवृत्तिमिहोदितं ॥ इति दामोदरिवरिचतं वाणीभूषणं सनामं ॥

Cf. Weber, Cat. Berl., no. 816.

[H. T. COLEBROOKE.]

1098.

2721b. Foll. 39; small 4to; size 8½ in. by 6½ in.; thick, modern Devanāgarī writing; fourteen lines in a page.

Vāṇābhūshaṇa. Rather incorrect. The first 'ullāsa' ends fol. 17.

[Mack. Coll.]

1099.

584b. Foll. 26; size 11 in. by 4½ in.; fairly written, in Devanāgarī, in 1657 A.D.; eight, sometimes seven, lines in a page.

Chandomañjarī, a concise manual of prosody, by Gangādāsa, son of the physician Gopāladāsa and Santoshā.

It begins:

देवं प्रशास्य गोपालं वैद्यगापोलदासनः । संतोषातनयथ्वंदो गंगादासस्तनोत्यदः ॥

The subject is treated in six chapters, (stavaka), viz.—1. mukhabandha (ends fol. 3b).—2. samavritta (fol. 21).—3. ardhasamavritta (fol. 22).—4. vishamavritta (fol. 23).—5. mātrāvritta (fol. 25).—6. gadyavritta-stavaka.

Colophon: इति श्रीकवींद्रगोपालदाससूनोः श्रीगंगा-दासस्य कृतिइन्नंदोनंजरी समाप्ता ॥ संवत् १७३५ ॥ after which another hand has added: इदं पुस्तकं भारज्ञा-जित्करेण संपादितं वाणाग्निहयैकमिते वर्षे मखसूतग्रामे ॥

For a fuller notice of the treatise see Aufrecht, Cat. Bodl., no. 468. Several editions of it have been published at Calcutta.

[H. T. COLEBROOKE.]

1715c. Foll. 22; size $9\frac{1}{4}$ in. by $3\frac{3}{4}$ in.; fairly written, in Devanāgarī, c. 1700 a.d.; nine lines in a page.

The same work.

Colophon: इति श्रीगोपाललीलावर्शने इंदोनंनर्या गद्यलक्ष्यो नाम महः स्तवकः ॥ [H. T. COLEBROOKE.]

1101.

1491e. Foll. 34; size 16 in. by 5½ in.; fairly good, modern Bengālī handwriting; 14 or 15 lines in a full page.

Chandomañjarī, with a copious commentary (tīkā), by Jagannātha Sena, son of Jaṭādhara, both members of the medical profession, with the title of Kavirāja.

The commentary begins:

सुकृतिमनः कमलालिं त्रिभुवनमुकुटस्यलीन्द्रनीलमिणं। कमलाविद्युञ्जतिकानवघनिमन्द्रानुर्जं (ं.ट. कृष्णं) वन्दे॥ प्रमुदुपचितये भवन्तु लक्ष्मी-

कुचकुरुवकाश्रियगो हरेलितानां। कनककमलकोरकोपकराः

कुलमधुपावलिकोमलाः कटाछाः॥

स्नाराधितहरिचरणः कविराजस्रीजठाधरस्य सुतः। स्रीदेवकीप्रसूतः कविराजस्रीजगन्नायः॥

श्वनेवासिप्रणयात्रेपामशेपतोषाय (!) ।

छन्दोमञ्जरिटीकां कुरुते विदुषां च कुतुकाय ॥

असूयकानां गुरुनिन्दकानां

नोत्पत्स्यते यद्यपि कौतुकाय।

तथापि नेयं हृदयानुशिष्ट-

युत्पत्तये किं नितरां भवित्री॥

कोपमत्यकिम्पता छन्दोमञ्चरीति विषयाननारानीने सुन्दरी-कृतायामेतस्यामेतादृश्रियो मम प्रत्तिपतमुदारबुद्धयः छन्तुमहैनि॥ किष्मुजादासो निर्विधमेव प्रारिष्यितनिवीहायैनिष्टदेवतामारा-थयन्तेतं ग्रम्थमारभते । देवं प्रणम्योत्यादि ।

. It ends: इति कविराजश्रीजगन्नायसेनकृतायां ऋन्दोम-ऋरीटीकायां गद्यप्रभेदनाम षष्टस्तवकविवर्णं समाप्तं॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1102.

1289. Foll. 46; size 13 in. by 5 in.; good Bengālī handwriting of c. 1750 A.D.; nine lines in a page.

Chandomañjarijivana, another commentary on Gungādāsa's manual, by Candraśekhara.

It begins:

वार्गी कमलामिमतो दोर्म्यामालिङ्गितो यो ज्मी।
तं नारायग्रमादि सुरतरुकल्पं सता वन्दे॥
कन्दमां मञ्जरी तप्राभिधेया स्फुटभानुना।
तस्याः किं जीवनं न स्याचन्द्रभावरभारती॥

श्वय ग्रन्थकृद् विद्यविघाताय शिष्टाचारपरंपरापरिमाप्तं नमस्ताररूपं मङ्गलं ग्रन्थारम्भे विद्वद्वदुममयम्पर्गम्यानाय पिची-नीम खनाम चानुष्टुप्पथ्यावक्रमाह । देवमिति ।

The end of the 6th stavaka is followed (fol. 45a, l. 4) by a discussion on certain modifications of metres such as are detailed in the last chapter of the Vrittaratuùkara.

16 begins: अथ प्रस्ताराद्यश्री प्रत्ययानिभिधातं स्वेष्टदेवतास्मरण्डवमङ्गलमाचरित । प्रेयमीभ्यामिति । येन महमा
ज्योतीरूपेण सप्रकाशेन नारायणेन प्रेयमीभ्यां श्रीयाग्देवताभ्यामिदं तन्मायया विभूतं जगत् भुवनं मीतितं हार्पेतं तन्महःस्मरण आहं [प्र]स्तारस्य उपयोगिन उपकारका उद्दिष्टादयः
सप्रप्रसारं च वहामि । इत्यन्वयः । ०

It ends: स्काश्यसमसंख्याया ही भेर्ती हयो वर्गः चतुःसंख्याकः॥ After this a more recent hand has added: इति छन्दोमझरीजीवने पष्टः॥

For three other commentaries on the Chandomañjari, by Dātārāma, Gomerdhanadāsa and Vamšīdhara, see Rāj. Mitra, Notices, vi., p. 130; vii., pp. 246, 286. [H. T. COLEBROOKE.]

1103.

92a. Foll. 63; size 10 in. by 6 in.; fairly well written, in Devanagari; ten lines in a page.

Prastāracintāmaņi, an exposition of the science of prosedy, mathematically developed in the calculation of all its possible combinations, composed, in a.D. 1630, by Cintāmaņi Jyotirvid

of Śivapura, son of Govinda jyotirvid. It consists of a code of rules, in a variety of metres, accompanied by a prose commentary (bhāshya) by the author himself, and is divided into three chapters (pariccheda). It begins:

दंताग्रेणापि शैल्प्रचयनिखनने यः पदुः श्रेशवे ऽपि
स्फूर्जैडिद्याप्रवाहं करटयुगहरहाननीर छलेन ।
थन्ने मन्नेभराजाननिमह कलये केवलं विश्वपूरछेन्नारं कायैमिज्ञै प्रतिदिवसमहं सेवितं तं महिद्रः॥१॥
व्योग्नि प्रारम्भकातिप्रसरणविरतानेकतामिसपूरः
प्रातः प्रोहामभिक्तप्रचयमुनिकृतानेकपूजाप्रपंचः ।
दद्यास्यो ऽयं विवस्तानिह पदनिचयं कांश्चितार्थेकचडं
विद्वद्वादींद्रवंद्यश्रवणसुखनरं युक्तिमुक्तामलेन ॥ २ ॥
समस्तविद्याकृतिनां वरिष्ठं गोविंदतातं सुगुणैगैरिष्ठं ।
चिंतामिणः संतनुते प्रणस्य प्रस्तारिचंतामिणभाष्यमेतत्॥३॥
खय ग्रंयकृतंयारंभे कृतं मंगलं शिष्यशिक्षाये मालिनी छंदसा

सक्कविमल्डचंचरीकांयुजानि
स्वकरिनकरहारैद्वाँतयन् प्रातरुद्यन् ।
रमग्ररमग्रामारामरामानुरागप्रकरमुखकरो उकों मंगलं नस्तनोतु ॥ १ ॥
स्वकः सूयः नो उस्माकं मंगलं तनोतु । ०
Concoming himself the author again rem

Concerning himself, the author again remarks, fol. 5a:

अथ खिपतृवर्णेनं कुवैन् चिकीपितं शाद्रैलविक्री[डि]तेन प्रतिज्ञानीते ।

गोविंदः समभूतिस्तौ सितिभृतां मान्यो वृधैः सेवितः

श्रीमत्पासिनिजास्त्रिनिष्ठसुमितः काव्याद्यलंकारिवत् ।

श्रीमञ्ज्योतिपिकाग्रगस्यगरानागस्यस्तदीयात्मजः

श्रीचिंतामिणरेप संवितन्ते प्रस्तारचिंतामिणं ॥ ॥ ॥

गोविंदः गोविंदनामा ज्योतिर्वित् खिती पृथिक्यां समभूत् उत्पन्नो अभूत् । किंल्ख्यः । क्षितिभृतां राज्ञां कर्तृकमैगोः कृतीति कर्तिर षष्टी तैमीन्यः पूज्यः । पुनः किंल्ख्यः । वृधैः पंडितेः सेवितः । पुनः किंल्ख्यः । श्रोमांश्रासी पाणिनिश्र तस्य शास्त्रं व्याकरणं तत्र निष्टा सभिनिविष्टा सुमितः सुष्टु शोभना मितिर्यस्य सः । व्याकरणाध्यायक इत्यर्थः । ०॥

स्त्रय च गोविंदः स्त्रीकृष्णः क्षितौ पृथियां समभूत् स्रवत-तार । किंत्रक्षणः । क्षितिभृतां गोवर्धनादिपवैतानां कर्तेरि षष्टी तैर्मान्यः पूज्यः तदुद्धारकत्वात् । यहा । क्षितिभृतां युधिष्टरा- दीनां राज्ञां मध्ये पूज्यः । पुनः किंत्रह्मणः । वृधेः देवैः सेवितः । किंत्रह्मणः । श्रीमंतौ अलंकारादिना श्रोभावंतौ पाणी हस्तौ यस्य सः । तथा नितरां शास्त्रेषु मवेशास्त्रेषु निष्टा अभिनिविष्टा सुमतिर्यस्य सः । ०

- I. Varṇaprastāra, on metres regulated by syllables, ends fol. 25b.
- II. Mātrāprastāra, on metres regulated by quantity, fol. 48a.
- III. Khandaprastēra, on the application of music to the preceding two classes of metres. This chapter may deserve a careful examination as being on a difficult subject on which very little light has been thrown as yet. The present MS., being an uncommonly correct one, bids fair to be of considerable use in elucidating the subject of rhythm in Indian music.

This chapter begins: खयानयोविश्वेमात्राप्रस्तारयोः संडप्रस्तारास्यं तृतीयं परिच्छेदं विवस्तुराही प्रस्तारप्रसंगात् संगीतविक्रयोतिविद्भिमती खरांकप्रस्तारी विवस्तुस्तावत्संगी-तविद्भिमतं प्रस्तारं वच्मीति प्रतिज्ञां पथ्यावक्रदंदमा वर्श्वयति।

इंदोज्ञानां मुदे यस्मात्मस्तारिवतयं कृतं ।
मुदे संगीतिविज्ञानां प्रस्तारमधुना ब्रुवे ॥ १ ॥
स्पष्टार्घे ॥ ष्रथ क्रमेण सप्तानां खराणां नामानुकीतेनं कुवैन्
मंगलादीनि मंगलमध्यानि ० निवधाति ।

भाजनंदारमालाकलितमुकुटयोत्मुह्मकीलालजास्या कूजलांचीकलापश्रुतिधरवरया मार्गतालादितालैः । भारत्या गीयमानः सरिगमपधनीत्यादिवीत्याखरेसीर् दश्चाडेतंडतुंडस्त्रिभुवनभवनस्तंभभूतः सुखं नः॥ २॥

The following authorities have been noticed: Dīkshita, fol. 55; Pingalasūtra, fol. 10b; Bhavānīmāhātmya (of Bruhmavaivartapur.), fol. 55a; Bharata, fol. 2b; Bhāmaha, fol. 2a; Vrittaratnākara, fol. 10a, 12a; Sangītadarpaṇa, fol. 12a; Sangītaratnākara, foll. 11b, 14a.

It ends: अय ग्रंथसनाप्तिमिट्रवज्ञाहंदसाह।
प्रस्तारिवस्तारिविचत्रचित्रं प्रस्तारिचेतामिणनामधेयं।
देवज्ञगोविंदतन्द्वनो ज्यं चिंतामिणग्रंथममुं व्यथत्त॥ २६॥
देवज्ञो ज्योतिर्विद्यो गोविंदस्तस्य तनूद्ववः ० इति शिवं॥

अत्रोपपितः सुगमा सुधीर्भिर्विज्ञास्यते बतो न मयोदितेयं। परेगितज्ञानफलं हि बुद्धेः प्रयोजनज्ञस्य न वालिशस्य॥१॥ इदं सदुक्तं यदिवासदुक्तं मात्सर्यमुत्तार्य विचायमीर्यः। गृह्काति दोपं पिणुनः सदुक्ती रक्तं जलीकेव पयोधरे

श्रीगोविंदो जगत्यां जयित नृपितिभिः पूजितो ज्यौतिषे अस्मन् साह्यादेवेति गर्मः प्रवरवृथजनो मन्यते यं समग्रः । यद्वाणीकामथेनोः सुतवचनसुधां सादरं साधु पीत्वा साह्याद्वाद्यां श्रुणेन श्रिपति वृथजनः किंत्वहो साधु [मार्घ्वी ॥ ३ ॥

तज्जो व्याकरणाणेवस्य तरणे कि मारुतिज्योतिमश्वीरोदन्वित चक्रपाणिरिव यः शेते सुलैकास्पदे ।
सञ्चित्रज्ञमंदराद्रिमिशताच्छंदस्दुद्ध्यंवृधेः
सौधास्त्रादमयं पृथक् समकरोत्प्रस्तारिचंतामणिं ॥ ४ ॥
ध्यात्वा गाणपतं पदाच्चयुगलं वृद्धा विचार्य स्मुढं
छंदःशास्त्रमनंतभेदसहितं श्रीपिंगलाद्योदितं ।
शाक्ते द्वीष्ठतिथीमिते शिवपुरे दैवज्ञचितामणिर्
भाष्यं तोषकरं सतां स निरमात्र्यस्तारिचंतामणेः ॥ ५ ॥
इति श्रीमज्ञोविंदज्योतिविद्वरतन्ज्ञचितामणिज्योतिविद्वरचिते प्रस्तारचिंतामणिभाषे खंडप्रस्तारास्त्रम्तृतीयः परिछेदः॥ ०
संवत् १९४१ शके १६१६ ज्येष्टणुद्ध २ वृधे लिखापितं प्रस्तारचिंतामणिभाष्यं [fol. 10, ज्योतिविन्माकेंडेयपुत्र-]न्त्रात्मारामज्योतिविद्विः ॥
[H. T. Солявкоокв.]

1104.

1238a. Foll. 12; size $10\frac{3}{4}$ in. by $4\frac{1}{2}$ in.; fairly written, in Devanāgarī, c. 1700 a.d.; nine lines in a page.

Chandomālā, an elementary treatise on Sanskrit prosody, by Śārangadhara (Śārngadhara) Agnihotrin. Not very correct.

It begins:

श्रीशारंगधरेणाग्निहोत्रिणा नन्दका [न] ने।
सुखबोधाय बालानां इंदोमाला विरच्छते॥ १॥
प्रकृतानुपयोग्नित्वान्नष्टोद्दिष्टाद्युपेष्ठितं।
तवादौ व्यवहारार्थं सम्यक् संज्ञा विधीयते॥ ३॥
संयुक्ताद्यो विसगीं च दीधों अनुस्वारवान्गुहः।
लघुरेककलो वर्णः पादानस्थो विभाषया॥ ३॥

गुरुद्दिमात्रे वक्तः स्यादृजुरुषुरुद्दिश्तः।

तारंकहारकेयूरनूपुरास्या गुरोः स्मृता ॥ ४ ॥

मेनुकाहलदंदेतिशरसंशा (!) लघोः स्मृता ।

मयरसतजभणगणा इत्यष्टसंज्ञकाः॥ ५ ॥ ०

श्रादी सर्वेगुरुं कृत्वा प्रांते सर्वेलघुर्भवेत्।

प्रस्तार एप किथतः सर्वेलघुर्भवेत्।

श्रथ मात्रावृत्तं ॥ आद्यानृतीयपादे द्वादशमात्रा भवंतीह।

द्वितुर्ययोः पंचदशगाहृवृत्तं विजानीयात्॥ १ ॥ यथा।

किं कसी कथय कस्य मनःप्रत्ययो भविता।

रमयित गोपवधूरीकुंजकुरीरे परब्रस्थ॥

The gāthāprakaraņam ends fol. 3. Then follow dohā, soraļṭhā, catushpadikā, etc. इति वर्णवृत्तं समाप्तं fol. 11b.

It ends:

श्रीज्ञाङ्घरेणाग्निहोत्रिणा (!) रिचतामिमा । इंदोमालां सदा कंडे धारयंतु सदा जनाः ॥ [П. Т. Солевнооки.]

1105.

2917. Foll. 54; size 16} in. by 2½ in.; modern Nepalese Devanāgarī.

Chandoratnākara, a similar treatise, by an unknown author.

Each page contains one line of text, with parallel Tibetan transliteration (in red ink) and translation. The writing is of an almost lapidary character and difficult to read.

The MS. begins: छन्दरलाकरकारिकस्य नाम विहरित सा। ध्यगरस्कदद्र (?) छन्दरलाकरनाम घो नमा वागीम्बराय जिनाय मुनिसुत्याय परमन्योतिरात्मने चन्ति निर्माणामन्तरीं नि suppl.] कृते नमः पद्यं चतुष्पदी तम्र वृत्तनातिप्रभेदतो द्विविधं चल्र्दरसंख्यं वृत्तं नावसंख्यं भवति जातिः ॥ हस्तः स्तरो छषु छजुः पदानोषु वहुलं गुरु ग्वकुः पूर्वः सररहितव्यञ्चनम्न दिविभृती चैव ०

Samavrittāni, fol. 22; ardhusamavrittāni, fol. 26; vislamavrittāni, fol. 35b; āryājātayah, fol. 41; vaitālēyajātayah, fol. 43; mātrāsamakajātayah, fol. 46; varņavrittāni, fol. 50b.

It onds: तत्परमाश्च परमंत्ररातो विद्यां प्रसादयनु॥ कृतिरियं कल्जिकलसर्वेज्ञरानाकरज्ञानिपादानां॥

[B. H. HODGSON.]

1415a. Foll. 49; size $12\frac{1}{2}$ in. by $4\frac{1}{2}$ in.; legibly written, in Devanāgarī, in the latter part of the 16th century; fourteen lines in a page.

Vrittoktiratna, a metrical paraphrase of Pinyala's rules of Sanskrit prosody, by Nārāyana Bhaṭṭa $T\bar{a}r\bar{a}$; with a commentary ($Par\bar{\imath}ksh\bar{a}$), by the same author, in which the verses of the treatise are throughout interpreted in a double sense. Incomplete.

It begins:

शिवौ नत्वा तयोः पुत्रौ स्मृत्वा ध्यात्वा गुरूनिप । निजवृत्तोतिकरानार्थपरीक्षां विद्धे अधुना ॥ १ ॥ अन्तर्गता यत्र हलायुधीया वृत्तिः समस्तां विवृतिं समस्तां। दृष्टा विपश्चित्र कदापि कश्चिन् मुदं नवोढामिव किं नवोढा ॥ २ ॥ अर्थ परीद्या विवृगोति केवलं बाह्त्यभीत्या न तु दोपभूषयो। विद्वज्जना रानजियुद्धवः खयं जानिन दोपानिप भूपणानि यत्॥ ३॥ यदि रालपरी छायां प्रमादः को ऽपि मे भवेत्। न्युनाधिकात्वमर्थस्य विद्वद्भिः खम्यतां तदा ॥ ४ ॥ इह खल यशोषीदिहेत्त्वात् विशयशिखार्यमुपनिवधाति। शिवाङ्किपसोत्यपतत्परागं कुर्वे सरागं हृदयाङ्गरागं। यद्क्रसंगेन विश्वविद्धः स पिङ्गलो धीमुखनङ्गलो उभूत्॥ १॥

शिवेति। 0 Adhyāya I. (17 ślokas), ends fol. 7: इति श्री-मन्नारावंशोद्भवनाराय**णकृती**

सीयवृत्तोक्तिरानविवृतौ सचार्यप्रकृती सभ्यार्थसंस्कृती परी खेति नामाकृती संज्ञा-धिकारः प्रथमो उध्यायः ॥

II. (30 śl.), mātrāchando'dhikāra, fol. 14b. III. (24 śl.), laukikāksharavrittādhikāra, fol. 20b.

IV. (20 śl.), vishamavarņavrittārdhasama varņavrittādhikūra, fol. 25b.

V. (72 śl.), samavrittādhyāya, fol. 41b.

VI. This chapter begins: अथानुकान्यपि इंदांसि सामान्यसंत्रया संगृह्यात्येकेन अनेति। अनानुक्तं गायायुक्तं श्रमेह शास्त्रे नामोद्देशेन यन्नोक्तं छंदः युक्तं महाक-विभिः प्रयुक्तं तद्वाचासंइं। अत्रानुक्तं गायिति सूत्रं। तत्र वृत्तगाथा 0

The last few pages are illustrated by diagrams.

Fol. 69b: इत्यं मकेटी निष्मना सा चैकविंश्रातमात्रिका ° at the bottom of which page the MS. breaks off: तत्र काश्चिदैहिकसुखानुरागेश कला की

[H. T. COLEBROOKE.]

1107.

1694a. Foll. 47; size 9 in. by $3\frac{1}{2}$ in.; good old Devanāgarī writing (of the 16th or 15th century); seven lines in a page.

Prākrita - Chandahśāstra, or Prākrita - Pingalam; a manual of Prākrit metres ascribed to Pingala, and forming the second part of the Chandaḥśāstra,—for the first (or Saṃskrit) part of which see under Vedānga, above, p. 153.

The present MS. calls the treatise Pingalavritti; and this, according to Colebrooke (Misc. Ess., 2nd ed., ii., p. 60), would indeed seem to be its real title, it being apparently a paraphrase of the original rules by Pingala (referred to in commentaries), by a writer patronized by Hammīra,* of Śākambharī (14th cent.), whose praises are sung in several of the stanzas.

It is composed in prākrit stanzas illustrative of the several metres explained, and consists of two parts (pariccheda), treating of mātrāvritta and varnavritta respectively.

It begins:

जो विविह्मत्रसाखरपारं पत्नो विमल्लमइ हेलं। 0

^{*} In the MS. of the Pingalaprakāsa (1694b) the name is spelled Hamvīra.

Cf. Aufrecht, Cat. Bodl., nos. 457-9; Weber, Cat. Berl., nos. 1353-4.

It ends: इति श्रीपिंगलवृत्ती द्वितीयपरिछेद: ॥ संवत् १९२ (!) समये फागुनवदीपंचमी लिपितं खनोध्याकारेस्येन सीवपुरवासीनां मानसरीवरे नीकटगृहे ॥

[H. T. COLEBROOKE.]

1108.

584e. Foll. 24; size 11 in. by 4½ in.; legibly written, in Devanāgarī; 11 or 12 lines in a page; fol. 2 supplied by a more recent hand.

Prākrita-Pingalam.

Colophon: इति श्रीपिंगलकृती वर्णवृत्तपरिछेदः ॥
शाके खर्विधुवागराचिपमिते मासे सहे शुक्रपक्षे
पक्षे पृथ्णिमया युते भृगुदिने कर्छो च सिद्धेपुति ।
गोविदः खलु नीलकंठतनयो दैवज्ञचूडामणी
रम्यं प्राकृतपिंगलं तमलिखन्मंदस्थिविद्धये ॥

This gives Saka 1510 (A.D. 1588) for the date of the MS. [H. T. COLEBROOKE.]

1109.

235a. Foll. 25; size $12\frac{1}{4}$ in. by $4\frac{1}{4}$ in.; careless Devanāgarī writing (A.D. 1799); ten lines in a page.

The same work. [H. T. COLEBROOKE.]

1110.

2169. Foll. 61; size 13 in. by 4\frac{3}{4} in.; fairly good, modern Devanāgarī writing; 9-13 lines in a page.

The same work, with a Sanskrit commentary, the *Pingalasāravikāśinī*, by *Ravi-Kara*, son of *Harihari*, and grandson of *Bhīmeśvara*.

The commentary begins:

गौरीकत्यलताविभक्तवपुषं श्रीकंठकत्यद्भं . भक्तानामचिरादभीष्टफल्हं नत्वा सतां प्रीतये। वेदे वृत्तमदीपयद् ग्रियतवान्यो वृत्तरात्नावलीं
श्रीमित्पंगलनागराजरचनां व्याख्याति स श्रीपितः॥
तर्काभियोगरणकर्कणतामती चेत्
सूक्तः कृतो समधुरा मधुरा न मंत्रे।
दृष्टं यतो असि मुकुमारिशरीपपुष्प
वृत्तं निसर्गकितनं खलु चित्रतो अपि॥ २॥
टीकास्ति पिंगलग्रंथे यद्यप्यत्ये पुरातिनी।
विशेषं तद्दि ज्ञाता घीराः पश्यत माकृति॥ ३॥ ०
इति पिंगलाचियकृते पिंगले मानावृत्तपरिलेदः प्रथमः।
fol. 35.

It ends: इति सन्मिश्रश्रीरिवकरकृतायां पिंगलसारिव-काशित्यां वर्णवृत्तं नाम द्वितीयः परिछंदः समाप्तः॥

पिंगलमारिवकाशित्येमा केपां मनः स्थियां ।
न हरित रिवकररिवता निचिता रुचितार्थसंभारेः॥१॥
स्वासीस्त्रीश्रृलपाणिर्भृति विविधगुणग्रामिवश्रामभृतिस्
तत्पुत्रो भूमिदेवांबुनयनतरिणिर्मिश्ररानाकरो अभूत् ।
तस्मादासीमभूमीयलयमुपितितानंतकीतिंग्रतानः
पुत्रः साह्यात्पुरारिशृंगगणमहितो होहविः पंडितो

मुत्रः साह्यात्पुरारिर्गुग्रागगमहितो दोहितः पंडितो ऽभृत॥ २॥

थंडेशसस्य पुत्रो उभयदितमहितो मिश्रभीमेश्वरो उभूत् तासूनुः सृरिसंसतिणतगुणगणः सुप्रतिष्ठो उतिनिष्ठः । नातस्तस्मात्पवित्रो हरिहरसुकियः साधुसाधारणे यद्-वित्रं नित्योपकारा हितमित्रस्थितः श्रीरियस्तस्तुतो तेनोपकाराय सर्ता विधाय प्रतिस्त ॥ ३॥ टीकामिमामल्पगुणेन संतः । सेपा मदीया मदनुग्रहेण [१संपाद]नीयित कृतिः प्रमाद्या ॥ ४॥

सागरसुतविलोकनमादरनयनांचलक्तरलः (!) । मधुरसुधाकरसोदरसुंदरवदनो हरिनेयति ॥ ॥ ॥

Then follows a leaf containing an index of metres.

For another MS, of this commentary see Aufrecht, Cat. Bodl., no. 457.

The title page contains the following description: 'Pinggala, a treatise on Prosody in the Sarpabhasha or dialect of Hell, with a commentary in Sangshritta copied from a MS. in the library of the Palpa Raja at Gorakhpur, April 1814.'

[DR. F. BUCHANAN.]

1694b. Foll. 108; size 9 in. by 3½ in.; indifferent Devanāgarī writing, of about 1650 A.D.; eight lines in a page.

[Prākṛitu-] Pingalaprakāśa, another commentary on Pingala's work, by Viśvanātha (son of Vidyānivāsa*).

The first leaf has been supplied by a modern hand, but a considerable portion of the original MS. (probably foll. 1-51) seems then to have been missing; foll. 2-108 having originally been paged 52-158. It now begins with the comment on verse 92 (होइंगिएइंगिएड), viz.:

श्चन्ये भेदाः कयं भवंतीत्यत्राह गुरू यद्वीत इति लघुहासगु-रुवृद्धिभ्यां तत्र नाम ज्ञातव्यमित्ययैः । नामान्याह । लोहर्हिन-हैसिनि ⁰

According to a MS. described by Raj. Mitra, Notices, vii., p. 221, the work begins: अयशब्दः शास्त्रकतुः पिङ्गलाचायेम्य स्तृतिह्यं मङ्गलं निविध्यन्यपरिस-माभये ग्रन्थादी करोति । विविधेति ।

Fol. 51: इति श्रीविश्वनायभट्टाचार्यकृते पिंग्रहमतप्रकाशे प्रथमो मात्रावृत्तपरिछेदः ॥

It onds: इति समाप्तो ज्यं पिंगलप्रकाश: ॥

कञ्चदेशकुटीरांतिनतांतवासकीतुकी ।

लिलेख रयुदेवो जितयानत: पिंगलोपिर ॥ ०

चलेखीत् पिंगलं शास्त्रं - - inked over ।

महद्वंशप्रसुतस्य गोविंदो वैद्यवंशज: ॥

The former śloka was probably copied from the original MS. [H. T. Colebrooke.]

1112.

1713b. Foll. 28; size 9 in. by 3½ in.; small, indifferent Devanagari writing of c. 1750 A.D.; 13 or 14 lines in a page.

* Thus according to Rāj. Mitra, vii., p. 220. In the present MS. the father's name is not given.—Colebrooke, Misc. Ess. (2nd ed.), ii., p. 60, no. 4, makes the author's name by mistake Viśnaratha.

Vrittamuktāvalītarala, a commentary, by Kavidhuraņdhara Mallāri, on some work on prosody, called Vrittamuktāvalī, but different from Durgādutta's work of that name.

It begins:

स्रायां यदीयभायां वैतालीयं च यस्य चरितं तं। स्रभवंद्य वृक्षमुक्कावल्यास्तरलं तनीति मल्लारिः॥

सकलेति । अये नकुलवाग्वादिनि णुभगणाद्या णुभैर्गणैः सारखतैः णुभानां वृंदैवी आद्या रतादृशीयं भवती न येन संश्रिता सती सकलेभ्यो लघुमिय वरं अपूर्वे लोकोन्नरं कवी-नामिमं कवीन्यरं तन्वती सती सुखहेतुस्तोपकरी प्रभवति । अपि च व्याललोकस्य दुवीदिभुनंगलोकस्यावमानं विरामं कलयती विरचयतीत्यर्थः । छंदसां वृत्तानां मध्ये यथा मालिनी साम्येता-दूशी । तथा हि । सकललघुः सकला लघवो यस्मिन् । ईदृशो नो नगणे । मो मगश्र तयोस्ताभ्यां वायुवे ईदृग्यो नो नगणसं तन्वती येन येन यगणेन यगणेन संश्रिता संवद्या प्रभवति । कीदृशी कवीनां सुखहेतुः । पुनः कीदृशी श्रुभगणाद्या । न नमयगणानां श्रुभफलकावात् व्यालेरश्मिलींकैः सप्ताभरवसानं यितः कलयत्यंगीकरोति । अयमेव श्रोको मालिनी छंदस उदा-हरणं॥ १॥

युक्तोत्तरस्थेति । युक्तमुक्तरं अक्षरं यस्य तस्याक्षरस्य रूघोरिष शास्त्रेषु इंदः शास्त्रेषु गौरवं गुरुत्वं स्यात् । संयुक्ताद्यमिति तक्षक्षणात् । यथा युक्ते उत्यत्र युक्ते तस्यैव युक्तानि उत्तराणि प्रवचनानि यस्य शास्त्रेषु तस्य रुघोरिष गौरवं महस्त्रं स्यादि-त्यर्थः ॥ २ ॥

संयोगिविडिति । संयोगपूर्वेत्वानिधकरणत्वे सित विंदुपूर्वेत्वानिधकरणं इस्वं लिघृत्येः । एतदन्यहिनिति (!) । संयोगपूर्वेत्वान्त्यंताभावविशिष्टहिस्यभिन्नमद्यारं गुर्विन्त्ययः । ०॥३॥

The work is divided into eight chapters (guccha):—

I., without title, ends fol. 6b.

II., vaitālīyavaktranirūpaņa, fol. 9.

III., mātrāsamakādinirūpaņa, fol. 11.

IV., uktādinirūpaņa, fol. 22.

V., dandakanirūpaņa, fol. 24b.

VI., ardhasamavrittanirūpaņa, fol. 25b.

VII., vishamavrittanirūpana, fol. 27.

VIII., prastārādinirāpaņa, fol. 28.

The comment on the last verse of the text runs as follows:

अधः अपौदित्यादिना । उडुपरिमितानित्याद्युत्वृतिखंडमेवैभि-प्रायेणानुष्ट्भि नवपरिमितान् चतरक्षरजातौ शरपरिमितान् इत्याद्यवगंतव्यं। तत्रानुष्टुप् जातौ खंडमेरूपया। अत्रानुष्टुप् खंडमेरावेकः सर्वगुरूः एकगा खष्टौ । द्विगुरवो उष्टाविंशतिः । त्रिगुरवः षट्टपंचाजात् । चतुर्गुरवः सप्ततिः । पंचगुरवः पट्एं-चाज्ञत्। परुगुरवो ज्ष्टाविंज्ञतिः। सप्तगुरवो ज्ष्टौ । सर्वेलघुरेकः। एवं युक्तमेण सर्वलघुरेकः। एकला ज्हो । द्विलघवो ज्हाविं-शति:। त्रिल्घवः पर्यंचाशत् । चतुर्लघवः सप्ततिः । पंचलाः पट्रपंचाशन् । पञ्चयुका अष्टाविंशितः । सप्तलघुका अष्टी । सवैगुरुरेक इति। तियैक्कोष्टगतैरंकेरेकद्वादिलगप्रमितिः स्यात्। रतेषामैक्यादेकी कृत्य गणनात् पद्पंचाशद्धिकं शतद्वयं संख्यासु क्षेया। एकपुक्तेरुद्दिष्टांकेः संख्यासु ज्ञाने ज्तिस्पष्टमेव। द्विगुग्गया संख्यया एकरहितया खध्वा। प्रस्ताराधिकरणं पीठं ज्ञातव्यं। तत्संख्याकांगुलिप्रमाणके पीठे तच्छंदःप्रस्तारो विधेय इत्पिभप्रायः। शोपं भाव्यादवगंतव्यं ॥ इति श्रीमाकविध्रंधरमञ्जारिविरिचते वृज्ञमुक्तावलीतरले प्रस्तारादिनिरूपणं नामाष्टमी गुनः॥

It is this work to which Colebrooke refers in a note on the first leaf of the MS. of Durgā-datta's Vrittumuktāvalī (see next no.), to the effect that "a more ancient treatise under the same title was commented upon by Mullāri." MS. 689a contains another Vrittumuktāvalī, but this is a Marathī treatise on Marathī prosody, composed, in Śaka 1683, by Mādhava Niraājana; on which cf. Rāj. Mitra, Notices, iv., p. 50.

[H. T. COLEBROOKE.]

1113.

45a. Foll. 50; size 9½ in. by 3½ in.; legibly written, in Devanāgarī, in the latter part of last century; six lines in a page.

Vrittamuktūvalī, descriptions of Prākrit metres, by Maithila Durgādatta, who inscribed his work to his patron Hindūpati, a rājah of the Bundela tribe.

The introduction traces Hindūpati's origin through Sabhāsiṃha, Hṛidayasāha and Chatra-śāla up to Campati Rāya; while his five sons

are called Siraneto Simba, Anicuddha Simba, Dhankala, Devi Simba and Sāmanto Simba. Hindāpati's name is frequently interwoven with the Samskrit verses which the author composed in illustration of the Prākrit metres. See Colebrooke, Misc. Ess. (2nd ed.), ii., 60.

The work begins:

कालिन्दीजलदन्दशक्यमतिस्कन्दाय पृन्दायने यद्वन्दारकपुन्दमो लिपिलमन्नन्दारमालाखितम्। सद्य:स्पन्दनभन्ननाय कलितम्पन्दादिनन्दात्मन-श्रीगोविन्दपटार्घन्दम्बिलानन्दाय यन्दाम्ह ॥ १ ॥ प्रेमांद्रै च विचारचारुचरितं चन्हात्मनग्राह्यमो निद्रामुद्रितमन्धकशयकृतः अभ्भोस्तदर्थं नुमः । मीरीगामिविकाशितार्थनयनप्रोहर्थितम्पर्थया यद्वालस्यविज्ञालञ्जाभृद्वानात्मम् क्तृस्थितम् ॥ २ ॥ मुधीमतिविकाशिनी चलदकोटिसंकाशिनी-निशाचरियनाशिनी करुणया जगळामिनी। दिगसर्विलामिनी सकलकालम्बामिनी हिमाल्यम्यामिनी भयत् मन्मनीयामिनी ॥ ३ ॥ राजन्यवंगाष्ट्रानितायधामा भूपो अभवश्चम्यतिरायनामा । तदात्मनो विश्वविज्ञारिकोर्तिः श्रीचन्नजालः मुयिजालमृतिः ॥ ४ ॥ दुदयमाहनुषो प्तरान तस्तः मकलभूपग्राने समन्वतः। समिति यो धनुषा मह मत्वरं नमयति स्म परोस्ततकन्धरम् ॥ ५ ॥ विपष्टाभुमकरियाः मभायां सिंहोपमलस्य सुतः मभायाम् । चतः सभासिंह इति प्रसिद्धि जगाम गताखिलकायिमिद्धिम् ॥ ६ ॥ युन्देलाभिषयंशसिन्धुशशिनः श्रीमसभामिंहता भूपास्त्रजनेरनेकयमुधामामनाभृडामणः। श्रीहिन्दूपतिभूपते तव मुर्भ गीरीशश्रीलासना नित्यं निर्मेलपञ्चनाननमुदाक्ष्येन्तु संबर्धितम् ॥ ९ ॥ ज्येष्ठः श्रीसिरनेतसिंह इह यः सिंहोयमः संगरे भूभाखाननिरुद्धसिंह वदितः श्रीमांसतो धीकलः देवीसिंहसहोद्देश सहितः सामनासिंहसाधा पबीते तव बालका नृप बिरं समु खमावालकाः॥६॥ PROSODY.

शरीरशोभाजितमीनकेतो
विद्वज्जनानन्दकदसहेतो।
विद्वज्जनानन्दकदसहेतो।
विद्वज्जिनान्दकदसहेतो।
विद्विप्तिरेपा मम दीनवन्धो
निशम्यतां शिल्युधैकसिन्धो॥ ९॥
सुवर्णगुण्युक्तासी वृत्वमुक्तावली मम।
हिन्दूपभूप सदये हृदये संनिवश्यताम्॥ १०॥
माजाभिधानं नृपते कलेति
विकाशितं पिङ्वलपत्रगेन।
एवं लकारो लघुनामधेयं ततो
गकारो गुरुवर्णनाम॥ १९॥

Of the three sections (prayasa) the first deals with generalities such as prastaras, etc.; the second with matravritta (foll. 7a-15a); the third with varpavritta. The following is a list of the metres described in this work:—

11. Gāthā, gēti, upugēti, gāthinē, siṃhinē, dohā, soraṭhṭhā, dēpaka, ābhēra, hākali, ghattā, pādākuluka, ulilā, prujjhaṭikā, siṃhavilokitu, rucirā, dvipudē, culiyā, rolā, kuṇḍaliyā, caupaiyā, chappuya, harigētikā, marahaṭl-ṭhā, padmāvatē, tribhuiyē, madanaharā.

III. Šrī, strī, madhu, sāru, tālī, priyā, śaśī, ramana, pāncāla, mrigendra, mandara, kamala, tīrņā, glaīri, lugālikā, satī, sammohā, hārī, aksharapunkti, yamuka, šeshā or vidyullekhā, tilakā, vijohā, śaśivadanā, somarājī, manthāna, sumālutī, dumanaka, sumānikā, savāsaka, karahalici, šīrshā, madalekhā, madhumatī, vidyunmālā, mallikā, pramāņikā, tungā, kamala, citrapadā, mānavaka, anushļupšloka, maņibandha, mahālakshmī, sārangī, pāyittā, kamalā, bimba, tomara, rūpāmālī, samyutā, campukamālā, sāravatī, amritagati, sushamā, hamsī, sundarī, mālatī, sumukhī, dodhaka, śālinī, damanaka, senikā, indravajrā, upendranajrā, upagīti, rathoddhatā, svāgatā, harinaplutā, vidyādhāra, vaṃśastha, indravamśā, upajāti, bhujangaprayāta, sragviņš, todaku, sāranga, mauktikadāma, modakā, drutavilambita, pramitāksharā, kusumavicitrā, taralanayani, pushpitāgrā, māyā, praharshiņī, tāraka, prabhāvatī, vasantatilaka, aparājitā, cakra, cāmara, mālinī, amarāvalī, manahamsa, śarabha, niśipāla, narāca, caūcalā, nīla, prithvī, hariņī, śikhariņī, mandākrāntā, krīdācandra, citralekhā, carvarī, śārdūlavikrīdita, candra, dhavala, śambhu, gītikā, śobhā, sragdharā, narendra, haṃsī, madirā, sundarikā, mālatī, cittapadā, mallikā, mādhavikā, durmilā, kirīṭa, tanvī, kamalā, bhujangavijrimbhita, mattamātangalīlākara, anangaśekhara, śālūra.

It ends:

पाणिन्यादिकृतप्रवन्धरचनादिच्याकृतिन्याकृतिव्याख्यासख्यतुलप्रसादकरणासंख्यातसीख्योदयः ।
दुर्गोदससुधीर्विधाय रूचिरां श्रीवृत्तमुक्तावलीं
श्रीहिन्दूपितभूमिपालहृदये हथेण विन्यस्तवान् ॥ २६६ ॥
इति श्रीमैण्टिदुर्गोदसविरिचतायां वृत्तमुक्तावल्यां वर्णवृत्तबोधको नाम नृतीयः प्रयासः ॥

H. T. COLEBROOKE.

1114.

2157a. Foll. 19; size 10 in. by 5½ in.; good Devanāgarī writing of 1703 (? 1649) A.D.; 12 or 13 lines in a page.

Vrittamauktika, a Saṃskṛit treatise on Prākṛit metres, by Candraśekhara, son of Lakshmēnātha Bhaṭṭa.

It is founded on the first part, or mātrāvṛittapuriccheda, of Pingala's Prūkṛita-Chandaḥśūstra.

Not only are the descriptions of the different
metres, in which one recognizes mostly a paraphrase of Pingala's rules, in Saṃskṛit, but also
the examples in illustration of the rules are in
the same language. Nevertheless the author
designates his work merely as a vārttika to
Pingala's work.

It begins:

युप्मान्यात चिरंतनं किमपि तत्सत्यं चिदेकात्मकं प्रोतं यच चराचरात्मकिमदं वाक् चेतयोयत्परं। यसगद्धिसम्देति भाति च यतो यसमन्यनलीयते तिब्र त्रिशांतदांतमनसामानंदकं दं महः ॥ १ ॥ अमुप्मिनमे दवीं करकलितद्वीं धविपमे मितम्बंदःशास्त्रे यदिष चरितं नास्ति विपुला। तथाप्याराध्य श्रीपितृचरणसेवासुमितना तदीयाभिवीरिभविरिवतपये गन्यत इह ॥ २ ॥ श्रीलक्षीनायभट्टस्य पितृनैत्वा पदांबुनं । श्रीचंद्रशेपरकविस्तन्ते वृत्तमौक्तिकं ॥ ३ ॥ श्रीमिपंगलनागोऋदंदःशास्त्रमहोदधिः । पितृप्रसादादभवन्मम गोप्पदसन्निभः ॥ ४ ॥ खलसाः प्राकृते केचिद्रवंति स्थियः क्रचित्। तत्संतोपाय भवत् वार्तिकं वृत्तमौक्तिकं ॥ ५ ॥ यो नानाविधमात्राप्रस्तारात्सागरं प्राप्य। गरुडमवंचयदत्लः स हि नागः पिंगलो जयति ॥ ६ ॥ दीचे: संयुक्तपरः पादांतो विसगैविंद्युतः । स गुरुवैक्रो दिकलो लघुरन्यः भुद्ध एककलः॥ ७ ॥ यथा॥ गौरीवरं भस्मविभूपितांगमिंदुप्रभाभामितभालदेशं। गंगातरंगाविलभासमानम्थीनमानंदितमानमामि ॥ ७॥ रेफहकारव्यंजनसंयोगात्पूर्वसंस्थितस्य भवेत्। वैकल्पिकं ऌयुन्वं वर्णस्योदाहरंति विद्वांमः॥९॥ यथा॥ जयित प्रदीपितकामी मम मानसहदिनमञ्जनानित्यं। यस्य गलगरलदंभान्मालिन्धं मे बनारस्थितं लग्नं॥ १०॥ यद्यिव दोषे वर्श जिद्धा लघुः पठित भवित सो ऽपि लघुः। वर्णीस्वरितं पठितान् द्विचानेकं विचानीत (!)॥ यथा॥ खरेरे (1. खहर) कथय वार्की दृति तस्यातिचित्रां मम सविधमुपेष्यत्येष कृष्णः कदा मु। इति वटु (l.) बत) कथयंत्या राधिकायां तदानीम् स्वतिडगडमगाहाहः केश्वो उप्पाविरासीत्॥ १२॥ ०

The author's father, who appears as his instructor here, is alluded to as an author on prosody at fol. 5a, 1.9:

कीतिः सिद्धिमीनिनी रामा । विम्वा च वासिता च मता। शोभा हरियी चन्नी कुररी हंसी च सारमी च मता॥ १००॥ इति भेदाभिदाः पिता रिचतायामितस्कुटं। उदाहरयामंजर्यी बोधीतासामुदाहृतिः॥ १००॥

The work is divided into six prakarana, denominated after the principal metre occurring in each, viz.:

- I. Gāthā-prakaraņa, including the following motres:—gāthā, vigāthā, gāhu, udgāthā, gāhinī, siṃhinī, skaudhaka.
- II. Shatpada-prakarana, (ol. 6:--doha, rasikā, rolā, gandhāna ov gandhānaka, cupaiņā, ghattā, ghattānanda, allala, shatpada.
- 111. Raddā-prakaraņa, fol. 9b: pajhaţikā(?), adillā (arilā), pādakulaka, canbolā, raddā, karabhē, naudā, mohine, verusenie, bhadrā, rājasenā, tālaākine.
- IV. Padmāvati prakaraņa, fol. 10h; padmāvatī, kuņḍatikā, yaganingana, dvipade, jhultaņā (?) khaūja, šikha, mata, vatidā, soraththā, hākati, mathubhi ra, athera, daṇḍakatā, kimakata, ruvira, dzpaka, siṃhavilokita, plavaṃgama, letevate, havigeta, haragita, manohavam, haragetam, tribhaṅge, durmilakā, hera, janahavaṇa, madanageiha, marahaththā.
- V. Savayā-prakaraņa, fol. 16: suraya, madirā, mādatī, madī, madlika, mādharī, māgadhī.
- VI. Galita-prakaraņa, fol. 17: galitaka, vigalitāka, saņgalitāka (two kinds), saudara-,blitshaņa-, makha-, vilambita-, sama (two kinds), lambita- (two kinds), vikshiptikā-, lalitā-, vishamilā-, māh galitaka and valgalitāka.
- It ends: इति यृष्टमीकिके गिरितप्रकरणं पष्टं ॥
 रेमस्योग्यसंख्यातं १९ मात्राइंद इहोिंदतं ।
 सप्तभेदयसुद्धेद्वशतद्वयabbमृदीरितं ॥ १ ॥
 सोदाहरणमेतायदिमान्सदे मयोदितं ।
 पस्तारसंख्यया तेपां भाषणे पिंगलः श्रमः ॥ ३ ॥
 श्रीचंद्रशेखरकृते रुचिरतरे पृष्टमीकिकं अनुमिन् ।
 मात्रायुष्टविधायकलंडं संपूर्णतामगमत् ॥ ३ ॥

इति वृत्तमीकिके प्रथमी मात्राखंडः ॥ ० संवत्सप्रदशे वर्षे शते पष्टाधिके (१ षष्टा ०) तथा । खापाटस्य सिते पस्ने दशमीभृगुवासरे ॥ १ ॥ इति वृत्तमीकिकं नाम खंदः संपृश्चे ॥

[GAIKAWAR.]

1115.

2089a. Foll. 5; size $9\frac{3}{4}$ in. by $4\frac{1}{4}$ in.; well written, in Devanāgarī; fifteen lines in a page.

The Chandaḥkośa, an exposition of the Prākṛit metres in Prākṛit stanzas, serving as examples of the particular metres explained.

It begins:

ष्मनोयणि द्वयाणं । मुरनरितरयाणहरससंज्ञणणी । सरसमुरवन्न छंदामु । महत्याजयोजिणवाणी ॥ १॥

The somakrāntu-metre is thus explained in śl. 4:

नायाणं इसेणं उत्तो सञ्चीहं दीहेहिं जुत्तो । मं मं गं गं पाढिज्ञांतो एसो छंदो सोमक्षंतो ॥ ४ ॥

Then follow the dodhaka, muttidāma, totaka, bahulasa, bhuyangaprayāti, kāmiņīmohuņa, mīnāila, shatpadabandha, rūsūila, nurūdhasomakrūnta, pancacāmura, dumilāha, ūbhūṇaka, gītā, bijayaka, besara, dosadodhaka, etc. The number of metres described is about 70.

The MS. ends: इति छंदकोस समाप्त: ॥ संवत् १६७३ वर्षे डिति छाग्रनणुद्मिष्ठस्यां सोनवासरे ल्पितं चटूच्यपि । १ ॥ [Gaikawar.]

1116.

1487. Foll. 18; folio; size 154 in. by 93 in.; European paper.

A portion of Colebrooke's manuscript materials on Indian procedy; chiefly consisting of the synoptical tables appended to his Essay on Sanskrit and Prākrit Poetry.

[H. T. COLEBROOKE.]

IV. Music (Samgīta).

1117.

3000. Foll. 229; size $14\frac{1}{4}$ in. by $5\frac{1}{2}$ in.; fair, modern Devanāgarī writing, by different hands; nine lines in a page.

Saṃgītaratnākara, a compendium of the musical science, in seven adhyāyas, by Śārṅgadeva, son of Soṭhala (or Soḍhala), and grandson of Bhāskara, a Kāśmīrian.

The order in which the chapters follow each other is that proposed in the introduction to adhy. I., viz.:—

I. Svaragatādhyāya, foll. 37 (wrongly numbered 1-13, 17-40); on musical notes, beg.: ब्रह्मग्रंथिजमारुतानुगतिना चित्रेन हृत्पंकजे सूरीणामनुरंजकः श्रुतिपदं यो ऽयं खयं राजते। यसादागविभागवर्णे रचनालं कारजातिक्रमो वंदे नारदतनुमुद्धरजगडीतं मुदे शंकरं ॥ १ ॥ खिस्त खिस्तगृहं वंशः श्रीमलाश्मीरसंभवः। सृपेवृपगणाज्जातः कीर्तिषाहितदिङ्गुषः॥ ३॥ यज्ञभिधेमधीधुँवैवेदसागरपारगै: । यो द्विजेंद्रैरलंचक्रे ब्रह्मभूगतैरिव ॥ ३ ॥ तत्राभुदु भास्तरप्रख्यो भास्तरस्तेनसां निधिः। ष्मलंकतुं दिविणाशां यद्यके दिविणायनं ॥ ४ ॥ तस्याभृत्तनयः प्रभृतविनयः श्रीसोढलः प्रौढधीर् येन प्रीकरसप्रवृद्धविभवं भूवल्लभं भिल्लनं। प्याराध्याखिललोकशोकशमनी कीर्तिः समासादिता जैने जैनपदं न्यधायि महती श्रीसिंघणे श्रीरिप ॥ ५ ॥ एक: स्मावलये क्षितीम्बर्गमलम्मीलीं द्रनीलावलि प्रोदंचड्रवि वित्रितांधिनखरज्योतिनृपालाग्रणीः। श्रीमित्संघणदेव एव विजयी यस्य प्रतापानलो विश्वं व्याप्य निदंदहीति हृदयान्येव डिपामुद्धरः ॥ ६ ॥ तं प्रसाद्य सुधीधुयीं गुर्खिनां गुखरागियां। गुणग्रामेण यो विश्वमुपकारैरतीतृपत्॥ ७॥ ददी न किंन किं जहीं न दथी कांच संपदं। कं धर्म विद्धी नेप न बभी के गुँ खैरयं॥ ६॥ तस्माद्युधांबुधेजीतः शाङ्गदेवः सुधाकरः । उपयुपरि सर्वान्यः सदोदारस्फरस्करः ॥ ९ ॥

कृतगुरुपदसेवः प्राणिताशेषदेवः कलितसकल्शास्तः पुजिताशेषपातः। जगित विततकी तिमेन्मयोदारम् तिः प्रचुर[तर] विवेकः शाङ्गेदेवो ऽयमेकः॥ १०॥ नानास्यानेषु संधांता परिष्ठांता सरखती। सहवासिप्रिया शश्चद्पकारैरतीन्यन् *॥ ११॥ स विनोदैकरिसको अधंग्य वैदग्ध्यभाजनं। धनदानेन विप्राणामात्रीः संहत्य शाखतीः ॥ १२ ॥ जिज्ञासूनां च विद्याभिगेदात्तीनां रसायनैः। अधुनाखिललोकानां तापत्रयिजगीपया ॥ १३ ॥ ज्ञास्त्रताय च धनीय कीर्त्य निःश्रेयसाप्तये। चाविय्करोति संगीतरानाकरमुदारथीः ॥ १४ ॥ सदाशिवः शिवाब्रह्मा भरतः कश्यपो मुनिः। मतंगी याष्टिको दुर्गी शक्तिः शार्ट्लकोहली ॥ १५ ॥ विज्ञाखिलो दंतिलम्ब कंबलो ब्रम्बतस्तया। वायुर्विश्वावस् रंभार्जुनो नारदातुंबुरः ॥ १६ ॥ स्रांजनेयो मातृगुप्तो रावणो नंदिकेश्वरः । ज्योतिगीयो देवराजः खत्रराजम् कोहलः॥ १९॥ रुद्रसेनान्यभूपालो भोजो भ्वसभस्तया । परमदीं च सोमेशो जगदेकमहीपतिः॥ १६॥ व्याख्यातारो भारतीये लोल्लाहरशंकुलाः। भट्टाभिनवगुप्तश्च श्रीमत्नीर्तिधरो इपरः ॥ १९ ॥ अन्ये च बहवः पूर्वे ये संगीतविशारदाः। खगाधबोधमंथेन तेषां मतपयोनिधि ॥ २०॥ निर्मेश्य श्रीशाङ्गिदेवः सारोद्वारिममं व्यथात्। गीतं वाद्यं तथा नृत्तं चयं संगीतमुख्यते॥ २१॥ ० ३१॥ तच खरगताथाये प्रथमे प्रतिपाद्यते। श्रारीरं नादसंभृतिः स्थानानि श्रुतयस्तथा ॥ ३२ ॥ ० खय रागविवेकाख्याध्याये चस्यामहे क्रमात्। ग्रामरागांख्रोपरागान् रागान्भामाविभाविकाः॥ ३६॥ ० जय प्रकीर्णकाध्याये तृतीये कथियाते। बाग्गेयकारो गांधर्वः खरादिगायनस्तथा ॥ ४० ॥ ° तहोषो गमकश्ज्ञाया चालिप्तिनुदल्ख्यां। ततः प्रवंधाध्याये तु धातवींगानि जातयः॥ ४२॥

तालाध्याये पंचमे तु मार्गतालकलास्तथा।
पाता मार्गीश्व चत्वारस्तथा मार्गे कलाष्टकाः॥ ४५॥ ०
निःशंकं शार्क्वदेवेन तालानां प्रत्ययास्तथा।
पष्टे ना(ना)विधं वाद्यमध्याये कथियपते॥ ५०॥
सप्तमे नर्तनं नानारमभावाः क्रमेग च। इति पदार्थसंग्रहः।
गीतं नादात्मकं वाद्यं नादय्यक्त्या प्रशस्यते॥ ५०॥ ०

II. Rāgavivekādhyāya, foll. 28; on musical modes or melodies, beg.:
श्रीविष्णुं कमलोद्भवं देत्यादिभाव्यं परं (!) ।
नानामार्गल्यकिकगृहकतालिकपणकृतमतां मोद्र्यमातन्यहे (!) ॥ १ ॥
Very corrupt.

III. Prakirnakialleyöya, foll. 11; on music in connection with the human voice, beg.:

अय प्रकीर्शकं कर्शरमायनमनाकृत्वं।

देशीमार्गाश्रयं विक्त शाक्तिदेवी चिदां घरः॥ १॥

वाङ्मातुरुचते गेयं धातुरित्यभिधीयते।

वार्ष गेयं च कुरुते यः स वारगेयकारकः॥ ३॥ ०

1V. Prabandhadhyñya, foll. 19: on musical compositions, beg.:

रंजकः स्वरसंदभी गीतमित्यभिधीयते ।
गांधर्य गानमित्यस्य भेद्द्वयमुदीरितं ॥ १ ॥

खनादिसंप्रदायं यतंर्धर्यः संप्रयुच्यते ।

नियतं श्रेयमो हेतुस्तर्दाधर्यं जगुवृधाः ॥ २ ॥

यतु वाग्गेयकारेण रिचतं लक्षाणान्तितं ।

देशीरागादि च प्रोकं ततानं जनरंजनं ॥ ३ ॥

V. Tābādhyāya, foll. 23; on musical time and measure, beg.:

नानामार्गलेयो यत्र यतीनां स्थाकल्यानिधी।

तं दक्षिणं शिवं नीमि चित्रयृत्तिमयं भुवं॥ १॥

ताल्खल्यातिष्ठायामिति धातोधीन स्मृतः।

गीतं नृतं तथा वार्धां यतसालं प्रतिष्ठितं॥ ३॥

कालो लघुादिमितया क्रियमा संमिते मिति।

गीतादेविद्धतालः स च द्वेशा वृधेः स्मृतः॥ ३॥

† गीते वार्ध तथा नृत्यं MS. 2388.

The MS. omits nos. 2-11, and counts 12 etc.

VI. Vādyādhyāya, foll. 53; on instrumental music, beg.:

ततं येनावनद्धं च भुवनं निजमायया ।

ज्ञानंदघनमध्येमि तं ब्रह्ममुखिनं * हरं ॥ १ ॥

चित्रा वाचः प्रवर्तते धातुवृत्तिविचित्रिताः ।

यतस्तं नीमि विस्तारतस्त्री धातुगतं शिवं ॥ ३ ॥

गीतं चतुर्विधाद्वाद्याज्ञायते चोपरत्यते ।

मीयते च ततो ऽस्माभिवीद्यमद्य निगद्यते ॥ ३ ॥

VII. Nṛittūdhyūya, foll. 58; on dancing and acting, slightly incomplete at the end, beg.: खांगिकं भुवनं यस्य वाचिकं सवैवाङ्मयं। खाहायं चंद्रतारादि तं नुमः साह्यिकं शिवं॥ १॥ शिवप्रसादमंप्राप्तिनःसीमज्ञानसंपदा। तन्यते शाङ्कदेवेन नर्तनं तापकर्तनं॥ २॥ It ends:

खभावादभयो तो हि खामिनं च गुरुं प्रति । भयं विनयं बोधाय दशीये नाम तास्त्रिकं ॥ २५२ ॥

The colophon of the chapters runs thus: इति श्रीमदनवद्यविद्याविनोदश्रीकरणाधियतिश्रीकोढल [adhy. 1, 5; सोठल adhy. 2, 3, 4; सोठल adhy. 6]देवनंदन-नि:शंकश्रीशाक्विदेवविराचित संगीतरानाकरे ॰

See Aufrecht, Cat. Bodl., nos. 471-474.

[4]

1118.

2383. Foll. 175; size $9\frac{1}{4}$ in. by 5 in.; excellent, modern Devanāgarī writing; ten lines in a page.

Sangītarainūkara, an incomplete, but on the whole, more correct copy.

- Foll. 35: tālādhyāya, first part as far as mārgatālaprakaraņa (foll. 15a of A).
- 2. Foll. 12: rāgavivekādhyāya, fragment.
- 3. Foll. 15: prakīrņakādhyāya.
- 4. Foll. 26: prabandhādhyāya.
- 5. Foll. 15: tālādhyāya, second part to the end.
- Foll. 72: vādyādhyāya, as far as fol. 46a,
 7 of MS. A.

The full colophon (as given in the preceding number) with the name of the author's father, occurs twice (viz. at the end of 4 and 5) where it is both times spelled Sodhala. [R. Johnson.]

1119.

1503a. Foll. 82; size 11\frac{3}{4} in. by 4 in.; fairly written, in Devanāgarī, by two recent hands; nine and eleven lines in a page respectively.

Samgītaratnākara. The nṛittādhyāya. It ends:

गुंफिश्चित्रो रसानां स्थातास्त्रो कुसुमगुंफवत् । स्यायी तु सुत्रस्थानीयो रसो रसविदां मतः॥ १६६०॥ स्रिश्रीशाङ्गदेवेन नाट्यवेदांव्धेरिदं। समस्तादुद्धतं सारं धीरैरातृति सेव्यतां ॥ १६७० ॥ ग्रंघे मदीये यदि कश्चिदस्ति गुणस्ततस्य परिग्रहाय । नो अयर्थये वः स्थियः परेषां मुखो ब्सुरप्पद्भिमो भवत्सु ॥ १६७१ ॥ सावद्यताया निरवद्यतास्त् ग्रंथे नयात (?) ग्रथिते तथा कि । फ्राराधने वः प्रवर्णानतिर्मे संतो गुर्ण करनुनीति शेते (!) ॥ १६७२ ॥ युक्तधौद्धे धोमं वस्तु किमत्रास्ति जगत्रये। किंतु मत्प्रमत्तः (!) संतः पुरस्कुरूत मे खितं॥ १६७३॥ यद्वा पुराग्रं पंथानं मुनीनामहमन्वगां। स्तिहाति च निसर्गेश समः स मार्गगामिनि ॥ १६९४ ॥ चाराधियपाः साधन् किं प्रज्ञाविभवेन मे । राममानंदयंति स्म तियैचो ऽपि कवीश्वराः॥ १६७५॥ न विद्याद्येतो ग्रंथप्रवृत्तिमेम विविद (!) । विद्वतानयनायाय गंतुं यात्वेयमासितं (!) ॥ १६७६ ॥ इति श्रीमदनविद्याविनोदश्रीकरणाधिपतिश्रीसोदलदेवनंद-

1120.

2231. Foll. 73; 8vo.; size 8½ in. by 4½ in.; legibly written, in Devanāgarī; 20-25 lines in a page.

नविशंकश्रीशाङ्गदेवविरचिते संगीतरानाकरे नृज्ञाध्यायः संपूर्णः॥

тт 2

[H. T. COLEBROOKE.]

^{* ?} मुखिनं suppl.; सुबिरं 2383.

Sangītadarpaņa, a manual of instrumental music, singing and dancing, in seven chapters, by Dāmodara, son of Lakslmīdhara.

It begins:

प्रणम्य शिरसा देवौ पितामहमहेश्वरौ ।
संगीतशास्त्रमंश्वेषः सारतो व्यं मयोच्यते ॥ १ ॥
भरतादिमतं सर्वमालोझातिप्रयानतः ।
श्रीमता हरिभट्टेन सज्जनानन्दहेतवे ॥ २ ॥
प्रचरदूपसंगीतमारोद्वारो विधीयते ।
गीतं वाद्यं नंत्रेनं च चयं संगीतमुच्यते ॥ ३ ॥
मार्गदेशीविभागेन संगीतं द्विविधं मतम् ।
दुहिशोन यदन्विष्टं प्रयुक्तं भरतेन च ॥ ४ ॥
महादेवस्य पुरतस्तन्मार्गीख्यं विमुक्तिदम् ।
तत्त्वेशस्यया रीत्या यत्स्याञ्चोकानुरञ्जकं ॥ ५ ॥ ०

- I. svaragatādhyāya, ślokas 1-162.
- II. rāgavivekādhyūya, \$1. 163-305, beg. fol. 81: यो यं ध्वनिविशेपस्तु खरवर्शविभूषितः।
 रंजको जनविज्ञानां स रागः कथितो वुधैः॥
- III. prakārņakādhyāya, śl. 63, beg. fol. 16h: खप गीतोपयोगित्वादालप्तिगैमकादयः। निरूपंते भया सम्यक् लक्ष्यदृष्ट्या तु तत्वतः॥
- IV. prabandhādhyāya, śl. 188, bog. fol. 19b: खररागादिकं संवें गीयते करणं यतः। निरूपितं प्रधानत्वादय गीतं निरूपते॥
- V. vādyūdhyāya, śl. 94, bog. fol. 29:
 गीतं निरूपितं तच वाद्याधीनमतो मया।
 वाद्यं निरूपते गीतन्त्ययोरन्दंजकं॥
- VI. tālādhyāya, bog. fol. 34:
 श्रीविष्णुं सुखदं दीमं गुरुं व्यापकरूपकं।
 सुवृत्तमक्ष्रं नता वस्त्ये तालस्य लघागं॥
- VII. nṛityūdhyāya, beg. fol. 58:

 प्रयम्य सर्वदेवेशं शिवनसादिकं ततः।

 संगीतशास्तं वस्थामि नस्या पदुदाहृतं॥

 दामोदरेण विदुषा चतुरेण कलाविदा।

 संगीतद्षेणो नाम क्रियते कृतिनां मुदे॥ ०

Dated: संवत् १६३० शाके १९०॥ Cf. Aufrecht, Cat. Bodl., nos. 476-479.

[R. Jounson.]

1121.

1709b. Foll. 55; Svo.; size 9 in. by 6\forall in.; fairly written, in Devanāgarī; seventeen lines in a page.

Samgītadarpaņa. Adhyāyas I.—VI.

Dated: सम्प्रत् १६६४ मामों समे मामे ज्येष्टमामे कृष्णपछे गुरुवासरे समाप्तम् ॥ लिखितं मगनिरामप्रात्मणसारखतः॥

[H. T. Colebrooke.]

1122.

2410. Foll. 107; size 9 in. by 4 in.; fairly good, modern Devanagari writing; eight lines in a page.

A portion of the Sangitadarpana (viz., adhy. I. and beginning of II.), with a commentary in Bhāshā.

The latter begins: दोहा प्रथम करतकरनोरिके नमसकारसभक्तप

The rāgādhyāya begins on fol. 107a; but the MS, breaks off abruptly at the bottom of fol. 107b. [R. Johnson.]

1123.

2399. Foll. 82; 440; size 84 in. by 74 in.; plain, modern Devanagari writing; fifteen lines in a page.

The ragadhyaya and tidadhyaya of the Samgitadarpana, with the same commentary.

[R. Johnson.]

1124.

1486. Foll. 52; size 154 in. by 4 in.; fairly good, modern Bengāli handwriting; six lines in a page.

Sangitadiomodara, a treatise on music and dancing, by Śubhamkara. Apparently an abstract of the preceding work.

It begins:

भावो हारानुभावौ गतिसमयदशास्यानदतीविभावाः श्रीपंसी नादगीतस्वरगमकगणा मृद्धेना वर्गतालाः। ग्रामो रागाङ्गितालभृतिसचिवकला वाद्यमात्राङ्गहारा नृतं निर्दोपगयो नितनयनरसाः कृष्णलीलां वहन्॥ गङ्गा यत्पादसङ्गात् सरिद्परि परिक्रीडते व्नङ्गहारी यस्याधीकुच्छटाभः सुजति दिवि सदानुत्रमाक्के मिल्ति। इन्द्येन्नेवभावं गत इति जगिल्लाङ्किरोचिल्लरङ्गः पद्मोत्सङ्काङ्गरागं हरिममृतरुचस्तं तु धिन्वनु वाचः ॥ जनयित सततिमदंमतीय मोदं रसं नाळाळोचनयोः (!)। सङ्गीतकलावृक्षे दशह्ये नाट्यद्वेणयोः॥ सङ्गीतज्ञुडामिखरत्नकोपसङ्गीतसवैखनचौरगीपु। वसनित सर्वे च गणाः प्रयुक्ता मुक्तावलीनारदसारदासु॥ यद्यच सारं भरतोदितेषु तत्रत्समाकृष्य रसाङ्गभावं। मुभक्करः संवृतमादरेण सक्कीत[दामोदर]मातनोति॥०॥ काव्यं न भावेन विना न भावेन विना रसः। न भावेन विना नृतं न भावेन विना जगत्॥

खतो भावस्य प्रधानत्वात् रसहेतुत्वात् सूत्रनिवन्धत्वाच प्रथ-मतो भावमेवोदाहरामः ।

> कालिन्दीपुलिनाक्रीडे क्रीडनं सेवितं हरिं। राधाद्याभीरनारीयां भावाः पञ्चाश्रदागताः॥ ०

खय हारा: fol. 3b: खय दूत्य: fol. 6: खय नायिका: fol. 7; खय मूर्छना: fol. 10; खय वर्गी: व ताला: fol. 10b; खय रागा: fol. 11b; खय नृत्यं fol. 23b; भाषा-विभाग: fol. 27; खय नाट्योक्तय: fol. 29; खय रसा: fol. 40b.

It ends:

ख्यातो यः कविचक्रवित्तिपत्तो विद्याच्छैरिखतः
सौभद्रे याममं यमभुनयज्ञाः सो उनी जि नत् श्रीधरः।
तस्य श्रीलुगुभद्धरस्य भिगती सङ्गीतदामोद्रे
साभोगः स्तवकः प्रपिखतरसः श्रीमानयं पचमः॥
इति श्रीशुभद्धरकृतं सङ्गीतदामोद्रं समाप्तं॥
भू [१ तृ]कोणाब्धिरसद्धीणीिविमिते ज्ञाकवत्सरे।
सङ्गीतदामोद्रकं व्यल्खित् कोपि लेखकः॥

This date (Śaka 1644-3) probably belonged to the MS. from which this was copied.

For another MS. of the same work see Raj. Mitra, Notices, i., p. 219.

[H. T. COLEBROOKE.]

1125.

1516b. Foll. 20; size 9½ in. by 4½ in.; legibly written, in Devanāgarī; eight lines in a page.

Rāgamālā, a description of the various musical modes, composed—for Jāṭavā (? Yāṭavā) Bhū-pati, in Śaka 1492 (A.D. 1570)—by Kshemakarņa Pāṭhaka, son of Maheśa Pāṭhaka.

In this MS. the treatise has an introductory chapter, called 'rāgasūcana,' which seems to be wanting in the Oxford MS. (Aufrecht, Cat., no. 481).

It begins:

मनुजदनुजदेवैवैदितं वामदेवं
थृतशशथरमौिलं खेमकर्याः प्रगम्य ।
खपहतपुरदैतं सुंदरां रागमालां
रचयित सुखिसद्धे जाटवाभूपते की (? याटवा ०) ॥ १ ॥
केलासाध्यितशंभुना निगदिता रागाः पुरा प्रसुमाम्
खानंदेन तु सर्वलोकपितना ये ते निबद्धा मजा (1. मया)।
कांताभिः समजर्षेभिस्तु तनजैः (1. ० यैः) साधै विचायै
तेषां स्थावरजंगमोद्धवरवैक्तानि जन्मान्यपि॥ २॥ किमान्

रागादी भैरवाख्यस्तद्नु निगदितो

मालकी शिहितीजो (० यो)
हिंदोलो दीपकः श्रीरिप
चंद्रह्युधैरंबुदाख्यः क्रमेण ।

रक्षेकस्याष्ट पुत्राः मुललितनजनाः (० यनाः) पंचभायौः प्रसिद्धाः
स्त्रे स्त्रे काले पडेते निजकुलसहिताः संपदां चो दिशंतु ॥ ३ ॥

श्रीरागस्य वधूवैद्ध्ये पडहं नव चात्मजान् ।
विशेपात्सवैरागेभ्यः पूवैग्रंयानुसारतः ॥ ४ ॥

० १० ॥ इति रागसूचनं ॥ खय रागस्त्रस्पवर्णनं ॥
वैकुंठब्रद्धभगीमरसुरपितिभः पूजितं पादपनं
यस्याजी दैत्यवर्गान् ग्रहरित परणुः संततं तीव्रधारः । ०

It onds:

ब्रह्मा येन विमोहितो मधुरिषुः शक्रः शिवावल्लभो
गंधवासुरयक्षराक्षससुरा विद्याधराः किल्लराः ।

सिद्धाः पंचनना विहंगमपणूरंगा मृगा जातकास्

नैलोक्यं निष्ठिलं करोतु सततं रागः स वो मंगलं॥ १९॥

प्राचीरेण सुमुद्रितं परिखया संवेष्ठितं दुरीलं लोके सो अयमचीकरित्तजमुजिंदुंगै(!) हरीयाहलं । तस्याथो नगरी विभाति विपुला स्रोतस्विनीसंनिधी तत्राभूत्मवलः पुरा खितिभुजां शास्ता नृषः सूरवा॥१२॥ तस्यामस्ति नरेद्रवंदितपदस्तस्यात्मजो वीरजीत् [तत्]सूनुः खलु जाटवंद्रनृपितः शूरो* दृढः संगरे । प्रायो हस्तिहरस्ययोटकभुवो दातुर्द्विजेभ्यः खमः कुवैन् राज्यमरातिभीति(र)हितां पृष्वीिममां पालते॥१३॥ तद्वपस्य पुरोहितेन सुधिया श्रीक्षेमकर्णेन वै वंशोज्ञंसमहेशपाटकसुतेनेषा नवीनाथुना । शाके बाहुनवाश्चिचंद्रसहिते पश्चे समासीकृता शुक्के श्रावस्यमासि पश्चतिकुजे श्रीरागमाला शुभा॥१४॥ याविज्ञिति रामरावस्त्रक्या यावद्रविश्चंद्रमाः यावन्तेरुमहीपयोधयमुनागंगाधरो जाहृवी । सर्वे व्याप्य समुद्रमुद्रितमहीचक्रं मनोरंजनी

[लो] के ताविद्यं हि तिष्ठतुतरां श्रीक्षेमकयोदिता॥११५॥ इति श्रीमहेशपाठकात्मजश्रीक्षेमकयोपाठकजाठवाभूपितसु- खायैविरिचता रागमाला समाप्ता॥ शुभमसु॥ श्रीमद्कवरराजे संवत् १६६१ ज्येष्ठवदी ६ वारभृगुवासरे लीः शिववालकबाद्य- यामदं मुस्तकं समाप्तं॥

The copyist's allusion to Akbar (1556-1605 A.D.) seems to have come either from the author's own MS., or from an early copy.

For another treatise of the same title, by Jivarāja, see Rāj. Mitra, Notices, vii., p. 261.

[H. T. COLEBROOKE.]

1126.

3089. Foll. 13; size 9 in. by 7½ in.; recent Devanāgarī writing; 22 lines in a page.

[Tālalakshaṇa], a treatise (P by Kohalācārya) on musical time and measure; wrongly marked as Bharataśāstra-prārambha in the heading of the pages; and apparently copied from the same South-Indian MS. as the next one. Both MSS. are very incorrect.

It begins (somewhat corrected):

कल्पाणगुणसंपन्नं कणीनायतलोचनम् ।

कीसल्पातनयं रामं कलये कमलापतिम् ॥

* जारवोलंद्रनृपतिः सूरो MS.

इह खलु मकलभरतमिश्वतमगडलाखगडलमकलभरतप्रवर्तक-शिखामिशि: (० शे: M.S.) कोहलाचार्यनामकः परमकारुशिकः किष्ठितिपश्चित् मकललोकोपकाराय तौर्यत्रिकोपकाराय तौर-श्चिकं(!) तदाश्चयत्वेन प्रसिद्धं दशप्रागममेनं तालस्परूपं मप्रपन्धं प्रतिपाद्य तु कर्मगश्चिकोपितस्य निर्धिप्रपरममाप्तये सर्वेश्वर-नमस्कारात्मकमङ्गलाचरणपूर्वकं चिकोपितं प्रतिज्ञानीते विष्णु-मिति ॥

विध्यं लोकगुरूं प्रणम्य जिरसा पाण्मामसंदर्शकं [प्रदम्। कीर्तिप्रति(१ प्राप्ति)करं जनस्य (१ ल)लनाकालेन कामस्यस्मद्यतिभिदृतप्रतपदं स्याचलोकचयं (१) तालानां कथयामि लक्षाणमदं पृत्रोक्षणास्त्रक्षमात् ॥ तीर्यचिकानिथानं च तालं कालस्यक्षपिणम् । दशपाणसमुपेतं यो जानाति स तस्यपित ॥ ग्रन्थानारे । जिवः शक्कात्मकं पुर्ण्यं यशस्य भुकिमृक्तिदम् । दशपाणात्मकं तालं यो जानाति स सस्यपित् ॥ गीतं वाद्यं च नृतं च भाति ताले प्रतिष्ठितम् । तस्माचालस्यक्ष्यं च जात्यं नीयंयदित्भिः ॥ गीतं वाद्यं च नृतं च तालहोनं न राजते । तालेनय विना तन स्वलनं तेषु दृश्यते ॥ तीर्यचिकं तालहोनं चालयत्पुरूपाथमः । स पापिनरकं योरमाणु गच्छित सान्वयः ॥ व

पञ्चकोष्टगतानक्कान् संयोज्यात्र पुनः पुनः । लकाचलियरामे च मुतसेकं भयदेण॥

विरामप्रसारगुरुमेरुल्हाणम् ॥ Here follow 16 mnemonic or vernacular combinations तकस्थिमिङ्गु धिमिसकरुण् etc.

Cf. Burnell, Tanjore MSS., pp. 60, 61 (Arjunabharata). [A. Burnell.]

1127.

3025. Foll. 142; folio; size 13½ in. by 8½ in.; thin European paper; written half-margin, in the Telugu character; 19 lines in a page.

The same treatise, with a Telugu commentary.
The text commented upon (beginning with
इह खळू) is marked by red lines. [A. Burnell.]

ADDITIONS AND CORRECTIONS.

- Page 192a, No. 726 (MS. 721a). Professor Aufrecht—to whom I feel under deep obligations for having kindly read the proofs of the present part, and made numerous suggestions—informs me that this treatise (Kārakacakra) is a chapter of the author's Śabdārthasāramañjarī.
 - ... 198b, l. 10 (from foot), read, Trilocanadāsa.
 - ... 238b, Il. 1 and 2. Professor Aufrecht does not doubt now that $R\bar{a}ma$ surman, the author, and $R\bar{a}matarkav\bar{a}g\bar{s}sa$, the commentator, are
 one and the same person. This is, indeed, very probable.
 - ... 247b, l. 16, read, Mahtāb Rāy.
 - ... 304a, l. 21, read, A.D. 1714.